

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசிரோமணியாகிய

அதிவீரராமபாண்டிய மஹாராஜன்

அருளிச்செய்த பாஷ்யபொருள்
1942 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 15-நாள்
+மீமா கபு ராண ம.தி+

இஃது,

கயிலாசபரம்பரை

திருவெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்ட சந்தானம்

திருமங்கலம் தேய்வராயதேசிகசுவாமிக்ளாதீனம்

விருதுபட்டி,

பொன்னம்பலக்குருக்களவர்கள் குமாரர்

பாலய்யாவென்றும், இராமலிங்கசுவாமிகளென்றும்

வழங்குகின்ற

இராமலிங்கக்குருக்களால்

பற்பல எட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

ஆனூர் - எதிராஜமுதலியாரது

சென்னை குளே:

“பரிஸ் ஜவ் வேல்ஸ்” அச்சியந்திரகாலையிற்

பதிப்பிக்கலானது.

1904.

Registered, Copy-right.

23 28, 29, 30 (887) 887 20-22
 24 - 28 29, - - 525 29
 14 12 29
 20 21, 22, 23 - - 19 20

மா கபுராணம்.

நெம்பர்.	அத்தியாயத்தின் பெயர்கள்.	பக்கம்.- 47
க-வது	முனிவர் சூதனைவியை அத்தியாயம்	க = 26
உ-வது	திலீபன் வேட்டையாடிய அத்தியாயம்	க 36
ங-வது	விஞ்சையன் சாபந்தீர்த்த அத்தியாயம்	அ 31
ச-வது	மிருகசிருங்கன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்	கஉ 23
ரு-வது	மிருகசிருங்கன் றவஞ்செய்துமீண்ட அத்தியாயம்	கரு 20
சு-வது	சுவீர்த்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம்	கஅ 50
எ-வது	மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்	உரு 30
அ-வது	தருமசாரமுரைத்த அத்தியாயம்	உக 20
ஈ-வது	நரகசாரமுரைத்த அத்தியாயம்	கக 82
க0-வது	புட்கரன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்	சரு 57
கக-வது	சம்புவதையுண்ட அத்தியாயம்	ருக 25
கஉ-வது	சார்தீபினி புதல்வனுய்ந்த அத்தியாயம்	ருஅ 43
கங-வது	மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்	கக 48
கச-வது	மிருகசிருங்கன் இல்வாழ்க்கையுரைத்த அத்தியா	எஉ 24
கரு-வது	கற்புநெறியுரைத்த அத்தியாயம்	எஅ 29
கஈ-வது	மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுரைத்த அத்தியாயம்	அஉ 35
கஎ-வது	மார்க்கண்டன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்	அஅ 66
கஅ-வது	தீர்த்தவிசேடமுரைத்த அத்தியாயம்	கக 26
கஊ-வது	சுவீர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்	க0க 44
உ0-வது	வீமனைகாதசுவீரதமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்	கக0 25
உக-வது	சிவராத்திரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்	ககக 48
உஉ-வது	இயமன் சிவனிடநஞ்சென்ற அத்தியாயம்	கஉ0 64
உங-வது	சிவராத்திரி விரதமுறையுரைத்த அத்தியாயம்	கஉஅ 25
உச-வது	சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்	ககஉ 109
உரு-வது	குண்டலவிசுண்டலர் காதையுரைத்த அத்தியா	கசக 104
உசு-வது	காஞ்சனமலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்	கக0 109
உஎ-வது	அக்கினீபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்	கஎச 110
உஅ-வது	சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்	கஅஅ 93

[illegible]

அவற்றுள் திலீபச்சக்கரவர்த்திக்கு வசிட்டமுனிவ ருளிய மாகமாசத்தீர்த்தமாடற் புண்ணியபலத்தை சிவபெருமா னனாக கிரகத்தால் சைவசிரோமணியாகிய அதிவீரராமபாண்டியன் தமிழில் கசகட - திருவிருத்தப்பாவாக அருளிச்செய்து மாகபுராண மெனப் பெயர்கொடுத்துத் தமிழ்நாடெங்கும் பரவச்செய்தனர் என்று பெரும்பான்மையோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டாலும் வரதுங்கபாண்டியனால் இயற்றப்பட்டதென்றும் சிலருடைய அபிப்பிராயம் தோற்றப்படுகிறது. மேற்படி நூலானது அநேகமடா லயங்களிலும் அநேகம் சிவனடியார்களிடத்தும் மாகதீர்த்தமாடுங் காலங்களிலும் மந்தைப் புண்ணியதாலங்களிலும் பாராயணஞ் செய்துவரப்படுகின்றது.

அதேபிரகாரம் எமது பிதா ஸ்ரீமான்-பொன்னம்பலக்குருக்க
ளவர்கள் வருடந்தோறும் மாகஸநானகாலத்தில் நூற்றுக்கணக்
கான சிஷியவர்க்கங்கள் புடைசூழ்ந்து சிரகரங்கூப்பிக் கேட்கப்
பாராயணஞ்செய்வார்கள் அக்காலங்களில் யாம் கையேடு வாசித்
திருக்கின்றோம் அதுமுதல் இந்த நூலை அச்சிடவேண்டுமென்று
எமக்கு முக்கிய நோக்கமிருந்தது. அதுகருதி எமது பிதாவின்
அனுமதிப்பிரகாரம் மேற்படி ஒலைச்சுவடியை காகிதத்தில் சுத்தப்
பிரதி செய்துவைத்திருந்தனம். அதில் அனேகம் பாடல்கள் சந்
தேகத்துக்கிடமாயிருந்தது. இன்னுஞ் சில சுவடிகளை வைத்துச்
சேர்த்திக்கவேண்டுமென்று வினாவிகொண்டிருப்பதைத் தெரிந்து
எமது முக்கிய நண்பர்களாகிய பால்வனம் வித்வான் ம-ரா-ஸ்ரீ,
சுப்பாரொட்டியா ரவர்களும், பேறையூர் சமஸ்தான வித்வான்
ம-ரா-ஸ்ரீ, சோடசாவதானம் மீனாட்சி சுந்தரஞ்செட்டியாரவர்க
ளும் தங்கள் தங்களிடத்திலிருந்த ஏட்டுச்சுவடியை யனுப்பிவைத்
தார்கள். ஆக இந்த மூன்று பிரதிகளையும் உதவியாகக்கொண்டு
ஒருவாறு சுத்தபாடமாகப் பரிசோதனைசெய்து அச்சிட்டனம்.

புத்திமான்கள் இதில் ஆங்காங்கு புலப்படும் பிழைகளையே
னும் சொன்னயம் பொருட்பொலிவு குறைததுள்ள பாடபேதங்
களையேனும் அறிவிப்பாராயின் அவரது பேருதவியை நன்குமதி
த்து இரண்டாம்பதிப்பில் அத்திருத்தங்களை அவர் பெயரோடு
விளக்கக் கருதியிருக்கின்றனம். இந்த நூலைச் சுத்தபாடம் செய்ய
ஏட்டுச்சுவடி யனுப்பிவைத்த புண்ணியசீலர்களுக்கு நன்றிசெலுத்
தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனம்.

குரோதிஸ்ர
வைகாசியீ }

இராமலிங்கக்குருக்கள்,
விருதுபட்டி.

வி ள ம் ப ர ம்

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்துக்
கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை வி. பி. சார்க்கு உள்பட ரூபா-1

இப்படிக்கு.

இராமலிங்கக்குருக்கள்

விருதுபட்டி.

பா யி ர ம்.

சீருலவுசெழுங்கமலப் பூந்தவிசிற்பயிலுமறைச் செல்வனீன்ற
பாருலகின்மிசைபரவி யிசைவிரிக்கும்பரிவினர்பாற் பதமேநல்கும்
ஆருலவுசுடிலதர னுதைலம்பற்பலவுளவாங் கவற்றினோங்கு
பேருலவுமான்மியஞ்சேர்பொன்னகரினன்னகராய்ப்பிறங்குமூதூர்

வளம்பெறுமத்தமிழ்மதுரைப் பதியாண்டமீனவர்தம் மரபிற்
சார்ந்தோன், இளம்பருவ மடவியர்தம் படிவமதனெனத்திகழு
மிறையொன்னாைச், களம்புகுந்தபினர்மீளா வணம்புரிவெஞ்சிலை
க்கரத்தன் கற்றோர்யாரும், விளம்புதனிப் பெரும்புகழான் சைவ
நெறிமுறையொழுக்கின் மேவுநல்லோன். (2)

அளப்பரியபல்கலைநூற் பெருவெள்ளங்கடந்துநிறை யறிவி
னோங்கி, வளப்பரிமுன்விலைபகர்ந்த திருக்கடவுட்பெருமானை வழி
பட்டேத்தி, யுளப்பரிவின்மிகச்சிறந்து பணித்தலைவன்மணித்தலை
தாங் குலகோரன்பு, கொளப்பரிபாலனம்புரிநல் லதிவீரராமனெ
னக் குலவுமேலோன். (3)

பெரும்புவனத்திடைவதிவோர் மகப்பேறுஞ்சுகப்பேறும் பெ
ருக்காய்த்த, இரும்புவனத்திருமேனி யிறையருளுங்கனவாழ்வு
மினிதினோங்கி, விரும்புவனயாவையுமீண் டெய்தியுயர்விண்ணுடு
மேவிமுல்லை, யரும்புவனத் திளநகையார் தருமின்பகலனெளிதி
னடைவானெண்ணி. (4)

விற்புருவமடவாரி னுயர்பொருளின்வசுந்தரையின் மீக்கூர்கா
தல், அற்பமெனத்தணந்தபெருந தவச்சுதன்முனிவர்குழா மமை
விற்கேட்பச், சொற்பயனாலனயரக நனிதெருட்டச்சிறந்துளது
துகடர்தொன்மைப், பற்புராணத்திருந்து வெளிப்பாடுற்றிலங்கி
யதோர் பரமகாதை. (5)

அத்தகவாம் பெருங்காதை மாகநீர்மூழ்குபல னமைந்ததத்
தை, வித்தகவான் றமிழ்ப்புலமைத் தலைவர்குழாங்கொண்டாடி விய
ப்புற்றேவா, சித்தகமாமகிழ்வோங்கப் பொருட்சுவைகூட்டின்சொ
லினர் தென்சொலாலே, யொத்தகவின்விருத்தமதால் மாகபுரா
ணப்பெயரி னுரைத்தான்மனோ. (6)

தருமந்திரமாயெந்நாளுஞ் சலிப்பொன்றிலதாய்ச்செய்துவருந்
திருமந்திரமாதர்க்ககாரைப் பேட்டைச்செழியன்மரபிலுளோர்
தருமந்திரவியத்துதவி தன்னுன்மாகபுராணமேத
வருமந்திரமாமெனக்கொள்ள வழுவையுதற்றிப்பதித்தனரால்.

உ
விநாயகர் துதி.

மஞ்சரிசெருகிய கோதைமாமதன்
வெஞ்சரமெனமிளிர் விழிகொள்வேதநூற்
பஞ்சரமுறைகிளி பயந்தமும்மதக்
குஞ்சரமுகனடி சும்பிட்டேத்துவாம்.

சிவபெருமான் துதி.

ஏடவிழிதழிமாலை யிந்தணிந்தயன்மால்வானோ
தேடரிதாகித்தொண்டன் றந்தசேய்க்கரியுங்கான
வேடனுண்டுமிழ்ந் துதந்த மிச்சிலுமுண்டுபொய்யா
வீடருள்பரம்பொற்றாள் வேண்டினிற் றிறைஞ்சிவாழ்வாம். 2

சுப்பிரமணியக்கடவுள் துதி.

வெஞ்சுருடனேதாருகனை வீட்டிக்கிரவுஞ்சந்தகர்த்து
மஞ்சுரரிக்கிப்பொன்னுலகை மகுடம்புனைந்துருடியேற்றிக்
கஞ்சாசனத்தோன்றனைப்பனிரு கரத்தாற்குட்டிச்சிறைசெய்து
பஞ்சாநன்னுக்குபதேசம் பகர்ந்தகுமரன்பதம்பணிவாம். 3

மகாவிஷ்ணு துதி.

பங்கயத்தயனைப் பூத்துலகனைத்தும் படைத்திட வருளிமால்
வரையைச், செங்கையாலெடுத்து முகின்மழைதடுத்துத் தேவர்கட்
காரமுதீந்து, மங்கையினுருவாய்க் கருங்கலைக்கண்டு மண்ணினை
யுண்டுமிழ் மாயோன், கங்கையந்துளவங் கமழ்பதாம்புயத்தைக்
கருத்தினிலிருத்தியே தொழுவாம். 4

உமையவள் துதி.

தக்கன்மகளாயவதரித்துத் தாதையியற்றுங்கொடுவேள்வி
புக்கங்கவனுமழிகவெனப் புதன் றுவரையன்மகளாகி
முக்கனுடையசிவனைமண முடித்துமுருகன் றனைப்பயந்த
மைக்கனுமையாளுபயபத மலரைப்பரவிவழிபடுவாம். 5

சரஸ்வதி துதி.

வெள்ளேநிறத்தஞ்சுகத்தை வெண்டரளப்பூண்மயிலைவிரிஞ்சநாவி
னுள்ளிருந்தரத்தினத்தை யும்பொலாந்தொழற்கரியவொருத்திதன்
களளமிலாவடியருளக் கமலமதையகலாதகலையினுளைத் [னைக்
தென்னுதமிழ்தவுமெந்தன் றிருத்தாயையனுதினமுஞ்சிந்தைசெய்வாம். 6

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி.

பந்தமுறுஞ்சமண்மதமான் களைநீங்கச்சைவநெறிப் பயிர்க
ளோங்க, செந்தமிழ்ப்பாண்டியன்சுரமுந் தீரமங்கையருக்கரசி செ

VIII

ழிப்புற்றோங்க, மந்திரியாங்குலச்சிறைதன் மனங்களிப்பவுலகமெ
லா மகிழ்ச்சிபொங்க, வந்ததிருச்சீர்காழி வளர்ஞானசம்பந்தன்
மலர்த்தாள்போற்றி.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

செங்கலைமாயைகாசச் செய்துதந்திடவும்பொல்லாக்
கங்குல்வாய்ப்பரவைதன்பாற் கால்சிவந்திடவுந்தாதா
யெங்கனையகனையேவி யிருந்தமிழ்ப்பதிகம்பாடுந்
துங்கவாரூரன்செய்ய துணைமலர்ப்பதங்கள்போற்றி.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் துதி.

பொல்லாதபொய்ச்சமையச்சமண்முகர்வரவிட்டபுழைக்கையானே
கொல்லாதுவலம்புரிந்து பணிந்தேகநீற்றராயுங் குளிர்நீராகக்
கல்லாழிதனின்மிதந்து கரையேறத்திருப்பதிகங் கசிந்துபாடுஞ்
சொல்லார்மெய்த்திருநாவுக் கரையனிருகழலிணையைத் துதித்துவாழ்வாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

குருந்துநீழவி லீசன்குருவென
விருந்துமோன மிசையாதிசைத்திடப்
பொருந்திச்சோதியிற் சென்றுபுனிதமே
திருந்துவாதவூர்ச் செம்மலைப்போற்றுவாம்.

வேதவியாசர் துதி.

பராசரமாமுனிமகவைப் பரமபுருடனைநாற் பழமறையின்பிற
ப்பிடத்தைப் பலவிஞ்சைக்கிருப்பை, விராவுபுகழ்நிலையமதை வே
தாந்தப்பொருளை வெகுளியில்லாப்பொறையோனை விடையமறுத்
தோனைச், சுராதிபர்தங்குருவனைய தூயமனத்தோனைத் துகளறு
மெக்கலைமுழுதந் தோய்ந்திடம்பட்டோனைத், தராதலமெண்புனித
வியா தனைப்போற்றியவன்றன் றண்ணளியெநிலையாகச் சரணவர
ண்புகுவாம்.

மாதுளமாமல ரன்னசெம்மேனியும் வாண்முகமுங்
காதெழுகண்ணுங் கனதனபாரமுங் கச்சும்பொன்னின்
றாதெழுதாமரைத் தாளுஞ்சதுர்மறைத் தோளும்பிச்சிப்
போதெழுகுளியும் வாழிநல்வாழி புராதனியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மா க பு ர ண ம்.

மு த ல ர வ து

முனிவர் குதனைவினாய அத்தியாயம்.

சீர்பெறுமீரறு பருவஞ்சென்றிடும்
பேர்பெறுவேன்வியைப் பெரிதிறந்துவான்
வார்பெறுபழுமர வனங்கள்சுற்றிய
வேர்பெறுநமசா ரணியத்தெல்லைவாய். (க)

காசபனத்திரி பிருதூகண்ணுவன்
வாசவன்மேற்பழி வைத்தகோதம
சைநுபுலத்திபன் வசிட்டனங்கிரன்
கோசிகன்முற்கலன் குமபயோனியே. (உ)

மாதவப்பராசரன் மார்க்கண்டன்சுக
னேதமில்விபாண்டகன் மரிச்சியெண்ணில்சீர்.
வேதமாமுனிவரர் வெஞ்ஞிகீர்க்குஞோர்
திதறுஞ்ஞாத்தினர் திருநதுமுள்ளத்தேரர் (ங)

அங்கமோராறுட னனந்தவேதமுந்
தங்கியபுராணமுந் தழைத்தநாவினர்
மங்குலினின்னமுள பொழியுமாண்பினர்
பொங்கியதருமத்தின் வடிவம்போலுவார். (ச)

ஐம்புலவிடயங்க ளனைத்துமாற்றினோர்
பம்பியமும்மலப் பகையைச செற்றுளோர்
வெம்பியகாமத்தை வெறுத்தமேலவ
ரிமபரின்மன்பதைக் கிரங்குஞ்சிஞோர். (ரு)

அடைந்தனர்பெருமக மாற்றுங்காலைபின்
மிடைந்தவற்கலையினன் விரிந்தவேணிய
ஹடைந்ததீவினையின ஹவகையுள்ளத்த
னிடைந்தவர்க்ககருள்பொழி யெழின்முகத்தினுன். (சு)

கண்டிகைமாலையன் பூதிக்காப்பினன்
புண்டரமூன்றினிற் பொலிந்தநெற்றியன்
றண்டவிலவேதநூற் றருமஞ்சார்ந்தவன்
மண்டலத்தறொறி வரம்புகாட்டினேன். (எ)

எக்கலைதொகுதியு மியல்வியாதன
லக்கலைமுடிவுற வளந்தசிரியோன்
முக்கணன்றிருவருள் பெறறுமுத்தியிற்
றெச்சநன்னிலையினன் சூதனெய்தினான். (அ)

எய்தினன்முனிவர னிருந்தமாதவர்
சூய்யதாமரையடி தொழுதுகீற்றலும்
பொய்தகிருள்ளததா னிருக்கப்பொன்னினான்
செய்தமெல்லாசனஞ் சிறக்கநல்கினார். (க)

இட்டபூந்தவிசுடை யினிதினேறியே
கட்டுவார்சடைமுனி யிருந்தகாலையின்
மட்டுலாம்பங்கய வதனநோக் றாரசு
கிட்டமாமுனிவர ரினையசெப்பினார். (ப)

வேறு.

அருந்தவச்சூதந்நீன லாதியாம்புராணமாய
விரிந்தநூற்பிரமம்பாற்பம் வைணவம்விளங்குசைவந்
திருந்துபாகவதமிக்க பவ்முகநாஜியம்
பொருந் துமார்க்கண்டமாக்கி னேயமாம்புராணத்தோடும். (மக)

பிரமகைவத்தனானம் பேசியவிஷங்கம்பின்னான்
திரமுறுவராகத்தோடுங் காந்தம்வாமனஞ்செறிந்த
தரமுறுகடர்மமச்சந் தாழ்வில்காளுடமுற்று
முரமுறும்பிரமாண்டத்தோ டொன்பதற்றிரண்டுங்கேட்டோம். (கக)

மற்றுளவிதிகாசத்தி லளப்பிலாவளனுங்கேட்கச்
சொற்றனையவற்றிரண்டாம் புராணமாய்ச்சொன்னபாற்பத்
துறந்தோர்செய்யுளைம்பத் தைந்தொடாயிரமுந் துய்யோ
யிற்றெனவிதித்துச்சொன்னு யவற்றினுளின்னுங்கேட்போம். (கங)

சிறந்ததோர்மாகமாதப் பலனெலாந்தெரித்தசுந்தை
மறந்ததக்காலந்தானு மடுத்ததுவருவாவண்ண
முறைந்திடுமெங்கட்கின்னு முரைத்திடவேண்டுமென்னு
வனறந்தவர்கேட்கச்சூத னாகமகிழ்ந்துரைப்பதானான் (கச)

நன்றுமா முனிவரியாரு நலையறக்கேட்டமாற்ற
பின்னிது அங்குட்கோது மருக்திபாலிங்குவந்தோ
மன்றியுமாகமாத மடுத்துளததனூனி
ரொன்றியேகேட்டவெல்லாமுரைப்பென்றெறிச் சூச்சொன்னான்.

தவமுனிவியா தனன்பிற் றண்ணையுடைமையானு
மவனுலகனித் துநின்ற வாயியானு சலானும்
புவனியோரெம்மைமோம புளகிதனென்பதானுஞ்
சிவனடித்தொண்டினுஞ் செப்புவனறிந்ததென்னு. (ய௬)

அகையுநடுவுமீறு மன்றிமற்றமலனுஞ்ச்
சோதியாய்சிள்ளறவிசன் றுணையடி ககமலம்போற்றிச்
சொன்றிகிரியேந்துஞ் செங்கண்மால்சரணம்போற்றிப்
போதினான்முகத்துப்புத்தேள் பொலன்கழல்வணக்கஞ்செய்தே. ()

வெண்ணிறக்கமலத்தாங்கண் வீற்றினிதிருந்தசெல்வி
புண்ணியமலர் த்தாள்வாழ்த்திப் பொழிமதத்தருவிதாங்கு
திண்ணிபடனைக்கையொற்றைத் திரணமருப்புயர்ந்தகும்பக்.
கண்ணகனுல்வாய்வெற்றித் கரிமுகைதழல்பணிந்தே (ய௭)

சென்னியமீதுபர்த்தகையன் றீதிலாமுனிவீர்கேண்டின்
மன்னியமாகமாத வளத்தினைக்கேட்போர்சொல்வோ
ரினினிலத்தியாருமில்லை யானைதூரியம்பவேண்டும்
பின்னைநீர்கேட்கவேண்டு மென்றவன்பேசலுற்றான். (ய௮)

பண்டைநாட்டிலீபெனன்போன் பரிதியங்குலததுவேந்தன்
வண்ணிலாமலைமார்பன் வரிட்டனைவணங்கிக்கேட்பத்
தண்டலிறவத்தோன்முன்னஞ் சாற்றியகாதைதன்னைக்
குண்டுகைக்கரத்தீர்கேண்டி நென்றவன்கூறலுற்றான். (ய௯)

முனிவர் சூநனைவினாய அக்சியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருததம் உய.

இரண்டாவதுதிலீபன் லோட்டையாடிய அத்தியாயம்.

மாலைவெண்களிகையொன்றால் வையகமுழுதுங்காக்கும்
வேலுயர்த்துக்கைமன்னன் றிலீபன்செய்வேள்விமுற்றி
வாலியபுனலின்முழி மறையவராசுகூறக்
கோலியசுலையான்வேட்ட மாடுவான் குறிக்கொண்டானே. (க)

காழகக்கச்சையார்த்த மருங்கினிற் கரிகைகட்டிச்
சூழிருங்கவசந்தாங்கித் தொடுகழனாலங்கிப்
போழினமதியின்வள்வாய்ப் பொருகணைப்புட்டில்சோத்துப்
பாழியம்புயத்தான்வேட்டப் பதாதியோடுடூந்துசென்றான் (உ)

தொண்டகமதிரக்கோடு மிரலையுந்துவைப்பவிண்டி
மண்டுநீர்க்கானவாற்றின் மருங்குளவனங்கடோறும்
விணடுவாரடவிதோறும் வெற்பினிற்றடங்கடோறும்
கண்டகநெறிகடோறும் கண்ணியும்வலையுங்கட்டி (ங)

வால்வளைத்தெழுந்துதாவி வலித்தநீள்பாசநூறிக்
கால்வளைத்தொல்லையோடுங் கணைசுரன்னுமலியேளி
வேல்வலத்தேநதுமள்ளர் வெயில்கிரிபடைகள்வீடுப்
பால்வளைத்திரியல்போகும் விலங்கெலாம்பறறிமாய்த்தார (ச)

குறுமுயலீராய்வெற்றிக் கோளரிமுதலவாய
வுறுவலிமாககொல்லா மொன்றறவளைந்துகொன்று
மறுவறுகொற்றவோற்கன் மறப்படைவெள்ளாதேதோடும்
பிறிதொருகானில்வேட்ட மாடுவான்பெயாநதுபோனான் (ஞ)
வேறு.

தோகைமஞ்ஞாநடமாடச் சுருபபார்மலரினிகைபாடக்
கடகைசூழறிப்பாராட்டக் குயிலின்னொ குழிமுறைகூவ
வோகையோடுமெருவை நிறைசேணினிகளியொலியெழுப்பக்
காகங்காணுமெனவூமன்கடம்பின் பிடறிகார்துறைய (ஊ)

பெருங்கைவேழம்பிடி தேடிப் பிளிறுங் சரலும்வயப்புலிக
னெருங்கவோடிமாளினனுகள கதறவெறியுநெடுங்குரலும்
பருங்கோடூழ்தவழங்கேழல் பல்லத்திகலியுடற்றொலியு
மொருங்கோரொலியாயெமமருங்குமுவர்நீர்க்கடலினொலியெழுப்ப

முழைகடோறுங்கோளரிகண முகிலோடிகலியெதிர்ப்புழங்கப்
புழைகடோறுநெடும்பார்தள் புதுநீர்த்துறையிற்றேலுரிப்பக்
கழைகடோறுமுத்துதிரக் கையாற்கொய்துகிலத்தமைத்த
தழைகடோறுங்கினனார்தம மகளீர்கலவிநலந்தழைய (ஆ)

தண்ணீர்செழும்புமுழையுடைந்துதாதாராவவமுழிவிற்பும்
விண்ணர்வெயிலின்குளத்துழையா வெறியார்கானத்திடையெய்திக்
கண்ணர்மணியுங்குளிர்ப்பெய்தக் காவற்கிறைவனனிபார்த்துப்
பண்ணார்கனியாய்மலர்திறந்து படர்கான்புஞ்ஞுசெல்லுங்கால் (இ)

உரும்புமுறிந்ததெனுநெடுங் கோட்டிசையொன்றுவெளிப்பட்டித்
திரும்புமுகத்தாற்பார்த்தோடிச் செல்லுஞ்செல்வைக்கண்டரசு
னரும்புங்கரும்புங்கைபுகுந்த வடல்வேளென்னவடுகணையும்
விரும்புஞ்சிலையுங்கடிதேந்தி விரைவிறுதுபந்துபற்றினான் (ஓ)

பற்றிவிரைவிற்செலச்செல்லப்பதறியோடுங்கருங்கலையுஞ்
சற்றுந்தாழாதறக்கடுகித்தாவி நெடுங்கானிடை யகலக்
கொற்றவிறையுங்கிராதர்படைக் குழுவுமிகவேகாறளார் து
முற்றுமுலர்ந்தநாவினராய் நீர்வேட்டயர்ந்துமுகங்கருத்தார் (ஓக)

செல்லச்செல்வங்கூறிய பசியால்வருந்திமிகத்தேம்பி
யெல்லிற்குதிரோனண்பகலில்வெயினின்றுறைப்பவிடைந்துடலங்
கொல்லிற்குடையுலை முகத்திற்குழையுமெழுக்கொத்தகங்குழைந்திட்
டல்லற்படுவார் தமமுன்னரணித்தோரோடைதோனற்றால் (ஓஉ)

தூயாமனம்போலறத்தெனின்துதண்ணென்றினிதாய்த்துகணிகித்
தீயருளம்போலறவாழ்ந்து தெரிதற்கரிதாயிருளசெறிந்து
பெயர்மனம்போன்மீனினங்க ணறவாதெவிட்டிப்பெரிதுகழ்
நேயர்மனம்போனீரொழுக்கிற் பஞ்சாயொழுக்கிறைந்ததவே (ஓ)

காவிமலரும்பங்கயமுங்கண்ணுமுகமுந்தனிகாட்டத்
தூவியன்னநடைகாட்டசு சுரிவெண்சங்கங்களுங்காட்ட
மேனித்துகிர்கள்வாய்காட்டவிரைப்பூடுகைகண்ணுலைகாட்டும்
வாவித்திருவின்சரையலைக்கண் டரசன்மதனவிழாநினைந்தான் (ஓச)

சுழியாரோடையகத்திறங்கித் துளைநதுமுழ்கிவிடாயகற்றிக்
கழியாவுரைவேற்கையினுறு முச்சுக்காலககடன்கழித்துப்
பொழியாநறவமாந்திண்ப புழுக்கல் பொதிசோறுடனருந்தி
யொழியாவுருத்தமொத்தினிதா யொருதணணிமுலுழைந்திருந்தான் (ஓ)

வேலைக்குடபான்மலைப்பிடின் வெய்யொன்றுரகத்தேரொழிப்ப
மாலைப்பருவமெய்துதலும் வண்டாமரைநிதிழ்குடியக்
காலைக்கழுநிடைமணந்த கரியவறுகாற்சிறுதும்பி
சோலைக்கொடிமல்லிகைப்போதின வெண்டோடுழக்கித்துயின்றனவால்

ஆயகாலமெதிராந்திடலு மரசனந்திக்கடன்குறித்து
மேயசிலைவேட்டுவக்குழுவை விளித்திம்மெனினள்ளிருள்வாய்ப்
பாயத்தண்ணீரருந்தியிடப் பன்மாவடையுஞ்செகுத்திரொன
வேயவழியின்மிகவொழியிட் டிருந்தாரிருந்தவிருட்போதில் (ஓக)

தேயந்தபிறையோரிரண்டென்னத் திரமுடபுரிவெண்மருப்பினையாந்
பாய்ந்துநிலங்கீண்டுழுதோடைப் பஞ்சாயமூலமுழுதருந்த
வாய்ந்துநிரையாய்வருகேழு லனைத்தும்பிழையாதயிலம்பாந்
சாய்ந்துமடியக்கொலைபுரிந்தார் கங்குற்பொழுதுந்தணிந்தனவால் (௧௮)

காணப்பொறிவாரணமிறைத்துக் கதிரோன்வரவைக்கடி துணர்ந்த
மாணச்சுடர்வேன்மன்னவனு மடிந்தகேழந்தவையனைத்து
மீனத்தொழில்வேட்டுவர் சுமப்பான் பணிததங்கிரவியெழுமுன்னர்
தானப்பதிக்குவழிக்கொண்டு தடந்தேர்கடாவிவருகாலை (௧௯)

பன்னாட்குறிந்தவுண்டினன் படர்செஞ்சடையன்மரவுரிய
ன்னனாவிற்துமபழமறைய நயந்தருடையன் ண்டுகையன்
மன்னுவொருவுந்தினையன் வைகானகத்தின்புறமுடித்தோன்
பொன்னாழுடிவேந்தெதிரெய்தப் பொருக்கென்றவனையுத்தொழுதான்

தொழுதவேந்தன்னைக்காசு சொல்லி மகிழ்ந்தா கநோககிப்
பழுதில்லாதவிருலப் படைவேலரசேபாந்நிபனே
யெழுதுபுகழாயிக்காலம் வேட்டத்தெழுந்தவியல்புந்
முழுதுமுணர்ந்துமாகமதி முறை நீயுணராய்போலுமால் (௨௦)

என்றுமொழிந்தமுனிவரனை யெழிலார்திலீபன்முனியரசே
யொன்றுமுணரேன்மாகதிங்கட் பெருமையெனக்கிங்கரைத்தியென
நன்றுமொழிந்தாய்பின்னுரைக்கே னுமவேலோய்வருகவென்று
துன்றுபுனலின்மூழ்குவித்துத்தானுமுழ்கியிவைசொன்னான் (௨௧)

மாகமாதமென்பதொன்று மாயப்பிறவிக்கடல்வீழ்ந்து
சோகமானமானிடரை முத்தித்தீர்த்துநிந்தோணி
வேகமானபாவவிருள் சீக்ரம் விளக்கமுழ்கினர்க்கு
நாகநாட்பெரும்பதவி நணுகவழங்குலத்ததால் (௨௨)

இற்றைப்புலரிமாகதிங்கட் புனலாட்டயார்தாரிதன்பலத்தைச்
சொற்றற்கெளிதோகாலமலைச் சொல்லவெனினுன்பதிக்கேகிக்
கற்றைச்சடையானுங்கள் குலக கடவுட்குரவன்வசிட்டனிடைக்
கொற்றச்சிலையாய்கேட்டியெனக் கூறிமுனிவன்கடிதகன்றான் (௨௩)

விருத்தகாலமுனியகல விறல்வேந்தயோத்திரகரடைந்து
பரித்தவுரிமைமனைவியர்க்குப் பகவனுரைத்தபடிகூறித்
திருத்தப்புனலின்மூழ்குவித்துத் திறல்வெண்பரியின்மீதேறி
யருத்தியுடனேவசிட்டமுனி யங்குஞ்சாலையடைந்தானே (௨௪)

அடைந்தமன்னன்சுரர்முனியை யமரர்க்கிறைவன்வணங்குதல்போன்
மிடைந்தகதிர்மாமணிமவுலி கழலிற்றேயுவிழுந்தெழுந்து
கடைந்தவடிவானுன்றிசிற்பக் கடவுண்முனிவனினியம்பி
யுடைந்தபகைவேந்தரைப்புரப்பா யொளிர் பொற்றவ்சினுறைகென்றுன்

இட்டதவிசினடல்வேந்த னிருந்தபின்னரநுந்தவத்தோன்
மட்டுவிரியுப்பசுந்தாரோய் வந்தவரவேதெனலோடுங்
கட்டுஞ்சுடிலத்தேசிககின் கருணையதனற்குணொனம்
வட்டக்கவிகையரசியல்பு தருமந்தண்டமாவிரதம் (௨௭)

மற்றுமுள்ளதருமொறி முழுதுமவழங்கவுணர்ந்தோனை
யிற்ப்புலரிக்காலத்தி லெந்நாந்தோர்மறைஞன்மாமகதி
யுற்றதெனவேயுரைத்தடவியோடைப் புனலின்மூழ்குவித்துச்
சொற்றவிரதப்பெருமைநின்பாற் கேட்கப்பணித்தான்றாயோனே ()

இந்தவிரதத்தியல்பனைத்து மியற்றுங்காலமுறையடைவு
முந்தவியற்றினோற்றினுங் கேட்குங்கா தன்முயற்சியுளேன்
சின்தைகுளிர்ப்பவடியேற் சூச் செப்புசென்னவிறைவினவக்
கந்தமலர்நான்முகனனைய கடவுண்முனிவன்கட்டுரைத்தான் (௨௯)
வேறு.

நன்றரசநீமொழி நன்றியதுநான்மற்
றென்றுமொழியாதுநின் னுட்கொளவுரைக்கேன்
றுன்றியவனத்தினிடை தோமறுதவத்தோ
னின் னுனையனித்தன னிதற்குந்கருண்டோ (௩௦)

ஏவுபரிவேள்விக னியற்றினர்கண்முக்கட்
டேவுறையுமாலய மெடுத்தவர்கள்செம்பொற்
பூவுறையும்வாவிச ளகழ்ந்தவர்களுடும்
னுவின்னெழுதாமறை நலின் னுணர்வின்னிறோர் (௩௧)

வாயுவைதுகர்ந்துவிர தங்கனின்வதிந்தோர்
சேயவழிநீதினிடை நின் னுவனைசெறறோர்
பாயுவைநிருக்கிநடு நாட்டியொளிபார்த்தோ
ராயிரநதித்தொகையு மாடிமலமறறோர் (௩௨)

இத்தகையநல்வினை யியற்றினர்களெய்து
மததகையபேறுகளி லாயிரமனிகுஞ்
சுத்தமுறுமாமகதி மூழ்கல்சுடர்வேலோய்
முத்திபெறவேயுவிச தங்கண்முயல்வாரோ (௩௩)

அ விஞ்ஞையன் சாபந்தீர்த்த அத்தியாயம்.

வேறு.

பேசுபுகழ்மாகமதி நீர்முழுபேற்றல்
வாசவனைமுன்சசி யணைந்தினி துவாழ்ந்தா
டேசுறவினங்கதிதி தேவர்தமையீன்றான்
மாசனகர்கோன்மக ளிராமனைமணந்தாள்.

(௩௪)

வேறு தவமெய்தினர்கண் மேவுமுலகத்திற்
பேறுதொலையும்பொழுது மீளநிலேபேர்வார்
கூறுவதென்மாகமதி யிற்குலவுதெண்ணீ
ராதனின்முழுகின் ரடைந்தபதமீளார்.

(௩௫)

முன்பிருகுமாமுனி முழுத்தவனிருத்த
னன்பிடுமெவிஞ்சைய னகந்தெளிவுகொண்டே
துன்பமறவன்றுமணி கூடவரைதொக்காம்
கின்புறவுரைத்தகதை யாமினிதிசைப்பாம்.

(௩௬)

தீலீபன் வேட்டையாடிய அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 2-க்குத் திருவிருத்தம் ௫௬.

மு ன் ற வ் து

விஞ்ஞையன் சாபந்தீர்த்த அத்தியாயம்.

செல்வமிக்கையோத்திகர்த் தேர்வேந்தர்போரேறே
பல்குழைமுற்காலம் பன்னீரடிநன்மையின
லல்லலுறுபசியுடற்ற வவனியின்மன்னுயிரெல்லாம்
கல்லியகூவலினீரும் வறந்தொழியக்கலங்கினவே.

(௧)

இரவிகொடுங்கதிர்வெதுப்புங் கோடையினுவிருநிலத்துப்
பாவைமுதனீர்குறையப் பல்யாறும்புனல்வறப்ப
ளிரவுபசுமபுற் சலமுந் தாபரமும்வெந்தொழிய
நரர்முதலாய்வினங்கினமு நாவறள்வுற்றுலர்ந்தனவே.

(௨)

தென்பொதிகைவடாதிமைய மிடைநிகழுந்தேயமெல்லாம்
புன்புதலேழுதலாய வுயிரனைத்தும்புக்கனிய
மன்பதைகளறவொழிந்த காலத்தின்மாதவத்தி
லன்புருகும்பிருகுமுனி நருமதையாற்றய லுறைவான்.

(௩)

காலத்திலவறுமையினு லந்தனகிச் சரையீங்கிச்
சேலத்தினபாணுககா திரளுடனேகடிதெழுந்தாங்
காலத்திலிருண்டகனத் தரன்கயிலைக்கயலாக
மேலைத்திகுதறையுமனை பணிகூடமேன்னுல் (ச)

சந்தனமுக்காரகிலுஞ் சண்பகமுந்தலைமயங்கிச்
கொந்துலவுநறுமபோ தும் பசுந்தழையுங்கோழுமுறியுளு
சுந்தரமார் செழுங்கனியுந் துவன்றனிருள்பொதுளியதா
லந்தவரைவளமையினே யறிந்துரைத்தற்கரிதம்மா (ந)

இயீக்கர்தருங்குல மகளிர்வானவர்தம்மெழின்மடவார்
கயற்கயலாமவரிநெடுங்குட் கந்திருவர்வரமா தர்
முயற்குலவாமதிவதன முனிவர் தருங்கண்ணியர்கள்
புயற்குழல்சோர்த்திடவாடும் பொழிற்பணனையனந்தமால் (சு)

யோகத்தினிலைச்சற்கும் யோகியர்வாழிடனொருபால்
யாகத்தினில்லைபரிக்கு மிருந்தவதே தாரிடனொருபாற்
போகததையிகழ்ந்தொருவிப புலனவித்தாரிடனொருபாற்
சோகத்தைத்தனிர்த்துதவத் துடங்குரிரிடனொருபால் (ள)

வானவர்கற்பககாவும் டொன்னுலகு மகளிருமித
தானமதிலமர்ந்தெழுனப் பொலிவுருந்தகைமைத்தா
பூனமறப்பொழியுமழைச் சோனையுலவாதேழுழக
வேனையர்கான்யாறுகளின் முழுந்த்ரமிசைவதுவே (அ)

அன்னதடங்கிரிமுப்பா னுறி யோசனையுயர
முன்னதமால்லரைப்பெருமை யோசனையீரேட்டளவாம்
பன்னரியநெடுஞ்சிமைபம பத்தியோசனைப்பரப்பா
மென்னிலதன்பெருமையினே யாரேமற்றெடுத்துரைப்பார் (க)

கூட்டிலிநாள்வார லுந் தவருநதவத்தோன்
வெய்யமைதருமொருநகே டை தனி லுழன்றமெனவகற்றிச்
செம்மைதருமுளமகிழ்ந்து செழுஞ்சாயைவணமைத்துச
சும்மைதருமுனிக்கணத்தோர் சூழவினிதிருந்தனனூல (ஐ)

அங்குறையுங்காலத்தி லருவரையினின்றிழிந்து
கொங்குமலர்க்கருங்கூந்தற் கொவவையிதழ்வரிநெடுங்குட்
டிங்கண்முடித்தெரிவையொடுந் திறனுடைவிஞ்சையனெய்தத்
துங்கமுறுதலமுனியைத் தொழுதுதுயரோடுகின்றன (யக)

நின்றவன் நன்னிலைகண்டு நெடுந்தவத்தோனிகழ்த்துவான்
 ஞ்னுறைவிஞ்சையரீயிக் குலமடவாளொடுமெய்தி
 யின்றுபடருழ்ந்துநிற்றற் கேதுவென்னேயெனவினவத்
 ஞ்னுமலாத்தாரவனுந் தனனிலைமைசொன்னானே (கஉ)

சொல்லரியமாதவத்துத் தூயமுனிவரனேகேண்
 மெல்லியலென்குலக்கிழத்தி ஸ்ணைபயில்விஞ்சையினுற்
 புல்லியபேணைப்பருவம் புதுநாளிறபுரமெரித்த
 வில்விதனைநாரதனை நிதிக்கோணையப்பித்தாள் (கங)

மாதிடன்பேரெழிலாற் கற்பினுன்மடமையினு
 லோகியுணர் கலைத்திறனு லொழுக்கத்தின்சீலததற்
 பேதமுறுநடனவிதப் பெற்றியினுற்பெருந்றையான்
 மேதினியிற்பொன்னுலகில் விஞ்சையாநாட்டிணையிலாள் (கச)

இத்தகையாடனைப்பெற்று மிமையவர்காட்டி ருக்கைபெற்று
 முத்தமமாய்நவையகன்ற வொளிகிகழ்மேனியைப்பெற்றும்
 வித்தகமாழுனியரசே விற்றபுலியின்முகம்பெறலாற்
 சித்தமுறுதுயரடியேன் செப்புதற்றுத்தரத்தேதோ (கரு)

மறப்புலியின்முகம்பெற்று வருந்திட முற்பவந்தன்னி
 லறப்பிழைபென்செயதேன்மற நற்கூலனதுதீருந்
 திறத்தினையுமுரைத்தென்னைப் புரந்திடனின்செயலென்னு
 குறைத்திறத்தாலிரநதுரைப்ப முன்யீதுகூறினான் (கக)

வாழ்விடத்துமகிழ்வதுவும் வளம்படுவால்வாழ்விழந்து
 தாழ்விடத்திலயர்வதுவுந் தகுதியில்லார் தரத்ததே
 வாழ்விடத்துந்தாழ்விடத்து மகிழ்வொடயர்வில்லாம
 லுழ்வினையின்பான்மையென வுரைத்திடுவருணர்ந்தோரே (கௌ)

சிறியதெனப்பாலங்கள் சிந்தையிற்கொண்டிடலாமோ
 பொறியரவம்விடஞ்சிறிதே யானுலும்பொன்றுவிக்கு
 மறியிலிறைதானுமெண்ணு தாற்றியவெந்தீவினையாற்
 கறைமுகிலினீட்டம்போற் காலத்திற்கதித்திடுமால் (ககி)

வேறு.

இறந்தகிறப்பின்மாக திங்களேகாதசியின்விரதமுற்றிச்
 சிறந்தமறுநாட்டிவாதசியிற் சென்னிக்கெண்ணைத்தொழிலியற்றி
 யறைந்தபுனல்புக்காடினையன் றேராதியற்றுந்தீவினையா
 னிறைந்தகுணத்தோயிப் பிறப்பிற் புலியின்முகநீயெய்தியதே (ககௌ)

முன்னாட்புநமவாவென்ன மொழியுந்ருபனரிதனைத்திம்
பொன்னார்மார்பரினைப்போல வெண்ணைமுழுக்கிப்புனலாடி / ௭௭
மின்னாமேனியழகநிந்து விருபமாகமெலிந்துருகிப்
பன்னாள்வருந்தியசசுழந்தே யிமயவரையின்பாங்கடைந்தான் (௨௩)

அடைந்தவரையின்சாசலிடத் தழகார்கமலவானியெய்திக்
குடைந்துபுளி கநீராடித் தவத்தோகோலவகொண்மிக
மிடைந்ததருப்பைவிரித்ததன்மேல் விளங்கும்பதுபாசனத்திருந்தான்
குடைந்தமலர்ந்ததென்றுமாயவக வுரவோன்றன்னையுணர்நீனந்தான்

வாவிக்கிருந்துதுயிலுணவிற்பற்றுமின்றியொருநிங்கள்
வாவிக்கரையிலிருந்திடலு மாயோன்முன்னையெழுபிறப்புஞ்
சேவித்தவனென்றுளமுருகித் திறலவேலிறைமுனடித்தெய்கி / ௭௮
நீவித்தனதுதிருக்கரத்தா னெடியோன்பின்னுமிதுசெய்தான் (௨௪)

எண்ணுமகரஞாபிற்றி லெதிர்முற்பிறையிலீராறில்
வண்ணத்திருக்கைவலம்புரியின் வாய்ந்தபுனன்மஞ்சனமாட்டிப்
பண்ணப்படுமத்திவினையும் பகர்ந்துகீட்கியுருவசியின்
கண்ணுக்கினீதாகியவடிவு மளித்துத்திருமால்கரநாநே (௨௫)

மாரவேளுங்காதலிக்க வடிவாலுயர்ந்த மன்னவனு
மாரமலையமைச்சரொடு மவனிமுழுதுந்தனிபுரந்து
வீரவேற்குணனுருவகுதன் விழையுங்காமக்கடறினேத்தான் / ௭௯
பாரிலொனதுமிருவினையு மெவரோகடக்குப்பான்மையே (௨௬)

நீயுமிந்தவினேநீங்க வெம்மோடிசைந்துநீலகொண்டா
லேயுந்தினமோரைந்ததன்மேன் மாகமாதமெதிர்ந்ததுகாண்
டோயும்புனலிற்பதினொருநாட் டோயந்தாலர்தவரிவாரத்
தாயுந்திருமந்திரசலத்தா லாட்டித்துன்பமகற்றிடுவோம் (௨௭)

அழைபாருவரிமாமணிக ளனைத்துமுதலுமதுபோலத்
தொலையாவளமைமகப்பேறு துய்க்கும்போகமிருந்தியு
நிலையாயளிக்குந்துயரகற்று நினைந்தயாவுமுடனுதவு
மலையாயெழுந்தபிணியகற்று மாகமாதப்புனல்வளமே (௨௮)

ஐந்துபெரும்பாதகமியற்று மவர்களைஹாகரமகி
வந்துபுனலினுழ்கினரேன் மாயுமபிறைபோல்வினையாயு
மிந்துவளருங்காலமென நன்மைநாளுமெழுந்தோங்கும்
பந்தமநுநன்முத்திக்கு மிதுவேவதியாம்பார்க்குங்கால் (௨௯)

உட மிருகசிருங்கன் றிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

சீந்தித்ததனைப்பெரிதுதவஞ் சிந்தாமணிபோற்றேனுவைப்போற்
கத்தமலர்ப்பூங்கற்பகம்போற கருதுமொருளியா வையுமளிக்கு
மித்தவிதமகரமதியதனிற் புறம்போயோமபுனலிற்
சந்திகெதாநுநாணமூற்றியன்பு தழையுமார்தாழமக்கமமா (உஅ)

என்று முனிவன்மாகமதி யியல்பையெய்திவிஞ்சையனைத்
துன்று புனலினமுழகுவித்துச் சரியெண்ணங்கப்புனலாட்டிக்
கன்று வெகுளிப்புலிமுகத்தைக் காமன்முகமெப்பாடகலினமைத்து
மன்றலோதிதன்னைமும் விடுத்தானவனுமவரைபடைந்தான் (உ-க)

மண்டுதவத்துப்பிருகுமுனி வானஞ்சுரர் துமறை பொழியக்
கண்டுகலிநொளாழிந், துதெனக் கருதியந்தவரை நீங்கிப்
பணமிதான்மற்றினி துறையும் பரந்தெண்ணீர் ஈருமதையாந்
தண்டலில்லாதகித்தீரத் தண்ணையடைந் து மகிழ்ந்திருந்தான

(ந. 2)

விஞ்சைத்தலைவன் துயர்தீர வேதமுனிவன நன்கொட்டி.
வஞ்சக்கயவாய்ப்புவிவதன மாறத்தயவரத், பான்மிய சூரன்
செஞ்சொற்றெரிந்துபடித்திடுவோ ரென்குடைய கர்ணன்
ரஞ்சொற்குதலையரபையரோட மரபத்தையுடைவாரே (க.உ.)

விஞ்சையன் சாபத்தீர்த்த அச்சியாய முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௩-க்குத் திருவிருத்தம் அள.

நா ன் க ா வ து

மிருகசிருங்கன் பிறப்புரைதத ஆத்தியாயம்.

இரவிகுலத்தினிகல்வேநதே யின்னுமாகத்தியால்கேட்ட
பருமமீர்தந்தானென்ப பருங்கற்பமுதலுக்கத்திற்
பிரமணத்திருப்புதல்வன் குச்சனென்பபெயர்படைத்தோன்
விஷபுகழான்கருத்தமன்றன் மகளைவியின்வேட்டானே (க)

வேட்டமடவாடிருவயிற்றில் வேதமரபுதழைத்தோங்க
வாட்டமில்லாவச்சென்னு மைந்தன்பிறந்துவளர்பிறைபோ
னாட்டியவயதோரைந்துசெல்ல நலனகூர்தாதைபுதல்வனுக்குப்
பூட்டிமுந் துன்புனைவித்து மறைமந்திரமும்போதித்தான் (உ)

அந்தமைந்தனெஞ்ஞான்று மாசாரியரைவழிபட்டுச்
சின்தைபுனிதநிலைநிறுவித் தெண்ணீர்முப்போதினுமூழ்கிப்
பந்தமானபுன்முஞ்சி கலைத்தோறண்டமபானியஞ்
சிந்துகரகமுதற்றாங்கியையமேற்றுத்தினமருந்தி (௩)

அங்கிக்கரும்மூற்றியநீற்றழகார்திரிபுண்டரமணிந்து
தங்குகழற்றோற்செருப்பின்றி யானத்தேறறவிர்திட்டி
பங்கமானகலைவமுதன் மெய்ப்பூச்சொழிந்துபலகறியிற்
பொங்குபுளிப்பாகியசுவைக ளருந்தாதொழிந்துபுலனடக்கி (௪)

ஆடிபார்த்தல்பலவிளக்க லாதியொழிந்து சயனமிசை
நாடித்துயிறலலங்சரிதத னானுந்துறந்துதாய்தந்தை
பிடிற்பொலிந்தவடிதொழுது பின்னுடனேதவிதிபலவாய்த்
தேடித்தெறிந்தபடியெலலாந் திறம்பாதுயறுந்திதில்லான் (௫)

செல்லுங்காலைமகரமதி தோறுமூன்றுதிருப்பருவம்
பல்குதரங்கக்காலேரித் தெண்ணீர்படிந்துபவித்திரை
யல்லலறுத்தோமெனபச் சீழ்வுற் றுன்றோர் தங்குடிக்கமலஞ் [ரன் (௬)
சொல்லுநெறியாறபணிந் துவிடை கொண்டேயெழுந்து உணர்ந்துசென்

பம்புந்தமரக்கடலைகட்டிற் பாய்ந்துகிழியவொழுகுபொன்னி
யம்பொறநீரவடகரையி லகல்வான்மறையவுயார்தேங்குஞ்
செம்பொற்குமிவயினெல்லாந் செழும்பூஞ்சோலையிருள்பரப்ப
நம்புஞ்சரும்பரிசைபாடு நாராயணவெற்பினையடைந்தான் (௭)

வெற்பினையலேகவியாண தீர்த்தமென்னும்வியன்மடுவிற்
பொற்பினிசைந்தமகரமதிப் புனிதநீரோர்மதியாடி "
யற்பமேனும்மென்ப தறவேயகற்றிமேற்கரைபோய்
வற்பிலியன்மறாதவத்தோன் பதுமாசனத்தில்வைகினான் (௮)

உள்ளும்புறம்புஞ்சராசரமு முலோகாலோகங்களுமெங்கு
மெள்ளுங்கலந்தவெண்ணையும்போல் யாவுமாயவொருபொருளைத்
தெள்ளுமுளத்தினீக்கமறத் தானய்த்தெளிந்துந்தியானித்துங்
கொள்ளுமனத்திற்கம்பமறச்சலி யாதிருந்தான்கோதில்லான் (௯)

பொருந்துதியானத்தினிதிருப்பப் போதார்மடுவிற்பெண்ணீரை
யருந்தப்புச் சந்தவினங்கினங்க ளவனைநரனென்றெண்ணுது
பரிந்தவுடலிற்றினவகலப் பருங்காழ்மரமென்றுடலுறிஞ்சி
நெருங்குமருப்பாலடித்திடவு முணரான்மவத்துநிலைபெற்றான் (௧௦)

௨௪ மிருகசிருங்கன்பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

இனையதவத்தாற்றிருவுள்ளத் திரக்கந்தோன்றவிளநிலவு
வனையுமவுலிப்பரஞ்சோதி வந்துமுன்னரவன்மனத்தி
னினைவின்படியேவெளிப்பட்டுத் திருக்கமலரான்முடிநீவித்
தனையொவ்வாததவமிருக சிருங்காதாழாதெழுகென்றான் (கக)

வேய்ந்தசுடிலமாதவத்தோன் விரைவின்விழித்துப்பார்த்திடலுந்
தேய்த்தபிறையுந்திருந்தியுஞ் செய்யபவளசசடைக்காடும்
பாய்ந்தபிணையுமூப்படையும் பரித்தகரமும்பலகோடி
காய்ந்தசுடராதவரென்ன வொளிரும்வடிவுங்கண்டெழுந்தான் (கஉ)

பரமனடியின்விதிமுறையே பலகாற்சென்னிதாழ்ந்திறைஞ்சி
விரவுமனத்திலுவகையென்றுந் தாழ்வென்றிரண்டும்வெறிலுந்
வரதன்வடிவைநோக்குதொறு மின்பவிழிநீர்வார்ந்தொழுக
விரவிலுந்தானிதிபெற்றா நென்னக்களிப்பாலேத்தெதித்தான் (கங)

வேறு

காராழிதந்த விடமுண்டிருண்ட களனேபுரங்கள் பொடியக்
கூராரியங்கை முகிலம்புகொண்ட குழகாவினங்கு மழகா
போரராடல்கொண்டு வருகாலனஞ்ச வொருகாளி மிர்த்த புகழோ
யாராலறிந்து கொளலாகுகின்னை யமலாநின்னப் பனடியேன். (கச)

விடவாயனந்தன் முதலாமனந்தம் விறனாகர் துன்றுபணியோய்
வடவானலங்கள் பொழிலேழுமுண்டு வருநாளி லங்கு பெரியோய்
கடைநாண்முடிந்த விதியார்சிரங்கள் களியோடுதுன்று தொடையோ
யடன்மேவுதந்தி யுரிபோர்வைகொண்ட வமலாநின்னப் பனடியேன். (க)

மையார்வரிக்க ணுமையாள்கலங்க வரையுஞ்ஞலங்க கூரையைக்
கையாலுயர்த்த நிருதன்புயங்க ணெரியக்கடிந்தகழலோய்
செய்யாண்மணந்த நரசிங்கமான வொருசிம்புளாகவிமையோ
ரையாபுரத்தி யெனவன்முடர்ந்த வமலாநின்னப்பனடியேன். (கசு)

செம்பாகமுற்று முமையாள்கலந்த திருமேனிசெம்பொன்வரையில்
வெம்பாதசோதி மணியீந்திரநீல வரையொன்றிலென்னமிளிர்வோய்
பும்பார்கலிக்குள் விடநாகராச பரியங்கசாகியுடனே
யம்போருகத்தின் முனிதேடநின்ற வமலாநின்னப்பனடியேன். (கஎ)

வேதாதிநீதி பலவாகமங்கள் வியனும்பொழிந்த துறையின்
பேதாதிபேத மவைதோறுகின்று பெறுபேரியற்று பெரியோய்
பூதாதியாகி யறிவாகிமுன்ம குணமாகியைந்துபுலன
யாதாரமாதின் முடிவாயிருந்த வமலாநின்னப்பனடியேன். (கது)

காஞாஸங்கலிமவான்மடநதை முலையானைகனறியடையக்
தேனுறுடைந்து வழிகொன்றைமலை திருமார்புலவகுமிழையோய்
வானாகியந்தவெளிதானடங்கு மனமாகியந்தமனைத்
தாதுதனானவுருவாகிநின்ற வமலாநின்னபனடியேன். (௧௯)

விரிமாதவத்தர்கனல்வேள்விமுற்றி விறலாடகந்தையொழியப்
பரிவோமிமாதர்நிரைநாணமென்ற பலிகொணடுவீதிவருவோ
யெரியாடுமேனிபொடியாடலுழி யிருதிக்கண்வேத விதியோ
டரியாதிதேவர்தலைமலைகுடு மமலாநின்னபனடியேன். (௨௦)

சமராய்வசந்தனெடுமைந்துவாளி தருசம்பராரியெரிய
விமையாதெற்றிவிழியங்கிதுவி யிகல்வென்றயோகமுதல்வா
வுமையான்வழுத்திவழிபாடுசெய்யு முறுதித்தவத்திலுருகா
வமையாடுதோள்கடழுவக்குழைந்த வமலாநின்னபனடியேன். (௨௧)

மாலாகியாகியயனாகிவெள்ளை மதவாரணத்தினிறைபாய்ப்
பாலாழிமேருமுடிசெம்பொனெடு பதியாகமன்னுபழையோய்
வேலாடல்கொண்டபொருதானவர்க்கும் விறல்வானவர்க்கும்விதியா
யாலலமாகியமுதாகிகிற்கு மமலாநின்னபனடியேன். (௨௨)

தேவாதிதேவ சிவஞானரூப திருமால்விரிஞ்சனறியா
மூவாமுருந்தன் மகனாகநீற முனியாலி நித்த முதல்வா
நாவால்வழுத்த முடியாதகேண்மை நானேவீழுத்தவுரியேன்
காவாயெனக்கை குவிசெய்துவேறு கழறுதுகின்ற பொழுதே. (௨௩)

மிருகச்சுருங்கன் பிறப்புரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ச. க்குத் திருவிருத்தம் ஈய.

ஐந்தாவது.

மிருகசுருங்கன் தவஞ்செய்துமீண்ட அத்தியாயம்.

வருகமிருகசுருங்காரீ வருந்தியியற்றுந்தவத்தானும்
பிரமசரியமுறையனைத்தும் பிறழ்ந்தியற்றுந்தகுதியினும்
பருகுமமிர்தங்கைத்திடரீ வழுத்திப்புகறைபாடலினும்
விரிகாவிரியில்வைகறையில் விரியும்புனலாடியதானும். (௧)

௨௬ பிருககிருங்கன்றவஞ்செய்துமீண்ட அத்தியாயம்.

உள்ளமகிழ்ந்தோம்வரந்தருவோ முனதுவிழவுமுத்தியின்மேற்
கொள்ளஞ்சிந்தைமிகவுடையை கொடுக்கவினிதுகாலமன்றா
லெள்ளவரியபிரமசரி யத்தாற்பிழையாவிருடியார்தம்
வள்ளந்திந்தைமகிழ்வித்தா யினிவேள்விகளான்மாசில்லாய் (உ)

தேவர்கடனுமுற்றுவித்துச் செல்வப்பு தல்வர்தமையின்மேற்
யேவரானுமியற்றரிய பிதிர்க்கள்கடனுமினி தாற்றிப்
பூவினுறையுமவிரிஞ்சனுக்குப் பிருகுவென்னுப் புதல்வனாய்
மேனியினிமேல்வரு சிறப்பில் வேதாந்தத்தினியுணர்ந்தே. (ங)

மாண்டதவத்துநிதானுக்குமுத்தினானவழிகாட்டிப்
பூண்டதவத்தோய்கீபின்னெம புனிதகீலைபிற்புகுதியெனக்
கூண்டசடிமுகக்கணிறை கூறப்பின்னுமுனிசுமரன்
காண்டற்கரியாயெமதுமொழி கேட்டியெனதுகட்டுரைப்பான். (ச)

தோட்டிமலர்கணெருங்குமிந்தச் சூறிக்கரையிற்றவமடியே
னிட்டியதுவுகீவெளிப்பட் டென்னைப்புரந்துகாத்ததுவு
நாட்டிலெவருமறிவகற் கு நம்பாநிந்தத்தலத்தென்றும்
வாட்டமறவேயுறைப வேண்டுமென்றான்வரத்துயார்த்தோன். (ந)

முக்கணிறைவனப்பரிசே முழுதுமுறைவோமெனவுரைத்தான்
றக்கமறையோன்றாயதந்தை தருபேர்வச்சனதுநீர்க்கச்
செக்கர்ப்பவனத்திருவாயான் பிருககிருங்கனெனச்செப்பப்
புக்கபரிசெய்தி யானறியப் புரட்டுன்றெரித்தோய்புகறியென்றான் (சு)

கோலச்சடிமழுதுளக்கிக் கேட்டவரதன்கூறுவான்
ஞாலத்தொருவரமுனசெய்யா நவைதீர்தவத்தினியிருக்கும்
காலத்தடைந்தவிலங்களைத்துங் கண்டுதிரின் மெய்யுரிஞ்சுதலாற்
சேலத்தவத்தோய்பெயர்மிருட்டுக கெனனவேசெப்பினமாள். (ஊ)

ஆதலாலிப்பெயருனக்கே யாவையுமுதுபு ரைக்கவெனக்
காதலாலேவிடைகொடுத்துக் கண்டுநுடையகாமாரி
போதுலாவுமவியன்கிரிமே லெவருந்தொழுதுபுகழ்ந்தேத்த
மாதினோடுமினிதமர்ந்தான் மறையான்மீண்டுநகரடைந்தான். (அ)

ஈசனுரைத்தபெயரிவனா ரெய்துமுன்னமுலகனைததும்
பேசமுனிவன்மனைபுதந்து பெற்றோர் தம்மையடிவணங்கி
யாசிறுவந்தானியறியது மரலா வெளிப்பட்டுரைத்ததுவு
மாசிலாவிவலறம்பூண வகுத்தபடியும்வகுத்துரைத்தான். (ஆ)

இனியவாய்மைதனைக்கேட்ட வீன்றோருவகைமிகப்பெருகிப்
புனிதமகவேரினைப்பெறலாற் பெற்றோமுத்திப்புரமென்னக்
கனியுமுவுகையோடுரைப்பக் காளைமுனிவனதுகேளா தான்.
வினையமனத்திற்றன்னுளத்தில் வேண்டுமவிழைவையெடுத்துரைத்

ஈன் றுவளர்த்ததாய்தந்தைக் கெவரேகைமாறியற்றிடுவா
ரான்மதலை நூறுவய தளவுமடிமைத்தொழில்புரிந்து
மூன்றுபுவனத்துள்ளபொருண் முற்றுமனித்துமுறைமுறையே
யூன் றிவழிபாடியற்றுகினு மொருநாள்வளர்த்தற்கொவ்வாதே. (௧௧)

மன்னுதாயரொடுதந்தை மயநீர்குரவரிவர்தமமைத்
துன்னிவழிபாடியற்றியவர் தொண்டிற்பணித்துதொழும்புசெய்ய
பன்னும்பொழுதிவிவைபோலப் பாலர்க்கேதுதவமுண்டாம்
பின்னையிவர்தமருளிலதேற் றவஞ்செய்தாலும்பேறிலனை. (௧௨)

பேறுமூமதுதிருவருளே யென்றுபெற்றோர்தமைமகிழ்வித்
தாறுபுனையுங்கோடரத் தண்ணல்பணித்தமொழிப்படியே
நாறுமலர்ப்பூங்குழலானை மணந்தில்லறத்தைநடாத்தவிடை
யூறுசிலவுண்டவையொழியி விலவாழ்வதனுக்கொப்புளதோ. (௧௩)

அன்பிற்கணவனேவல்வழி யடையுமவளைப்பெறுமவனே
யின்பப்புவனத்தமரர்பத மெய்திவாழும்புடையான்
வன்பிற்கணவன்மொழியிகழ்ந்தாண் மனையாளுகின்மற்றவனே
துன்பரகக்குழிவீழ்ந்து துயரம்புவியிற்றுய்ப்பவனே. (௧௪)

தெண்ணீர்வாழமுட்டையுடன் றீயமகளீர்நிகரென்றற்
புண்ணீரளவேயட்டையுணும் புகன்மங்களீர்புந்தியுட
னுண்ணீர்மையினீட்டருந்தனமு முலவாவலியுமுளமகிழ்வும்
பெண்ணீர்மையினுலறப்பரித்துப் பீழைமிகவுந்தருகுவரால். (௧௫)

ஆதலாவித்தகையோரை யறவுரீத்தேயருங்கற்பின்
மாதராகிறற்குலத்தில் வந்தாளாகிமதியினளாய்த்
தீதிலாதமகப்பேற்றிற் சென்னமுடையாடானுகி
யோதும்வாய்மைநன்மையினின் றொளிருமுகத்தாடானுகி. (௧௬)

செய்யநிறத்திற்பொலிபவளா யங்கத்தொன்றுஞ்சிதைவிலளாய்
வெய்யபிணிகளில்லாளாய் விளங்குமொழுக்கமுடையருமாய்த்
துய்யதாயர்தந்தைவழித் துகளொன்றில்லத்தொடர்பினளாய்ச்
சையமரவந்திபறவை தாருவுறுபேரிலாதவளாய். (௧௭)

கஅ சுவிர்த்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

குறியவுருவமில்லாளாய்க் கூந்தற்செம்மையில்லாளா
யறவுநெடியளல்லாளா யங்கநோயிராதவளாய்
மறுவின்மாதர்க்கெடுத்துரைக்கு மியல்பிலொன்றுமவழுவினளா
யுறையுமவளையுண்டாகிற கோடியென்றுனுறுதவத்தோன். (கஅ)

மைந்தனுரைத்தநீதிமொழி யனைத்துங்கேட்டுமகிழ்வோங்கத்
தந்தையுரைக்குமகரமதி தன்னிறமெண்ணீராடியுள்ளாய்ச்
சிர்தைதூயாய்தருமநிலை நின்றாய்சிவனுக்கடிமைபுறராய்
முந்தவுரைத்தவிதிப்படியே வதுவையுனக்குமுறநிடுமால். (கக)

விண்ணோர்புகழுமாகமதி விரும்பிப்புனலாட்டயர்ந்ததனற்
கண்ணோருடலிலாயிரமாங் கடவுள்பதநீகருதுகினு
மண்ணோர்புகழுநினைந்தவுடன் வந்தேயெய்துமாசில்லாப்
பெண்ணோவரிதுநினககென்னப் பேசித்தாதைபெரிதுவந்தான். ()

மீநகசிநங்கன் தவஞ்செய்து மீண்டவத்தியாய முற்றிற்று.

அஅ அத்தியாயம் ௫-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௩௦.

ஆறுவது,

சுவிர்த்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

இவ்வாறிவன் மாமகிழ்வோங்கி யிருக்குநாளிற்
மெவ்வார்வணங்கும் புகழ்போசன் செழும்பொன்முதூ
ரொவ்வாததீமை கடிவேத வுசத்தியன்ற
னவ்வாழ்வில்வந்த சுவிர்த்தைப்பெய ரன்னமன்னான். (க)

சீரார்வடிவிற் றிருவொப்பவண் மாகநிங்கன்
வாரார்முலைப் பாங்கியர்குழ்வர வந்துதெண்ணீ
ரேரார்குடகா விரியெய்தி யினிதுடனே
யாராவமு தன்னவள்பூம்புன லாமென்றே. (உ)

வேறு.

ஊனமில்லாப்பதிகற்போ றிரியபுதல்வர்நல்கமதி
யீனமில்லாப்பெருஞ்செல்வ மெல்லாமெளிதிற்றரவேண்டி
யானகுடகிற்பிறந்தாயே யரங்கர்க்கியல்பாமாரணங்கே
கானமலர்சேர்காவிரியே கையாற்றொழுமோங்கண்டாயே. (ங)

இந்தமுறையிலெடுத்தோதி யிருமூன்றாண்டினெல்லெட்டுஞ்
சந்தமுலையாண்மகரமதி தன்னிற்புனலாட்டயர்காலை
யந்தமடவாள்வடிவிளமை யனைத் துநோக்கியுசத்தியன்றன்
சின்னையெண்ணியிவள்கணவ னெவனெயென் றுதிகைத்துநின்றான்.

இருந்தவேலைக்குச்சனெனு மிணையிறவத்தோனவனெய்தி
வருந் துவத்தினுசத்தியன்றன் வதனநோக்கிநின்ற புதல்வி
திருந் துங்கமலைபோல்வாளென் சிறுவன்மணக்கவளித்தியெனப்
பொருந்தியவனுமளிப்பனென விசைந்தான்மறுகாட்புலரியின்வாய்.

பாங்கிமார்கண்மூவரொடுஞ் சுவிர்த்தைபரிதியெழுமுன்னர்த்
தேங்குபுனற்காவிரிபடியச் செல்லுங்காலத்திடைநெறியிற்
றாங்குபிறைக்கோடொழுமதத் தறுகட்பனைக்கைப்புக்கர்முகத்தோ
ரோங்கலுறுமிற்குரலெழுப்பி யுயர்காணிடைநின்றெதிரந்ததுவே. ()

கண்டுவெருவிக்கைநெரித்துக் கண்ணீர்வாரக்காறளரக்
கொண்டலளகம்புநந்தாழக் கோதைசரியத்துகிற்சோரத்
துண்டமதிபோனுதல்வியர்ப்பத் தொடருங்கரியைப்பின்பார்த்து
வண்டுமுரலுங்கானகத்து மறுகிமடவாரோடினரால். (எ)

பசியபுதலான்மிகமுடித் தெரியாதுறையும்பாழ்ங்கவ
லொசியுமிடையாரஃதறியா தொருங்குவீழ்ந்தமடிந்திடலும்
பொசியுங்கலுழிமால்யானை போயம்மகளீர்தமைக்காணு
திசையுநெடுவான்மலைச்சார லகன் றுகானத்தெய்தியதே. (அ)

கூண்டுமகரமதித்தெண்ணீர் குடையப்போனமடமாதர்
மீண்டுமணையிலவர்க்கானை மென்னெயென்றேயிரங்குமனம்
பூண்டதாயர்தந்தையர்கள் பொள்ளென்றீண்டிப்பொன்னிநதி
யாண்டுசென்றேயறிதுமெனச் சென்றாரநெறியினடிக்கண்டார் (க)

கண்டவடியேசுவடாக வொருசார்செல்லக்கரியினடி
விண்டுநிலம்போற்சவடுகண்டா ரழுதார்தளர்த்தார்வெய்துயிர்த்தார்
தண்டலில்லாமற்றொருசார் செல்லவிளிந்ததனிரியலார்
கொண்டகலனுங்குழற்றாருங் குழைந்தசிறுதுறியடைக்கண்டார். ()

பின்னுமவாரெட்டிடைசெல்லப் பிறங்கும்பசும்புற்சிறுதுறு
துன்னும்பாழ்ங்கவலைக்கண்டார் தோகைமடவார்க்கிணற்றின்
மன்னிவிழ்ந்துகிடத்தல்கண்டார் மாண்டாரந்தோவெனமாழ்கி
மின்னியிடிவீழ்ந்திடவெருவும் விடவாளரவின்வெய்துயிர்த்தார். ()

உ௦ சுவிர்த்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

தாங்கியெடுத்துநால்வனாயுந் தத்தங்குறங்கின்மிசைவைத்து
வீங்குநெடுமூச்சினராகி விம்மியிரங்கிவய்துயிர்த்து
வாங்கிமாற்பிலெடுத்தணைத்து வதனத்தறைந்துவயிறலைத்தே
யேங்கிவிழிநீராறலைப்ப வெருவுற்றிவவாறெடுத்துரைத்தார். (கஉ)

வேறு.

அந்தோவிதியே யழகிறோமாகமதி
நந்தோவிடுபுனவி னுடோறுநீர்முழுக
வந்தோரிதுநாள் வறுங்கூவல்லீழ்ந்தழியக்
கந்தோடிகல்வேழம் காலனாய்த்தோன்றிற்றோ. (கங)

எள்ளுமயலோ ரிரங்கியழுதேங்கி
யுள்ளமுருகீ ரொருசிறி தும்வாய்திறவீர்
மெள்ளவிழித்தருட்கண் பாரீர்மெலிவகற்றீர்
பள்ளவருங்கூவல் வீழ்ந்துபரிசற்றீரோ. (கச)

என்றினியாங்காண்போ மெழிலார்திருமுகமுந்
துன்முமலர்ப்பூங்குழலுந் தொண்டைக்கனிவாயும்
வென்றிவடிவேல்விழியும் வெண்ணகையும்வார்கூதும்
பொன்றிகழுமேனியும்பொற் பூஞ்சிலம்பும்பாதமுமே. (கரு)

சிறிவிழைத்துஞ் செழும்பூமலர்கள் கொய்தும்
பற்றிக்கழங்கெறிந்தும் பந்தறைந்துமெய்வருந்தி
யிறைப்பொழுதளவு மெம்மையுங்கண்பாராமற்
கற்றைக்கருங்குழலீர் கண்டியினீர்கொண்டீரோ. (கக)

பாடுங்கிளியார் பசித்துமிகவருந்த
வாடுஞ்சிறுபூவை வாய்விட்டினிதழைப்ப
வோடும்பிணைவிழியீ ரொன்றுமுளையாடல்செய்யீர்
தேடும்பறவையுமற் றேதுபிழைசெய்தனவோ. (கௌ)

இத்திறத்திற்றாய்மா ரெடுத்துநினைந்தேங்கிச்
சித்தந்துயர்கான்று தேடியமுங்காலை
முத்தனுசத்தியனு மோகத்துயர்முழங்கிக்
கொத்துமலர்ப்பூங்குழலை நோக்கியிதுகூறினான். (கஅ)

அன்னமேதேனே யமுதேயென்கண்மணியே
முன்னநான்செய்த தவத்தின்முழுப்பயனே
சொன்னமேதோளா மணியேயுணையிழந்து
மின்னமேதெண்ணி யிருந்தேனிருந்தேனே. (கக)

கோதிலாக்குச்சமுனி நென்னலெனைக்குறுகித்
திதிலாவச்சனுக்கே நின்னைமணஞ்சேர்த்து நீர்
வோதினான்யானு மிசைந்தேனவ்வுத்தமனிப்
போதுதாம்வந்தானு நேதுபுகல்வேனே. (உ௦)

ஞானமுனிவ னிவையுரைத் துநன்மகடன்
மேனிதழுவி விழிகலுமுங்காலத்தின்
மோனவிரதன் முறைதெரிநற்குச்சன்மகன்
கானிலிருந்தமுவார் முன்னங்கடிதுசென்றான். (உ௧)

சென்றகருணைமுனி சேயிழையார்மாண்டதுவு
மொன்றுகிளைஞ ருருகியமுதேங்குவதுந்
துன்றுதவநீதி யுசத்தியனார்சொற்றதுவு
நின்றுநனிகேட்டு நெடுந்தவத்தோன்கூறுவான். (உ௨)

அருந்தயரமேற்கொண் டனைவோருந்தாங்குடி
யிருந்தமுதல்வேண்டா மிறந்தாருமுய்வார்கண்
முடிந்தனை தூய்முறுவன் மொய்குழலார்மேனிதனைக்
கருந்தயிலத்தோணியிட்டுக் காத்திடுமின்கண்டிரே. (உ௩)

என்னவுரைத்தா னெழுந்தான் குடகிழிந்த
பொன்னிப்புனலிற் கழுத்தளவாய்ப்போயிறங்கி
மின்னுகிரணத்தின் விளங்கும்வெயிற்கடவு
டன்னைமுகநோக்கி நின்றேதவம்புரிந்தான். (உ௪)

வேறு.

அன்னிலையின்க ணமர்ந்திடுபோழ்திற்
கன்னியரஞ்ச வெதிர்த்திடுகைமாப்
பொன்னியில்வந்து புகுந்துதவத்தோன்
முன்னரணைந்து முழங்கியதன்றே. (உ௫)

வேழம் டர்ந்து வெகுண்டமைகண்டு
மாழுறுநெஞ்ச னறிந்தறியான்போ
லாழிலுறுந்தவ முற்றிவணிற்ப
வேழுயர்வேழ மெடுத்ததுகையால். (உ௬)

கையிலெடுத்த கடாக்களியானை
மையறுமாதவனைப் பிடர்வைப்பப்
பையவிருந்தருள் பாவமிலாதான்
வெய்யகரிக்கருள் செய்யகினைந்தான். (உ௭)

வாஸியமாக மதிப்புனலாட்டி
நாலிருநாளையி னற்பலன்முற்றுஞ்
சாலமதக்களி நேதனிகொள்கென்
ரோலநறும்புன லோடுகொடுத்தான் (உஅ)

மத்தகமீதினில் வன்புனல்வார்த்தே
வித்தகனங்கையின் மெய்யினைவீவக்
கத்துருமுக்குரல் விட்டுயர்கைம்மா
முத்தெயிலான் றி முடிந்ததையன்றே. (உக)

வெஞ்சினவேழம் விளிந்துருமாறு
வஞ்சியர்கூழ்வர வானவனாகித்
தஞ்சமெனுந்தவ தாபதகேனென்
றஞ்சவிசெய்தங் கறைந்திடுமன்றே. (உ௦)

உ வ று .

நீதியோங்கு நிடதநகரிடைச்
சாதிபானவணிகர்தரத்துளோன்
காதுவேள்விச்சிவ குத்தன்காதலன்
கோதிலாத்தன்ம குத்தனென்பேரையா. (௩௧)

வேள்விசெய்தனன் வேதங்களோதினே
னாளுமந்தனர் தானங்கண்கினேன்
கானைசூழ்நிரை காத்தினிதோம்பினேன்
வானைதாவுபுனல் வயனல்கினேன். (௩௨)

வணிகர்தங்குல வண்மைக்கிசைந்திட
வணிபசும்பொ னவிரொளிமாமணிப்
பணிகள்வெண்கி லாதியபல்பொருள்
கணிதமின்றிக் கடிதுகொண்டட்டினேன். (௩௩)

ஈதலாது மலையினியன்றவுஞ்
சீதநீர்க்கடற் றீவகத்துள்ளவு
மோதுங்காட்டகத் துற்றவுநாட்டக
மீதிப்பட்ட வியன்பொருளியாவையும். (௩௪)

மற்றுமின்னன வெண்ணறுவான்பொருண்
முற்றுமீட்டிமுயன்றிடு காலத்திற்
குற்றமின்றிக் குலந்தழைத்தோங்கிடப்
பெற்றனனொரு செம்மலைப்பேதையேன். (௩௫)

போதமுற்ற புதல்வற்பெறுகென
ஆதியத்தியா னோம்புவெறுக்கையிற்
பாதிநல்கினேன் மற்றவப்பாதிபால்
வேதியர்க்கெலாம் வேண்டுவநல்கினேன்.

(௩௬)

சக்கரக்கைத் தலைவற்குந்தண்ணிலாச்
செக்கர்வேணியஞ் செல்வர்க்குந்தேவர்க்கு
மொக்கவாலய மூரினியற்றினேன்
மக்கணீர்துகர் வாங்கிடொட்டினேன்.

(௩௭)

முப்பழங்கண் முதற்பலநல்கிடு
மொப்பறுந்தடஞ் சோலையுண்டாக்கினேன்
கொப்பிருந் துணர்ப் பூமலர்க்கொலலை
ளொப்பவேயிவை யொன்றலவோம்பினேன்.

(௩௮)

யாதையாதை யெடுத்தின்றியம்புகேன்
பேதையேனதன் பின்பட்டபீழையை
மாதுபாகனு மாலும்கிரிஞ்சனு
மோதுமூழை விலக்கற்குரியரோ.

(௩௯)

ஆயகாலையி னூர்த்தசடையினன்
மேயபூதியன் வேத்திரக்கையினன்
றாயசித்த நுருக்கொடுதோன்றியோர்
மாயவேடத்தன் வந்தெனைநண்ணினான்.

(௪௦)

கண்டபோதென் கருத்தவன்பாற்செலத்
தொண்டுசெய்தலுந் தோமறுவிஞ்சைபோய்
விண்கொட்டினன் மெய்யெனவுன்னியே
பண்டையுள்ள பசும்பொனைத்துமே.

(௪௧)

வாதிதன்கை யளித்தனன்மற்றவ
ஊதுவான்போ லுறுபொருள்வஞ்சித்துப்
போதன்மேயினன் போதலும்பொள்ளென
வேதனைப்பட்டு வெந்துயர்மூழ்கினேன்.

(௪௨)

மனைவிகண்டத்து மங்கலநாண்முத
லினியவான்பொரு ளியாவுமிழத்தலாற்
புனையவுந்துகி லின்றிவறுமைபூண்
டினையுங்காலையின் மூப்புவந்தெய்திற்றால்.

(௪௩)

௨௪ மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்.

ஈன்றமைந்தனு மின்பக்கணிகைய
மான்றமாயக் கலவியவானினுற்
ரோன்றுசெம்பொ னடங்கலுந்தோற்றுவந்
தேன்றுகாய விரும்புகிரீங்கினுன். (௪௪)

மாகமாதம் வருதலுரீர்த்துறை
யேகியிரைந்து நாளினிதாடினே
னாகமூப்பிற் பிணியிலமுந்தலாற்
சோகமாகரீர் தோய்வதொழிந்திட்டேன். (௪௫)

முன்புசெய்த முழுத்தருமங்களிற்
பின்புசெய்தவிம் மாகத்தினபேறன்றி
வன்பிலேன்கிளை யோர்கண்மனைதொறு
மன்புவிற்றுண் டகல்வயிற்றற்றினேன். (௪௬)

வேறுமோர்மனை யெய்திவினிலாவுறச்
சோறுதுய்த்துத் துறந்துயிரீங்கினேன்
கூறுமாகத்தின் கோட்பிணிற்பொன்னகர்
மாறுறுதோர் மனுப்பகல்வைகினேன். (௪௭)

விண்ணவர்களுள் வியப்புறக்கற்பகத்
தண்ணிமூர்கீ ழுரம்பையர்தம்மொடு
மெண்ணிலாவின்ப முண்டொழிந்திற்பின்
மண்ணின்மேலிந்த மால்கரியாயினேன். (௪௮)

நின்னருட்கொடு ரீப்பருமவாரணந்
தன்னுருக்கரந தும்பரிற்சார்ந்துமே.
வின்னும்வாழ்வ நெழுவனன்றேகினுன்
சொன்னமாக மதியைத்துதித்தரோ. (௪௯)

செம்பொனாட்டினத் தேவனகன்றபின்
பம்புரீரிற் பரமமுனியிழிந்
தும்பர்நோக்கு முகத்தினனோகையா
விம்பொய்த நமன்றனையேத்தினுன். (௫௦)

கவிரீத்தை காதையுணாத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௬-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௮௦.

ஏழாவது,

மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்.

தீதினமனேபுகழ்த்தரும தேவேமிருத்தேயந்தகனே
யாதிதருமவச்சுதனே யழியாக்காலனுவனே
பூதமொறுக்கும்புராதனனே புறத்துமகத்துந்தோத்திரனே
சோதிநீலனென்பவனே பரமேட்டிப்போத்தொல்லோனே. (க)

சொல்லுந்திறல்சேரிருணிகராய்த் துலங்குவதனச்சித்திரனே
மல்லார்தோட்சித்திரகுந்தா வரனேயுன்னைத்தொழுகின்றேன்
புல்லாரிடத்திலதிசோர வருவாய்ப்புணர்துபுனிதமுள
நல்லாரிடத்துவிழிக்கினிதாய் நண்ணியருளுநம்பரனே. (உ)

~~வேறு~~

பிறைவள்ளெயிறும் பெருத்தகன்ற
பேழ்வாய்முகமும்பெருவயிறும்
பொறியுமழலும் புனைக்கொழுந்து
பொங்குவிழியும் புருவமுறி
நெறியும்வடவைச் சிகைபோல
நிமிருங்குஞ்சித் திருமுடியும்
வறியகடல்போ லுள்ளெக்கிக்
கிடந்தவயிறும் வரைமார்பும். (ங)

நீலவரைபோ லறக்கருகி
நீண்டவருவு நிலங்கொள்ளுந்
காலவுத்திழு முக்கமெனக்
கதித்தமொழியு மளவிற்றத்
தாலமனைய நெடுங்கரமுஞ்
சாத்துமிரத்த மாலிகையு
மாலகாலமெ னுந்தகைத்தா
யழன்றசீற்றத் தரவுயிர்ப்பும். (ச)

கண்டைதமித் தசைகழுத்துங்
கவைத்தவடிவுங் கரியநெடுந்
துண்டமதிபோற் படர்மருப்புஞ்
சோரியொழுக்குஞ் சுழற்கண்ணும்

உசு மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்.

விண்டவசனி யுறழ்கனைப்பு
மிடையுமேதிக் கருவரையிற்
கொண்டல்படிந்த தெனவிருக்குங்
கோலமுடைய கோட்பாடும். (௫)

எரியுந்தாரை நாராச
மிலையாரயில்வே விருப்புலக்கை
முரியாத்தண்ட நெடுஞ்சூல
முறுகுபாசாங் குசந்தாங்கிப்
பிரியாக்கரங்க ளிருநான்கும்
பெற்றபெம்மான் புரமெரித்த
வரியார்சிலையோ னயனெடுமான்
மகிழும்பெரியோய் வணங்கினேன். (சு)

உலகையொறுக்குமடன்மிருத்து மொழிக்குங்காலனுடனிருப்பக்
குலவுபிணிகளுருக்கொண்டு குறித்தவேவற்பணிகேட்ப
விலகுமாரிமாமாரி முதலோர்சேவித்திறைஞ்சிரிநிப்ப
நிலவுகொழிக்கும்படைதாங்கி நிற்குஞ்சமனேதொழுகின்றேன். (எ)

நெடியகோலநிணம்பூசித் தடியைநிமிர்வெடுத்தோங்கிக்
கொடியதீயபாதகரைக் கொடுபோதெம்முன்னெனவுரப்பி
யிடியின்முழங்கிப்பற்கறித்திட் டிருந்தோர்நடுங்கவெழுக்கோப
முடையசமனேதருமத்தி னுருவேநின்னைத்தொழுகின்றேன். (அ)

வேறு.

செந்தாமரைபோலுந்திரு முகமுங்கனிவாயுஞ்
சந்தார்வரைமார்புமரு டங்குந்துணைவிழியு
நந்தாவொளிதிகழுஞ்சிறு நகைவெண்மதிநிலவுங்
கந்தாரிருபுயமேலொளிர் கதிர்மாமணிவளையும் (சு)

வால்வெண்டுகி லரைநூலொடு வரையுந்திருவரையுங்
கால்கொண்டொளிர் மணிநூபுர வயினின்றொளிர்கழலும்
பால்விண்டெழு முழுவெண்குடை மேனின்றொளிர்வரவும்
வேலொன்றிடு விழியாரசை வெண்சாமரைநிரையும். (க௦)

செம்பொற்கிரி யெனவேயவிர் திருமேனியுமுடையோய்
வெம்புங்கிர ணத்தாதிபன் விழையுந்திருமகவே
பம்புந்தம ரச்சாகர முடிதென்றிசைபடரு
மம்பொற்சிக ரக்கோபுர மணிமூநகரரசே. (க௧)

தருமத்தினதளவுஞ்செறி தருதீவினையளவுங்
கருமத்துளபகுதித்திற னிருமித்திகெணிதப்
பெருமைத்தகுதியேழுள பெரியோர்புடைதழுவ
வரிமுற்றியதவிசிற்பொலி யமலாநினதடியேன். (௧௨)

ஒருநாளெனவுளநாண்முத லுயர்மாதவமுயலும்
பெருமாதவர்வருபோதுள மகிழ்வோடவொதிர்போ
யிருமாதவமுடையீரென வெழிலாசனமுதவிப்
பரிவோடினி துளையேபுகல் பழையோயுனதடியேன். (௧௩)

நடுவாசரணம்பாசர ணமனேசரணரகத்
திடுவாசரணல்லார்தமை யிமையோருலகிடையே
விடுவாசரணமலாசரண் வெந்தீவினையொழியச்
சுடுவாசரணென்றேமுனி புவிவீழ்ந்தடிதொழுதான். (௧௪)

வேறு.

அந்தவேலையி லன்னவன்முன்னமே
வந்தைசேர்திரு மேனியியப்பினன்
சுந்தரப்பயன றாய்மலர்மாலையன்
சுந்தரஞ்சேர் கதிர்மணிப்பூணிணன். (௧௫)

வெண்ணிலாநகை விட்டுவிளங்கிடத்
தண்ணிலாவிற் றழைக்குமுகத்தின
னுண்ணிலாத வுலகையுளத்தினன்
கண்ணிலார வருட்பொழிகாட்சியான். (௧௬)

நால்வகைப்பெருந் தானைநடுவணே
பால்வளத்திற் பழுத்தசொல்வாய்ச்சியர்
கோல்பிடித்தெறி சாமரைக்கூட்டத் துண்
மேல்விரித்தவிது வெண்குடையினான். (௧௭)

எண்டிசாமுக மேழ்கடல்வைப்பெலாந்
தண்டலின்றித் தனிக்கோனடாத்திய
மண்டலாதிபர் சூழ்வரமாணிக்கக்
குண்டலத்தென் றிசைக்கோன்குறுகினான். (௧௮)

வீழ்ந்தமாதவன் மென்கையைத்தன்கையாற்
றூழ்ந்துபற்றி யெடுத்தழிஇக்கொளா
வாழ்ந்தவேதிய னீயெமையன்பினற்
சூழ்ந்துபோற்றும் துதியின்மகிழ்ந்துளோர். (௧௯)

உ அ மிருகசிருங்கன் யமனை வணங்கிய அத்தியாயம்.

வேட்டயாவையு மீசுவம்வேண்டெனக்
கேட்டமாமுனி கீழ்நீர்க்கணற்றிடை
வாட்டமெய்தி மடிந்தமடந்தையர்க்
கீட்டுமாருயி ரீசெனவீவத்தினான். (உ௦)

அன்னநல்வர மந்தணநல்கினே
மென்னவோதி யெதிர்நின்றதூதரைப்
பொன்னின்வாழைப் பொழிவினம்மூர்வைகுங்
கன்னிமாராக் கொணர்கெனக்கற்பித்தான். (உ௧)

சொல்லுமாற்றந் தலைக்கொடு தூதுவர்
வல்லையேசியம் மாதர்தமைக்கொடு
நல்லீதி நடுவன்முன்காட்டலு
மொல்லைமாதரை நோக்கிபுராசெய்வான் (உ௨)

காணலாவுடல் கொண்டுங்காயத்தின்
மாணிழைத்திரு மங்கையர்போய்ப்புக
வேணுமென்று விடுத்தனனக்கணம்
பூணுலாமுலை யாருடல்போய்ப்புக்கார் (உ௩)

பிறங்குமைக்கண் விழித்துப்புடைபெயர்ந்
துறங்கினூர்விழித் தென்னவுடனெழா
வறங்கொள்சிந்தைய ரன்னையர்வெந்துய
நிறங்கநெஞ்ச மினி துவந்தாராரோ (உ௪)

ஒங்குமுள்ளத் துவகையிற்புல்லியே
யிங்குவைகுவ தென்கொனம்மில்வையின்
பூங்குழற்றிருப் புவையர்வம்மினென்
றாங்குடன்கொண் டவர்மனைபெய்தினார். (உ௫)

எய்திமங்கையர் வைகலுமித்தலை
வைதிகத்தொழின் மாதவமென்வயிற்
செய்தவித்துதி செபபிவழுத்துவார்
கைதவத்தி னிரையந்தைக்காண்டிடார். (உ௬)

அன்றிபுங்கே ளவமிருத்தாலவர்
பொன்றல்செய் டார் பொருந்துசெவ்வாயொடு
சென்றபிற்பக்கத் தீரேழ்தினமெதிர்ந்
தொன்றுகாலம் புனிதமுடையதால். (உ௭)

அந்தவேலை யரும்புனலாடியே
சுந்தையெண்ணித் திலதற்பண்ணுச்செய்வா
ரிந்தவையத்து வேட்டவையாவையு
நந்திடாது பெறுவார்வையிலாய். (௨௮)

அன்பினாலுனக் கீதுளாயாடினே
மென்பதோதி யெழிவியன்மின்னெனந்
தென்புலாதிபன் சேணிந்கரத்தலு
மின்பமுற்று முனிவனுமேகினான். (௨௯)

தருமராசனும் வந்துவரந்தரத்
கீரியநந்துதி யாற்றுமுணர்வினோர்
வருமிருத்து வசத்திலகப்படா
திருமையின்பமு மெய்திடவாழ்வரால். (௩௦)

மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தீயர்ய ழுற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௭-க்கு திருவிருத்தம் ௨௮௧௦.

எட்டாவது,

தருமசாரமுனைத்த அத்தியாயம்.

மனையில்லைகியினிதிருந்த மங்கைசுவிர்த்தைமாசில்லா
வினையவொழுக்கமுறுகமலை விமலைசரசைநால்வரையுந்
தனையொவ்வாததாயரொடுந் தந்தையோருமுகநோக்கிக்
கனைவண்டறையுங்கருங்குழலீர் கண்டபுதுமைகழுறுமென்றார். (௧)

வரிக்கண்மடவாரதுகேட்டு மகிழ்ந்துகண்டபடியுரைப்பார்
தெரிக்குமகரமதிதன்னிற் றெண்ணீர்படிந்ததிருத்ததனான்
மரித்தவளவில்பம்புரத்தை மருவிக்கதலிவனமடைந்து
பரித்தவிருமைத்திரத்தினரும் புகுந்ததகமைபார்த்திருந்தோம். (௨)

ஒருநால்வகையதோற்றத்தி னுயிரிற்கருப்பத்துடைந்தனவும்
பெருகுதிழமாய்விளிந்தனவு முதலாய்த்தோன் றிப்பிறந்தவெலாம்
பரிதிசுமரன் றிருப்பதியிற் பரந்தெள்ளிடவுமிடமின்றி
யரியகரிமுன்னெறும்புகடை யனந்தயோனிரெருங்குமால். (௩)

அடைந்தயோனியத்தனைக்கு மரிதாய்ப்பகருமைம்பூத
மிடைந்தசடர்களிரவுபகல் காலைமலைமிகுதரும
முடைந்தமனமோடுதையமுத விரவீரகவுரைப்பவெலாங்
கடைந்தவேற்சித்திரகுத்தன் முதலோரத்தைக்கணித்திடுவார். (௪)

யாவரேனுமெக்கரும் மியற்றினுலுமிறந்தொழிந்தாற்
காவனமெவன்முதூறா யடைவரென்னுங்கற்பித்தான்
மேவுமுலவாவுலகத்தும் விரிந்தயோனிவெகுவிதமாஞ்
சீவகோடியத்தையு மொருங்கேகூடிச்செறிந்திடுமால். (௩)

புனிதமாகமதியதனிற் புதுரீராடன்முதலாக
வினிதினியன்றதருமங்க ளியற்றினோர்நல்வழிச்செல்வார்
பனிதீர்புலரிக்காலத்தின் மூழ்கிச்சிவனைப்பாவித்து
நனிதீங்கனிவேதியர்க்கனித்தோர் நவைதீர்நெறிபோய்நண்ணுவரால்

நறியவிலந்தைப்பழமதனை நயந்துமறையோர் தமக்கனித்தோர்
நெறியிற்றுன்பமுளவாது நிமிடத்தியமபதியடைவார்
வறியர்க்கினிதாய்நெட்டிலையின் வாழைக்கனியையளித்தோர்கள்
செறியச்சமனார்செல்வழியிற் சிற்றாணுண்டுசெல்குவரால். (௪)

காரெட்டானநல்கினவர் களிகூர்ச்சிந்தையினராகி
வாரெட்டாதவனமுலையார் மருவநமனாற்பதியடைவார்
தூரெட்டாதபெருநெல்லிக் கனியைத்துகளற்றவர்க்கனித்தோர்
பாருட்டானெயொளிபரப்பும் பரிதியொளிபெற்றெய்துவரால் (௫)

இடுதோற்கழற்பாதுகைமறையோர்க் கிந்தோர்தாவுமிவுளிமிசைப்
படுதோற்கலணைமிசையிருந்து பரிதிமகனாலயமடைவார்
சுடுவெங்கதிரும்மைத்துளியுந் துன்றாக்குடைபூசுரர்க்கனித்தோர்
விடுதுண்டுளிமஞ்சனரீழ விட்டுச்செல்லவிரைந்துசெல்வார். (௬)

தூசுகிழ்ந்துதானமிந் தூயோர்பீதாம்பரமசைத்து
வாசங்கமழும்பொழில்வழியாய் வைவச்சுதமாநகரடைவார்
ஆசில்லாதசிலிகையொடு தண்டுமளிப்பாரவிர்சோதிக்
காசுசேர்ந்தபொற்றேறி லேறிவழிபோய்க்கடந்திடுவார். (௭)

உறையுந்தவிசாசனங்கட்டி லுவந்துகொடுத்தோரிருந்திருந்து
நிறையும்வருத்தமறவெளிதிற் செல்வார்நமனார்நெடும்பதிக்கு
நறைவிண்டொழுகுநந்தவனம் வைப்போர்நாட்பூவிமானத்துக்
குறைவொன்றின் நிமறலிபதிக் கெய்தும்வழியைக்குறுகுவரால். (௮)

மரங்கணியையுமாமரங்கள் வைத்தோர்குளிர்த்தமரரீழ
வீரங்கியளிகளிசைபாட வியமன்பதிபோயெய்திடுவார்
புரங்கண்டுவட்பதிகருறை பொதுமன்றியற்றும்பொற்பினர்க
ளரங்குசுழலாவரமியத்தி லேறிவழியிலமர்ந்திடுவார். (௯)

கடவுட்டேவராலயங்கள் கண்டோர்வழியிற்செய்தோரு
மடரிட்டிழைத்தமணிமாட மமர்ந்நுநமனாலயமடைவார்
சுடர்விட்டொளிரும்ங்கியொடுமீன்றோர்குரவர்தமைத்தொழுவுவார்
படொத்திசையுமனத்தின்முந்திப் படரும்விமானத்திடைசெல்வார்.

தீபமதனைச்சினகரத்துக் கியற்றினோண்டிசைமுழுதுஞ்
சோபையொளியேயிகவிரித்துத் துளங்காமறவிபதியடைவார்
தாபமறுதீம்பாலடிசி நவத்தோர்க்களித்தோர்தனிச்செங்கோற்
பூபொனவேவேட்டவெல்லார் துய்த்துத்தருமபுரியடைவார். (௧௪)

அன்னநறுநீரினிதளித்த வறத்தினுருவாயினர்க்கெதிர்வ
தின்னதென்னச்சொலத்தகுமோ விமையஞ்சேதுவிடையாகச்
சொன்னதேயமுழுதுமெலாஞ் சுருதிமறையோர்தமக்கீந்தோர்
மன்னுபோகத்தெண்மடங்கு மருவிநமனார்வழிக்கொள்வார். (௧௫)

செம்பொன்வெள்ளிரவமணிக டிருந்நுமறையோர்தமக்கீந்தோர்
பைம்பொனொளிசேர்மணித்திண்டே ரோறிநமனார்பதிசெல்வார்
வெம்புபிணியால்வருந்தினரை விரும்பியழைத்தமருந்தளிப்போ
ரும்பருகத்தவனென்ப பிணிரீங்குடலத்தொடுசெல்வார். (௧௬)

தீயாதென்னுஞ்செந்நெல்வளஞ் சிறந்தகழனிதனையளித்தோர்
வாயால்வழுத்தற்கரியவளன் மருவிமறவி பதியடைவார்
தோயாவிளங்குவெள்ளிலைநீ றடைக்காயுதவுந்துகளற்றோ
ரோயாதிசைந்தமுகவாசங் கமழவுயர்தேர்மிசைச்செல்வார். (௧௭)

உருக்குநறுநெய்ப்பூசணிக்கா யுறுதண்டிலமாடகம்பயறு
பெருக்கும்பனசக்கனிதேங்காய் பிறங்குகன்னற்பாகுமது
மருக்கொள்கந்தம்பலமுல மாகமதியில்வழங்கினோர்
வெருக்கொண்மறவியாலயத்தில் வெருவாதுவந்துவழிச் செல்வார். ()

வேறு.

இத்தகையநற்கரும மீந்தவர்கடாமுஞ்
சுத்தமுறுமாகமதி தோய்ந்தவர்கடாமுஞ்
சத்திரநிழற்றவுறை யுந்தருமன்முதா
ரத்தனையும்வெற்றிடமி லாதமர்வரம்மா. (௧௯)

நல்லதருமத்தினவை யற்றவர்களுற்றார்
செல்லுமுனெழுந்தெதிர் நடந்திரவிசெம்மல்
வல்லபுனித்தவர்கள் வம்மினெனவாழ்த்திப்
புல்லியினிதாயமொழி யும்புகழ்ஸ்செய்தே. (௨௦)

விண்டுவுலகிற்சிலர் விளங்குகலைமன்னுந்
துண்டமதிவேணியுல கிற்சிலர் துளங்கும்
புண்டரிகவேதனுல கிற்சிலர்பொலிந்தா
ரண்டருலகிற்சில ரமர்ந்தினி துசெல்வார். (௨௧)

அன்னவர்கள்செய்ததரு மத்தளவறிந்தே
யின்னவர்களின்னபத மெய்திதிதிரென்ன
மன்னுபவளத்தைநிகர் வாய்மலர்திறந்தே
பன்னிநிவன்கதி பணிக்கவவர்போவார். (௨௨)

ஒதுபிரயாகையினின் மகமதியுற்றே
மோதுபுனன்முழ்கிய முழுத்தகைமையோரை
வேதமுறைகூறிய விரிஞ்சனுலகத்தே
போதிரெனமற்றவன் விடுப்பவவர்போவார். (௨௩)

சுத்தமுறுமாகமதி தோறுமினிதேகிப்
பத்தியொடுகாவிரி படிந்திடுபலத்தா
லத்தலையிலெய்தியு மடங்கலுமறிநது
மித்தலையிலெய்தின மியம்பலெளிதாமோ. (௨௪)

வெவ்வழிமுனிந் துதவ நின் றுவினைநீங்கித
திவ்வினவிமானமொடு சேர்ந்தவர்கடம்மை
யிவ்விடைகணித்தினி தியம்புமவர்தாமே
பவ்வமுறுதுண்மணல் கணித்தனர்பகுப்பார். (௨௫)

புண்ணியமியற்றினர்க டம்மியல்புகன்றே
மெண்ணரியதீவினை யியற்றினர்களெய்து
நண்ணருநெறிக்கொடு மையுநரகுசாரப்
பண்ணியிடுதண்டமும் வியந்துபகர்வாமே. (௨௬)

தருமசாரமுரைத்த லத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௮-க்குத் திருவிருத்தம் ௨௩௬.

ஒன்பதாவது,

நரகசாரமுரைத்த அத்தியாயம்.

பாவியர்களெய்துகிற பான்மையதுகூறி
லாவிதளர்வுற்றுட லறப்பதறுமந்தோ
நீவிரவைவிட்டினிது கேண்மினெனநீலக்
காவிநிகர்கண்ணியர்கள் கட்டுரைசெய்கின்றார்.

(க)

வேறு.

கோனமோங்கு மரமியம்வைய
தானமோங்கிய வீதிச்சமனகர்க்
கூனமில்வழித் தெக்கணத்தியோசனை
யானவெண்பத்தா றுயிரமென்பவே.

(உ.)

நல்லவர்க்கணித் தாகியுநன்னெறி
யல்லவர்க்கதி தூரமதாகியுஞ்
செல்லும்பாதகர் துன்பத்தைச்சேர்நகிடுங்
கல்லதர்த்திற மியாவர்கழறுவார்.

(ங)

வைக்குங்காலின் மறுபுறம்போழ்ந்திடப்
பைக்கொடும்பணிப் பல்லினுஞ்சுள்ளெனத்
தைக்குமுள்ளு முனைக்கல்லுஞ்சல்லியுஞ்
சுக்கம்பாறையுந் துன்னியதோரிடம்.

(ச)

காரிருப்புச் சலாகையிற்கம்பியிற்
சாருந்தாளறத் தைக்குந்தருப்பை||
மீரச்சேறு மிடுமுனைச்சூலமுஞ்
சூரைமுள்ளுந் துவன்றியதோரிடம்.

(ரு)

ஏறினூர்தா ளிழுக்கிவிழுந்திடு
மூறுதேன்வரை யுச்சியினேற்றமுஞ்
சேறிருட்கட் செறியும்பிலங்களு
மாறுவிட்டி மலிவனவோரிடம்.

(சு)

முள்ளினூர்ந்த பிலமுமுடுக்கரு
முள்ளங்காலுற ஆன்றடியொட்டியும்
வெள்ளிக்கோவில் விளங்குடைமுட்களும்
பள்ளந்தாழ்வும் பரந்ததோர்பாலெலாம்.

(எ)

அறுக்குமோடு மடர்முட்செடிகளும்
வறுத்துக்கொட்டிய வார்மணற்குன்றமுங்
கறுக்கக்காய்ந்த கரியகற்பாறையு
மொறுக்கும்பாம்பு நெருங்கியதோரிடம். (அ)

காயுங்காட்டிற் கனன்றுவளைந்தெழுந்
தியுமாவி செகுத்துணுந்தீவிழிப்
பேயுமட்டையுங் கொட்டும்பெரியதே
னீயுமாக விருப்பதங்கோரிடம் (ஆ)

செங்கட்சீயமுஞ் செந்நாய்க்கணங்களுந்
துங்கமாமத யாணைத்தொகுதியுந்
கங்கமும்புவி யுங்கடமாள்களுந்
மெங்குமாக விருப்பதங்கோரிடம். (க)

கொன்றுதின்னு மரக்கர்தங்கூட்டமு
மென்றுதின்ன விரையுங்கரடியும்
பன்றியுமுடல் போழ்ந்திடப்பாய்மருப்
பொன்றுசேவு முடற்றுமோர்பாலெலாம். (க௧)

கோரவேட விடாகினிக்கூட்டமு ம்
பாரிடங்களும் பற்றுவெஞ்சாபமு
மூருமாமலைப் பார்த்தருமூன் றினச்
சேருமட்டையுஞ் சேருவசில்லிடம். (க௨)

கொட்டுந்தேளும் பணிபொழிகுதிருஞ்
சுட்டநீருஞ் சுழன்றெழுசூறையும்
வெட்டுமின்னும் வெடிக்குமசனியுந்
துட்டமாக்களுந் துன்றுமோர்பாலெலாம். (க௩)

சண்டவாயுவுந் தாக்குகன்மாரியு
மண்டெள்ளிரு னும்மண்மழைகளும்
பண்டைநோயின் பகுதியும்பாய்புனல்
கொண்டவாறுங் குழுமியதோரிடம். (க௪)

வெம்பிவீழ்வெயிற் சுற்றையின்வெப்பமுஞ்
செம்புருக்கிற் றெறுகனற்செம்மணு
மம்புபோற்றைக்கு மாணெருளின்கியும்
பம்பியெங்கும் பரந்திடுமோரிடம். (க௫)

இன்னதீய வழியிஷிடர்மிகத்
துன்னும்பாதகர் யாருந் துணையன்றிச்
சொன்னயாவு மிருந்து துயர்செய
மன்னுமின்னன் மலிந்தழுதேங்குமால். (௧௬)

கரியமேனியர் காரழற்கண்ணினர்
பரியதண்டினர் பற்பலவாயின
ரெரியுநெஞ்சின ரெண்ணருந்தன்மையர்
வரிகழற்கான் மறவிதன் னு துவர். (௧௭)

நில்லுநில்லென வந்துநெருக்கியே
வெல்லுமாயுத மாறிவிசிறுவார்
சல்லியம்படுபுண் டொறுந்தாரைவாய்
வல்லையுப்புக் கரைத்ததிலவார்ப்பரால். (௧௮)

அழுதுமாழ்குஞ் சிலரையடர்த்திடா
முழுதுமார்பும் புயமுழரிந்திடப்
பழுதிலாதவர் பாதத்திலார்த்துடல்
புழுதியாட விழுத்தனர்போகுவார். (௧௯)

ஆர்வமுற்றி யறங்கருதாச்சிலர்
பாரினிற்கிடந் தல்லற்படப்படக்
காரிருப்புக் கருமுனைச்சங்கிலி
மார்பிற்கோர்த்து வலித் துக்கொண்டேகுவார். (௨௦)

செற்றுந்தீயவர் தம்மிற்சிலவரைப்
பற்றிச்செந்தழற் பாரையின்முட்பல
துற்றப்போட்டதில் வீழ்த்தெறி தூண்டிலை
நெற்றிகோர்த்து நெடிதுகொண்டேகுவார். (௨௧)

நேசமற்ற சிலரைநெருக்கியே
பாசமிட்டுப் பிணித்துப்பருங்கதை
வீசியென்பற மோதவெரீஇயவர்
பூசலிட்டரற் றக்கொடுபோகுவார். (௨௨)

வெய்யதீவினை வெந்தொழிலாளரைக்
கையிலேழுளைநாடிக் கயிற்றினு
ணையவேபிணித் தீர்த்திடநாவுலர்
தையகோவென் றரற்றக்கொண்டேகுவார். (௨௩)

வாக்கிற்றீமை யுரைத்திடெவம்பர் த
நாக்கிற்றாண்டிலிட் டீர்த்திடநண்ணுவார்
காக்கையுண்ணக் கருவியினுற்சில
நாக்கைமுற்று மரிந்துகொண்டேகுவார். (௨௪)

அறிவிலாதியல் பல்லவைசெய்திடுஞ்
சிறியர்தம்மைச் சிலறைக்கயிற்றிலாண்
சூறியுண்டமுங் கூட்டுறக்கட்டியே
யெறிவரெற்று வரீர்த்துக்கொண்டேகுவார். (௨௫)

தெரிந்தபாதகர் தம்மிற்சிலவரை
வரிந்துகட்டிக் கபோலத்தும்வாயினும்
விரிந்தவோட்டத்து மீனெறிதூண்டிலிட்
டரிந்துகாய மழியக்கொண்டேகுவார். (௨௬)

ஆய்ந்தபாதக ரிற்சிலரஞ்சுவே
காய்ந்தசங்கிலிக் கண்ணைவயிற்றகந
தீந்துபோகச் செலுத்தலுமாங்கவ
ரோய்ந்துவாய்விட் பிறழக்கொண்டேகுவார். (௨௭)

ஓதுபாதக ரிற்சிலருட்குவே
மோதியங்குசத் தாலவர்பூக்கினுங்
காதினுடுந் துடக்கிக்கருத்தினைப்
பேதுசெய்தடித் தீர்த்துப்பெயர்குவார். (௨௮)

கணங்கொள்பாதக ரிற்சிலர்காயத்தி
னிணந்தெறித்திட நெய்த்தோலொழுகிட
வணங்குமீர்வானின் வாயிலரிந்தரிந்
துணங்கிமாழ்க் வுறுத்துக்கொண்டேகுவார். (௨௯)

துட்டராவை ரிற்சிலர்தோள்கவிற்
கட்டுபாசத்தி ரத்தங்களுக்கான்றிட
வெட்டுவாரயில் வாள்கொடும்வேல்கொடு
முட்டுமார்ப்பினர் முன்கொண்டுபோகுவார். (௩௦)

மிடர்செய்பாதக ரிற்சிலர்வீழ்ந்தழத்
தடறுரீக்கு மயிற்படைதன்னினு
லுடலையேயரிந் திட்டதையுண்டியென்
றிடர்நிழைத்துக் கடிதுகொண்டேகுவார். (௩௧)

அன்னகாலையி லத்துயரெய்துவார்
பின்னர்மற்றோர் பெருந்துணைதானுமற்
றின்னலாய்மு னியற்றியபாவத்தைப்
பன்னிவாயுலர் தாவிபதைக்கவே. (௩௨)

பார்த்தபார்த்த விடந்தொழும்பாங்கருஞ்
சூர்த்தநோக்கி னமன்றருதூ துவ
ரார்த்தசீற்றத் தவர்முகங்கண்டுமெய்
வேர்த்துவிம்மி வெ தும்பிமெலிந் துமே. (௩௩)

உடுக்கச்சீலையு மன்றியிலைத் துட
னடுக்கவாடிப் பசியானலனழிந்
திடுக்கணெய்தி யெயிற்றகல்வாய்ப்புலி
முடுக்கச்செல்லு முயலெனமுந்தியே. (௩௪)

அஞ்சியோடி யலக்கணுற்றாரினித்
தஞ்சமென்றிறை தாங்குனரென்றழு
துஞ்சபோத வுதகமுண்டோவென
வெஞ்சியெயரி யும்பசியோடெழா. (௩௫)

வெய்யதீவெயி லானிழல்வேண்டியுந்
துய்யவெம்பனி தோய்ந்துசருங்கினோர்
செய்யசெந்தழ னேடியுஞ்செல்வராற்
பொய்யில்வாய்மைத் தருமன்புரத்திலே. (௩௬)

வேறு.

சென்றபொழுதினிலுயருந் தென்றிசைக்கோன்
றனியேவற் றிரத்துநிற்குந்
தன்றனியாண்மைப்படைக்கைக் கிங்கரரோ
றிறைப்பொழுதுந் தாழாதெய்தி
வென்றிகொளுநெடுங்கதைக்கைத் தண்டத்தான்
றிருமுன்னர் விடுத்தேலாடுங்
கன்றியநெஞ்சினராகிக் கண்கலுழும்
பாதகருங் கலக்கமுற்றே. (௩௭)

வெள்ளைநெடும்பிறையிரண்டும் கிளைத்தனைய
நெட்டெயிறும் விரித்தவாயுங்

கொள்ளையனற்பொறிசொரியுஞ் செங்கண்ணு
முறிபுருவக் குனிப்புங்கோபந்
துள்ளுமிதழ்த்துடிப்புகின்ற முகத்தானைப்
பாதகராய்த் தொழுததியோர்
கள்ளமனநிலையழியக் காரியியின்
முழங்கியுரை கழறுவானை.

(௩௮)

குரைகடலைப்பருகுசிகை வடவையெனச்
சிவந்தெழுந்த குஞ்சியானைக்
கரியவரைக்கதிர்வனைந்த தெனவுடுத்த
பொற்றிகழ்செங் கலையினனை
விரியுநெடுஞ்செம்மாலை மிலைந்தானைச்
செங்கலவை மேனியானைப்
பரியநெடும்பாந்தளெனமூவாறு
புயப்பகுதி படைத்துளானை.

(௩௯)

தாலங்கனிரண்டென்ன வனைந்துயருந்
தனிமருப்பிற் சலதியுண்ணுங்
காலங்கொள்புயன்முழக்க மெனக்கனைக்கு
மயிடமிசைக் காட்சியானைச்
சூலங்கைவேல்குவிசஞ் சாபமழுக்
கதைதோட்டித் தனுக்கோல்பிண்டி
பாலங்கண்முடிமசிக் கோல்கனைய
முதலாய படையினனை.

(௪௦)

மூவுலகுமோரடியின் முடியுமெனப்
பிரமதண்ட முறையிற்சுற்றிப்
பாவகனிற்கினமுதிர்ந்து கடகடெனப்
பற்கறிக்கும் பரிதிசேயை
வாவுதினைக்கடலேழு மண்ணேழும்
பொருப்பேழும் வானமேழு
நாவில்வனைத்துண்டுமென வொருப்பாடு
திருத்துமன நலத்தினனை.

(௪௧)

ஓங்குதிறலவமிருத்து வுலகொறுக்குங்
காலனுட லொழிக்குமாரி
தாங்கரியபெருவெருளி மாரினிசி
முதலாயதணவானோய்கள்

பாங்கரினின் றுருவெடுத்துப் பணிகேட்ப
வீற்றிருக்கும் பண்பினுனை
வீங்கியபேருயிர்ப்பினுமும் விழித்திடு
கண்ணீர்பெருக வினாவிற்காண்பார்.

(௪௨)

கண்டவரைமுகநோக்கி யெயிறுதின்று
வாய்மடித்துக் கனன்றுசீறிக்
கொண்டலுறுமெனமுழங்கிப் பிரமதண்டர்
தனையசைத்துக் கொழிக்குஞ்செந்தீத்
துண்டமழிதரச்சிவந்த கண்சுழல
முடிதுளக்கி யதரந்துள்ள
மண்டுபுருவத்துநடு நெளித்தேற
வுறுத்தினைய மாற்றஞ்சொல்வான்.

(௪௩)

புண்ணியத்துநிலைசிறிது மெண்ணாமன்
மறத்தொழிலே புரிந்துதீமை
பண்ணியபாவத்தொழிலர் வந்தாரோ
வருகவென்று பகரும்வேறு
நண்ணினனாமுகம்பார்த்து நரபதியா
யிருந்துலகை நடுக்கங்கண்ட
கண்ணறையர்வந்தாரோ வருகவிங்கே
வருகவெனக் கனன்றுகூறும்.

(௪௪)

நல்லெழிலாவிளமையினுற் செல்வத்தா
னமைத்தடுப்பார் யாரோவென்று
பல்வனையாரில்லிருக்கப் பலதார
மணைந்திருந்த பதகர்வாரீர்
வெல்வழிசேர்புயச்செருக்கா லெளியோரை
மிகநலிந்து வெறுக்கைவாங்கி
யல்லலுறுத்தினர்வருக வருகவென்று
சிலர்முகம்பார்த்த தழன்றுகூறும்.

(௪௫)

சிலகாலமவனிதனி வினிதிருந்தீ
ரதனிடையே தீமைசெய்து
பலகாலநரகிடையே துயருளப்ப
வோடிவந்த பதகர்வாரு

மலையாழிசூழலகத் தஞ்ஞான
மனத்தினரா யரனைமலைத்
தலையாரவணங்காதீர் வருகவெனவெகுண்டுனா
த்துப் பின்னுஞ்சாற்றும்.

(சக)

முன்னர்நீரினிதிழைத்த தீவினையின்
பேரனைத்து முறையிலாதீர்
பின்னர்நீர்நரகினிடைப் பிறழாதுபுகுந்து
துய்ப்பீர் பேர்க்கலாமோ
வெண்ணீரெண்ணுவதங் கத்தலையிலுடன்
பட்டாரிவனெய்தாரேற்
அன்னிரேமதுபெருந் தூதர்கையினி
யேதுசொல்லவல்லீர்.

(சஎ)

அத்தலையிலுமக்கிதமா யநீதிகளைக்
கற்பனைசெ யமைச்சர்தாமுஞ்
சுத்தமறைவேதியர்க்குந் தேவருக்கு
மிடர்விழைத்த துணைவர்தாமுந்
தத்துதிராகுமுலகி லறமகல
மறம்வளர்த்த தானையோரு
மித்தலையிலடைந்திலரே தனியடைந்த
வரசரினி யென்செய்வீரே.

(சஅ)

எனவுரைத்தங் கருகிருந்தசண்டன்மா
சண்டனெனு மிவரைநோக்கிப்
புனிதநெடுந்தவமியற்றாப் பாவியரை
யெழுநரகும் புகுத்திரென்ன
நிணையுமுனங்கடிதெழுந்தாங் கன்னவர்தாட்
டுணைப்பிடித்து நிமிர்ந் துசுற்றிப்
பணையினெடுந் துணைக்கரத்தாற் பாரைமிசை
யுடல்சிதறப் பதறமோதி.

(சக)

தலையுடலங்கால்கரங்க டனித்தனியே
சிதறியிழச் சோரித்தாரை
நிலையறவேபெருகியிட மூர்ச்சையுடன்
கிடந்தோரை நெறியிழ்பின்னு

மலைவறவேநீர்தெளித்திட் டெணர்வுசிறி
துதவியுட் னவரையாங்கே
கொலைபுரிதீரகமெனு மிருபத்தெண்
கோடியினுங் குளிப்பிப்பிரால.

(௧௦)

பூநிலந்தான்றென்றிசையே போய்முடிந்த
விடமியம புரிக்குந்தெற்காய்
மாநரகக்குழாமனைத்து மெழுபுவிக்கீழ்ப்
பாதலத்தே மருவிறைகு
மானநரகப்பெயர்க ளனைத்தினுக்கும்
பெயருரைக்கி னளவையின்ற
லூனமுறுமொருகோடி நரகத்துக்
கொருபெயரா யுரைத்துமன்னே.

(௧௧)

வேறு.

கோணாகோரையதிகோரை கூறுகின்றமகாகோரை
யேராரலகோரருபைபிணி யியன்றதாளதாரையுடன்
பாரிலுணாக்கும்பயானகைபின் பகருங்காமுவிராத்திரியு
மூரியானபயோற்கடையின் கண்டையுணாக்குமகாகண்டை. (௧௨)

சண்டைகோலாகலையுடன்பிற் சண்டைதாழாப்பதுமையுடன்
கொண்டபதுமாவிதிவீதி கூறும்வீமவீசனைபின்
விண்டாரனவிகாரழையும் விரிவச்சினைபின், நிரிகோணை
பண்டைபஞ்சகோணையுடன் சுதீற்கைபரிவத்துணையுடனே. (௧௩)

சத்தபுமைபின்னட்டபுமை தகுசீர்சீர்த்தைமாயையென
வைத்தவிருபத்தென்கோடி நிராயந்தனக்கும்வருபெயரா
மத்திற்கோடியொவ்வொன்றுக் கையைந்தேநாயகமாகுங்
கொத்துநிராயமொருநூற்று நாற்பானதன்பேர்கூறுங்கால். (௧௪)

ஆதியானரவுரவமு மழுகைதருமாரவுரவமும்
பீதிசெய்யும்பெருந்தமமும் பெருகுசீதமுட்டனமும்
வாதைசெய்யுஞ்சரோகமுடன் சுகமம்வாழ்த்தீக்கணமதன்பின்
நீதுதருவாத்தியைசஞ்சீ வனமுமதன்கீழ்செறிசடமும். (௧௫)

சொல்லற்கரியமகாமாயை தொடுத்தவதிலோபம்மதற்பின்
கொல்லுஞ்சமீபங்கடங்கடம்பின் குலையுமதிதீவிரவேகம்
வெல்லுங்கராளம்விகராளம் விரியும்விரகம்பன்மிடையே
சொல்லுங்கொடியமகாபதுமர் தீயோர்ப்புகுதுஞ்சுவத்திரமும். (௧௬)

பெரியகாலஞுத்திரமும் பிற்தாச்சனவேசுரிமுக
முரியசனேமிசாதகம்பின் னொழிசுப்பிரதீபத்துடனே
விரியுங்கும்பிபாகமுடன் வீழுஞ்சபாகமிகுருபங்
கரியநிறத்தாருணமங்கி ராசிபவனங்கருதிடிலே. (௫௭)

கூறுமரத்தச்சீக்குண்டங் கூர்மையிருப்புத் துண்டப்புண்
மாறியெழுமாசமவைத்த மகிரமலிந்ததத்தசெந்து
ஆறுபங்கலேபுமுட னுயிரும்பூதிமாங்கியமுஞ்
சிறுந்திரவத்திரமதன்பின் செருச்சுவாசமென்றுரைப்பார். (௫௮)

கூருநிருச்சுவாதமுடன் சுதீர்க்கங்கூடசனமலியே
சேருந்துரிட்டமகாநாதஞ் சிறந்தபிறவாகம்பின்னர்
சாருந்துயர்ச்சுப்பிரவாக மிருசமேடம்விறவிடபங்
கூருந்திறச்சல்லியஞ்சிங்கங் கொடியபகுவாய்வியாக்கிரமம் (௫௯)

கயஞ்சுகரம்பின் சுவானம்விறற் கரியமயிடந்திறல்விருட
மியங்குமேடங்கரானனம்பி னியலுங்கிராகங்கும்பீரம்
புயங்கும்புன்னக்கிரங்கூர்மம் பொருவாயசம்பின்கிருத்திரமும்
தயங்குமுணுகஞ்சார்த்தூலஞ் சஞகங்கபிதற்கடந்தானும். (௬௦)

ஆன்றகொடியகண்டகமு மழல்வாய்ப்பூதிவத்திரமும்
தோன்றுமிரத்தாக்கம்பின்னே சொல்லும்பூதிமிரித்திகையே
கான்றகண்மேதத்துடனே கருலுங்கொடியதுடாக்கினியு
மேன்றகிருமிக்குழியதன்பி னிழிவுகூறுமமேத்தியமும். (௬௧)

அழியும்புழையப்பிதிர்நிட்ட மயருமுடலத்துதிர்வன்னங்
கழியுஞ்சுவாப்போசனமதற்பின் கான்றவாய்நீருண்டிபின்ன
ரிழிவாற்றன்னைதுகருண்டி யெல்லாதுகருஞ்சருவவுண்டி
பொழியுங்கோரச்சதாருணமே பொல்லாங்கியற்றுஞ்சங்கடமும். (௬௨)

எண்ணும்விசாலம்பின்விகட மெரிவாய்கொழிக்குங்கங்கடமே
வண்ணப்புரிடங்கடாகந்தி வருவைதரணியழல்காய்ந்த
திண்ணெனிநுப்புமுழைப்படுக்கை செழுந்தாரணம்பிற் பூரணமும்
பண்ணுங்கொடுமைபசிதால வனமுமத்திபங்கமுமே. (௬௩)

எரிபீடகமுந்திலச்செக்கு மெறியெந்திரமும்பேரிக்குப்
பரியாலையும்வெம்பாதகங்கள் பதைக்குங்கூடபாசமும்பின்
னரியவுடலின்மருத்தனமு மாணசுண்ணறுணசுண்ண
மெரியிறத்ததோகசிகை யிகனும்படைவாய்ப்பருப்பதமும். (௬௪)

இகலிப்பொருமியாமளப்பொருப்பு மிழிமுத்திரமும்பெருமலமு
மிகவுநிறைத்தபெருங்குப மிடைந்தவிருளேமலிகுபம்
புகலும்பூயகூபமும்பின் புகலற்கரிதாஞ்சாதனமும்
விகலமில்லாமுசலமுரல் விரியுந்திரிகையெந்திரமும், (௬௫)

கொடியசிலையின்சகடமும்பின் கொளுவார்நெடியவிலாங்கலமு
மடியாத்தாலவத்திரம்வாழ் வனமுஞ்சகடாமண்டபமுன்
னெடியசம்மோகனத்துடனே நீடுமதிபங்கதமதன்பின்
கடியுந்தத்தருலமுடன் கனனிற்காய்ந்தவிருப்புருளும், (௬௬)

பரிந்தவெகுதுக்கத்துடனே பகரற்கரியமகாதுக்கம்
விரிந்துவிளங்குக்கச்சமலஞ் சமலமலமேவிளம்பவொண்ணுக்
கரிந்தவாலாகாலம்பின் கருநாவிருபம்பயருபந்
தெரிந்ததீயமானாக மேகபாதந்திரிபாதம், (௬௭)

செறிந்தவெகுதீவிரத்தோடு சேறும்வீசியீராக
வறைந்தவிருபத்தெண்கோடி யளவைநிரையநாயகமாய்ப்
பிறிந்தபகுதியொருதூற்று நார்பான்முற்றும்பிறழாமன்
மறிந்துவிழவேபுகவிடுவர் பாவமலினின்வசங்கண்டே, (௬௮)

செம்பொன்கழிந்தகழிம்பறவே தீவாயுருக்குமதுபோல
வெம்புந்தீமையறுமளவு நரகவழுவின்வெதுப்பிடுவர்
பம்பும்பாவசேடத்தாற் பாரிற்புல்லாய்ப்புழுநாகி
நம்புகிறைப்புள்ளாய்விவங்காய்ப் பசுவாய்ப்பின்னைநரராவார் (௬௯)

யாங்கொருசாரிருந்துகண்ட திவ்வாறின்னுநம்புரத்தி
னோங்குபெருவண்மையின்றகுதி யாவரளவிட்டுரைப்பெரனத்
தாங்குமணிமேகலைமடவார் சாற்றுந்தகுதிமுழுவதுங்கேட்
டேங்கியிடிவீழரவென்ன விருந்ததாயரீ துரைத்தார், (௭௦)

அமையுமமையுங்கேட்டபரி சந்தோவந்தோவறக்கொடிதே
கமையொன்றில்லாக்காலனகர்ச் செல்லும்வழியிற்கண்டகராற்
சமையுந்துயரும்வழிச்செலவுந் தழல்வாய்நிரையத்தகுதிகளு
மெமையின் றுள்ளங்கவற்றுமென்னே யென்னேயெனவிழ்ந்தின்ன
[ஊற்றுர், (௭௧)]

வீழ்ந்துவருந்துமவர்தம்மை விழிநீர்துடைத்துமெனவகற்றி
யாழ்ந்ததுயரால்வருந்தனுங்கட் கடைவோமாகமதிதோறுஞ்
சூழ்ந்துபுனலிற்றோய்ந்துவின்தீர் கணவரேவற்றெழுதினின்
சூழ்ந்தமலரில்வினைபோ யொழியுமுண்டோவொருகுறையே, (௭௨)

வேறு.

ஈனமிலாத நற்றருமத்தி னியல்வார்க்கு
 மானதவத்தி ணைந்தழனிற்ரு மறிஞர்க்கு
 மூனமிலாநல் வேள்விமுடிக்கு முறவோர்க்கு
 நானிலமல்லால் வேறிடமுண்டோ நமரங்காள். (எங)

பற்றிவிரிஞ்சன் றன்னிலைசேரும் பழையோரு
 மற்றைமுராரி வாசவன்வாழ்வில் வதிவோருங்
 கற்றைகொள்வேணிக் கண்ணுதலுலகங்காண்போரு
 நற்றவமிங்கே முற்றினர்கண்டிர் நமரங்காள் (எச)

இன்னிலமீதே வந்துபிறந்து மியல்பாக
 மன்னியநீதி சேர்தருமத்தின் வழிநின்று
 பின்னுயிர்வாமும் பேறுநினைத்துப் பெறநில்லார்
 நன்னிலமீதிற்பாதகரன்றோ நமரங்காள். (எடு)

ஆதலின்முற்று நல்வழிசேரு மறனெண்ணி
 மாதருமத்தி னீத்சரித்தே வழுவாமற்
 பாதிமதித்தண் சோதிகொழிக்கும் படர்வேணி
 நாதனடிக்கே யன்புபடைப்பிர் நமரங்காள். (எசு)

எண்ணியதீமைக் கேண்மையர்நட்பி னியல்தீர்வீர்
 புண்ணியமுற்றோர் தம்முடைநட்பே புரிகிற்பீர்
 மண்ணினியற்கைக் கேய்வனசெய்தே வாழ்கிற்பீர்
 நண்ணியபாவப் பிழையொறுப்பீர் நமரங்காள். (எஎ)

கேளிரும்வாழ்வுஞ் செல்வமுநாடுங் கிளர்மலைத்
 தோளுறுபொற்பு மைந்தரும்வீடுந் துணையோருங்
 கோளுறுதெண்ணீ ராறெனமேகக் குழுவென்ன
 நாளிடனில்லா மின்னினொழிக்கு நமரங்காள். (எஅ)

கூடியதிங்கட் சேரிருபக்கங் குறையாமற்
 பிடியோகா தசுவிரதத்தைப் பிழையாம
 னேடியியற்றித் தீவினைநீங்கி நெறிவீட்டை
 நாடிமுகுந்த னன்னிலைசேர்வீர் நமரங்காள். (எக)

பங்கமறுக்கும் பான்மையவாகப் பலமெண்ணிப்
 தொழுகியதெண்ணீர் வைகறைதோறும் போய்முழுகி

கொங்குடைவாசக் கற்பகநீழற் குடியேறி
நங்குலமுற்று மூய்யவிடுப்பீர் நமரங்காள்.

(அ௦)

வேறு.

என்றுதாயாயினிதி னினிதமுறத்தேற்றிக்
குன்றுபோல்வளர் குவிமுலைக்கோற்றொடியவருந்
துன்றுதாயருஞ் சுற்றமுந் துரிசறநோற்றுக்
கன்றுதீவினை யகன்றிடப்பற்பகல்கழித்தார்.

(அ௧)

மாகமாமதி மருவிநீராடினர்மகிழ்வாற்
போகமேவிய வரம்பையர்புணர்முலைதழுவி
யாகமேமுற்று மாந்தளிர்நடாமலரணிந்து
பாகசாதன னந்தனவனத்திடைபடர்வார்.

(அ௨)

நாகசாழணத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் கூக்குத் திருவிருத்தம் ௩௧௮.

ப த் தா வ து,

புட்கரன்காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

என்றுமாதவ வசிட்டனீ துரைத்தனனிருப்பு
நன்றுநன்றெனக் கேட்டுணர் நரபதிதிலீபன்
வென்றதீவினை முனிவரீ விளம்பியகதையு
ளொன்றுகேட்டிட விருப்பமுண் டொத்தியென்றுரைத்தான். (௧)

அடுத்ததென்றிசை யந்தகனகர்வழி யளவை
யெடுத்தியோசனை யெண்பத்தாறாயிர மென்றாய்
படுத்தகன்னிய ரத்தலைப்படர்ந்துமீண் டெய்தத்
தொடுத்தநற்றின மெத்துணையென்பதூந் தூயோய் (௨)

மீண்டுமெற்றவ ரெய்தினொண்மட்டு மேனி
யாண்டுநந்திடா திருப்பதற்கடுத்தது மறைய
வேண்டுமென்றிவை வேந்தர்வேந்துரைத்திட விரும்பி
நீண்டசெஞ்சடை ஓடுந்தவனிணையன நிகழ்த்தும். (௩)

வெய்யதீயவர் யமபுரத்தெல்லையை மேவ
வையிரண்டு னிரண்டுநாட் சென்றிடுமரசே

௭௬ புட்கரன்காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

துய்யன்னிலை யாளரோர்மிடத்திற் றெலைப்பர்
தையலாருமோர் திங்களச் சமன்பதியுறைந்தே. (௪)

விரித்தசெஞ்சடை வேதியன்றவத்தினை விரும்பி
யருத்தியோடும்வந் தந்தகனூயிரளித் திடவு
மரித்தகன்னிய ரொல்லையிலெழுந்தனர் மன்னு
தெரித்தமாதவத் தெய்திடாச்சிறப்பு மொன்னுளதோ. (௫)

முற்றுமாதியா முகத்திலோர்மண்டல முழுது
மிறநல்லுடற் பெற்றிடிவழிவுரு திருக்குங்
குற்றமின்றியே பத்துநாளுகந்தொறுங் குறைய
மற்றைமூன்றிற்கு மிருக்குமா மாண்டவருடலம். (௬)

அந்தமங்கையர் மாய்ந்தது முதலுகத்ததன
னந்தவின்றியே யவருடன் பூப்பது நான்மட்
டிந்தமானிலத் திருந்தனசவமவ ணிருப்ப
முந்தும்வேதியர் கருமங்கண்முடிந்தவை மொழியில். (௭)

மாய்ந்தமார்த்த முடலினைமண்ணினு லன்றி
யாய்ந்தநீதிநூல் புலையிலையென்றெடுத் தறையும்
வீய்ந்தமங்கையர் மேனியும்விரிபுன லிடையே
தோய்ந்தாற்பணி யணிந்திலா துடக்கிலையிறீ. (௮)

இருநிலத்தினின் மாந்தருக்கியம்பிடிந் மதியு
முரியமுன்னுகந் தன்னினன்மடங்குள வுறவோய்
தகாயின்மற்றுள வுகந்தொறுமடங்கொன்று தணியத்
தெரிவுறுங்கவி யுகத்துக்கோர்மடங்குண்டு தெரிக்கில். (௯)

அறைந்தவித்திர மன்றியுமாதியா முகத்தி
னுறைந்தவேதியன் புட்கரனென்பவ னொருவ
னிற்றதுகூற்றினை யெதிர்ந்துமானரககா யேற்றிச்
சிறந்தநல்லுட லொல்லையிற்சேர்ந்துமீண் டய்ந்தான். (௧௦)

வரிசிலைக்கரத் திராகவன் மனுநெறிவழாம
விருநிலத்தர சியற்றிரண்டாமுகத் தெல்லைப்
புரியும்வேதியன் புதல்வன்மாண்டய்ந்தது புகலிற்
பெரியமாதவ ருரைத்திடும்பெருங்கதை யன்றோ. (௧௧)

வாசுதேவனுந் தம்முணும்வருந் துவா பரத்திற்
பேசுமாமறை விஞ்சைகள்பெரிதுணர் காலை

யோசைவாரிதி யுறைந்திடுமுதலையுண் டொழிந்த
பூசுரன்றனிப் புதலவணையழத்தனர் புகழோய் (௧௨)

அணையரன்றியு மந்தகனிடஞ்சென்று மீண்டா
ரெணையொன்றியா மியம்புகே மெனமூனியியம்ப
வணையும்வார்க்குந் மன்னவன்மாண்டியந்தார் கதையை
விணையமுற்றிய வருந்தவவிளம்பென விளம்பும் (௧௩)

நந்தியம்பதி யுறைபவனான்மறை யுணர்ந்தோ
னிந்துசேகரன் பூசணையனுதின மியற்றி
வந்திசெய்ப்பவ னீதியின்வழாதவ னியமஞ்
சந்திதோறுமே தணப்பறப்புரிந்திடு தவத்தோன். (௧௪)

கோதிலாதவன் மாகமாதந்தொறுங் குருகிச்
சீதரீரிடைப்படிபவன் வெகுளியைச் செகுத்தோ
னாதனாமே கனவிலு நனவிலுநவிற்பி
யோதுவாய்மையன் புட்கரனென்பவ னொருவன். (௧௫)

அங்கியின்றிழை முற்றியேயில்லறத் தமர்ந்து
தங்குகேனிருஞ் சுற்றமுந்தணப்பறப் பெருகப்
பொங்குசெல்வத்திற் புரந்தரன்பொலிவென வாழ்நாட்
டுங்கவெந்திறன் மறவிதன்னுதரை நோக்கி, (௧௬)

வல்லையேகிரீர் நந்தியம்பெருநகர் வழாகத்
தெல்லையென்றதிற் புட்கலனென்பவன் றன்னை
யொல்லையற்றியே கொடுவருவீரென வுரைப்பக்
கல்லெனத்திரட் குவவுத்தோட் கிங்கரர்கடிதில். (௧௭)

அன்னவூரெய்தி யறைந்தபேரையுற வதனான்
மன்னுபுட்கரன் றனைப்பற்றிமறவிழுன் விடலும்
பொன்னின்மாமணிப் பொலன்றவி சிழிந்தெதிர்நடந்து
மூன்னரெய்திய மறைமுனீக்குவகையு மொழிந்தே. (௧௮)

கடகவண்கையா லவனதுகரங்களைப் பற்றி
யடர்பசும்பொன ரணமிசையவனுட் னீருந்து
விடையம்யாவையும் வென்றமாதவத்து வேதியனே
யிடையினீர்வர வேத்தவஞ்செய்தன மென்னு. (௧௯)

மாடுகின்றதன் னாதவைல்லையி னோக்கி
யூடுகண்ணழ லொழுகிடவுறுத்திடா னும்மைப்

சுஅ புட்கரன்காதையுணாத்த அத்தியாயம்.

பிசார்நந்திப் பதியினிற் பெருந்தவமறியா
மோசாஸ்குணப் புட்கலன்நனைத்தர மொழிந்தாம். (௨௦)

அவனைப்பாதக வசடனைக்கொடுபுகா தறஞ்சே
ரிவனைக்கொண்டிவ ணடைந்தனீ ரிவனிலையுணரீர்
சிவனைப்போதுறை கிளவனைத் திருநெடுமாலா
மவனைப்போலவ ரிவன்திறம்பாவலோ யுணர்வார். (௨௧)

எனவுரைத்துவாய் மடித்துரீரிழைத்தது பொறுத்தே
நினைவினுக்குமுன கடிக்கியேநெறியலா தியற்றி
வினைசெய்புட்கலன் றனைக்கொடுவினைவினமீள் குதிரென்
றினையகூறிப்பின் மறைவலார்க் கிஹெடுத்துரைத்தான். (௨௨)

அந்தணாளீ யெம்மிடையடைந்ததற் கயலோர்
மைந்தர்நன்மனை யனைவருமவாய்திரந் தாற்றி
வெந்துயர்க்கடல் வீழ்ந்தனரவர்மெலி வகல
முந்திரீசெல வேண்டுமென்றந்தகன் மொழிந்தான். (௨௩)

நன்றுநன்றெனக் கேட்டமாமறையவ னவில்வான்
நென்றிசைத்தலை யடைந்தயானரகினிற் றிறனு
மொன்றுமானிட ரதனிடையுழந்திடு துயரு
மின்றுகாண்டியா னேகுவன்பணித்தரு ளெனவே. (௨௪)

கேட்டகூற்றுலவ னதற்கிசைந்தெழுந்துகீழ் நிராய
வீட்டமுடுசென் நெய்தினனெழுநர கெய்தி
வாட்டமுற்றிடு மன்பதைவருத்தமு மற்றுங்
காட்டினுனவன் வேதியனவையெலாங் கண்டான். (௨௫)

மன்னுதீவினை ரவுரவமகாரவு ரவமும்
பின்னைநாயுண்டி விச்சனம் பெரும்புழுச்சேறு
துன்னுவாளிலை யடவியேசுகுகட மதற்பின்
பன்னருந்தழற் பயானகங்கிருமி பக்கணமே. (௨௬)

பாரவெண்புழு மண்டலம்படரும்வை தரணி
யீரமே சுடுசேற்றுமண் கறுமணவிழிபா
யாரவாயிரீ ருண்டியோடவிசுரு கரம்பின்
கோரரோதனங் காய்ந்தவெண் மணற்குகுவியல். (௨௭)

எண்ணிலாவிவை முதலிய நரகத்தினெல்லாம்
புண்ணினீர்ப்புழுச் சொரிந்திடக் கழுவினிற்போட்டுக்

கண்ணிலுசிக ணி றுத்திடக் கதறுவாரமு்வார்
வெண்ணிறத்தசை புலிகவர்ந்துணவெரு விடுவார். (௨௮)

கணங்கொள் வெண்புழுக் கலித்திடுங்காய்கருஞ்சேற்றி
லுணங்கிவீழுவ யழுத்திடவுறு துயருறுவார்
நிணங்குள்சுந்திடக் கரும்பனைநெடுங்கருக் கதனாற்
சுணங்கணுண்டிடவீர்திட வுயிர்முற் றுஞ் சோர்வார் (௨௯)

பாரவாய்மழுப்படையினு லெறிந்துடல்பதைக்க
வீரவாளினுலரிந்திட வுயிரிடைவார்கள்
காரநீரினைத்தீயெழக் காய்ச்சிமேற்கவிழ்ப்பச்
சோருமெல்லுடல் வெந்திடத் துடித் துடல்பதைப்பார். (௩௦)

மலையினும்பரினவைத்தவர் வலிதினில்வருந்தத்
தலைகண்மேனிக டகர்ந்திடவீழ்ந்துடறளர்வார்
நலியுங்குடையிற்பனியினு னடுங்கிதின்றயர்வா
ரலையுந்தீவினைப்படுபவ ரயர்வெலாநோக்கா (௩௧)

அளிகொணஞ்சின னலக்கணுற்றிடுமிவர்க்கிரங்கித்
துளிகொள்கண்ணினீர் முகத்தினன்சோர்வுறுமுளத்தா
னெளியராகிதின் றிரங்குவீரித் துயருறுவீர்
நளிற்கொணல்லறம் புரிந்திலீரோவெனநவின்னான். (௩௨)

வேறு.

நல்லவனின்னை கூறுதலோடு நரகத்தோர்
சொல்லுவவரந்தோ புண்ணியநெஞ்சிற் றோயாதே
பல்வகையாய பாவமியற்றிப் பழியீட்டிப்
புல்லரிதாயத்தீநரகத்தே புரள்கின்றோம். (௩௩)

தன்மனையாடன் னில்லிலிருந்தே தளர்வெய்தப்
புன்மைபுரிந்தே யேதிலர் தாரம் புணர்வுற்றே
நன்மைபுரிந்தோர்க் கின்னல்விழைத்தோநாடோ றுந
தொன்மையவாய தீநரகத்தேசுழல்கின்றோம். (௩௪)

மன்றிலிருந்தே வாரமுறைத்தோம் வயிறுரக்
கொன்றுயிர்தின்றே மேனிவளர்த்தோங் கோவின்பால்
கன்றிடரெய்தமுற்றுமடர்ந்தே கவர்வுற்றோ
மின்றிதுகாலந் தீநரகத்தே யிடைகின்றோம். (௩௫)

மாதவருக்குந் தாபதருக்கு மறையோர்க்கு
மேதமிழைத்தே வஞ்சனையாலே யெனியோரைப்
பீதிபடுத்தேந் தேசிகருக்கும் பிழைசெய்தே
மாதலினித்தீ வாய்நரகத்தே யழிகின்றேம்.

(௩௬)

தாயொடுதந்தை தன்னையிகழ்ந்தே தவறுற்றேந்
தூயவிருந்தாய் வாயிலின்வாடத் தனிதுய்த்தேந்
காயெரிவைத்தே வீடுகிதைத்தேந் கழிவுற்றேம்
பாயெரிசின் தூந் தீநரகத்தே படிகின்றேம்.

(௩௭)

மேலவர்தம்மை நாவிலிகழ்ந்தேம் வினையாலே
சூலியருந்தி முற்றுக்கருப்பந் தொலைசெய்தேந்
காலிகணீருண் போதவையோடக் கலைவித்தே
மோலிவாய்நா யுண்ணரகத்தே யுறைகின்றேம்.

(௩௮)

உற்றொருதெய்வந் தன்னையிகழ்ந்தே யொருவாயான்
மற்றொருதெய்வந் தன்னையிகழ்ந்தே வசைசொன்னோந்
கற்றவந்நஞ்சந் கன்றமுனிந்தேந் களியாலே
பற்றியகீட்டுஞ் சேர்நரகத்தே படிகின்றேம்.

(௩௯)

ஆதுலருக்கும் பூசுரருக்கு மனியோர்க்
ளீதல்லிலக்கிப் பாவவசத்தா விடர்செய்தேந்
பூதிதரித்தே யீசனையன்பாற் புகலாதே
வாதைபடுத்தூந் தீநரகத்தே மருள்கின்றேம்.

(௪௦)

ஆனதினத்தே நல்விரதங்க ளவைவிட்டேம்
வானவுவாவின் மாதரிடத்தே மனம்வைத்தே
மீனமில்லாதே மெய்ப்பவிவேட்டார்க் கிட்டுண்ணு
ஆனபலத்தா விண்ணரகத்தே யுழல்கின்றேம்.

(௪௧)

நன்றியிழைத்தேந் காவலன்மாள் நனிகண்டும்
பொன்றுதல்செய்யா தாரமரஞ்சிப் புறகிட்டே
மன்றியடைந்தார் தம்பொருள்வல்வி யவைகொண்டேந்
துன்றியபாவத் தீநரகத்தே சுழல்கின்றேம்.

(௪௨)

அன்புறுமாக திங்களினன்னீ ராடாதே
வன்புமுயன்றே யாடினவர்க்கும் வசைசொன்னோ
நன்பகன்முற்று நாரணனும் நவிலாத
துன்பமனத்தோ டிந்நரகத்தே துவள்கின்றேம்.

(௪௩)

என்றவர்கூறக் கேட்டலுநெஞ்ச மிடருற்றுப்
பொன்றிகழ்மார்ப னந்தோவந்தோ பொறியற்றீர்
மன்றினடிக்கும் வள்ளல்பதத்தே மனம்வைத்தா
லன்றியுமக்கித் தீவினைநீக்கு மடைவுண்டோ.

(சச)

மாமறையாளன் சொன்னமொழிக்கே மகிழ்வெய்தி
யாமினியுய்ந்தே மையநினைக்கண் டிடர்தீர்த்தோந்
தேமொழிதன்னு லாவிசுளிர்ந்தே செயல்பெற்றேந்
தோமறுசிந்தை வேதியவென்றே துதிசெய்தார்.

(சரு)

வேறு.

கண்டுகாலன் கருத்திற்பொருமையாற்
கொண்டுநினைக் குறித்தழுதத்தலை
யொண்டொடித்திரு வொப்பவண்மாழ்கின்றான்
பண்டைவேதிய மீண்டுபடர்கென்றான்.

(சசு)

வெய்யகூற்று விளம்பலும்வேதிய
னையவின்னிரை யத்திலழுங்குவார்
கையெடுத்துக் கலங்குதல்கண்டுமீண்
டெய்தவுங்கா லெழுந்திடுமோவென

(சஎ)

ஆறணிந்தசடைமுடி யண்ணலைப்
பாறணிந்த மழுவாட்படையனை
நீறணிந்த நிமலனைமாதொரு
கூறணிந்த கொழுஞ்சடர்க்குன்றினை

(சஅ)

கங்கைகூடுங் கடுக்கைச்சடையனைத்
திங்கள்சூடிய தீநிறவண்ணனை
யங்கைமீதி லழலெடுத்தாடியைப்
பங்கயாசன னேத்தும்பரமனை.

(சக)

சாமவேதனைத் தற்பரவாழ்வினைக்
காமனாகங் கருக்கியகண்ணனை
வாமமேவு மடவரறன்னெடு
மீமமேவி யிருக்குமிறைவனை.

(ரு0)

வேதவாய்மை விதியினிலேத்தெடுத்
தோதியுன்னடிக் கன்புடையேன்றனி

௫௨ புட்கரன்காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

நாதனேயின் நரகிடைத்துன்னுவார்
பாதகந்தவிர்த் தேறப்பணி பென்றான். (௫௧)

என்னும்வேலையி லீசன்புகழ்வெள்ளர்
துன்னிமாநர கத்திற்றுளங்குவார்
கன்னமூலத்திற் சென்றுகலத்தலு
மின்னறீர்ந்து நிராயம்விட்டேறினார். (௫௨)

ஏறியன்னவர் யாவருநன்மொழி
கூறியேகினர் கூற்றுவனும்மகிழ்ந்
தாறுசிந்தைய னாகியறத்தியன்
மாறிலாதோய் வரந்தருவேனென (௫௩)

வாங்குநீர்க்குழ் மகிதலத்துப்புக
மோங்கநின்கிளை யோடுமுயர்ந்தென்று
தீங்கெம்மாலுற லன்றிச்சிவனடிப்
பாங்கனாகி பற்பகல்வாழ்கியால். (௫௪)

இந்தமாக்கதை கேட்டிடுவாரெவர்
சிந்தைகூர்ந்திடச் செப்பிடுவாரெவ
ரந்தனாள் வவமிருத்தன்றியே
யுந்துநீர்க்கு மூலகிடைவாழ்வரே (௫௫)

என்றுகாலன் வரமளித்தேகென
வொன்றுமாதவப் புட்கரனெல்லையே
பொன்றுமேனியிற் போய்புகுந்தேயெழா
நின்னுமாழ்கு மவர்துயர் நீக்கியே. (௫௬)

காலகாலனைக் கண்ணொருமுன்றுடைச்
சூலபாணியைத் தொன்மறையாளனை
யாலஹாலமுண் டானைவழிபட்டு
ஞாலமேனெடு நாளிருந்தானரோ. (௫௭)

புட்கான் காதையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௦-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௭௫.

பத்னோவது,

சம்புவதையுண்ட அத்தியாயம்.

மாசறுவசிட்டனென்பான் பின்னருமன்னோறே
யாசறவிராமன்பாரி லரசியனடத்துங்காலைப்
பூசுரன் புதல்வன்மாய்ந்து போனவனுய்ந்தானென்னப்
பேசியகாதைதன்னைப் பேசுவனென்றுசொன்னான். (க)

பொன்னுலகொக்குஞ்செல்வத் தியோக்திமாபுரியின்மேவித்
தன்னெடுந் துணைவரோடுந் தசரதராமன்பாரி
னன்னெறிநடாத்துங்காலை நான்மறையந்தனான
பன்னியோடெழுந் துமாய்ந்த பாலனைக்கொண்பவந்தான். (உ)

வந்தவன்பிணத்தைக்கோயில் வாயிலின்வைத்துமாழ்கி
யந்தமாமகவைப்புல்லி யரற்றுவானழுவான்சோர்வா
னிர்தமாதிலத்திலின்னு மிருப்பனோமகனையென்பான்
சிர்தையாழ்துயரின்முழுகித் தெருமந்துசெப்பலுற்றான். (ங)

உ வ று.

கண்ணையென்கண்மணியே காதற்றிருமகனே
மண்ணேழுந்தேடினும் கிட்டாதமாமணியே
புண்ணைபடுத்தியதிற் பொங்கழல்வே லுன்றியபோற்
பண்ணைர்மொழிக்குதலைப் பாலகநீயேகினையே. (ச)

என்றினியான்காண்பே னினையோரொடுங்கடி
முன்றிற்புறவெளிபோய் முன்போல்வினையாடி
நின்றுவருகோலமுநின் னீலச்சிகைமுடியுந்
துன்றுமணிச்சுட்டியுமுன் சோதிமுகச்சோபையுமே. (ரு)

என்னேவிதியே யிழைத்தவாறிஃதாமோ
தன்னேரிலாதீன்ற தாதையர்க்குத்தன்புதல்வர்
பின்னேயியற்றுங் கடனைப்பெறுதாதை
முன்னேபுதல்வர்க் கியற்றமுடித்தாயே. (ஈ)

சீலவொழுக்கத்திற் றீதொன்றிழைத்தறியேன்
காலகதியிற் பிழைசிறிதுங்கண்டறியேன்

ஞாலமிசையொருவர் தம்மிடத்துநாங்காண
வாலமரணமிஃ தியார்தவறூல்வந்ததுவே. (௭)

மன்னன்முறைதிறம்பின் வானமழைவழங்காப்
பின்னரிருநிலத்துச் சாவும்பிணிவளரு
மன்னமுறையேயென் றறிந்தேனிராகவனார்
தன்னரசினீதித் தவறூல்வினைந்ததன்றே. (௮)

ஆதலினனீதி யியற்றுவரசன்முன
மாதினொடுநாணு மணிக்கோயில்வாயிலிடைச்
சாதல்புரிவேன் றவறிழைத்ததாசரதி
தீதறவாழ்வோங்கி யிருக்கவெனச்செப்பினனே. (௯)

வெஞ்சிலைக்கைக்காகுத்தன் மீதிற்பழிதூற்றித்
துஞ்சியிடுபாலகன்போற் றுனுமுயிர்துறப்பான்
வஞ்சினமுஞ்சாற்றி மறையோனவணிநுந்தான்
கஞ்சமலர்போலொளிறும் கண்ணனிதுகேட்டலுமே. (௧௦)

வேறு.

வில்லியர்திலகன்பின்னர் வெந்திறற்சிலதர்க்கூவி
யொல்லையிற்றருதிர்நீதி யமைச்சர்களோடுமீவெத
வல்லவர்தமையுமென்னும் வாசகந்தலைமேற்கொண்டு
சொல்லியதூதரோடாங் கனைவருமவையிற்றொக்கார். (௧௧)

சுமந்திரன்முதலவாய தூய்நெறியமைச்சர்தாழு
மமர்ந்தமார்க்கண்டன்மிக்க மெளற்கலன்கார்த்தியாயன்
சுமம்பெறுவாமேதவன் காசிபன்றகுசாபாலி
யிமந்தனிலுள்ளந்தூய நாரதவிருடின்னும். (௧௨)

கோதமனோடியாரும் குழுமியாங்கிருந்தவெல்லை
மாதவமுனிவர்தம்மை வரிசிலைக்குரிசினோக்கி
வேதியன்வினையமுற்றும் விளம்பினனதனைக்கேட்டுப்
போதுறைகிழவனன்ன நாரதன்புகல்வதானான். (௧௩)

கொடுஞ்சிலையுழுவகேட்டி குலமறையாளன்மைந்தன்
மடிந்திடுதகமைக்கேது வகுத்தியானுரைப்பன்முன்ன
மடங்கியமுதலுகத்தி லுருந்தவமியற்றல்வேள்வி
தொடங்கியமறையோர்க்காகு மற்றவர்தொடங்கிற்றீதாம். (௧௪)

அன்னதிற்பின்னிரண்டா முகத்தினிற்றவத்தினுக்க
மன்னவர்தமக்குமாமுன் ருமுகம்வணிகருக்குஞ்
சொன்னவத்தவமாநாலா முகத்தினிற்சொல்லுங்காலைப்
பின்னவர்தமக்குமாகும் பெருந்தவமென்னப்பேசில். (௧௩)

கோத்திரம்தனுக்காகாகீ கொடுத்தவமிவ்வுகத்திற்
சூத்திரனியற்றுகின்ற தீமையாற்றொலைந்தான் பாலன்
பாத்திபர்க்கரசேநியப் பழுதினையகற்றிலின்னே
காத்திரத்துயிர்வந்தெய்தி யெழுவனிக்காளைகண்டாய். (௧௪)

எண்டிசையாளுமன்ன ரியல்பினுற்செங்கோலோச்சு
மண்டலந்தன்னிற்றத்தம் வருணத்துக்கியலாச்செய்கை
கொண்டவர்தம்மைத்தண்டங் குறித்திடாக்கொற்றவேந்தர்
விண்டதீநரகத்தன்னில் விழுவர்காண்வேந்தர்வேந்தே. (௧௫)

ஆதலானினதுதேய மனைத்தினும்புகுந்துநாடித்
தீதுளகடிந்துநீதி நிறுத்திடிற்செங்கோல்வண்மை
மேதினிபுகழுமின்று விளிந்தசேயுயிருமீளு
மாத்யுருலகுக்கில்லை மனுநெறிவழுவாதென்றான் (௧௬)

வேறு.

என்றியாழ்முனி சொல்லியிருத்தலு
நன்றுநன்றென நாடியிராகவன்
றன்றுணைப்பெருந் தம்பியைக்கூவியே
நின்றுவேறொரு மாற்றிகழ்த்துவான் (௧௭)

கழிந்தவேதியன் காளைதன்காயமற்
றழிந்திடாம லடுதயிலத்தினுற்
பொழிந்ததோணியிற் போட்டுப்புரத்தியென்
றெழுந்துபுட்பக மானத்தையெண்ணினான் (௨௦)

சிந்தையெண்ணிய காலத்திற்சேணிடை
வந்துதோன்றிமுன் நெய்தியமானத்தின்
முந்திமாதவ ராசிமொழிந்திட
விந்திரன்போ விராகவனேறினான் (௨௧)

வாங்குசாபமும் வாளிபெய்தூணியுந்
தாங்கிநல்லுடை வாளுந்தனிமருங்

கோங்கவார்த்தங் குருத்திரனென்னவே
வீங்குதோள்வள்ளன் மேற்றிசையேகினான். (௨௨)

குடதிசைத்தலைக் குற்றமின்றாதலால்
வடதிசைத்தலைக் கீட்டிசைவைப்பெலாங்
கடிதினேகின் கைதவமின்மையா
னெடியதென்றிசை யெல்லையினேடினான். (௨௩)

ஆங்குநேடி யடைந்திகுலையி
லோங்குமாமலைப் பக்கத்தோரோடையிற்
பாங்கர்பாதம் பழுமரக்கொம்புறத்
தூங்குவானைக் கண்டானிதுசொல்லினான். (௨௪)

தேவருக்கு மரியசெழுந்தவம்
பாவநீங்கிடப் பற்பகலாற்றுவா
யாவனீமறை யோனெனிலக்கண
மூவர்போற்ற முழுப்பதமெய்துவாய். (௨௫)

அன்றிமன்னவ னாயின்மாற்றாந்தமை
வென்றுமேதினி முற்றும்விரிகுடை
யொன்றுநீழ விடவுலகாள்வையா
னின்றபின்னிரு வர்ணத்தெவன்கொனீ. (௨௬)

தப்பில்வாய்மைத் தசரதராமன்பா
னொப்பிலாதநீ யுண்மையுரைக்கெனக்
கொப்பிற்றாங்கித் தவம்புரிகொள்கையான்
செப்புகேனது கேளெனச்செப்பினான். (௨௭)

சம்புவென்பேர் சரீரத்தொடுமெழுந்
தும்பொய்த வுறுதவஞ்செய்கின்றே
னம்பருத்திர னென்றலுநாயகன்
செம்பொன்வாளுரு வித்தலைசிந்தினான். (௨௮)

சிலையிராமன் றருமந்திருத்திய
நிலைமையோர்ந்து நிறைமுகிலூர்தியு
மலகிலாத வமரருமாண்டெய்தித்
தொலைவிலாத மலர்மழைதூவினார். (௨௯)

நல்லீநல்ல தருமத்தைநாட்டிய
வில்வலாய்வரம் வேண்டுமுகொள்கெனச்

சொல்லலோடுந் தொழுதுமழைவண்ண
னெல்லைமாண்ட மகவுயிருய்யவே.

(௩௦)

வேண்டுவன்வர மென்றுவிளம்பிய
வாண்டகைக்கழு தாசனரோதுவார்
நீண்டவாளினு னீசன்றலையற
மாண்டபோது மதலையுயர்ந்தானன்றே.

(௩௧)

பின்னுமாசிகள் கூறிப்பெயர்தலு
மன்னிராம னயோத்தியில்வந்தெய்தி
முன்னமாய்ந்துயிர் பெற்றோன்முகத்தினை
யுன்னினோக்கி யுவகையில்லைவகினான்.

(௩௨)

ஆனவேதிய ராசிகள்கூறிட
ஞானமாமுனி வேர்கணன்றென்றிட
வானுமண்ணும் வளம்புகழ்ந்தோதிட
வேளைமாகதக ரொங்கனுமேத்தினார்.

(௩௩)

காவன்மன்னன் முறைவழிகாத்திடிற்
சாவகாலத்திற் சார்ந்திடுமோவென
நாவினாவின் விராகவனன்புகழ்
மூவரன்ன முனிவருமேத்தினார்.

(௩௪)

ஆழிசூழு மவனிநடாத்திரீ
தேழிவாழ்தி புறவோயெனச்சொவி
வாழிமாதவ ருயந்தமகவொடுந்
தாழ்விலாதவர் தாங்களுமேகினார்.

(௩௫)

சப்புவதையுண்ட அத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௧-க்குத் திருவிருத்தம் சாகர.

ப ன் னி ர ண் ட ா வ து,

சாந்திபினி புதல்வனுய்ந்த வத்தியாயம்.

பின்னரும்வசிட்டனென்னும் பெருந்தகையரசரேறே
மன்னியதுவாபரத்தின் மறிகடற்புறததுமாய்ந்தான்
பன்னெடுங்காலஞ்சென்று பாலனாய்ப்பிழைத்தகாதை
தன்னையான் கூறக்கேட்டி-யென்றதுசாற்றலுற்றான். (க)

வேறு.

பொன்னுலகமொப்பவள னோடுபொலிவோங்கித்
துன்னியிசைவண்டுமுரல் சூழல்பலதுற்றிப்
பன்னுமறைநாலுமுணர் பண்டிதர்நெருங்கு
மன்னகரமேற்றிசை யவந்தியெனலாமால் (உ)

அப்பதியின்வாழ்வுபெறு மந்தணரின்மிக்கோ
னொப்பரியநான்மறையு மங்கமிருமுன்று
மெப்பொருளின்விஞ்சுகலை யெட்டுறமுமெட்டுந்
தப்பறவுணர்ந்தொழுகு சாந்திபினியென்பான். (ங)

ஆய்வனுணர்ந்தகலை விஞ்சையினளப்புந்
துயநிலைநின்றலு மொழுக்கநெறிதோய்வும்
வாயினில்வழுத்தவரி திந்திரன்வணங்கு
மேய்பிரகற்பதியை யொக்கும்வினையத்தான். (ச)

வல்லமறைவாணனவண் வைகிவளர்நாளின்
முல்லைவடமீனின்வளர்-முத்தநகையாள்பா
லெல்லையறுவாரிதி யெழுந்தமதியென்ன
நல்லகுலமைந்தனரு ணல்கிடவுதித்தான். (ரு)

மாசறுகுலக்குமா னைப்பெறலுமன்னோ
வாசறவளர்த்துமுனி யைந்துவயதின்மேற்
றேசுறவிளங்குபுரி நூல்வினாவுசெய்து
காசறநல்வேதவுரை சுற்றிடவளித்தான். (சு)

வேறு.

ஆதியாம்வேதத்தோடு மங்கமுமுணர்ந்துவிஞ்சை
யோதியேவளருநாளி னெப்பிலா மாகதிங்கட்
போதலுந்தோழரோடப் புதல்வன்பூரணையாம்பக்கத்
தேதமில்பிரமபாத மெனுங்குடகடலிலெய்தி. (௭)

பொருந்தியாசமனமாத் புனிதமாந்தொழில்கண்முற்றித்
திருந்தியதோழரோடு திரைகடற்றுறையுச்சென்றே
விரிந்தநீருள்விறங்கி விண்ணுவையுலகமேத்து
மருந்தவன்றன்னையிவ்வா நேத்தியேயாடலுற்றான். (௮)

அரியகிட்டினனேவேத வச்சுதாவடியனேனிவ்
விரிதிரைப்பிரவாகத்தின் மேவியேமாகதிங்க
ஞரியநீராடுமாற்றா லுளமகிழ்ந்தொல்லையெய்திப்
பரிவுறக்காத்துநீயே படர்கரையெற்றுவாயே. (௯)

என்னுமந்திரத்தையோதி யிரும்புனலதனிற்றழந்தான்
மன்னியதோழரெல்லா மறிகடற்கரையினேறிப்
பொன்னணிந்திலங்குமார்பிற் புதல்வனங்கெழுதல்காணர்
பின்னரீர்த்திரையுட்டேடி க்கண்டிலர்பெயர்ந்துபோனார். (௧௦)

வாடியவுளத்தர்கண்ணீர் வழிந்தெறிமுகத்தார்சில்லா
தோடியகாலரீரற் றுலர்ந்தநாவுடையணந்தர்
மாடுநெச்சென்றுசாந்தி பினியுந்தன்மைந்தனின்று
மூடுநீரகத்திறங்கி மூழ்கினன்காணேமென்றார். (௧௧)

ஈதவரிசையாமுன்ன மிருந்தவனயலேவைகு
மாதுதன்மைந்தற்காணே மென்றவர்வளித்தமாற்றங்
காதினிற்காய்ந்தவூசி யெனச்செலக்கலங்கியேங்கிப்
பூதலத்திடையேவீழும் புலம்பிடிம்பொருமியேங்கும். (௧௨)

ஆனனந்தன்னிற்கையா லறைந்திடுமரியமைந்தன்
போனநல்வழியேயானும் போவனென்றெழுந்துபொங்கும்
கானிடைக்கொடியவேடன் கடுங்கணையுருவப்பாயு
மானெனமறுகியேங்கி மடவரல்வருந்துங்காலை. (௧௩)

மறையவனுள்ளந்தேறி மாண்டதுவந்துசொன்ன
சிறுவரைபுகத்தைநோக்கித் திரைகடலிடையேமாய்ந்த
மறுவிலாவுமதுதோழ னெதுசொல்லிமறிநீர்புக்கா
னறியநீருரைத்திரென்ன வடுத்தித்துரைப்பதானார். (௧௪)

௬௦ சாந்தீபினி புதல்வனுய்ந்த வத்தியாயம்.

கேட்டலுமைந்தரெல்லாங் கிட்டினுவச்சதாவென்
மேட்டினிலெழுதாவேத மெனத்தகுசலோகந்தன்னை
மீட்டுமீட்டுரைத்துமைந்தன் விரிபுனவிடையிற்றழந்தான்
வாட்டமில்லாதான்மீண்டு வந்திடக்காணேமென்றார். (௧௫)

விடலையங்குரைத்தபாட றன்னையேவிரும்பிக்கேட்டு
நடலேதீருளத்தனாகி நங்கைநீவருந்தவேண்டாங்
கடவினஞ்சிறுவன்சொன்ன பாடலின் கருத்தினாலே
படலையந்துழாய்மாறானே பரிவறக்கரையினேற்றும். (௧௬)

வருந்தனீயுளத்திலென்று மடவரறன்னைத்தேற்றித்
திருந்தியமுனிவன்முன்போற் றெளிந்தினிதிருந்தானிப்பாற்
பொருந்துசீர்வசுதேவன்மன் புதல்வனுமிராமனுக்கு
மிருந்தகண்ணனுக்குஞ்செய்த வாறெலாமியம்பலுற்றும். (௧௭)

பல்லியந்துவைப்பவேத பாரகர்தம்மைக்கூவிச்
கல்லெனத்திரண்டதிண்டோட் காளையரிருவருக்கு
நல்லியற்சடங்குமுற்றி நவையறுமுந்நூல்சாற்றிச்
சொல்லியபிரமசாரி விரதத்தைத்துலங்கச்செய்தான். (௧௮)

இளையவர்பிறந்தகாலத் திருஞ்சிறையதனின்வைகுந்
தனையுடையலங்கன்மலை வசுதேவனுள்ளந்தன்னு
லழலடிதீம்பானல்கும் பசுவையாயிரத்திரட்டி
வனாகடலுலகில்வாழ மறையவர்க்குகதஞ்செய்தான். (௧௯)

எண்ணியபடியேகோக்க ளீளையாயிரமுமன்றே
நண்ணியமறையோர்க்கெல்லா நவையறவினிதுநல்கிப்
புண்ணியகுலத்துக்கேற்ற புரோகிதர்கற்கராலே
கண்ணனுர்தம்முன்றானு மறைமொழிகற்கச்செய்தார். (௨௦)

ஆன்றல்விஞ்சைக்கெல்லா மாதரமாகியார்க்குஞ்
சான்றெனநின்றநம்ப ரிருவர்க்குந்தகைமைசால
வீன்றியவிஞ்சையீவர் ரிருலகிடையிலையென்றாலுந்
தோன்றியபிறப்புக்கேற்பக் கற்பபோற்றுடங்கலுற்றார்.

எண்ணரிதாயவெண்ணெண் கலைகளாலியன்றவெல்லா
மண்ணிடையொருவரயாரே வருவிப்பாரென்னத்தேர்ந்து
கண்ணனுர்தம்முன்றானுங் காசிபர்குலத்துவந்த
புண்ணியானுசாந்தி பினியிதற்குரியன்போலும். (௨௨)

எனமனத் துணிவினெண்ணி யிருங்கடிநகரீங்கி
நினைவினுங்கடி துபோகி நீணகரவந்தியெய்தி
யனகசிந்தையனஞ்சார்நீ பினிமலடியிற்றழ்ந்து
வினையநெஞ்சினராய்விஞ்சை விழைவினாடைந்தோமென்றார். ()

அடைந்தவர்நிலையுமேனி யழகையுங்குறித்துநோக்கிக்
குடைந்துவண்டுண் ணும்பைந்தார்க் குமரர்நீர்வருதிரென்ன
விடம்படுவேதநான்கு மியலபெறுமங்கமாறு
மிடைந்தவேலரசர்நீதி யிருமூன்றுவில்லினூலும். (உச)

முதலியகலைகளாக மொழியறுபத்துநாலுஞ்
சதமகன்குருவேயனனா னாடொறுந்தாடுனொன்றொளையு
விதமுறவுரைப்பவெண்ணெண் டினத்தினில்வினாவினோடு
மதலையர் தாமுங்கறறார் மற்றவர்க்கரியதுண்டோ. (உரு)

கலையெலாங்கடிதின்ந்த காசறுதவத்தோன்றினை
மலையுலாங்குவவுத்திண்டோண் மைந்தர்கன்வணங்கியேத்தி
நிலையறவிஞ்சைதந்த நிமலனை நினக்கியாங்க
டலைமையாயளிக்கவேண்டுந் தக்கணையருளுகென்றார். (உசு)

கூறியமொழியைக்கேட்ட குரவனிக்குமரர்தம்மைத்
தேறிடுந்தகைமைததென்றற் றேவரோயியக்கர்தாமோ
மாரிவரொக்குநீரார் வையகத்திலையென்ன
வாரியவுளத்தினுன்போ யாயிரையோடுந்தேர்ந்தான். (உஎ)

குமரர்நீர்தருவதுண்டேற் குரைகடம்பிரபாதத்தி
லமரரும்வியக்குமாக மதியினீராடப்போகி
யெமதுடைச்சிறுவன்மாய்ந்தா னவனைநீர்திரென்னச்
சமரிடைக்களிறுபோல்வார் தருதுமென்றெழுந்துபோனார். (உஅ)

ஆழியந்தடந்தேரறி யார்கலித்திரமெய்திப்
பாழியந்தடந்தோள்வீரர் நிறற்றனுநின்றபண்பை
வாழியவருணராச னுணர்ந்துவந்தவனாவாழ்த்தி
யூழியின்முதல்வர்நீரிங் குற்றவாறுவையுமென்றான். (உக)

யாதவர் குமரர்க்குளா வெமதுடைக்குரவன்மைந்தன்
சீதநீர்படியவந்த சிறுவனைத்திணைக்கைதன்னான்
மோதியுட்காரந்துகொண்டாய் முன்னரேதருதிரென்ன
ஓவாதியமாற்றங்கேட்ட வுததிக்கோணுரைப்பதானான். (உஊ)

௬௨ சாந்தீபினி புதல்வனுய்ந்த வத்தியாயம்.

அடியனேனவனைமுன்னங் கரந்திலேனாழிதன்னுட்
கொடியவல்லசுரன்பஞ்ச சனன்கொலைமுதலையாகி
வடிவெடுத்தாறந்தானையா மதலையைக்கவர்ந்ததுண்டேற்
கடிதவன்மன்னைப்பற்றி யவனுழைக்கவந்திரென்றான். (௬௧)

கொலைபுரிந்துண்ணும்வாட்கைக் கொடுந்தொழிலரசனின்த
வலைகடவசெய்யுந்தீமை யடியனாடங்காதையா
மலைநிசருருவன்சங்க வடிவினன்வயிற்றைப்போழ்ந்து
சிலையுறைவயிரத்தோளீர் சிறுவனைக்காண்டிரென்றான். (௬௨)

அவ்வுரையியம்பலோடு மஞ்சனவெழிலிவண்ணன்
செவ்விதுசெவ்விதென்னாத் தேரினின்றிழிந்துபாய்ந்து
பவ்வரீர்முழங்கப்புக்குத் தேடினன்கண்டுபற்றி
வெவ்வியவிடங்கர்போல்வான் விலாவகடர்ந்துபார்த்தான். (௬௩)

சங்கமொன்றகட்டிற்கண்டான் றவமுனிமகவைக்காண
னங்கையிற்பணிலமேந்தி யலப்படைபவனைக்கூடி
யிங்குநின்றென்னையென்ன வெரிமணித்தேரினேறி
மங்கினரெவருந்தொக்கு மறவியாலயத்தின்வந்தான். (௬௪)

எந்தியசங்கந்தன்னை யெழிலிமேனியன்வாய்வைத்துப்
பூந்தவிசறைவானாரூந் தலைபொருதிறியவூத
நாந்தகக்கடகவண்ணை நமனதுசெவியிற்கேட்டுக்
காந்தியநெஞ்சனஞ்சிக் கதுமெனவெழுந்துவந்தான். (௬௫)

அஞ்சனக்கிரியும்வெள்ளி யசலமுமென்னநின்ற
வெஞ்சிலைவீராதம்மை விழியினைகுளிர்ப்போநாக்கிக்
கஞ்சநாண்மலர்பொற்செய்ய கழலினைதொழுதுவாழ்த்தித்
தஞ்செனநின்றவீரர் வந்தவைசாற்றுகென்றான். (௬௬)

கருமுகில்வண்ணன்கேட்டுக் காலநீகடிதின்னெடங்
குரவன்றன்புதல்வன்றன்னைக் கொணருதியென்னலோடும்
புரிசுவனஃதேயென்னப் பூங்கழற்றருமனாகே
விரைவினிந்துமரன்மனை வீரர்முன்கொணர்ந்துவிட்டான். (௬௭)

அழிவுறுமன்றுபோல வமர்ந்தநற்புதல்வன்றன்னைப்
பழியறுவீரர்தேறிற் பரிந்தினிதேற்றியொல்லை
வழியினைநீந்திச்சாந்தி பினிமலர்ச்சுரணம்வாழ்த்திப்
பொழிபெருங்கருணைக்கண்ணூர்புதல்வனைமுன்னர்விட்டார். (௬௮)

கண்டுளங்குளிர்ந்துநின்ற கலையுணர்ஞ்ரவன் றன்னைப்
புண்டரீகக்கணனு மிராமனும்புகழ்ந்துபோற்றி
விண்டதீவினையா யின்னும்தேவெண்டுகோடியென்ன
வண்டர்தேசிகனையொப்பா னகமகிழ்ந்தி துசொன்னான் (௩௬)

வாரியிலிறந்துபோன மகவையெற்களித்துநின்றீர்
பாரினிற்ஞ்ரவற்கேற்ப ப்பரிந்துதக்கணையளித்தா
ராருளரும்மையொப்பா ரளித்தவிச்சீர்த்தியெங்குஞ்
சீரிதாய்வளர்கவென்றுஞ் சேருதும்பதியினென்றான் (௪௦)

ஆனதேசிகன் றுளல்கு மருள்விடைகொண்டுதேறிற்
காணுலாந்துளபமாலுந் தமமுனுங்கடிதினேறிப்
பானிலாவெறிக்குஞ்சோதிப பணிலம்வாய்வைத்தவோதை
வானெலாமுழங்கவூதி வளநகர்மருவினாரால். (௪௧)

என்றெடுத்தினையவோதிவசிட்டமாமுனிவன்மீண்டும்
வென்றிவேல்வேந்தர்வேந்தே தேவர்தம்வியப்பினாலே
பொன்றிப்பினாவிபெற்றாரளப்பிலர்புகலவற்றோ
வின்றதினமூன்றுகாதை யியமபினேமினிதினென்றான் (௪௨)

அடைவினிலிரளிப்புத்தேள் வழிவரும்மரசர்தங்கண்
முடிபடச்சிவந்தபொற்றான் முனிவரீமொழிந்தவிந்தத்
தொடைபெறுகாதைகேட்டுத் துளக்கமுற்றுளங்களித்தேன்
சடைமுடிமாசிருங்கன் சரிதத்தைச்சாற்றுக்கென்றான். (௪௩)

சாந்திபிபுதல்வனுய்ந்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆஃ ஆதிகபுருஷம் ஈடி-க்குத் திருவிருத்தம்செரு.

புத்திமுனைவது.

புருக்சிருங்கன்மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

வாளென்னவிரெடுங்கண் மடநல்லார்மாமதன
வேளென்னக்காதலித்து விரும்புமெழில்விநல்வேந்தே.
கேளென்னவருந்ததிதன் கேள்வனவன்கேட்டகதைக்
கோளின்னல்படாதுகொளக் கூறுவான் றுடங்கினான். (௧)

ஆசறுசீர்மாச்சிருங்க னரியவிஞ்சையீரேழும்
தேசிககாவழிபாடி செய்துணர்ந்துதக்கணையு

௯௪ சாந்திபினி புதல்வனுய்ந்த வத்தியாயம்.

மாசறவேதானுதவி மற்றவனுல்விடைபெற்றுத்
தூசணியுமல்குனல்லார் வதுவைசெய்வான் றுணிந்துவந்தான். (௨)

ஈன்றதவத்தோன்மனையி னெய்திடலுமியற்குச்சன்
ரோன்றலுக்குமகண்மொழிய வுசத்தியனுந் துணிந்தவற்கே.
பூன்றிமண்பூடிப்பனென வுவுகைமறையோர்க்குரைத்து
நான்றகுழற்சுவிர்த்தைகையி னலம்பெறுகாப்பணிவித்தான். (௩)

வரிந்தசடைக்குச்சபுனி மகவுக்குமறைவழியே
புரிந்துகன்றறுறைமுடித்துப் புகல்சடங்குமுற்றுவித்து
விரிந்தசடைமுனிவரெல்லாம் புடைசூழவியலோரை
தெரிந்துநிறைசுவிர்த்தையெனுந் திருவைமணஞ்செய்வித்தான். (௪)

ஆங்கதனைக்காண்டலுமே யருங்கிணற்றிலிழிந்துய்ந்த
பூங்கொடியார்மூவருக்கும் பொறுமைமனந்தனைவெதுப்பத்
தாங்கரியமணப்பந்தர் தனிலெய்தித்தனித்தனியே
யோங்குபெருவெகுளியொடு மாசிருங்கற்கிவையுரைத்தார். (௫)

பங்கமறுமருந்தவனே பாவையிவடனைப்போல
வெங்கனையுமணம்புணர்தி யிதனைமறுத்துரைப்பாயேற்
றங்குபெருஞ்சாபமுனைச் சாற்றிடுதுமெனலோடு
மிங்கிதனுக்கேதுசெய லெனவிருந்தானிருந்தவத்தோன். (௬)

எண்ணியவனிருக்கின்ற வியல்பனைத்துமுளத்தறிந்து
புண்ணியனும்வியாதமுனி புகலுவான் புரிதவத்தோய்
கண்ணியநிள்குறிப்புணர்ந்தே னுல்லவையோர்காலத்திற்
பண்ணிமணமுடிப்பதறன் பகுதியதுபகர்துமென. (௭)

பண்டைநாண்மாந்தாதா வெனவுரைக்கும்பார்த்திபனுக்
கொண்டொடியாரைம்பதினம் ருளரவரையொருபொழுதிற்
கண்டுசவுபரியென்பான் மணமுடித்தான் கலைமதியும்
வண்டுமுரற்றார்த்தக்கன் மடந்தையரைப்புணர்ந்ததுண்டால். (௮)

என்றுபராசரமுனிசே யியம்பியநன்மொழிகேட்டு
நன்றதெனவேயுவந்து நங்கையர்கண்மூவரையு
மன்றுதான்பிரமமெனு மருமணத்தின்படிபுணர்ந்து
துன்றுதார்புனைவேணி மாசிருங்கத்தூயோனும். (௯)

கூடியமாதவரினிது கொண்டாடிவிடைகொடுக்க
வாடியறுண்ணுசுப்பினைய வனிதையார்நால்வரொடும்

பீடுபெறுமில்வாழ்வும் பெரிதோம்பியினிதிருந்தா
னாடுபுகழ்நரபதியே யெனவசிட்டனவின்றிடலும். (௧௦)

இரவிசூலத்திகல்வேந்த னியம்பிவொனிருந்தவத்தோய்
புரையறுமேல்வருணமொரு நாலுக்கும்புகன்றிட்ட
பெரியமணத்தியற்கைகளுஞ் சவுபரியப்பேதையனைத்
தரையின்மணம்புணர்ந்ததுவுஞ் சாற்றுக்கெனமுனிசாற்றும். (௧௧)

வேறு.

பேணியபிரமந்தெய்வ மாரீடம்பிரசாபத்தியம்
பூணுமாசுரங்காந்தர்வம் புகவிராக்கதம்பைசாசங்
காணவேயுரைத்தவெட்டுக் கடிமணமிதனுணுலு
மானுயர்மறையோர்க்காகு மற்றவர்க்குரைக்குங்காலே. (௧௨)

மாசறுமரசருக்கும் வணிகர்க்குமுரியவாக
வாசுரமியாமோர்கூட்ட மரக்கர்தங்கடியிம்மூன்றும்
பேசுவர்பின்னர்ச்சொன்ன பைசாசப்பேரியற்கை
நீசரிலறிவொன்றின்றி நிறைந்தபாதகருக்காமால். (௧௩)

மணத்தினுக்குரிமைபூண்ட வரன்றனைவலியக்கூவி
யிணர்த்தொடைக்குமுலினுஞ் கெழின்மணிக்கலன்கள் பூட்டிக்
குணத்தொடுமணஞ்செய்வித்துக் கொடுத்தலேபிரமமென்பார்
புணர்த்தவரெழுமூவர்க்கப் பிதிர்க்களைப்புரப்பர்மாதோ. (௧௪)

சாற்றியவேள்வியாங்கண் சுடங்கிற்குமகளைநல்க
லாற்றல்சாஸ்தெய்வமென்ப ரந்தமாணஞ்செய்வித்தோர்
கோற்றொடிப்புதல்வன்றன்ன லீரோழுசூலப்பிதிர்க்க
டோற்றியநரகினின்றுத் துரக்கத்திற்சேர்ப்பிப்பாரால். (௧௫)

பசுவொடுகாளேவாங்கிப் பாவையைவரனுக்கீத
லிசையுமாரீடமென்ன வியம்புவரவள்பாற்றோன்றும்
வசையறுபுதல்வன்மாண்ட பிதிர்க்களிலாறுவர்க்க
மசைவில்பொன்னுலகந்தன்னி லமர்ந்திடவளிக்ஞமன்றே. (௧௬)

மகண்மொழிந்தெய்திவந்த வரன்கையிலொன்றும்வாங்கா
தகமகிழ்ந்தணங்களுளை யன்புறமணத்திரென்று

துகளறுமைந்தனாலே தூயவெண்குலமும்வாழும். (௧௭)

௬௬ மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

இன்னவளித்தாலீது மெனமடவாயீதல்
பன்னுமாசுரமதென்பர் பற்றியவேட்கையாலே
கன்னியுந்தலைவன்னுநுங் காவினிற்கலந்துபின்னர்
மன்னியேமணத்தல்யாமோர் மணமெனவுரைப்பர்மாதோ. (௧௮)

நலிபவர்தம்மையெல்லா நாளமர்க்களத்தின்மாய்த்து
வலிதினிற்கொண்டுபோத லரக்கர்தம்மணமதாகும்
நிலையழிந்தவசமுற்றார் நெடுந்துயில்கொள்வார்தம்மைத்
தலைமைதீர்கைதவத்தான் மணத்தல்பைசாசமாமால். (௧௯)

மறையவர்தமக்குநாலு வருணத்துமணக்கும்போழ்திற்
பிறைறுதன்மறையோர்மாது முதற்பின்னோர்க்களிர்ரூய்
முறையினிற்றருப்பையம்பு முனைபெறுதுலாக்கோல்தாசு
குறைவறப்பிடித்துநிற்பக் கொழுநன்றீச்சடங்குமுற்றும். (௨௦)

தூயதாயுரைத்தநீதிக் கடிமணந்துய்த்தானாகி
லாயுநுந்திருவுமோங்க வருமகப்பேறுமுண்டாந்
தீயதாயுரைத்தமற்றைக் கடிமணஞ்செய்தானாகில்
வீயுநற்செல்வமக்கட் பேறின்றிவினாவினமாயும். (௨௧)

வேறு.

இதுமணமெட்டிற்கு மியல்பென்றோதினேம்
விதுவுறழ்கவிகையாய் வினாயவண்ணமே
சதுர்மறைச்சவுபரிச் சரிதைகேளென
முதுமொழித்தேசிகன் மொழிவதாயினான். (௨௨)

காம்பிலிரகரினன் கலையின்வாரிதி
யேம்பலுற்றுயிர்தொறு மிரங்குமுள்ளத்தன்
போம்பணிவிடையங்கள் புறத்திலாதவ
னோம்பியதவத்தினின் றுலர்ந்தமேனியான். (௨௩)

சாந்திராயணம்பல சரித்ததூயவ
னோர்துமாதவத்துப வாசமுற்றுளோ
னீந்துரீர்சருகிவை நெடிதருந்திப்பின்
பார்தன்போற்கானுகர்ந் தியோகம்பண்ணுவோன். (௨௪)

நெடுந்தகைச்சவுபரி யென்னுநேரிலான்
கொடுந்தவமியற்றுவான் குலவுமோடையு

ளடங்குநீர்மூழ்கியே யாண்டுபன்னிரண்
டொடுங்கினனெழாதவ னுறைதன்மேயினான் (௨௫)

அன்னவன் றவம்புரி யமலவாவியின்
மன்னுமோர்சமவத மென்னும்வாளைமீன்
றுன்னியகேளிருந் துணையுமக்களுந்
தன்னையேகுழ்தாச் சரித்துவாழுமால். (௨௬)

வரியுடைநெடியமீன் மணையஞ்சற்றமும்
பிரிவறவாழ்தலைக் கண்டுபேதுறு
விரிசடைமுனிவரன் விழைந்தில்வாழ்க்கையே
புரிவதுநலனெனாப் புனல்விட்டேறினான். (௨௭)

ஏறியமாதவ னியல்பினன்மணப்
பேறியாமெய்திடப் பெண்ணெங்குண்டெனா
வாறியசிந்தைய னங்குநின்றெழா
மாறிலாவயோத்திமா நகரின்மன்னினான். (௨௮)

வேறு.

மனுசுலத்திறேன்றியவேன் மாந்தாதா
வெனவுணாக்கு மன்னன்நன்பால்
புனிதமுனியெய்துதலும் விதிமுறையி
னெழுந்திறைஞ்சிப் பூசையாற்றி
வினையமுறுமாதவநீ யிவணடைந்த
பரிசெடுத்து விளம்புகென்னப்
பனிமதியினுயர்கவிகை வேந்தேகே
ளெனமுனிவன் பகர்வதானான். (௨௯)

செங்கதிரோன்றிருக்குலத்திற் றேர்வேந்தே
யார்வேட்டுச் சென்றவெல்லா
மிங்கிலையென்னாதுளிப்பாய் மனுசுலத்தை
விளக்கவரு மிசையார்வேந்தே
மங்கையரைம்பதின்மருளர் மன்னாநின்
வயினுதித்து வளர்வோர்தம்மிற்
பங்கமறயான்மணக்க வொருதெரிவை
தருதினெடும் பரிதிவேலோய். (௩௦)

என்றமுனியெழில்வடிவி னிழிவுகண்டு
மனத்திகழ்ந்தே யீயோமாகிற்

௬௮ மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

பொன்றுவதாய்ச்சாபமின்று புகல்வென்று
மனத்தெண்ணிப் புனிதனேகேண்
மன்றன்மணிமுடியரசு நீன்றெடுத்த
வனிதையர்தாம் வரித்தோனுக்கே
யன்றுமணவினேமுடிப்பா ரஃதன்றித்
தாதையரா லாவதுண்டோ.

(௩௧)

மாதவனேநினக்கவாகண் மாலையிடப்
பொருந்தினரை வழங்குவேனென்
றோதுதலுமுனிவனுவந தப்பரிசே
யமையுமென வழையுணின்ற
மூதுணர்வின்முதுமகனாங் காஞ்சுகியை
நீயிர்தமுனிவற் கொண்டு
பேதையர்பாற்சென்றிவனைக் காட்டியிவ
னுரைத்ததனைப் பேசுகென்றான்.

(௩௨)

காவலவனுரைகேட்டுக் காஞ்சுகிமா
தவர்கொடுபோங் காலேதன்னின்
மேவுமிடைநெறியதனில் வேதமுனி
பொல்லாத வேடநீக்கி
யேவலராகியமதனுங் காமிக்கு
மெழில்வடிவ மெடுத்தேயந்தப
பாவையர்தம்முன்னடந்தான் காஞ்சுகியுந்
தாதையுரைப் பரிசுசொன்னான்

(௩௩)

வந்தமுனிதிருவழகை வரிவிழியாற்
பருகுவார் போலலாகிக்
கந்தமலர்க்கழைபிடியாக் காமனிவ
னெனவிரகக் கவலைமீதுர்ந்
தெந்தையுரைப்படிதவறா திவனைமணம்
புணர்வமென வெல்லோர்தாமுஞ்
சிறதைவிருப்புடனெழுந்து தனித்தனியே
காஞ்சுகிமுன் டெப்பினரால்.

(௩௪)

ஆங்கதுகேட்டியல்வேந்த னிவன்வடிவுஞ்
செயலையுங்கண் டத்சயித்துப்
பூங்குழலாரணைவரையு மோர்பொழுதின்
முண்புணர்த்திப் போதியென்னத்

தாங்கரியவுவகையொடு மின்னணையார்
தமைக்கொடுபோய்ப் பன்னசாலை
தீங்கறவேதானெய்தித் தெய்வததச்
சனைநினைந்தா நவனுஞ்சேர்ந்தான்.

(௩௩)

சேர்ந்தவனைமுகநோக்கித் தெரிவையனாம்
பதின்மருக்குஞ் சிறந்தவில்ல
மோர்ந்திவணீசமைத்தியென வுரைத்திடலு
மகமகிழ்வா லும்பர்தச்ச
னேர்ந்துபசும்பொன்னாலு நவமணியி
னிரையாலு நிமிடந்தன்னி
லார்ந்தநெடுமாளிகையு மரமியமுஞ்
சாலைகளு மடைவிற்செய்தான்.

(௩௪)

செம்பொனெடுங்கோபுரமு முத்தணிந்த
முழுமுகப்புஞ் சிறக்கும்வண்ண
மைம்பதுமாமனைவியர்க்குந் தனித்தனியே
யில்லிடங்க ளமைத்தபின்னர்
பம்புநெடுங்கொடிமிடையு மாளிகையிற்
குடிபுகுந்த பரமயோகி
யும்பர்தருவெனத்தவத்தா வில்லறத்துக்
குரியவெலா முதவினானே

(௩௫)

இனியபாற்பசுநிகைக ளேவன்மட
வாரேவற் கியைந்தமாந்தர்
நனியுயர்தானியத்தொகுதி நவமணிநன்
கலன்வெறுக்கை நானஞ்சாந்தம்
பனிமதிபொற்றாய்பசும்பொன் பட்டாடை
பரியங்க மனைகண்மற்றுந்
தனித்தனியோர்மனைகடொறு மளப்பிலா
மிகுவளனுந் தந்துவாழ்ந்தான்.

(௩௬)

ஓங்குதவமாமுணியு மொளிமுடிவேந்
தனித்திடுமொண் டொடியார்தாமும்
வீங்குகடற்குழுலகில் விண்ணவர்தம்
பெரும்போகம் விரும்பித்துய்த்துப்
பாங்குபெறுமுவகையொடு மில்லறத்தி
னருந்தருமம் பரிக்குளளில்

எ0 மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

வாங்குசிலைக்கைக்குரிசின் மாந்தாதா
மகவாசை மனத்திற்கொண்டான். (௩௯)

கானுறையுந்தவமுனிக்குக் கன்னியரைம்
பதின்மரையுங் கணத்தினீந்தேன்
மானிடர்சென்றறியாத வனத்திலவன்
கொடுபோன மடவார்வாழ்தல்
யானறியவேண்டுமெனக் கடிதெழுந்து
விரைவினுட னருங்கானீந்தி
ஞானமுனிசவுபரிதன் னுச்சிரமந்
தனைக்கடிதி னண்ணினானே. (௪0)

முகிலுரிஞ்சிக்கொடியாடு கோபுரமு
மணிமுகப்பு முத்தமலை
யகிலமெலாநிலவெறிக்க வழிகெறிக்கு
மரமியமு மமரர்நாட்டும்
புகலரியமண்ணிடத்து நாகருறை
யுலகத்தும் பொற்புநேரா
மிகுவுளனாயினவனைத்துங் கண்டுமிக
வதிசயித்து விபந்துபுக்கான். (௪௧)

புக்கவனோர்மனையிடத்திற் சென்றிடலுந்
காதைவரல் புரிந்துநோக்கி
யக்கணமேசென்றிறைஞ்சி யகமகிழுந்
தன்மகளை யரசனோக்கிச்
செக்கமலத்திருவனையாய் கணவனொடு
மிந்நெடுநாட் டங்கொன்றின்றி
யொக்கவுடன்வைகினையோ கேள்வெறுப்பா
லெங்கனையு முன்னினையோ. (௪௨)

இயம்புவாயெனத்தாதை வினவுதலு
மகமகிழ்வா லேழைசொல்வா
ணயம்பெறுநல்லுண்டியினி னவமணிப்பூண்
கலன்வகையி னறையாரத்திற்
பயம்பெறுநற்பசுநினாயிற் சிலதர்சில
தியர்தொகையிற் பசும்பொற்றாசில்
வயங்குமருங்குதகுவையி லவ்வாழககை
தனிந்குறையாவாழ்வு பெற்றேன். (௪௩)

ஆனாலுமனத்திலொரு குறையுடைய
 ளடியளே னஃதேதென்னில்
 வானுடர்தருவனைய முனிபிரியா
 தென்மனையில் வாழ்தலாலே
 பூநாறுங்கருங்குழலெந் துணைவியர்தந்
 துணைபுணராப் புணர்ப்பின்வைக
 ருனாகுங்குறையலது வேறுகுறை
 யில்லேனின் றனையென்றாள்.

(சச)

அந்தவுனாகேட்டிறைவ நயன்மனையி
 லுறையுமக ளருகுசாரத்
 தந்தைவரவினைக்கண்டு தாடொழுதா
 டனைக்குறையே தென்னச்சாற்ற
 முந்தவடிதொழுதமக னுரைத்தபடி
 யவடானு மொழியக்கேட்டா
 னிந்தவண்ணமிறைவினவப் புதல்வியர்மற்
 றெல்லோரு மிவையேசொன்னார்.

(சரு)

சுன்றமடவாரெல்லா மிவ்வுனையே
 புகலக்கேட் டிகல்வேன்மன்னன்
 றோன்றியபேருவகையினுற் றாயமுனி
 தனைநாவிற் றொலையாதேத்தி
 யான்றபேரன்பினொடு மயோத்திரகர்
 தனிலடைந்தா னரிவைமாரு
 மூன்றுமகவோரொருவர் முனியருளா
 லீன்றுசெல்வ முழுதுந்துய்த்தார்.

(சக)

பெற்றெடுத்தமகவுக்கு மகவுண்டாய்
 வழிவழியும் பெரிதுண்டாகிச்
 சுற்றமிகவாடேவு மகவே
 மாய்மிகவுந் துவன்றிச்சூழ
 நற்றவனக்கேளிரொடு மாகமதி
 நீர்மூழ்கி நலத்தின்வைகிக்
 குற்றமறநெடுங்கால மில்லறத்தின்
 பெருவாழ்வு கூடிவாழ்ந்தான்.

(ச௭)

இத்தனையோர்தவப்பெருமை யிந்தமுனிக்
 கெதிரந்தவா றென்னுவென்னி

மிருகசிருங்கன் இல்வாழ்க்கையுரைத்த
அத்தியாயம்.

லத்தலையோர்மடுப்புனலுட் பன்னீராண்
டளவையெழா தாழ்ந்துமூழ்கி
மெய்த்தவஞ்செய்திகாலை யீராறு
மாகமதி விரிநீர்மூழ்குஞ்
சுத்தமுறுதவப்பயன்கா ணெனவசிட்ட
முனியெடுத்துச் சொல்லினானே.

(சுஅ)

மிருகசிருங்கன் மணஞ்சேய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ அத்தியாயம் ௧௩-க்குத் திருவிருத்தம் ௫௦௧.

பதினான்காவது,

மிருகசிருங்கன் இல்வாழ்க்கையுரைத்த
அத்தியாயம்.

பேரியற்கைமுனியுரைத்த கதைகேட்டு
மனமுவகை பெரிதுகூர்ந்து
தாரியற்கைமணிமவுலித் தனிவேந்தன்
முனிவரீ முன்னஞ்சாற்று
நாரியர்க்குள்வடமீனிற் கற்புடைய
நால்வரொடு நவைதீர்வேதச்
சீரியற்கைமாசிருங்க னில்லறத்தின்
வாழ்ந்ததினிச் செப்புகென்றான்.

(க)

வேந்தனிதுவினாவுதலும் வேதமுனி
வினாவினுக்கு விடையுஞ்சொல்வான்
மாந்தரினில்லறநெறியே யொழுதுகிடுவார்
மண்ணாலகம் விண்ணும்போற்றச்
சேந்தவிகபரமிரண்டுமீரிடத்தும்
வழுவாது சிறக்கத்துய்ப்பார்
பாந்தண்முடிப்பாரில்வரு மானிடருக்
கில்லறம்போற் பவிப்பதுண்டோ.

(உ)

ஆதவினாவிடிவதன்முன் னாறுகன்ன
லெனத்துயிரீர்ந் தடைவிற்றங்க
னாதனையேமனத்தெண்ணித் தருமமொடு
பொருணினைத்து நவிவுநீங்கி

யேதமறுநிருதிதிசை தனிலொருசா
 ரேய்வீதி யெல்லையேகிக்
 காதுதனிற்சூனூலிட் டுத்தரிகந்
 தனைத்தலையிற் கட்டிமாதோ.

(௩)

வடதிசையைநோக்கியிருந் தொருதிரண
 நிலத்தினிட்டு வாய்மைகூறு
 துடனுமிழ்தல்காறுதலோ டொழிந் துமல
 சலங்கழித்தங் கொல்லேநீங்கி
 யிடதுகையாலெச்சில்பிடித் தியல்புறுமண்
 ணள்ளியெடுத் திருநீராறறிந்
 தடமதனினீனாயொரு பாத்திரத்தின்
 மொண்டகன்று சவுசஞ்செய்ய.

(௪)

அல்லதுபாத்திரமில்லே நீர்க்கவாயி
 னொருமுளத்துக் கப்பால்வையிப்
 புல்லுசவுசக்கழிநீர் பெருநீரிற்
 கூடாத புலத்தைப்பார்த்தே
 யெல்லையினிலிருந்தெட்டிச் சவுசஞ்செய்
 திலிங்கத்துக் கொருக்கான்மண்ணுஞ்
 சொல்லுகுதத்திற்கைங்கான் மண்ணுமிட்டே
 யிடதுகைக்குத் தொகைபத்தாமே.

(௫)

கையிரண்டுமுறக்கூட்டி யேழுமுறை
 மண்ணிட்டுக் கழுவிப்பின்னர்
 துய்யதிருக்காறனக்கு மைந்துமுறை
 களிணன்மண் டொட்டுத்தேய்த்து
 மெய்யின்முனஞ்சொன்னவிட மொருமுறை
 மண்ணுல்விளக்கி விளங்குநீரைப்
 பையவிதியானுமிழ்ந்தே யாசமன
 மூன்றுமுறை பண்ணிப்பின்னர்.

(௬)

வார்ந்தொழுகுதெண்ணீரைப் புறமெடுத்து
 முகங்கழுவி வைமுள்ளேனுஞ்
 சேர்ந்தொழுகுபாலேனு முள்ளமரத்
 தருகுசென்று செல்வமாயுட்
 கூர்ந்தமதிபுகழ்கார்தி குலப்புதல்வர்
 வலியனைத்துங் கொடுப்பாயென்ன

மிருகசிருங்கன் இல்வாழ்க்கையுரைத்த வந்தியாயம்.

நேர்ந்தசிறுவிரற்பருமை யீராறங்
குலக்கம்பு நெரித்துமாதோ.

(எ)

பல்விளக்கமதிற்காகா நாளெய்திற்
பல்கானீ ருமிழ்ந்துசுத்த
நல்விதத்திலியற்றியபி னுசமன
விதிமுடித்து நதியுளைய்திச்
சொல்லியசங்கற்பத்தின் முறைமுழ்கிச்
சுரரிருடி பிதிர்க்கடம்மை
வல்லமுறைதருப்பித்துக் கரையேறி
மாசில்கலை யிரண்டுசுற்றி.

(அ)

உத்தரிகமொன்றணிந்து பின்னருஞ்சுத்
தாசமன முதவித்தங்கள்
பத்திபெறுகுலாசாரப் படிபூதி
கோபியொன்றைப் பாலந்தீட்டிச்
சுத்தமுறுமருக்கியத்தோ டியன்றசந்திக்
கடனனைத்துந் துலங்குவான்மீ
னத்தமனமாவதன்முன் கடிதியற்றி
யருக்கனெழு மளவுமாதோ.

(ஆ)

நலம்பெறுகாயத்திரியை நனிசெபித்து
வானிரவி நணுஞ்ங்காலைப்
பலன்பெறவேயுபதானம் பண்ணியபி
னானமும் பரிந்துசெய்து
வலம்புரியுமோமமுடித் தாங்கியனற்
ருனமது வழங்கியங்ஙன்
நலம்புகழ்காலத்திலொரு கூறுதள்ளி
யிருசுற்றின் மறையுஞ்சாற்றி.

(க)

புற்றருப்பைசமிதையிலை போய்க்கொணர்ந்து
முக்கூற்றில் வருத்தமின்றிச்
சொற்றநெறிதனிலெய்தும் பொருளீட்டி
யதன்பின்சொன் னுலாங்கூற்றி
லுற்றபுனலாடியுச்சிக் கடன்கழித்துப்
பிரம்வெச்ச முவந்துசெய்த

பிற்றையினிற்றேவருக்கு மிருடியர்க்கும்
பிதிர்க்களுக்கும் பெருநீர்நல்கி.

(கக)

சீரியதன்மனையெய்தி யாதித்தன்
கவுரிமால் திறலார்வேழப்
போர்முகத்துவிநாயகன்பி னுருத்திரனே
டைவனையும் பொறையினுற்றி
நேருடனேபஞ்சவெச்சஞ் சுவானபவி
காகபவி நெடியபூத
மாரவுதவிடுபவியோ டனைத்துள்ள
பூதபவி யடங்கச்செய்தே.

(கஉ)

புறக்கடையின்வந்தெய்தி யதிதியர்தம்
வரவதனைப் புகுந்துநேடி
யறத்தினர்வந்தாலவர்க்குத் தேவரைப்போற்
பெரும்பூசை யளித்துப்பின்னர்
சிறப்புடனேபுனிதவிடத் தானதொரு
பொற்கலத்தைத் திருந்தவைத்தே
யுறப்பரிவாற்கீழ்திசையே நோக்கியிருந்
துனையொன்று முனையானாகி.

(கங)

ஈன்றவர்களுரவரொடு முதியேநர்க
ளிளஞ்சிறார் விருந்தரென்று
மான்றமுதுநோயாளர் கருப்பமுறு
மடவார்க ளாதியானோர்
தோன்றிடமுன்றுப்பித்துப் பஞ்சபவி
பிராணதி சொன்னவைந்து
முனறியவாகுதிமுதலா யுரைத்தவிதி
யத்தனையு மோர்ந்துசெய்தே.

(கச)

முந்துபழஞ்சோறாதி விழுப்பமிலா
வத்துணையு முழுதுநீத்துச்
சிந்துநறுநெய்வெண்சோ றட்டகறி
யித்துணையுந் தெறுவிதன்னாற்
றந்திடவேயினியகறி முதலருந்கிப்
புனிப்பெரிப்போ டிப்புச்சார

வெந்தகறிநடுவருந்தி யந்தியத்திற்
பாறதிமோர் விளம்பத்துய்த்தே. (கரு)

குண்டிகைக்கைப்பகவருக்குக் குக்குடவண்
டத்தளவாய்க் கொள்ளுஞ்சோற்றுப்
பிண்டமிருகாலாகு முயர்வானப்
பிரத்தருக்கவ் விரட்டிபேசி
னெண்டிசையும்புகழ்ந்திடுமில் லறத்தினருக்
கெண்ணுன்கென் றியம்பனாகுந்
தண்டுறுகைத்தலப்பிரம சாரிக்கு
வயிறுகொள்ளு மளவுந்தானும். (கசு)

ஒதியவிப்படியருந்தி யுத்தரா
போசனமு முதவிப்பின்னர்
கோதறவேமண்டொட்டுக் கையொடுவாய்
கால்கழுவித் குற்றநீங்கி
நீதியிற்சுத்தாசமனம் பிராணயா
மஞ்செய்து நிலத்தின்வைகி
நாதனையுண்ணினைந்துகையா னுபிதலந்
தொட்டுநல்லா சமனஞ்செய்து. (கௌ)

தாம்பூலம்பெரிதருந்தித் தற்பரத்தைச்
சின்தித்துத் தகைமையோடு
மாம்பொருள்சேர் நூல்பார்த்தே யறுகூறு
மெழுகூறு மடைவினீக்கி
யோம்புறுதன்மனைவாழ்க்கைக் குறுங்கருமத்
திடைபோயெண் கூறும்போக்கி
வாம்பரித்தேர்க்கதிர்க்கடவு ளத்தமன
வரையடையு மளவுமாதோ. (கஅ)

தெண்ணீரிற்கால்கழுவிப் புனிதனாய்
மாலையிற்செய் கடனுந்தீர்ந்தே
யுண்ணீர்மையாகச்சா வித்திரியை
யுடுத்தோன்று மளவுமோகிப்
பண்ணியதோருபதான மோருமபி
, வாதனங்கள் பரிந்துசெய்து

புண்ணியவேள்விச்சாலை புகுந்துவளர்
தீத்தொழிலும் பொருந்தச்செய்தே.

(௧௯)

விருந்தினொடுமிரவருந்தி யாசமனத்
தொழின்முடித்து மெல்லிதாகப்
பொருந்தியபஞ்சணையேறிக் குறுமுனிமான்
முசுருந்தன பொருவிலாத
வருந்தவத்துநற்கபில னுதித்த
னிவரையெண்ணி வயினதேயன்
றிருந்தியமந்திரஞ்செபித்துச் சிவனடித்
தாமரையிணைமேற் சிந்தைசெய்தே.

(௨௦)

நிறைகும்பத்தீபமிவை வழுவாமற்
றலைமாட்டி நெறியின்வைத்து
முறையொன்றுமொழிந்தபடி கீட்டிசையிற்
றலையாக முல்லைமூரற்
கறைவென்றவேனெடுங்கட் கலாமதிபோற்
றிருவதனக் கலவைக்கொங்கைப்
பொறைகொண்டதுண்மருங்குற் பூவையொடுங்
துயில்வதுவே புலமைத்தாமால்.

(௨௧)

தன்மனையிற்றுயில்கொள்ளிற் கீட்டி சையிற்
றலைவைக்கத் தாழாநேய
மன்னியமாமன்மனையிற் நென்றிசையிற்
றலைவைக்க வதிந்தவூர்விட்
டன்னியமாம்பதியடையின் மேற்றிசையிற்
றலைவைக்க வவையேயன்றிப்
பின்னர்வடக்கொருக்காலுந் தலைவைக்க
வாகாதாம் பேசுங்காலே.

(௨௨)

சொல்லுமுவாவிரண்டினும்பின் சொல்லாத
நாட்களினுந் தோகைமாரைப்
புல்லியிடுமுறையொழிந்து நல்லதின
நல்லோரை புகுதல்பார்த்து
வல்லணையமுலைசேர்தன் மரபாரு
முன்னொடுபின் னியாமமாற்றி

௭௮ கற்புநெறியுரைத்த அத்தியாயம்.

யல்வினிடையேமூன்று நாழிகையுந்
துயில்புரித லழகிற்றம்மா. (௨௩)

இந்தவண்ணநீதியினி லொருசிறிதுந்
தவறாம வியற்றினோர்கள்
கந்தமலர்நான்முகத்தோன் பேரவையி
னெய்திநெடுங் காலம்வாழ்வர்
சந்ததமுமாசிருங்க னிவ்வண்ணந்
தவறாமற் பரிக்கமற்றைப்
பைந்தொடியார்நால்வருந்தங் கற்புநிலை
நின்றபடி பகர்தல்செய்வாம். (௨௪)

மீநகசிநங்கன் இவ்வாழ்க்கையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.
ஆக அத்தியாயம் ௧௪-க்குத் திருவிருத்தம் ௫௨௫.

பதினேந்தாவது,
கற்புநெறியுரைத்த அத்தியாயம்.

அன்னவூர்தியு மாழியஞ்செல்வனுங்
கன்னலாறுசொற் காரிகைபாகனு
மென்னுமூவர் முதலவெத்தேவுந்த
மன்னுகாதல ரென்பர்மடந்தைமார். (௧)

பித்தனாயினும் பேதையனாயினு
மத்தனாயினு மாண்பிலனாயினு
முத்தமத்திரு வொப்பவர்கேள்வர்தம்
பத்தியோடவ ரேவற்படிநிற்பார். (௨)

பிணியனாயினும் பெற்றியைநீக்குறுந்
தணியன்மாந்து தகைமையனாயினு
மணியிலாதவ னாயினுமன்பர்தம்
பணிவிடைத்தலை நிற்பர்நற்பாவைமார். (௩)

அமுகமின்றி யறமிகுமூப்புறு
கிழவனாயவன் கிட்டியகுட்டனோய்
பழவினைப்படி யெய்தினும்பாவைமார்
மழவனென்ன மகிழ்நரையெண்ணுவார். (௪)

ஒன்றுகேள்வ ருளத்தின்மகிழ்ந்தொன்றை
நன்றிதென்றிடிற் றுமுநன்றென்பரா
லன்றுதிமையென் றுலதுதிமையே
யென்றுகூறுவ ரேத்தருங்கற்பினார்.

(ரு)

ஊமன்பங்கு செவிடனுறுப்பிலி
வாமனன்குரு டன்னெனவைகினுந்
தாமவார்குழற் றையனல்லார்தனிக்
காமனென்னக் கணவரைப்பேணுவார்.

(சு)

ஏதிலானே ரினையவனின்புற
வோதினாலு முறுபொருளீயினும்
பிதிசெய்யினும் வன்பிற்பிடிக்கினுங்
காதல்செய்திடார் கற்புடைமாதரே.

(எ)

ஆனகேள்வ னடாததுரைப்பினுந்
தானெழுந்துட றுக்கிப்புடைப்பினு
மூனமேபடத் தாஸ்கொடுதைப்பினு
மோனமாகுவர் முல்லைமடந்தைமார்.

(அ)

தன்கரத்திற் றலைவனளித்திடு
பொன்கரத்தல் பிறரைப்புகழ்ந்திடல்
வன்கரத்திற் சிலுகிட்டிவாய்விடல்
மின்கரக்கு மிடையார்விரும்பிடார்.

(ஈ)

மண்ணினும்பெரு வானவரென்றும்வாழ்
விண்ணினுநிக ரில்லாவிடலைதா
னண்ணினுமவ னாயெனவெண்ணியே
கண்ணினோக்கார் கணவனையேத்துவார்.

(க0)

கொண்டகேள்வன் குறிப்பறிந்தேதுக
ருண்டிபேணி யுவப்பனஆட்டுவார்
கண்டுகேட்பினுங் காதலன்மேற்றவ
றுண்டுதொனென் றுளையார்மடந்தைமார்.

(கக)

அன்பர்நெஞ்ச மருரொடுமின்னலாய்த்
துன்பமுற்றிடிற் றுமுந்துளங்குவா
ரின்பமன்னவ ரெய்திடிஸ்பொழு
தின்பமெய்துவ ரேத்தருங்கற்பினார்.

(கஉ)

ஊறுகேள்வ ருறுசுவையாரொடுஞ்
சோறுதுய்க்குமுன் றுமொன்றுத்துய்த்திடார்
வேறோரில்லில் விழுகிறநனிச்செலார்
நாறுபூங்குழ னூரியரென்பவே.

(க௩)

காந்தனுக்குமுன் கண்டியில்கொண்டிடா
ரேந்தனுக்குப்பின் னின்னுயிலேற்றெழார்
சார்ந்துவேறோர் சயனத்திறங்கிடார்
பூந்தண்வார்குழற் பூவையரென்பவே.

(க௪)

தங்குகேள்வரை யீன்றெடுத்தார்தமைப்
பங்கமற்ற பகவையோகரைத்
துங்கீதிக் குரவரைத்தொன்முறை
மங்கைமாதர் வழிபட்டுவாழ்வரால்.

(க௫)

தோயந்தகேள்வனோர் தோகையைச்சேர்ந்திடிற்
காய்ந்துமற்றவ னோடிகல்காட்டிடா
தேய்ந்துநட்புற் றிணங்கியிருப்பரால்
வேய்ந்தபூங்குழன்மெல்லியலார்களே.

(க௬)

சேயகால மகன்றிடுசீரியோன்
போயதேயத்திற் றீங்குபுகாவண
மேயநல்வரம் வேண்டுமென்றெண்ணியே
தூயதேவைத் தொழுவர்கணங்கைமார்.

(க௭)

கொழுநன்மாண்டிடிற் கோதையர்செந்தழற்
றொழுதுழுழ்கித் துணைவனரகிடைத்
தழுவினன்னெனி னுந்தடக்கைபிடித்
தெழுதியென்னத் துரக்கத்தினெற்றுவார்.

(க௮)

கணவன்வேற்றார் கலந்திகொலையிற்
பணைமுலைக்குக் கலவைபரிந்திடார்
மணமலிந்த மலர்க்குழல்வைத்திடார்
துணைநெடுங்கணுக் கஞ்சனந்தொட்டிடார்.

(க௯)

காயமல்கக் கவினனிதாங்கிடார்
தூயபாக்கொடு வெள்ளிலைதுய்த்திடார்
மேயதுண்டுகில் வெள்ளைபுணந்திடார்
தேயுதுண்மருங் குற்றிருமாதரே.

(௨௦)

வேறு.

பூத்திடுமுதனாடன்னிற் புலைச்சிபோன்மகளீர்நீங்கக்
காத்திடுமெற்றைநாளிற் கலைமறையாளரானோர்
நீத்திடுமளவுமேக நிறைந்திடுமூன்றாநாளிற்
பார்த்ததிற்பாதிநீங்க நாலினீர்ப்படிவதாக. (உக)

தூய்மையற்றினொண்மூன்றுஞ் சூதாடல்புனலின்மூழ்கல்
தீமைபெற்றெழுதலெண்ணை தேய்த்திடல்பல்விளக்கல்
வாய்மைசொற்றிடநகைத்த லோடன்மண்ணகழ்தன்மற்று
மாய்மனத்தானுந்தேவை யரிச்சித்தனினைத்தல்பின்னும். (உஉ)

சூதகமுற்றாடன்னைத் தொட்டுடனிருத்தல்பேசல்
பாதையினடத்தன்மற்றோர் பதியிடைத்திருநாட்காண்டல்
சீதமென்கலவைபூச நிவாவினிற்றுயிறன்முற்று
மாதருக்கடாததென்ன மனுமுதலனைத்துமோதும் (உங)

மருவியநாலாநாளில் வயங்குநீரதனின்மூழ்கி
யிரவியைநோக்கிப்பஞ்ச கௌவியமினிதுதுய்த்துத்
திருமனைபுனிதமாக்கிச் சென்றதிற்புகுந்துவேண்டும்
விரைநுங்கலவைபூசிக் காதலன்விரும்பவைகல். (உச)

நயந்துடன்கருப்பமுற்றும் மீயவர்ப்புத்தீர்ந்து
பயங்கொளும்வேடந்தன்னைப் பார்த்திடாதொழிந்துபல்கா
லயர்ந்திடவஞ்சஞ்செய்வார் சூழ்ச்சியையறிந்தகற்றி
வயங்கியருளவிமேன்மேல் வளர்ந்திடுவண்ணஞ்செய்தல். (உரு)

இப்படியுரைத்தகற்பி னியல்பினோடொழுகியென்று
மப்படிவாழவல்ல வணங்கனார்கணவரோடு
மெய்ப்படியிடத்தோரேத்து புகழினார்விளங்கப்பின்னர்
பொய்ப்படிவத்தினீங்கிப் பெர்ன்னுலகடைந்துவாழ்வார். (உசு)

வேறெடுத்தோத்தக்க விரதமாநதவந்தானேது
கூறினெந்தருமமேது குறிக்கொருஞ்சமாதியேதிங்
கீறிலாத்தீர்த்தந்தானே தியாகமேதிவைமற்றெல்லா
நாறுபூங்குழலார்தங்கள் பதியெனநயப்பார்மன்னோ (உஎ)

மணமகன்மகிழப்பெற்ற மடந்தைமாந்தேவரின் பங்
கண்மலிபுலகிறுய்த்துக் கடையினின்முத்திசேர்வர்

அ.2 மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுரைத்த அத்தியாயம்.

துணைவனுவெகுளப்பெற்ற தொடிக்கையார்நகிற்றுன்பம்
புணரிசூழ்புவிபிறுய்த் துப் பின்னருநகிற்போவார். (உஅ)

ஆதலானிவைகளெல்லாங் கடைப்பிடித்தருந்தவத்து
மாதவன்மனைவிமார்க ண்வருமரபினின்று
நீதியின்வழா துகற்பி னிலையினில்வாழ்க்கைநேர்ந்து
தீதறநோற்றுநாளுஞ் சிறந்தினிதிருந்தார்மாதோ. (உக)

கற்புநெறியுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஊ அத்தியாயம் கருக்குத் திருவிருத்தம் கருசு.

ப தி னு ற வ து,

மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுரைத்த அத்தியாயம்.

இங்கிவர்கள்வைகலு மிசைந்தினிதுவாழ்நாட்
டிங்கணுதன்மெல்லியல் சுவிர்த்தைதிருவொப்பாள்
பங்கமிலாநற்கிரக முச்சமொடுபார்க்க
மங்கலநல்லோரையினின் மாமகவையீன்றாள். (க)

வந்தமகவின்வதன மாமுனியுநோக்கி
முந்தியதவத்தினின் முளைத்தபயனென்னை
வந்தமில்பிதிர்க்கள்கட னற்றதின்னியென்றே
சுந்தையின்மகிழ்ச்சியொடு பின்னுமிதுசெய்தான். (உ)

மேலிவணியற்றிடு தவத்தின்மிருகங்கள்
கோலிவனைத்தறி யெனத்தனிகுறித்தே
தோலுடனுரிஞ்கமென வெண்ணியதுசூழ்ந்தே
பாலன்மிருகண்டுவென வேபெயர்பகர்ந்தார். (ங)

விண்ணிடைமதிக்கலை வளர்ந்ததெனவேதப்
புண்ணியன்வளர்ந்துபுரி நூலதுபுனைந்தாங்
கெண்ணுமறைப்பகுதி யாவையுமுணர்ந்தே
மண்ணினிடைமுற்கலன் மருத்துதியைவேட்டான் (ச)

மாதுகமலைத்திருவு மன்னியதவத்தா
லோதுமுறைநீதிமறை யுத்தமனையீன்றாள்
காதலன்வளர்ந்துமுனி கண்ணுவனளித்த
பேதைகலையென்னுமொரு பெண்ணினைமணந்தான். (ரு)

வயங்குவிமலைத்திரு மடந்தையுமனத்தே
நயந்துசுமதிப்பெயரி னன்மகனையீன்றாள்
பயன்கெழுகுமாரனும் வளர்ந்துமறைபல் ளித்
தயங்கியசுமந்துமகள் சத்தியைமணந்தான்.

(௬)

ஆனசுரசைத்திருவு மன்புமிகவோங்கி
மானசுவிர் தன்றனை மகிழ்ந்தினிதினீன்று
ஞனமில்குமாரனும் வளர்ந்துமறையோதிக்
காணுறைதவப்பிருகு கன்னியைமணந்தான்

(௭)

தன்குமரர்நால்வரொடு தானுமிகவாழ்வற்
றின்பமுறவேள்விக ளியற்றல்புரிவித்தே
யன்பினிவரோடினி தமர்ந்துமனைவாழ்க்கை
துன்பமறவேதமுனி துய்த்தொழுகுநாளின்.

(௮)

ஐந்தையுமவித்தமுனி மூத்தமகவன்றி
மைந்தரொருமூவரு மகப்பெறுதன்மேவ
வந்தவினையோர்களு மருங்குறைகணக்கித்
தந்தையிலருங்கலை தழைத்திடவளர்ந்தான்.

(௯)

ஈங்கிவர் தழைத்தொழுகு மெல்வையினில்வல்லே
வீங்குதவவேதமுனி யாமிருகிருங்கன்
பாங்குபெறமாகமதி பல்கினையோடாடித்
தேங்குபுனறுங்குமொரு தேவைவழிபட்டே.

(௧௦)

வைதிகநெறிக்கணுறு மாவிரதமாற்றி
யெய்தியதுமூப்பென விகழ்ந்துமனைவாழ்வைக்
கைதவமறுத்தொழுகு கற்பின்மடவாரை
பொய்தவிரரும்புதல்வ ரம்மனைபுகுத்தி.

(௧௧)

உற்றபெருவேள்வியழ றன்னையுளடக்கி
நற்றவம்விரும்பின னெழுந்தடவிநண்ணிப்
புற்றழையருந்திமிரு கத்தொடுபொருந்திக்
கற்றரை துயின்றவிழை வற்றுடல்கழிந்தான்.

(௧௨)

பொன்னுடலெடுத் துலகு பூத்தவனிருக்கு
மன்னவுலகத்தினவ னோடினிதினாக
வுன்னரியகற்பமவ ணுற்றுவிருபென்னு
மன்னியவிரிஞ்சன்மக னாயறிவன்வந்தான்.

(௧௩)

அசு மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுரைத்த அத்தியாயம்.

வந்தபிணிதாகனெனு மன்னவிருடக்கே
யந்தமறுஞானநிலை முத்தியறிவித்து
முந்தைவரனன்றுரை மொழிப்படிவழாமற்
சின்மைமலமற்றுவிழை சிற்பரமடைந்தான். (கசு)

வேறு.

நண்பின்மைந்தர்த மணையிடைநால்வருமிருந்து
பண்பினிற்சில நாளொடுபருவங்கள்கழிய
வெண்பருத்தியிற் கருங்குழல்வெருத்துப்பல்லீழ
வொண்பொன்மேனியுந் திரைவரமூப்பிணையுற்றார். (கரு)

ஈன்றதாயர்மூப் பெய்தியவியல்பையுங்கண்டு
தோன்றலின்றித்தான் றுயருறுதன்மையுந்துணிந்தாங்
கான்றகேள்வியான் மிருகண்டுவென்பவனறிவான்
மூன்றுகண்ணிறைக் காசியிற்செல்வதுமுயல்வான். (ககூ)

முயலுமேல்வையி லந்தநாடரசுசெய்முதல்வன்
கயலுலாந்தினைக் கங்கைசூழ்காசியம்பதிக்கே
யியலுந்தானையோ டேகிடுமரசனற்றுணையாய்
மயலெலாமற நோற்றவனேகிடமதித்தான். (கௌ)

மதித்துத்தாயரோர் நால்வருமருத்துதியெனப்பேர்
விதித்ததன்னுடைமனைவியும் வியந்துபின்செல்லக்
கதித்தகாதன்முன் னெகிடக்காசியைநோக்கித்
துதித்தமாதவனெழுந்தனன் வழிதனைத்தொலைப்பான். (கஅ)

பெருத்ததண்டக வனத்திடைப்பெருவழிதொலைத்து
வருத்தமுற்றிடி லன்னைமீர்மங்கையோடசு
னருத்தியோடம ரானந்தக்கானனத்தமைதி
யுரைத்தல்செயகுவன் கேட்டி.ஒன்றினையனவுரைப்பான். (ககூ)

வேறு.

தாயிலவர்க்குந் தந்தையிலாதே தளர்வோர்க்கு
நோயுடையார்க்கு துண்பொருளில்லா வறியோர்க்கும்
வாயினிகழ்ந்தே தங்கினைதள்ள மறுதேயம்
போயினருக்குங் காசியலாதே புகலுண்டோ. (உ௦)

பேதையருக்கும் பாவவுசத்தைப் பெற்றோர்க்கு
மாதுலருக்கு மாதுயர்மிக்க வடைந்தோர்க்குஞ்

சாதலணித்தாய் மேனிமெலிந்தே தளர்வோர்க்கும்
பூதலவைப்பிற் காசியலாதே புகலுண்டோ.

(உக)

நிந்தனைசெய்ய மானமழிந்தே நின்றோர்க்குஞ்
சிந்தையுணர்ந்தே வேறுதவங்கள் செய்வோர்க்குஞ்
சந்ததியன்றித் தாயமொறுக்கத் தளர்வெய்தும்
புந்தியினர்க்குங் காசியலாதே புகலுண்டோ.

(உஉ)

வேறு.

அன்னதலத்தைந்துகுரோ சத்தளவி
னவதரித்து வைகினோர்கண்
மின்னுமதிவேணியரன் நிருவருளா
லதிமையை விட்டுநீங்கி
மன்னுமனசங்கற்ப விகற்பமொழிந்
தானந்த மருவலாலே
துன்னரியவானந்த கானனமென்
றவ்விடத்தைச் சொல்வர்மாதோ.

(உங)

அத்தலையின்மருவினர்தங் கன்மமல
மவித்திருந்தே யரும்பாவண்ண
முத்திதருமுழுமுதல்வன் மோகாந்த
காரநிலை முனிபுந்திபஞ்
சுத்தமுறுமகிலேச நென்னுமொரு
சிவாக்கினியாற் சுடுதலாலே
சத்தியமேயவ்விடத்தைப் பேசரிய
மசானமெனச் சாற்றுவாரால்.

(உச)

ஈண்டுபிறனிப்பெருநோய் மானிடரத்
தலையடைந்தே யிறக்குங்காலைக்
கோண்டருவெண்ணிலவெரிக்குஞ் செம்பவளக்
காடனைய கொழுங்கோடரத்
தாண்டகைவந்தருகெய்தி யவர்முடியை
மடியிருத்தி யன்பினோடு
தீண்டரியவலதுகன்னத் தோங்கார
முரைத்துமுத்தி சேர்க்குமன்றே.

(உரு)

யோகத்தாற்சமாதியினுற் சிவதருமத்
தாற்றமுலி னுறவேவர்செய்யு

அஃ மிருககிருங்கன் மகப்பேறுரைத்த அத்தியாயம்.

மியாகத்தாலெய்துபலன் றருகாசி
 யெல்லையினி வினிதுவைகில்
 மோகத்தால்வெகுளியினுன் மடமையினுன்
 முதுமூப்பு முற்றியெய்துஞ்
 சோகத்தாற்பல்பிணியால் வறுமையினுற்
 றயருழலார் சொல்லுங்காலே. (உசு)

என்றினையபலகூறி வழிதொலைக்குந்
 காயர்தமக் கிளைப்புமாற்றித்
 துன்றுமலர்ப்பொழிலுடுத்த வடகாசி
 யெல்லைதனிற் றுயரநீங்கச்
 சென்றுமணிகன்னிகையாஞ் செழும்புனவி
 னினிதாடித் தேவராதிப்
 பொன்றியநற் பிதிர்க்கள்கட
 னீரூகநியமங்கல் பொருந்தச்செய்தான். (உ௭)

அக்காலையா துலர்கட் கன்னதா
 னாதிமுத லனைத்துமீந்து
 முக்காலமுங்கடந்த முதற்பொருடன்
 றிருக்கோயின் முன்றிலெய்தித்
 தக்கார்தங்குறைதீர்க்குந் தூண்டிவினா
 யகனடியைத் தாழ்ந்துபோற்றி
 யிக்காருந்தறிபயறு மோதகமெள்
 ளுண்டைபொறி யிளநீர்ந்தான். (உ௮)

கரியநிறக்கஞ்சுகத்துக் காலவயி
 ரவனடியைக் கருதியேத்தி
 விரியுமவணமைந்துள்ள பரதேவ
 ரனைவரையும் விரும்பிப்போற்றி
 வரிபரந்தவிழியுமையோ டிருந்தவிசு
 வேசரடி வணக்கஞ்செய்தான்
 நரைவிரவுகுழற்றாயர் நால்வரொடு
 மனைவியொடு நவையிலாதான். (உ௯)

தோத்திரங்கள் பலவோதித் தொழந்தோறு
 மானந்தர் துளும்பிக்கண்ணீர்
 நேத்திரத்தின்வழிசேர்ந் தின்றுருகிப்
 பின்னரோர் மனையினெய்திக்

கேத்திரத்திலுணவொழிதல் துயிலொழித
 விவையியற்றிக் கிலேசநீங்கி
 மாத்திரைப்போதளவுமவங் கழியாம
 னியமத்தின் வழியினின்றான்.

(௩௦)

வைகறையிலெழுந்துகங்கை மணிகர்ண்
 காதீர்த்த மருவியாடித்
 துய்யதவவேதியரோ டுடனுறைந்து
 குரோசமைந்துட் சொல்லப்பட்ட
 வையர்திருப்படிவமாஞ் சிவலிங்க
 மத்துணையு மறிந்துபோற்றிப்
 பொய்யிலவன் றன்பெயரா லொருசிவலிங்
 கத்தையங்கு பொருந்தச்செய்தான்.

(௩௧)

அந்தமிருகண்டலிங்கத் தயலாக
 வன்னையருந் தத்தம்பேராற்
 புந்திமகிழ்ந்தொருநாலு சிவலிங்கத்
 திருவுருவும். பொருந்தச்செய்தார்
 சந்தமுலைமருத்துதியுந் தன்பெயரா
 லொருலிங்கந் தாபித்திட்டாள்
 சிந்தையுவந்தனுதினமும் புனிதநீ
 ராடிவைகித் தினேத்தார்மன்னே.

(௩௨)

உணங்குபெருமாதவர்க ளோராண்டிப்
 படிக்கழிய வொருநாடன்னிற்
 கணங்கொள்கயலுகழுமணி கருணியெனும்
 பூந்துறையிற் கங்கையாடி
 யணங்குதருநண்பகலி லாதவத்தின்
 மெலிந்தமலன் கோயிலெய்தி
 வணங்கியகையினராகி வலங்கொண்டு
 சந்திதியின் மருவுங்காலை.

(௩௩)

அடைந்திடுமூப்பதனுலு மாதவத்தின்
 கதிர்வெதுப்பு மழலினுலு
 மடந்தையரார்தாயரொரு நால்வருந்தம்
 வசமழிந்து மயங்கிவீழ்ந்து
 கிடந்துயிர்போமெல்லையினிற் கடிதடைந்து
 கேசவற்குங் கிட்டாவள்ள

அஅ மார்க்கண்டன் பிறப்புணாத்த அத்தியாயம்.

விடைந்தவருக்கருள் சுரப்ப வின்னருளால்
வந்தெய்தி யீதுசெய்தான். (௩௪)

விழிந்திடுவார்தந்தலையைப் பொற்குரங்கின்
மிசைவைத்து விருப்பினோடு
நளிந்தபகீரதித்திவலை மதிக்கலையி
னமுதமுக நளிநந்தோய்ப்பத்
துளிந்துநறையிலிற்றிதழி முடிசாய்த்துக்
கொழும்பவளச சோதிவாயாற்
றெளிந்திடுநான் மறைப்பொருளாந் தாரகத்தை
வலச்செவியிற் செப்பினால். (௩௫)

மிகுகிநங்குள் மகப்பேறுணாத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௩௬-க்குத் திருவிருத்தம் ௫௮௧.

பத்னேழாவது,

மார்க்கண்டன் பிறப்புணாத்த அத்தியாயம்.

ஆங்கணிநற் கிடுநால்வரை யறிவுற்றிடுமைந்தன்
றாங்கியெடுத்தீ மத்தொழில் தனைநீதியின்முடித்தே
பாங்காயொரு குமரன்றனைப் பயந்தேயவன்றன்னாற்
றீங்கொன்றிய காலன்றனைச் செற்றானெனவுணாத்தான். (௧)

கற்பின்றலை யாய்நின்றவள் கணவனிதுகூற
வெற்பொன்றிய புயவேந்தனும் வெரீதெடுத்தாரைப்பான்
பொற்பொன்றிய காலன்றனைப் புதல்வற்கொடுகடத்த
னற்புங்கவ னுரையென்றலும் வசிட்டனிதுநவின்ருன். (௨)

மாண்டோர்பெருங் கடனாற்றிய மறையாளனுமங்ஙன்
அண்டாவிளக் கணையாளொடு பலநீர்த்துறைதோயந்தே
பூண்டாதர வத்தோடொரு புதல்வற்பெறவேண்டி
யாண்டேபல கழியத்தவ மதினின் அபசரித்தான். (௩)

விதியாநிலை பெற்றோங்கிய மிருகண்டுவின்றவத்தான்
மதியார்சடை முடிவானவர் மகிழ்வோடவணைய்தி
யதிமாதவ முயல்போய்வர மதுநல்குவன்னேண்டென்
றெதிராய்மொழி தலுமன்னிலை மறையோனிதிசைப்பான். (௪)

அய்யாசர ணமலாசர ணாதிசரண்மழுவார்
கையாசர ணடியேனிது காலத்தினதளவு
மையார்மழை யறவாடிய பயிர் போன்மகவின்றி
நையாவுள மெலிந்தேன்மக வருள்வாயெனநவின்றான். (௫)

உ ள று.

தீயமகவாயொருநூறாண் டிருக்குஞ்சிறுவன்னிப்போமோ
தூயமகவாய்ப்பதினாறாண் டிருக்குநதோன் றலனிப்போமோ
யேயதவத்துமாதவனே யேதுவிழைவங்கியம்பென்னப்
பாயும்விடையானுவந்துரைப்பப் பரமமுனிவனீதுரைத்தான் (௬)

புன்மைமகவையான்வேண்டேன் பொருந்துவயசுகுறைந்தாலு
நன்மைபயக்குநல்லுணர்வு நன்னீதியினுனிலம்புகழூர்
தன்மைபயக்குமொருமகவைத் தரவேவேண்டுமருளென்னத்
தொன்மைமறையோனிரந்திடலுந் தோகைபாகன்சொல்லுவனல்.

நன்னூவேண்டியபரிசே நவைதீர்குணத்துஞானநிலை
யென்றுமுடையவொருமகவை யீரெட்டாண்டேயிருப்பதற்குத்
தான் அதவத்தோயினிதளித்தேன் னுயரந்தீர்த்துவாழ்தியென்று
மன்றினடிக்குஞ்செஞ்சோதி மழையின்னென்னமறைத்திட்டான்.

வரங்கொண்மறையோன்மனை புகுந்துமகிழ்ந்துகிலநாட்கழித்ததற்பி
புரங்கொளித்தோன்றிருவருளாற் புனிதமனைவிதிருவயிற்றி [ன்
னிரம்புகருப்பம்பதிந்திடலு நிகரின்மறையோன்குற்சடங்கு
பரந்துமறையோர்தமைக்கவித் திங்கடோறும்பண்ணினனே. (௭)

சொல்லும்வியாளகேந்திரத்திற் றாபமுசூர்த்தந்தனிலைந்து
நல்லகிரகவுச்சத்திற் சதையநாளினவையில்லாள்
வல்லமகவையளித்தலுமே வாடோர்வாடோர்க்கிறைமுனிவர்
வில்லிற்பொலியதுதலரம்பை மாதரெவரும்வியந்துவந்தார். (௮)

வானச்சிறுவெண்பிறைக்கொழுந்தில் வயங்குமகவைக்கண்டுவந்தார்
கானத்துறையும்வியாதமுனி சாதகருமமுறைமுடித்தார்
ஞானக்குமரன்றனக்குரிய நாமகரணஞ்சாற்றியபின்
தானத்தடைந்தோரனைவொருஞ் சிறுவன்வடிவந்தனைப்புகழ்ந்தே

உ ள று.

வடிவமதைச்சொல்லுதுமோ வண்ணமதை

சொல்லுதுமோ மகிழ்சித்

கூ0 மார்க்கண்டன் பிறப்புணத்த அத்தியாயம்.

னெடியதவத்தா னுருகி நிமலனுதித்
தானெனவே நிகழ்த்துவோமோ
படியிலெதையெடுத்துரைப்போம் பாலகன்றன்
நிருவுருவை யென்னப்பன்னிக்
கொடிககரி லுள்ளோருந் தேவரோடு
மாதவருங் கூறினாரால். (கஉ)

வேலைதொறுஞ்சடங்கியற்றிச் சவுளவுப
நயனமிவை விதியிற்செய்து
சீலமறையொருநாலு மங்கமவை
யிருமூன்றுந் தெருளச்செப்பிப்
பாலகனுமார்க்கண்டன் றனைப்பரிவால்
வளர்த்திடலும் பண்பினோங்கி
னூலமெலாம்புகழ்ந்தேத்தக் கலைமதிபோ
னூடோலும் வளருநாளில். (கங)

திருந்துதவப்புதல்வனுக்குத் திருவயதீ
ரெட்டுவந்து சேருங்காலைப்
பெருந்தகைதன்றாய்தந்தை யனுதினமு
மமுகிரங்கு பெற்றிகண்டு
வருந்தியழுதிடவடுத்த வாறெனக்கிங்
குரைத்தியெனு மகவைநோக்கி
யருந்துயரமுளங்கவற்ற வாற்றாத
தாதையீ தறையலுற்றான். (கசு)

நெடுங்காலமகவின்றித் தவஞ்செய்து
சிவனருளா னின்னையீன்றேன்
விடங்காலுமரவணிவா னொருபதின
முண்ணினக்கு விளம்பியிட்டா
னொடுங்காதபுகமுடையோ யுற்றதந்தப்
பதினாண்டு டதனாலுள்ள
நடுங்காநின்றனமென்ற நனதுகேட்டு
மார்க்கண்ட னனில்வதானான். (கரு)

ஈங்கிதற்கோதுயருறுத லெனைக்குறித்து
நீருளத்தி விரங்கவேண்டாம
வாங்குதிரைக்கடனஞ்ச முண்டமரர்
தமக்குவரு மறுக்கந்தீர்த்தான்

தீங்கடியாரிடத்தகற்றுஞ் சிவபெருமான்
 றனக்கடிமை செய்தியானென்
 பாங்கில்வருகாலனைவென் றென்றுமிற
 வாதபடி பயில்வேனென்றான்.

(௧௬)

சிறுவுணுரைத்தமைகேட்டுச் சிந்தையினின்
 மகிழ்வோங்கச் செம்மல்கேட்ட
 யறிவுறுமாண்டைந்தணி லடுங்காலன்
 பாசத்தா லார்க்கப்பட்ட
 மறுவறுநற்குலத்துதித்த சுவேதகே
 துவைப்புரந்து வருத்தந்தீர்த்தான்
 பிறையினிளநிலவெறிக்க விலகுசடா
 முடிபுனைந்த பெம்மானன்றே.

(௧௭)

இன்னமொன்றுகேட்டிடுதி சிலாதன்மக
 னெட்டுவய தெய்துவானைத்
 துன்னியடுங்கூற்றெதிர்த்து காலபா
 சங்கழுத்திற் சுற்றநோக்கிப்
 பின்னியபாசத்தினொடுங் காலனையுந்
 துரந்தந்தப் பெரியோன்றனைத்
 தன்னடிமையாய்ப்புரந்து நந்தியென
 வைத்தானச் சம்புவன்றே.

(௧௮)

மந்தரவெற்பினைநிறுவிப் பாற்கடலைக்
 கடைந்திடுநாள் வாறோரஞ்ச
 வந்தவான்முகில்பேரல வெழுநஞ்ச
 முண்டமர ரலக்கண்டிர்த்தான்
 சுந்தரமார்நீலகண்டன் சோதிமழுப்
 படையாளன் சுருதிமூர்த்தி
 யிந்திரனூர்தோணரியச் சிறிதுமுனிந்
 தருள்புரியு மிறைவனன்றே.

(௧௯)

உலகமெலாநவியவரு சலந்தரனைக்
 கால்விரவி னுகிரிழ்கீறு
 மிலகுசுடர்ப்படையாழி துறந்துகரு
 வரையினுட லீருத்திவிழ்த்தி
 நிலவிமென்னுயிரனைத்தும் புரந்தழித்தங்
 கொருபொருளாய் நெடிதினின்ற

கூஉ மார்க்கண்டன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம் :

கலவைவனமுலையிமவான் கன்னிதரு
மணந்தினைக்குங் கணவனன்றே. (உ௦)

தங்கவரைச்சிலைகுனித்து வாசுகிநா
ணிடைகொழுவிச் சங்கபாணிப்
பங்கயக்கண்முகுந்தனெடும் பகழியா
யமரருதும் பரிவுதீரப்
பொங்குதிரிபுரமழனிற் பொடிபடவெண்
ணகைபுரிந்தான் புனிதத்தெண்ணீர்க்
கங்கையொடுமழுதநிலா வெண்குருந்துச்
சடைக்கணிந்த கடவுளன்றே. (உ௧)

செற்றமகன் றுலகமெல்லாந் தழைத்தோங்க
வோரயுதந் தேவராண்டு
மற்றவந்தகாசுரனைச் செருமுகத்திற்
றிரிசூல மருமத்தெற்றிக்
கற்றைவெயிற்கதிர்வெதுப்ப ஆன்கான்று
கழியுமட்டுங் கையிற்கொண்டான்
புற்றரவாபரணமணிந் தீமத்தி
னடமாடும் புனிதனன்றே. (உ௨)

பூங்கனைதொட்டெவ்வுலகும் வெற்றிகொளுங்
காமவேள் புகுந்தபோரிற்
றாங்குதுதற்கண்விழித்துக் கனலேவி
யவன்வடிவஞ் சாம்பராக்கி
யாங்கவன்பேரெவ்வுலகு மனங்கனென
வறைவித்த வமலனாவான்
பாங்குபெறுதோழனெனத் தனதனிடத்
தருள்பொழியும் பரமனன்றே. (உ௩)

மைந்தநீசரணமெனப் போய்ப்புகுந்து
நறுமலரால் வழிபட்டேத்தி
இந்துசேகரனருளா லிறவாம
லீருக்கவரம் பெறுவாயென்னத்
தந்தையுளமகிழ்ந்துவிடை கொடுத்திடலுந்
தவமறையோன் றுழாதேகிச்
சீந்துமுனியினிதுறையுந் தென்றிசைவா
ரிதித்தீரஞ் சென்மனன்றே. (உ௪)

வானந்தத்தொனியுருவாய் மாமறையின்
முடிவிடத்து வைகுவாளை
யானந்தத்திருநடன மடியவர்கள்
கனிக்கமன்றி லாடுவாளைக்
கானந்தப்புரங்காடே யரங்காகக்
கைக்கொண்ட கடவுடன்னைப்
பானந்துதிருமொழியார் காணநிறை
கற்போடு பவிகொள்வாளை

(௨௫)

அத்தலையின்மார்க்கண்டன் நன்பெயராற்
சிவலிங்க மமைத்துநாளுந்
தத்துபுனன்முப்போதும் படிந்துமலர்
விதிமுறையிற் சாத்திச்சாத்திப்
பத்தியினற்புகழ்பாடி யுள்ளுருகி
யன்பினொடு பரவலாலே
சித்தமகிழ்ந்திறையிருந்தான் வேதியனு
மப்பரிசே தினமுஞ்செய்தான்.

(௨௬)

அக்காலந்தனிலோர்ஞான் றழற்பொழியுஞ்
செங்கண்ண னழன்றநெஞ்சன்
மைக்காளமுகிலனைய வடிவத்தன்
பிறையெயிற்றன் மடித்தவாயன்
முக்காலங்களுமாளை வழிபாடு
செயுமுனியை முடிப்பேனென்னு
வெக்காலங்களுமொறுக்கு மிருத்துவொடுங்
காலனெய்தி யீதுசெய்தான்.

(௨௭)

கருங்கொண்டல்கிளித்தெறிக்கு மின்போலப்
பாசத்தைக் கடிதில்லீசி
மருங்கொன்றிப்பூசனைசெய் மறையோன்றன்
கழுத்திட்டு வாங்கலோடும்
பொருங்குன்றமதயாளை யுரிபோர்த்தான்
பூசனையிற் பொருந்துவேளை
நெருங்கின் றதெவன்மறவி கேட்டியென
மார்க்கண்ட விகழ்த்தலுற்றான்.

(௨௮)

௯௪ மார்க்கண்டன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

வேறு.

அந்தமிலாணை யாதியிலாணை யடியார்தம்
பந்தனைநீக்கிப் பாசமறுக்கும் பழையோனை
வந்தனைசெய்தே பூசைபுரிந்தே வாயார
வெந்தைபிராணை யேத்திகொறு மிடைநிற்பாய். (௨௯)

மூவகையாய் போதினுநன்னீ ரிடைமூழ்கித்
தேவணையன்பிற் பூசனைநாளுஞ் செய்யாதே
பாவவசத்தாற் சோறுநுகர்ந்தும் பலபோகம்
பூவலையத்திற் றுய்த்திடுவோரைப் போல்வேனோ. (௩௦)

மண்டனிலார்வம் பொன்றனிலார்வம் மனைவாழ்க்கைப்
பெண்டனிலார்வ மாமகவார்வம் பிறவாழ்விற்
றண்டனிலார்வ மூனுடலோம்புந் தனியார்வ
மெண்டமுல்வேணி யீசனடிக்கே யெனதார்வம். (௩௧)

என்றிவனோதக் காலனகைத்தே யேடாரீ
பொன்றிடுபோதிற் பூசனைசெய்தல் புலமைத்தோ
அன்றுளகங்குற் போதினில்வேண்டு மவையெல்லா
நன்றுபகற்போ தேபுலகத்தோர் நனிகொள்வார். (௩௨)

அன்னதறிந்தே தீவினையுற்ற லதுநீங்க
முன்னையுணர்ந்தே நல்வினையெல்லா முயலாமற்
றின்னியவள்வாய் நாய்வருபோழ்திற் சிறுகோலைத்
தன்னிடையிலார் கையிடைபெற்றுத் தகைவாரோ. (௩௩)

வீந்திகொலம் வந்திலதாமேல் வேலாலே
பாய்ந்திடுபோழ்து மானிபுடைத்துப் படர்தீர்வார்
மாய்ந்திகொலம் வந்திடினுண்புல் வாளாகச்
சாய்ந்துயிர்மாய்வர் காலவசத்தைத் தகைவாரார். (௩௪)

காசினிமுற்று மோர்குடைநீழற் காத்தோரும்
வாசவனாரும் பொற்கமலத்தில் வதிவோருஞ்
சீசியுரைக்கி லெத்தனைகோடி திரளாயென்
பாசவலத்திற் கட்டியொறுக்கப் பட்டாரால். (௩௫)

வேதியர்மாணி யின்னபசப்பால் விடுவேனென்
றோதினைகொல்லோ வென்றிகொல னுனையாமுன்

மாதவனோது மீசனடிக்கே மலர் தூவும்
போதிடர்செய்வார் தீநரசத்தே புகுவார்காண். (௩௬)

ஆரையொறுத்தா னுயினுமீச னடியாராம்
பேரையொறுப்பா னீசனலாதே பிறருண்டோ
பாருலகத்தே மன்னவர் தூதர் பழிசெய்தாற்
மீரவெறுப்பார் மன்னவரல்லாற் சிலருண்டோ. (௩௭)

மால்வரைதன்னை யூடுபிளப்பார் மதியாமல்
வேலைகுடிப்பார் வானொடுமண்வே றதுசெய்வா
ரேலவிரிஞ்சன் வாசவனைப்புல் லெனைவப்பார்
சூலமெடுத்தா னண்பரியற்றாத் தொழினுண்டோ (௩௮)

மாயவிரிஞ்ச னாதியர்வானோர் வந்தெய்தித்
தீயவிழைத்தா ராயினும்பாதுஞ் செயவற்றோ
பேயுரைசொற்றாய் காலபொறுத்தேம் பெயரென்னச்
சேயினுரைத்தான் காலன்முனிந்தே யிதுசெய்தான். (௩௯)

வேறு.

திருவிழிவேதியச் சிறுவகேட்டியென்
பெருவலிக்கெதிர்நின்று பேணவல்லவ
ரொருவரைக்காட்டுதி யுரைத்தவீசனும்
வெருவறநின்னுயிர் விரைவிற்கொள்கின்றேன். (௪௦)

என்றுரைத்தெயினுதின் நிருகண்டயுகத்
தன்றிணிபுயத்திடை தாக்கிப்பற்றுவான்
சென்றெதிர்பாய்ந்தனன் திங்கட்டேவன்மேற்
தன்றியவிடவராக் கடிவதென்னவே. (௪௧)

பற்றிடுபோதினிற் பரமலிங்கத்தின்
முற்றியசோதியாய் முழக்கமோடெழுந்
துற்றொருதாளின லுரத்துத்தாக்கலும்
பொற்றைபோல்வீழ்ந்தனன் புரண்டுகாலனே (௪௨)

கண்ணினும்வாயினு முதிர்ங்கான்நிட
மண்ணிடைமறவிபோய் மறிந்துவீழ்தலும்
புண்ணியவேதியன் புராரிதன்சர
ணெண்ணினெடுத்தெடுத்திசைப்பதாயினான். (௪௩)

௩௬ மார்க்கண்டன் பிறப்புணர்த்த அத்தியாயம்.

வேறு.

விடபுயங்கர்தம்வாகுநாணிடு மேருமால்வரைவில்லியைப்
படியளந்தவனெடியசாயக மெனநயந்திடுபரமனைக்
கொடியமுவெயிலொடியினீறெழ முறுவல்கோலியகுழகனை
யடியின்மாமலர்புனைகுவேணையு மறவியோகொலவடர்வனே. (௪௪)

ஐந்தருத்தொடைமலர்கடங்கிய வருணபங்கயசரணனைப்
பைந்துணர்க்கணையாளியைச்சுடு பாலலோசனமுதல்வனை
வெந்துமுற்றியபூதிதுய்த்து விளங்குமெய்யனையையனை
வந்தனைத்தொழில்புரிசுவேணையு மறவியென்செயவல்லனே. (௪௫)

புகர்மதாசலவுரியைமேலிடு போர்வையாளியையிரசிதச்
சிகரிமேலுறைவானைவானதி சிதறுசிதரமுடியனை
மகரவாரிதிதுயிலுமாலயன் வழிபடும்பதபுகளனை
நிகரிலாவடிபணிசுவேணையு நடுவென்கொலநனைவனே. (௪௬)

மண்டலத்தெழுசண்டவாசுகி மகரகுண்டலவனையனைக்
கண்டையிற்பொலிகண்டவெற்பன குண்டையிற்பொலிகடவுளைச்
சண்டனைத்தெழுசண்டனைப்பொறு சமரனுந்தகவயிரியைப்
பண்டனிற்புகழ்பரவுவேணையு மறவிவந்தெதுபண்ணுமே. (௪௭)

புட்பகத்திறைதோழனைப்பொறி புரகபூடணமுதல்வனை
விட்பகற்றெரிகட்புலத்தினை வேறொடுங்களைவீரனைத்
தட்பமுற்றநல்லிமையவெற்பருள் வல்லிதங்கியதாருவை
நட்பினுற்றடிபரவுவேணையு நமனெதிர்ந்தெதுசெய்யுமே. (௪௮)

பிறவிமுற்றியகடல்கடத்திடு பெரியவம்பியையுலகின்வாழ்
துறவினர்க்குறுமறுவர்வஞ்சகர் துரிசுறுத்தொளிர்கடரினை
முறைமைதப்பியதக்கனூர்தகர் முடிபெறப்பணிமுனிவனை
மறையினிற்புகழ்வேணையோவொரு மறவிவந்தெதிர்மலையுமே. (௪௯)

பூதநாதனைநான்முகத்தினு மேனிதித்திடுபுனிதமாம்
வேதநாதனைஞானநாதனை விடமருந்தியநாதனை
யாதிநாதனைவிண்டுவேமுத லம்பரத்தவரேத்துதா
னூதநாதனையன்புளேன்முன நமனும்வந்தெதிர்நவிலுமே. (௫௦)

முத்தொழிற்குமுதற்பொருட்டனை முக்குணத்தினுமேலதாந்
தத்துவத்தின்விளக்கமாகிய தற்பரத்தினையொருவனை

வித்தகக்கணநாதர்குழ்வர வெற்பின்வாழ்தனவெற்பினைப்
பத்தியிற்றொழுவேனையோநம னார்முனிந்தெதிர்பகருமே. (௫௧)

வேறு.

மூன்றுகண்ணுடை முத்திராதனை
நான்றவர்குழ னங்கைபாகனைத
தோன்றுமன்பிணற் றொழுதவன்பன்மே
லேன்றுவந்துகற் றேதுசெய்யுமே (௫௨)

காலகாலனைக் கயிலையாளியைப்
பாலலோசனப் பரமதாணுவைச
சூலபாணியைத தொழுதவன்பன்மே
லெலவந்தகற் றேதுசெய்யுமே (௫௩)

உருத்திரன்றனை யுமைதன்கேள்வனை
நிருத்தமாடிய நிமலமூர்த்தியை
யருத்தியாற்றொழு தேத்துமன்பன்மேற்
செருக்கின்வந்தகற் றென்னசெய்யுமே. (௫௪)

நீறுபூசியை நிலவுசூடியை
யேறதேறியை யிடபகேதுவை
யாறுதாங்கியைப் போற்றுமன்பன்மேற்
சீறிவந்தகற் றேதுசெய்யுமே. (௫௫)

கொழுந்தழனிகா கோலவண்ணனைப்
பழந்தவத்தினோர் பாவகத்தனை
யழுந்துகூசையிற் பரவுமன்பன்மே
லெழுந்துவந்தகற் றேதுசெய்யுமே. (௫௬)

பகலின்பற்குவை பறிததவீரனைச்
சகளநிஸ்கள மானசம்புவைப்
புகலுங்காதலாற் போற்றுமன்பன்மே
லிகலிவந்தகற் றேதுசெய்யுமே. (௫௭)

அதிர்ந்தவான்புத லைந்துமாதியை
யுதிர்ந்தசண்ணீ றுலவுமார்பனை
முதிர்ந்ததூதலான் முற்றுமன்பன்மே
லெதிர்ந்துவந்தகற் றேதுசெய்யுமே. (௫௮)

தேவதேவனைச் சிற்றுணத்தனை
மூவராய்த்தொழின் முடிக்குமுநதையை

கூஅ மார்க்கண்டன் பிறப்புணாத்த அத்தியாயம்.

நாவினாற்புகழ் நவிற்றுமன்பன்மே
லேவில்வந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (௫௯)

இன்ன தன்மையா யீரொட்டாகவே
பன்னிமார்க்கண்டன் பகர்ந்தபாடலை
யுன்னியோதுவா ருழைவெங்கூற்றுவன்
மன்னிடானவர் வாழ்தலுண்மையே. (௬௦)

வேறு.

என்றுமார்க்கண்ட னெடுத்துரைக்குமேத் துரைகேட்
டன்றுதானுள்ளத்தி லார்வமிகப்பெருக
நின்றோனைத்தன்னருளா னோக்கிரெடுத்தவத்தோய்
நன்றுநீரெம்மை வழிப்பட்டநன்னிலையே. (௬௧)

ஊழிநெடுங்காலத்து மொவ்வாதகற்பத்தும்
பாழிநெடுத்தவத்தோ யாண்டுபதினாறுகி
யாழியுலகி லிறவாதமர்ந்தினிதாய்
வாழியெனவுரைத்து நம்பன்மறைதலுமே. (௬௨)

நம்பனளித்தவரம் பெற்றநூனப்புதல்வ
னும்பர்வியப்ப வுலகோரினிதேத்தத்
தம்புதல்வர்க்காய்மெலிந்த தாய்தந்தையுண்மகிழ்வித்
தம்புவியிற்தீர்த்தங்க ளாடுவான்போயினனே. (௬௩)

போனமுனிவன் புனிதநீர்புக்காடி
வானநிலையேழு மண்ணேழுஞ்சென்றுலவி
யானபிரளையத்து மாவியழியானகி
பூனமறவென்று முமாபதிபோல்வகினான். (௬௪)

வீழ்ந்தநமனும் விழிவழியேநீரொழுகத்
தாழ்ந்ததுயருழந்து சம்புமலர்த்தாள்பணிந்தே
யாழ்ந்தமதியில்லே னவமதியாலீதிழைத்தேன்
றுழ்ந்தபுரிசடையோ யென்றுரைத்துத்தான்போனான். (௬௫)

ஈதுகாண்முன்னிகழ்ந்த தித்துணையுமார்க்கண்டன்
ருதைதிருத்தாதை தணவாதுமாகமதிப்
போதுதொறுமுழுகியிட்ட புண்ணியத்தினுலென்று
தீதிலாமாமுனிவன் நேர்வேந்தனுக்குரைத்தான். (௬௬)

மார்க்கண்டன் பிறப்புணாத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

கூஅ அத்தியாயம் களக்குத் திருவீருத்தம் ௧௫௫.

பதினேட்டாவது,
தீர்த்தவிசேடமுரைத்த அத்தியாயம்.

பகலவன்குலத்துவேந்தன் கேட்டபின்பண்பினாலே
யகமகிழ்ந்தினிதுநோக்கி யையநீயோதுமாற்றான்
மகரவாதித்தனுற்ற மதிதொறுந்தெண்ணீராடச்
செகதலவளாகவைப்பிற் தீர்த்தங்களெவையாஞ்செப்பாய். (க)

என்னவேலிறைவன்கூற வருந்ததிக்கிறைவுன்சொல்வான்
மன்னவாமாகதிங்கண் மருவியவமையமெல்லாம்
பொன்னகர்ப்புறத்தினுள்ள நீரொலாம்புனிதநீரோ
யன்னதில்விசேடமாக வேதங்களறைந்தகேளாய். (உ)

நால்வகைப்பொருளுநல்கு நற்பிரயாகைபின்னர்
வாலியநைமிசம்பின் வருகங்கைத்துவாரந்தெண்ணீ
ரோலிடுமவந்திநன்னீர் சரயுவாழ்துவவையோடு
பாலெனத்தகையகங்கை வாரிதிபடியுமெல்லை. (ங)

உயர்குருபூமிநல்லோ ருரைத்திமயமுனைகாஞ்சி
மயர்வறவெழுந்தகோதா வரியொடுதுங்கபத்திரை
கயலுகழ்கிஸ்ணவேணி கண்டகைபெண்ணைபாவி
யியல்பெறுபொன்னிவையை யியற்றமிழ்ப்பொருளையோடும். (ச)

உறுதிரியம்பகத்தோ டோங்குமோங்காரஞ்சோனை
மறுவறுகளாஞ்சிரம்புட் கரமொடுசிந்துமற்று
மிறைபுருடோத்தமம்பி னியன்றகோகன்னமெங்குந்
துறைபெறும்பிருகச்ச பாகளம்பிருகுதுங்கம். (ரு)

காசினிபுகழுந்தாய வெதிரிகாச்சிரமங்கண்டோர்க்
காசறமுத்திரல்குஞ் சரசோதியாதிதாகப்
பேசியதீர்த்தமின்னும் பெரிதுளவவற்றின்மேலாய்
மாசறப்புனிதமாய மான்மியதீர்த்தங்கேளாய். (ஈ)

மெய்யுரைப்பொறியைந்தாய விடயத்தையடக்கல்யார்க்கும்
பெய்யருளுடைமைபோற்ற னடுகிற்றல்பிறழாதீகை
வெய்யவுளொடுக்கமென்று மகிழ்ச்சியின்மேனிவைகல்
துய்யதோரன்பியற்றுந் தொழில்செய்யல்தீர்த்தமாகும். (எ)

வேண்டியநியமம்வேத மந்திரஞ்செபங்கல்யார்க்கு
மாண்டரஸ்வாய்மைநீரந் தயிரியமாசில்லான

மீண்டியவிரதங்கோற லொழிந்திடலிதையத் தூய்மை
பூண்டிடுதியாணகித்தம் புராரியைப்பரவநீர்த்தம். (அ)

கள்ளன்பொய்க்குறளேவாயன் கடியசொற்கொடியநெஞ்சன்
றள்ளருங்கனியன் றூர்த்தன் றண்ணளியிலாதலோபி
யுள்ளத்தின்மலத்தையற்றே யுடன் மலங்கழுவினல்லால்
வெள்ளநீர்க்கங்கைதோய்ந்தும் விமலமதாகமாட்டான் (ஆ)

உறுபுனலதனில்வீழ்ந்தே யூத்தையைக்கழுவிவிட்டாற்
பொறியிலாமாந்தரந்தோ புனிதத்தைப்பொருநதமாட்டா
றொறிதினாப்புனலின்மூழ்க வில்லைமற்றென்றபோது
மறுவறுமனத்தின்வஞ்ச மற்றவர் தூயர்மாதோ (க)

மனமலவிடையப்பற்றே மற்றையொழித்தநீர்த்தங்
கனநிதியளிக்குந்தானந் தவங்கல்விகனல்செய்வேள்வி
யிணையனபுனிதமாகு மிதையமேபுனிதமாகில்
வினையினிறையதுண்டோ விதையமேவிழுப்பமானால் (கக)

அகந்தனிறாய்மையில்லா னாந்தழற்றவறின்றாலும்
பகர்ந்திடுபுனிதமாகார் பவத்தையும்பெறுகலாற்றா
ரிகழ்ந்துவஞ்சங்கணித்தா னோந்திழையாபாப்புல்லி
மகிழ்ந்திடப்புணர்வரேனும் புனிதராய்வழுத்தலாவார் (கஉ)

பற்றியவிராகமாதி பங்கமோர்சிறிதுமற்று
முற்றியகாமக்குரோத முதற்புகழியுமன்றி
நற்றவஞானமென்னு நவையறுநீர்த்தமாடப
பெற்றவர்தாங்கள் கண்டிற் பிறப்பறக்கழுவினாரே (கங)

மானதநீர்த்தமீதான் மண்ணிடைச்சிலதெண்ணீருக்
கானபேர்விழுப்பமெவ்வா றடைந்ததென்னுணர்க்கிற்கேட்ட
மானிடருருவிலுத்த மாங்கம்போன்மண்ணினுள்ளந்
தானவேற்றுமையினுலே தருதியைச்சாருந்தெண்ணீர் (கச)

தூரகமேதத்தின்மிக்க தூயநீர்மாகமாடார்
விரதங்கனியற்றல்செய்யார் வெறுக்கைகடாணுமீயா
ரரஹரவென்னுகடா ராவினமறையோர்க்கீயா
நிரவலராகுத்தோன்றி மறுமையிலிடரிற்றாழ்வார். (கரு)

கரத்தினின்மலர்பெய்தே தத்தல் காவினிற்கோயிற்குழ்தற்
சிரத்தினில்வணங்கல்வாயிற் சிவன்றிருப்புகழைப்பாடல்

பெருத்திமெனத்தினம்பன் பெருவடிவினைப்பாவித்த
லுரைத்திடுபுனிததீர்த்த மென்னுமிவ்வுலகமம்மா

(௧௬)

வேறு.

வஞ்சகமில்லா நெஞ்சேநெஞ்சா
மறுமனைசெல்லாத் தானேதானாஞ்
செஞ்சொலுரைக்கு நாவேநாவாஞ்
செழுதிதியியுங் கையேகையா
மஞ்சிரடுங்கு மேதிலர்தாரத்
தவையவநோக்காக் கண்ணைகண்ணை
மெஞ்சலிலாதே யிப்பரிசுடையோ
ரொய்தியவிடமே புனிதமதாமாஸ்.

(௧௭)

வேறு.

கள்ளமனத்தின் விருப்புற்றார்
கடியபாவந் தனக்கஞ்சா
ருள்ளபொருளை யிலையென்பா
ருளதின்றின்றே யையுறுவார்
தொள்ளையுணர்வா லேதொன்று
சொலினுந்தர்க்க மிடத்தொடுப்பார்
பள்ளநெடுநீர் மூழ்கிடினும்
பலத்தையடையார் பாரிடத்தே

(௧௮)

இமிழ்நீர்க்கடல்குழிநும்புடவி
யெங்குமெய்தி யெறிநினைமுடி
துமிழ்நீர்த்துறைக டொறுந்தோயற்
கொருப்பாடுடையார் முதனாளை
கமழ்நீரருவி மதந்தூங்குங்
கலுழிக்கபோலக் கரிமுகனை
யமிழ்தின்கனியால் வழிபட்டே
யரியபிதிர்க்கள் கடனிரப்பி;

(௧௯)

எழுந்துதீர்த்தந். தொறுமெய்தி
யியன்றபொருளா துலர்க்கிந்தே
யுழந்தபிதிர்க்கள் கடனாற்றி
யுற்றமறையோந் தமைக்கூட்டி
யிழந்துபாவம் பேரய்க்கல
நியமம்பிடித்த வியல்புடனே

பழந்தம்பதியி னடைந்திடுவார்
பரமபதத்தை யடைந்திடுவார். (௨௦)

பொருளேவேட்டங் கொருவனுக்கா
யொருவன்போய்நற் புனலாடி
லருளிலவனுக் காறிலொன்றே
யடையும்பலனா மதுவன்றித்
தெருளிலொருவன் றனைநினைந்தே
தருப்பைமுடிந்து தெண்ணீரின்
மருளினெஞ்ச னாடியிடி
லெட்டிலொன்று மற்றவற்கே. (௨௧)

ஒன்றிப்புதுநீ ராடிடுவா
னுண்டிருநுன லொழிந்திட்டே
யன்றைப்பொழுதே சீர்கேச
மகற்றியிரந்தோர்க் கடைவுசெய்து
துன்றிப்புனலிற் றேய்ந்திடுத
றாயகரும மிதுநிற்க
வென்றிப்புயனே யித்துணையு
மாகமதிக்கு விளம்பியதால். (௨௨)

இனியகதவி யிலந்தைநெல்லி
யெள்ளுநாழி நெய்நாழி
பனிகொண்மதிபோ லறவெழுத்த
பச்சையரிசி நானாழி
நனிகொள்பாகோ டிலைபிளவு
நற்பூசணிக்கா யெள்ளுண்டை
புனிதமறையோர்க் கனுதினமு
மாகமதியிற் புகழ்ந்தனிக்க. (௨௩)

சுவையாறுடைய நல்லடிசி
றுய்யதூசு கஞ்சுகங்க
னிலையா திகளாஞ் சிற்றுண்டி
யில்லாமறையோர்க் களித்திடுக
வைதீர்நறுநெய் பெருந்தீப
நன்குங்கிணை மகிழ்சந்த
முவையாற்றாபஞ் சூலிதிருக்
கேரயிலிடத்தி வியற்றிடுத. (௨௪)

சொன்னமறையின் வழுவின்றித்
 தூயமாக மாடினர்கள்
 பொன்னினுலகத் தமோசன்
 போகமெல்லாம் புகுந்துய்ப்பா
 சன்னதகைமை யுணராம
 லவனிமாந்த ரன்னியமாய்
 மன்னுதவங்கண் மேற்கொண்டு
 வாழாகழிப்பர் வாழ்நாளே

(௨௫)

வாடாவேள்வி மிகுதரும
 மருவுதழலைந் திடைநிற்குங்
 கோடாவிரதந் தவந்தானங்
 கோடியியற்றி முடித்தாலும்
 வீடாவுலகின் மாகமதி
 விரும்பிப்புனலா டினொய்தும்
 பீடார்பேறு தருவனவோ
 பருதிசூலத்திற் பெருந்தகையே.

(௨௬)

தீர்த்தவிசேடமுடைந்த அத்தியாய முற்றிற்று.
 ஆ அத்தியாயம் ௧௮-க்குத் திருவிருத்தம் ௬௮௧.

பத்தொன்பதாவது,

சுவிர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

என்றுமொழிந்திடுவசிட்டன் பின்னுமா
 கத்தினிய லெடுத்துச்சொல்வான்
 ரென்றுபடுபாதகரிற் சுவிர்தனெனுந்
 தொழுகுலத்தோன் ரொலையுங்காலை
 யொன்றுமனப்பின்னிரக்க ஆக்கத்தான்
 முத்திநிலை யுற்றானந்த
 நன்றிபடுகாதையினைக் கேட்டிநர
 பதியென்ன நவில்வதானான்

(௧)

வேறு.

நன்கமுகமங்கையர் புனல்குடையுந்துறை
 நறுமதை யின்ககாவாய்

கூசு சுவிர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

பகலினிளங்கதிர் மறையநெருங்கிய
பசியநறும் பொழில்சூழ்
புகழுகளங்கம தெனவியல்கொண்டியர்
புரியினமர்ந்திடுவோன்
றுகளறுமந்தணர் மரபினில்வந்திடு
சுவிர்தனனும் பெயரான்.

(2)

வேதமுமங்கமு மாகமமும்பல
வேறுள விஞ்சைகளு
மொதியுணர்ந்தவ னாகுநெஞ்சி
னலோப மிகுந்திடலாற்
மீதறுவிஞ்சைகள் சாலவழங்கிய
தேசிகனின் புறவே
யீதல்புரிந்தில னோர்விழலென்பது
மேயவ னன்புடனே.

(3)

நண்ணியவிஞ்சைக ளோரறுபாடு
நாலெனு மத்துணையு
மெண்ணியுணர்ந்த வெலாநிதியாசையி
னியார்வயி னுங்கொளவே
புண்ணியமென்பது முண்டுகொ லென்றிறை
புந்தியின் வைத்தறியான்
மண்ணினுணர்சர் வழங்கினுநீணிதி
வந்துடனேபெறுவான்.

(4)

கட்டியசெம்பொன் னுரைத்திடுவெள்ளி
கடற்பவ ளந்தரள
மெட்டியர்நாடொழும் விற்பனயாவையு
மெட்பய ரோடரிசி
மட்டவிழார மலைப்படுகாரகின்
மற்றுள கோனினமும்
பட்டொடுவெண்க வரித்திரளுங்கொடு
பற்பகல் விறற்றிடுவான்.

(5)

வேறொருவன்கையின் மெய்ப்பொருள்கொண்டு
விழுத்தக வானதொரு
பேறுகள்விற்திடு நீணிதிகொண்டு
பிறர்க்கென நீர்படியு

மாறுதருஞ்சடை யானுறுபூசையு

மன்னிய ருக்குதவிச்

சோறுகளுண்டதல். லாதுதன்னில்லிடை

துய்த்தறியான் மறவோன்.

(௭)

வேறு.

இத்தன்மையினெவருந்தரு மிருநீணிதிபெறவே

பித்தன்புரிதருமந்தவ மாராதனைபிறவு

சித்தம்பிறர்க்கென்றேயவ நெடிதீட்டுவதல்லாற்

சித்தந்தனிற்றனக்கென்றொரு செயல்செய்திலன் றீயோன். (௮)

கூலித்தருமஞ்செய்திடு கொடியோனிதுதொழிலா

லோலக்கடலுலகத்தினி லொருகோடிபொன்னீட்டிச்

சாலத்தளர்வுறுநாளிடை தனிமூப்பதுவெய்தி

ரீலச்சிகைபஞ்சொத்திட நிலையற்றுடறளர்ந்தான்.

(௯)

வேறு.

அன்னகாலையி லன்னவன்முன்னமே

யென்னபாவ மியற்றினம்யாவரும்

பொன்னின்மாரி பொழிசூனற்போய்ப்பெற

வுன்னின்மூப்பிடை யூறியொடுங்கிற்றே.

(௧௦)

இன்றென்னில்லத் தியற்றியசோறவீற்

றுன்றுமன்னியர் சோறுண்ணப்பெற்றிலே

னன்றுநாம்பொரு ளீட்டுநலனெனக்

கன்றுசிந்தைய நெண்ணிக்கதறினான்.

(௧௧)

மற்றவேதியர் மாழ்கிடுங்காலையின்

முற்றுமயாவு முடிவுவந்தெய்தலா

லற்றைநாளிலவ் வந்தணன்புந்தியிற்

குற்றமில்லதோர் கொள்கைபொருந்தியே.

(௧௨)

கோடிசெம்பொற் குவியலைத்தேடினேம்

வீடுசேரும் வினையநினைத்திலே

மாடுதீர்த்தமு மாக்குந்தவங்களும்

பீடைநெஞ்சாற் பெரும்பொருட்கீர்துளேம்.

(௧௩)

சாவுவந்து முடுகியுந்தன்னுட

லோவறுங்கிழ வாகியுருக்கெட்டு

க௦௯ சுவிர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

நாவிறங்கியுந் தாண்டைமரமியும்
பாவியாசை யிளமையிற்பல்கிறே. (க௭)

வீங்குமாசையை வென்றவர்மேலவ
ரோங்குமாசையி லுற்றவர்கீழ்மையர்
வாங்குநீருல கோவைருத்திடுந்
தீங்கிவ்வாசைமற் றேதுண்டுதீயதே. (க௮)

நலங்கெடுத்திடு நாணமழித்திடுங்
குலஞ்சிதைத்திடுங் குற்றமளித்திடும்
பலன்றவிர்த்திடும் பாவத்திற்றள்ளிடு
மில்ங்குமாசை யிதற்கிணையிலையே. (க௯)

ஆதலாவிர்த வாசைத்தளையெனு
மாதூயர்ச்சிதை தன்னில்வளைப்புண்டே
நீதிதீர்த்த நிலைநின்றபாமினிர்
சாதன்முன்னந் தருமமியற்றுவேம. (க௯)

என்றுநெஞ்சினி லெண்ணியவேதியன்
றுன்றுமார்வந் துரிசறநீக்கியே
பின்றைநற்றவஞ் செய்யப்பெரிதெண்ணி
யன்றுவைகின னற்றையிற்கங்குல்வாய். (க௯)

சோரர்வந்து தொழுகுலத்தோன்முன்றி
லாரவைகிப் பொருள்கொடுத்தேபன்ன
நீரொடுண்டு நிகியினிலாயிடைச்
சேரவைகித் துயில்வதுபோற்செய்தார். (க௯)

முனையுளோர்களு மாமறையாளனும்
வினையமின்றி விழிதுயில்கொண்டிடுங்
கணையுநள்ளிருட் கங்குற்பொழுதினி
லனையகள்வ ரமர்ந்தனர்கூடியே. (க௯)

புதவுவாயிற் புடைத்துப்புருதவிற்
பதறியஞ்சும் பழமறையாளனை
விதனமுற்றிடத் தண்டம்வினோத்துடன்
சிதைவினாப்பொருள் சேரக்கொண்டேகிணர். (௨௦)

கள்ளர்போகக் கதிரவன்றான்வரப்
புள்ளலம்பு புலரியங்காலையிற்

றள்ளருந் துயர் கொண்டசளக்கினன்
மெள்ள வாய்திறந் தின்னவிளம்புவான். (௨௧)

ஐயவோவிதி யேயறனன்றியே
வையமெங்கும் வருந்திப்படைத்திடுந்
துய்யகைப்பொருள் சோரர்கொண்டேகினார்
வெய்துயிர்த்து மெலிந்துவருந்தினேன். (௨௨)

எண்ணரும்பொரு ளீட்டியதன்றியே
புண்ணியஞ்சிறி தேனும்புரிந்திலேன்
மண்ணிற்முனம் வழங்கியிட்டேனல்லே
னண்ணியென்னிதி நாடுனான்றுந் துய்த்திலேன். (௨௩)

கொடியதானங்கள் யாரிடைக்கொண்டது
நொடியின்விற்புட னுண்பொருளீட்டினேன்
படியின்யான்செய்த பாவமெல்லாமெடுத்த
தடைவினோதிடி னுவினடங்குமோ. (௨௪)

ஞாலமெங்கு நடந்துபொன்னீட்டினேன்
காலைமலைக் கடனுங்கழித்திலேன்
சாலவாச மனத்தையஞ்சார்ந்திலே
னே லுமந்திர மெண்ணிச்செபித்திலேன். (௨௫)

நசையொழிந்தொரு நாள்வழிப்பட்டிடி.
லசைவில்விண்ணவ ராக்கமின்றெய்தலாம்
பசியமென்றழைப் பூக்கொடுபாவியே
னிசையவீசனை யேத்துதலெண்ணிலேன். (௨௬)

பங்கயக்கணன் பாவவினாசனன்
மங்குல்போலு மரகதமேனியன்
சங்குசக்கர மேந்திதன்றாளினிற்
பொங்குமாமல ரேத்திப்புனைந்திலேன். (௨௭)

வேண்டினார் தம் விழைவனைத்துந்தரு
மாண்டகைப்புக் ராணைமுகத்தனைக்
கூண்டசெங்கதிர்க் கற்றைக்குரிசிலைப்
பூண்டவன்பாற் புகழ்ந்துபணிந்திலேன். (௨௮)

இம்மையிற்றிரு வாக்கத்தையிந்திடு
மம்மையிற்ற னரும்பதநல்கிடும்

வெம்மைதீர்பனி வெற்புதவுங்கொடிச்
செம்மலர்ப்பத மேத்தவுஞ்செய்திலேன். (௨௯)

நினைந்தபொழிதி னெடும்பவநீக்கடுங்
கனைந்துவண்டார் கடுக்கைக்கடவுண்மேல்
வனைந்தசீருத் திரந்தனைவாயினுற்
புனைந்துரைத்திலேன் வேதம்புகன் றிலேன். (௩௦)

கோதனங்களி லொன்றுங்கொடுத்திலே
னாதுலர்க்குப் பொருள்களளித்திலேன்
சீதவார்பொழிற் செய்துவளர்த்திலேன்
பாதைநீர்துகர்ப் பந்தரமைத்திலேன். (௩௧)

வில்வமர்லை விமலனுக்கீந்திலேன்
நல்லசாளக் கிராமநயந்திலேன்
மல்லனீர்விடுத் தோம்பிவளர்த்திடும்
புல்லிதழ்ப்பூந் துளபம்புனைந்திலேன். (௩௨)

சித்தமுற்றுச் சிவநிசினோற்றிலேன்
முத்தினத்தரி வாரமுயன்றிலேன்
வைத்தநீணிதி யோடுமனைகளு
மித்தலைக்கன்றிச் செல்கதிக்கெய்துமோ. (௩௩)

போயிறந்தது காலம்புகுந்தது
நோயுங்காய முதுமைதுடக்கமு
மாயுமாவியும் வந்ததுகூற்றமு
மாயும்போதி னருந்துணையாவதே. (௩௪)

ஏதுசெய்துவ னெவ்விடத்தேகுவேன்
பீதிரெஞ்சம் பிளக்கவருந்தினேன்
மூதறிந்து தருமமுயன்றிலேன்
போதமற்ற பொறியிணியேனொ. (௩௫)

அஞ்சிமாழ்கி யழுதிடுங்காலையி
னெஞ்சில்வேறு நினைதலுமங்ஙனே
தஞ்சமுற்றவர் போலத்தளர்வகன்
றுஞ்சினேனென் றுவகையின்மூழ்கினான். (௩௬)

பண்டியானிதி தேடிப்படருநாட்
கண்டல்குழகனாக் கங்கையந்தீர்த்தத்திற்

றண்டுகுண்டிகை தாங்கியமாதவர்
கொண்டமாக வளத்தியல்கூறினார். (௩௭)

பண்பிற்கேட்டனன் பாதிச்சுலோகத்திற்
றண்புனற்றுரை மாகத்திற்றாமுவர்
விண்புரப்பர் வினியும்வினையென
வொண்பொருட்சொல் வியாதனன்றோதினான். (௩௮)

ஆன்னவாறு புரிசுவமல்லது
பின்னர்வேறோர் பெருந்தவமில்லென
நன்னலத்த நருமதையாற்றினிற்
றுன்னியொன்பது நாட்புனல்தோய்ந்திட்டான். (௩௯)

கொடுகிமேனி குலையப்பத்தாந்தினத்
திடுகுகண்ணின நேறியமூப்பினன்
முடுகியன்னதி மூழ்கிக்கோவிந்தனைக்
கடிதினோதிக் களையிடத்துஞ்சினான். (௪௦)

மீண்டும்பாரினில் வேதியனாகியே
யீண்டிற்றந்த பிரயாகையிரும்புன
லாண்டோர்மாக மதியமர்ந்தாடியே
மாண்டுசத்திய லோகமருவியே. (௪௧)

ஆதிநான்முக னோடுமினிதமர்ந்
தோதுகற்ப மொழிந்திடுங்காலத்தின்
மேதினிக்கனோர் வேதியனாகியே
நாதன்காசி யணிநகர்நண்ணினான். (௪௨)

காசியானந்தக் கானனந்தன்னிடை
மாசில்கங்கையின் மாகநீர்மூழ்கியே
பூசுரன்னவன் போன்றினனக்கணத்
தீசன்முத்தியி லேற்றினனென்பவே. (௪௩)

வேறு.

நருமதையின்மாகமதி யாடியிடுநற்பயனாற்
புருகூதனகரடைந்து புவிபின்னவேதியனாகிப்
பிரயாகைப்புனலாடிப் பிரமபதஞ்சேர்ந்தபின்னர்
வினாயார்காசியின்விளிந்து வீட்டின்பமெய்தினான். (௪௪)

சுவீதன் முத்திபெற்ற அத்தியாய முற்றிற்று.
ஆ அத்தியாயம் ௪௪-க்குத் திருவிருத்தம் ௭௨௫.

இருபதாவது,

வீமனேகாதசி விரதமகிமையுணர்த்த அத்தியாயம்.

என்றுமுனிவரன்பின்னு மிரவிசுலத்தின்வேந்தே
நன்றிமாகமதியி னலத்தையாரேநவில்வா
ரன்றிமதியமீரா றதனின்மாகமதிதான்
வென்றியிமையோர்தம்முன் மகவான்போல்விளங்கும். (க)

பெருகுபாவமனைத்து மாகமதியும்பிறந்தால்
வெருளியோடிக்கதறி வெவ்வேறுகவிரியு
மரியதேவர்காந்தியனைத்துந் தெண்ணீரடங்கிப்
புரியுநன்மையென்ன வேதநான்கும்புகலும். (உ)

மறைக்குமாயையொருவி மனனத்துற்றோர்தாழு
மெறிக்குங்கதிர்வாளமரின் நெதிர்தின்றிறந்தோர் தாழு
நெறிக்கொண்மாகமதியி நெடுநாண்மூழ்குகிலையோர்
குறிக்கொண்டெய்தும்பதவி கூடார்வேந்தர்வேந்தே. (ங)

அருவிப்புனலிற்படித லதிகபலத்தையருளு
மருவிக்கூபம்வாவி யாடலொருசீர்வழங்கு
மினாயுமாரின்றென்னில் முதனாளெடுத்துவைத்த
வுரியகுடத்திற்றெண்ணீர் கங்கையாடலொக்கும். (ச)

ஆடுந்திரத்தையுடையோ ரரியவிரதம்பிடித்து
நீடுமெண்ணைமூழ்கி நெடுநீராடலொழிந்து
பீடார்மாகமுடிவிற்பேசுந்தானம்வழங்கி
லோடும்பரிதியிடைபோய்த் திருமால்பாதத்துறைவார். (ரு)

ஆரேமாகமதியின் பலத்தினளவையிசைப்பார்
பாரேமுடைவிறபுரந்த பாண்டுதனயரவருள்
வாரார்கழற்கால்வீம னாராரியனைவணங்கிச்
சீரார்தவமாமுனியே கேளென்றிதனைத்தெரித்தான். (சு)

அடியேன்றண்ணையுலகோ ரரிவாரத்தினயிலுங்
கொடியோனென்பரஃது மன்றியரவகொடியோன்
வடிவாள்வேற்கையினையோர் மற்றச்சகுனிமுதலா
முடியார்வேந்தரெல்லா மிதனுகைத்துமொழிவார். (ஊ)

உண்டியொழியமாட்டே னேகாதசிவந்துற்றார்
பண்டையிலும்வாரிவ விருமுன்பசியோ மிகுமாற்
கொண்டபலமூலத்தாற் கொடியபசியைத்தகைவே
னண்டர்குருவேயனையா யடியேற்கருளென்றிரந்தான். (அ)

ஒருநாளியற்றுவிரத மோராண்டியற்றுமபலத்தே
வினாவிற்றருவதாக வேண்டுமதுநீவிளம்பென்
றரசற்கரசனுரைப்ப வழகிறென்னொவ்வந்த
குருபுங்கவகேளென்னாக் குருபுங்கவனுங்கு றும். (க)

வேறு.

வானோர்புகழுமாகமதி வளரும்பக்கத்தரிவாரற்
தானோர்முறைநீயியற்றுதியே லோராண்டியற்றுந்தகைமையதா
மீனோர்விசம்பின்வெயில்பரப்ப வினியுமிருளும்பனியும்போற்
காணுந்தொடையாய்பாவவினை யிதனொழிந்துகட்டாமே. (க0)

கங்கைமுதலாந்திருந்தியிற் கலந்துநெடுநாட்படிந்தோரும்
பொங்குதுரகம்பெருவேள்வி யொருநூறடைவிற்புரிந்தோருந்
தங்கவரைபோற்பொற்குவிய றுனமாகவளித்தோரும்
பங்கமிலதாமரிவாரப் பலத்திற்பாதிபெருரன்றே. (கக)

அலைக்குங்கடல்குழவனியெல்லா மளித்தபலனங்கொருதட்டு
நிலைக்குமரிவாரப்பலன்மற் றொருதட்டிலுமாய்நிறுக்குங்காற்
அலைத்தட்டிணையிலரிவாரத் தட்டுப்பாரந்தாங்குமொற்
சிலைக்கையரசேயிதற்கிணையாய்ச் செப்பும்விரதமொன்றுளதோ.()

தீற்றுந்தரையினெற்சொரிந்து தெண்ணீர்க்கும்பமதில்வைத்தே
யாற்றுந்துகிலையதின்மேலே யழகாய்வைத்துப்பின்னதின்மேன்
மாற்றினுயர்ந்தபொன்னாற்செய் வராகமூர்த்திதனையிருத்திப்
போற்றியாவாகனமதி யங்கப்பூசைபுரிந்திட்டே. (கங)

உரைத்தவிதியேயுபசார முள்ளவெல்லாமொருங்காற்றிப்
பரித்தவிவரின்றுயிலாமற் பரமன்கதைபாற்போதகற்றி
நிரைத்தகதிரோனெழுமளவி னியமமுடித்துநெடுமாலை
யருத்தியுடனேயருச்சித்துப் பூசைமுடித்தவமையத்தில். (கச)

ஆசாரியனுக்கத்துணையு மன்பின்முறையினளித்தபின்னர்த்
தேசார்மறையோர்தம்மோடுஞ் செறிந்தவிருந்தோர்தம்மோடுங்

**ககஉ வீமனேகாதசி விரதமகிமையுணர்த்த
அந்தியாயம்.**

கூசாக்கிளைஞர் தம்மோடுங் குழுமிப்பெரும்பாரணஞ்செய்தோர்
வீசார்கலிகுழலகினிடை மீண்டும்பிறவார்வேல்வேந்தே. (கரு)

இன்னமுறையேயிவ்விரத மியற்றுவாயென்றிசைத்திடலு
மன்னுதருமன் றிருத்துணையாம் வடிவாள்வீமனிசைந்தேகி
யன்னதிதிவந்தெய்திடலு மற்றைப்புலரிக்கடன்கழித்து
மின்னுதிகிரித்திருமாலே விதித்தமுறையின்வழிபட்டே. (ககூ)

பரிதிக்கடவுணன்பகலைப் படருங்காலைப்பசியுடற்ற
வரிதினெழுந்தத்தினபுரத்தி நகன் பூஞ்சோலைநடுவெய்திப்
பிரதைகுமரானீறைஞ்ஞா றிளரீர்குடித்துப்பெரும்பனசர்
தருதீங்கனியீராயிரந்தா னருந்திப்பசியுந்தணியாயும். (கௌ)

மொழியார்கருப்புப்பெருங்கட்டு முன்னுறருந்தித்தீந்தேறல்
வழியார்கதலிநெடுங்குலைக ளீனாஞ்ஞா றுவருத்துண்டு
பொழிபாற்குளம்புரீருந்திப் போகாதுயினைப்புறங்காத்து
விழியாவிருந்துநிசிகழித்துப் புலரிப்போதின்வினைந்தெழுந்தே. (க)

காயும்வடவாவனல்போல வயிற்றுப்பசித்தீக்கனன்றெரியத்
தோயமுழ்க்கடன்கழித்துச் சொன்னவிரதத்தொழின்முடித்துச்
சீயமனையானெய்தோய்த்த நெகிழ்ந்ததிர ளைமூன்றுண்டு
மேயகருணைத்ததிதீம்பால் வெள்ளத்தோடுமிகவுண்டான். (ககூ)

வன்பிற்பசியையுள்ளடக்கி வாயுதனயன்பாரணஞ்செய்
தின்புற்றிடலாலன்றுமுதல் வீமனேகாதசியென்ன
வன்பிற்புகலப்பட்டதுதா னரியவிந்தவிரதமின்றித்
துன்பக்கடலிற்றுலாவாணாக் கரையினேற்றுந்தோணியுண்டோ. (க)

அரியவேள்விகளின்மிக்க வயமேதம்போல்வனையுளெல்லாம்
பரியமேருவதுபோலப் பத்தர்கணத்துமாயனைப்போல்
விரியுநீருட்கங்கையைப்போல் விண்மீன்குழாத்துவிதுவினைப்போ
லுரியவிரதமவற்றுளெல்லா மாகமதியேயுயர்ந்ததுகாண். (உக)

விடங்கொப்பளிக்குந்துளையெயிற்று விரிபைத்தலையாடரவமெல்லா
மடங்க்ககலுமுன்மல்காண வஞ்சியொதுங்குமதுபோல
முடங்குமுனைவாம்பரித்திண்டே ரிரவிமகரமுற்றுதலுந்
துடங்குவினையிற்பாவமெல்லாந் துரிசற்றிரிந்துதொலைந்திடமே. (க)

வேறு.

மதியிலாக்கங்குல்போன்று மலரிலாவாவிபோன்று
நிதியிலானிளமைபோன்று நெய்யிலாவடிசில்போன்று

நதியிலாநகரம்போன்று நாற்றமின்மலரேபோன்றும்
விதியினுன்மாகதிங்கட் புனல்புகான்விளக்கமன்றே.

(௨௩)

வேறு.

வானுதவன் மாமகரத்துறலும்
வளர்வைககா யின்னதியின் றுறைபோய்
தேனாதுளவத்திரு மாலெனவுஞ்
சிவனேயென வும்புனன்மூழ்கிடுவோர்
கானார்மல னாந்தருநீழலின்வாய்க்
கனவாலயம் வாழுமரம்பையர்தம்
பூநாறிதழிற்குதை பெய்தினகும்
புணர்மென்மூலையிற் றெய்யல்புகுந்துறைவார். (௨௪)

ஏகாதசியோடியை யும்புனிதத்
தெழின்மாகம தித்திரனாபுகல்வார்
மோகாதியின் வைகிடுமானிடனா
முத்திக்ககா யேற்றுவதென்றுளையாய்
பாகார்மொழி மங்கையோர்பங்குறையும்
பரமன்சிவ மாநிசியொன்றதனாற்
சேகார்தொழில் விற்கொலைவேடனைநற்
சிவலோக மிருத்தியதென்றனனே. (௨௫)

விமனேகாந்சி விரதமகிமையுணர்த்த அத்தியாய ழுற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௨௦-க்குத் திருவிருத்தம் ௭௫௦.

இருபத்தோராவது,

சிவராத்திரி மகிமையுணர்த்த அத்தியாயம்.

முகமனோடுநீதிசான் முனிவனிதுகூறவே
யகமகிழ்வினோடெழா வரசரரியேறனான்
சீகரவளையதனின்வாழ் சிவநிசியின்மான்மியம்
புகரணையதேசிகா புகறியெனவோதினான். (௧)

அறைகமுலினீடுதா ளரசனீதுகூறவே
மறைமுனிவனோதுவான் மதி கொள்ளுடமாதமுங்
குறைவினெடுமீனமுங் குழுமுமிடையாகவே
பிறைகுறையுநாளினீள் பெருகுபதினாலாய். (௨)

ககசு சிவராத்திரி மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

வருதிதியதாகுமால் வரதனிசியானதே
யரஹரவதார்சொல்வா ரதன்மகிமைநாதன்மேற்
பரவரியவில்வமும் பசிபதனை தூவியோ
ரிரவுதயில்லீங்குவா ரிறைவனுலகேதுயார். (௩)

மகமதனுண்மேலதாம் வருதுரகமேதமே
நகமதனுண்மேலதாம் நவையின்வடமேருவே
புகன்மறையுண்மேலதாம் புனிதமிதுசாமமே
திகழ்விரதமேலதாஞ் சிவசிசியநாவதே. (௪)

உலகில்வருபாவமா முணர்ச்சிதையாவையு
நிலைகருகியாய்வுறு நிமிடமதினீறதாய்த்
தொலைவில்சிகைவீசியே சுடுகனவியாகுமாற்
சிலைவலிசெய்தோளிளாய் சிவசிசியநாவதே. (௫)

வேறு.

பொங்கியவளங்களோங்குஞ் சாகரபுரத்தைச்சூழ்ந்து
மங்குல்போழ்நெடியயிஞ்சிப் புறத்தினின்மன்னிவாழ்வோ
னங்குலனென்னுநாமத் தடுகொலைப்பகழிவேடன்
செங்கணன்குருதிதோய்ந்த வுகிரினன்சுங்கமொப்பான். (௬)

வெண்ணிறத்தசைகள்தின்று வெடிபுலார்கமழும்வாயான்
றண்ணளிசிறிதுமில்லான் நமரொடுங்குமுயிவாழ்வோன்
முண்ணெனவெழுந்தோர்ஞான்றிற் ரெடுகழற்றோலும்வீக்கித்
திண்ணிதிற்கரியகச்சை மருங்குறச்செறித்துநீவி. (௭)

நிணங்கொளும்பகழித்தூணி வெரினுறநெருங்கவார்த்து
வணங்கியசாபமேந்தி மயிரணிச்சுரிகைசேர்த்து
கணங்கொளுங்கரியகுஞ்சிக் கயிற்றினில்விசித்துக்கட்டித்
துணங்கையிட்டலகைசெல்ல வேட்டைமேற்றுணிந்துபோனான். (௮)

குரவமாமருதுபுன்னை கோங்குவேல்கடம்புவன்னி
மரவங்கடவிளமிரத்தி வெள்ளிலால்மாதூளங்க
மரசுபாதிரிசெருந்தி யங்கோலமகில்வேய்சந்தஞ்
சுரபுன்னைகுடசம்வேங்கை மராமரஞ்சுரைகாரை. (௯)

இன்னனமுதலாயுள்ள மரத்தினுனெருங்கியெங்கு
பின்னுவெம்பரிதிவானேன் வெயிற்கதிர்நுழையாதியாருந்

துன்னருங்கொடுமுட்காணிற் றமியனாய்ச்சென்றுதொக்கான்
வன்னியிற்கொடியசீற்றக் கொலைத்தொழில்மறவன்மாதோ. (க0)

கொய்யுளேமடங்கலேறு கோட்டுவாரணத்திற்பாய்ந்து
வெய்யவள்ளுகிறிற்றுங்க விபுலமத்தகத்தைப்போழ்ந்து
துய்யவெண்மருப்பைவாங்கிச் சோரியோடுகுத்தமுதத
மையறுமா துளங்கம் பழமெனவயங்குமோர்பால். (கக)

குடாவடி புளியமீயற் குரும்பைதொட்டுண் ணுமோர்பால்
கடாநிறைவேழத்தோடு கவையமேற்றுறுதலோர்பால்
விடாதிசுவெகுளியேவங்கை கேழலைவெகுளுமோர்பால்
படாழுலைபவர்கனைய வுழைக்குலம்பாயுமோர்பால். (க2)

இரும்பெனமுறியுளீன்கோட் டிறலைகளுகைக்குமோர்பா
லரும்பியசூழியொண்கட் குறுமுயலகலுமோர்பால்
பெரும்புயன்முழக்கமென்னப் பிடிக்குலம்பிளிறுமோர்பாற்
றிரும்பியமுகத்தினோடுஞ் செஞ்சுணங்கீட்டமோர்பால். (க3)

விதுவினைக்கவருஞ்சீற்ற விடவெயிற்றகல்வாய்நாகம்
பதவிவிட்டடவியெய்திப் படிந்ததுபோலவாகக்
கதழெரியுயிர்ப்புக்காற்றிற் கானகங்கறிந்துவாடப்
புதையிருணிறத்தபார்தண் முளைதொடும்புகுவதோர்பால். (க4)

கோகிலம்பூவைகிள்ளை குக்கில்காரண்டமாந்தை
தோகைபாறெருவையன் றில் சுவணநீர்க்காகநாரை
கூகையாண்டலைவண்டானங் குரண்டஞ்சிச்சிலிகுறம்பூள்
காகஞ்சாதகப்புண்ணேமி கபேரதகநெருங்குமெங்கும். (க5)

இத்திரமனைத்துநோக்கி வேட்டத்தினியல்பிற்கேற்ற
குத்திரக்கண்ணியூன்றிக் கோனிற் இவார்களோடித்
தத்துதாள்பிணிக்கவல்ல வியந்திரந்தரையிற்சேர்த்திப்
பத்திரமரங்கடோறும் பல்வலைநெருங்குகி. (க6)

கட்டியவலையிற்பாய விலங்கினங்கலங்கவோட்டுந்
தொட்டவெஞ்சிலையின்வாளி துறந்திடுங்குணில்கள்வீசும்
விட்டெறிகவண்கலோச்சும் விடர்மரப்பழுவமேறித்
தட்டவாயரவமோச்சித் தவழுஞ்சூலுமெழுவேமும். (க7)

பாசங்கள்பரியத்தாவி முன்னரோபடர்ந்துசெல்லக்
காய்கினளும்வியேவுங் கனைகுரற்பறவைபோல

ககக சிவராத்திரி மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

மாசறவிளித்துக்கவும் வல்விலங்குடற்றுமாபோ
லாசறப்பயிலுமானி னடிகண்டுதொடர்ந்துபற்றும். (கஅ)

இன்னனவேட்டஞ்செய்து மெலிந்துடவிழைத்ததல்லாற்
றுன்னியோர்விலங்குமாய்க்கப் பெற்றிலன் றுயர்கொணெஞ்ச
னின்னலுற்றிருந்தகாலே யெரித்தவெங்கதினாவாங்கிப்
பொன்னெடுந்தேரின்வெய்யோன் குடகடற்புறத்தனான். (கக)

திருந்துகோலோச்சிவையஞ் செலுத்துதேர்வேந்தன்மாயப்
பொருந்தியகேளீர்வையம் புரப்பதற்கடைவதேயச்
சரிந்துபுன்மாலையெய்தத் தாபமுற்றிடைந்துவேடன்
விரிந்தபூஞ்சூழியெய்தி வினையமேதென்னநின்றான் (உ௦)

விண்புகும்பருதிசெல்ல மாலையும்வினாவின்னங்கக்
கண்புதைத்தனையுங்கங்குற் காரிருள்கவித்தலாலே
மண்படர்வரனங்கான மாதிரமென்றுந்தோன்று
வெண்பிறிதில்லையுனற் றிடவிவணெய்திற்றெனன (உ௧)

மறுகியவுளத்தன்கண்ணீர் வழிந்திடுமுகத்தன்மாழ்கிச்
சிறுவர்களுநன்றின்னே வாடுவரென்றுதேம்பும்
பிறைநுதலெயிற்றிசோகம் பெரிதெண்ணிமயங்கிவாடு
நறியலுனின் றிச்சென்று லுணவுண்டோநமருக்கென்னும். (உ௨)

சிறந்தவைகறையிற்சேர்து மென்னினுந்தினலுனற்று
வெறுங்கையோடெய்தினேமேற் பசியினுன்மெலிவரந்தோ
உறைந்திவணெய்தித்தெண்ணீ ருணவரும்விலங்குபார்த்து
மறைந்திருந்தெய்துகோற னலனெனமனத்துட்கொண்டான். ()

நீர்த்துறையிடைகரந்து நின்றிடிற்றேரூன்றுமென்னச்
சேர்த்திடுவில்லின்வாளிச் செங்கையன்சினத்தநெஞ்சன்
வேர்த்திடுமெய்யனீலக் கஞ்சுகன்வினாவிலுற்றுப்
பார்த்தொருவில்வத்தேறிப் படுதழைப்பணையிற்சேர்ந்தான் ()

வையிலைச்சரிகையாலே முள்ளெலாநறுக்கமாற்றிப்
பெய்கணைவிலங்கினேவிற் பெரிதிடைதடுக்குமென்னக்
கொய்தனென றிந்தான் பச்சைக் கூவிளந்தளிரையாங்கண்
கையினிற்சாபநாணிற் கணைதொடுத்திருந்தான்மன்னே. (உ௩)

குழைத்தபாசடைகமென்னுங் கூவிளமூலத்தின்கண்
மழைத்ததண்புயல்போனீல மணிமிடற்றாதினென்னத்

தழைத்தபொற்புராணலிங்கந் தராயினிலெவரும்பூசை
யிழைத்தவேட்டுவனுங்காணு தாயிடையிருந்ததன்றே. (௨௬)

எய்திடும்கிலங்குதன்னை மறைக்குமிக்குழைகளென்னக்
கொய்தவனெறியவீழ்ந்த கூவிளந்தளிர்களெல்லாம்
பொய்கையங்ககையின்வைகும் புராதனவிங்கசசென்னி
வைதிகநெறியிற்சாத்து மலரெனமலிந்தவன்றே. (௨௭)

சீதளப்பனியின்மூழ்குஞ் சிரத்தினனுணவுதிர்ந்தான்
போதிருளுறக்கநீத்தான் புராரிமுன்வைகிநின்றான்
ஏதமற்றெறிந்தவில்வத் தியற்றியவழிபாடுற்றான்
மாதவரிவன்போல்யாரே சிவநிசிவரம்பினின்றார். (௨௮)

மயர்வுறுவுலகத்தோர்தம் வல்வினைக்கருமம்வாய்ப்ப
வயர்வறச்சான்றாய்நோக்கு மமலனும்வில்லங்கினீட்டத்
தியல்புறுவரவுநோக்குங் கிராதனுமிருவரன்றித்
துயிலினையறறைக்கங்குல் துறந்திருந்தார்கள்யாரோ. (௨௯)

இன்னவித்தலையவாக வெயினனைவரவுகாணுத்
தன்னமர்காதற்கற்பி னெயிற்றியுந்தளர்ந்துவாடித்
துன்னியகுன்றிமாலை முலையினள்விழிநீர்சோரப்
பன்னினளிரங்கியாற்றா தினையனபகர்தலுற்றாள். (௩௦)

வேறு.

பேதைப்பருவத்தே வந்தென்னைக்கைபபிடித்தா
யீதித்துணைநாளு மென்னைப்பிரிந்தறியாய்
காதற்கணவாயிக் கங்குலிடைமீளாம
லேதுற்றனையிடைபூ நேதென்றறியேனே. (௩௧)

சாயுஞ்சிலையிற் சரங்கொளுவுமுன்னெதிர்ந்து
சீயங்கொலைபுரியத் தோள்வவிகடர்ந்தனையோ
காயுஞ்சினவா ளரவங்கடித்தொறுக்கப்
பாயும்புவிழ்பால்வா யவ்விடத்திற்பட்டாயோ (௩௨)

மானிடவர்செல்லா வனத்திறறியாளாய்ப்
போனவழிதேடிப் புகுவெனெனவெழுந்தால்
வானவிருமின்றி வழியறியலாற்றுகிலேன்
நேனுலவுதாரா யெனவழுதுதேம்பினாள். (௩௩)

ககஅ சிவராத்திரி மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

வேறு.

ஊன்கிடையாதுவாடி யுணவந்துபபனியிற்றேயுய்ந்து
மான்பிணைவாவுபார்த்துத் துயிலற்றமரத்தினும்பர்த்
தேன்றுணர்பானம்பண்ணி யிருந்துழியிருளைச்சீறி
வான்படர்புரவித்தேரோ னுதையமால்வரையில்வந்தான். (௩௪)

வயங்கியகதிரோனெய்தும் வைகறையதனின்வேடன்
கயங்கியவுளத்தன்னில்வப் பணைநின்றுகடித்திழந்து
மயங்கியமனைவிதன்னை வருத்தந்தீர்த்திடுவானெல்லை
யியங்கியகாவின்முந்திக் கதுமெனவெழுந்துவந்தான். (௩௫)

மற்றவன்றன்னைநேடி மைந்தனாபுடனேகொண்டு
சிற்றிடையெயிற்றிகாணிற் சென்றிடுநெறியிற்கண்டு
கற்றடந்தோளிற்புல்லிக் கணவனுக்கிரங்கிமாழ்க
வுற்றவன்றானுமின்ன லொழிகெனமுகமன்சொன்னான். (௩௬)

இளஞ்சிறுர்தாமுங்காத லெயிற்றியும்பின்னேபோத
வளைந்தவிற்றடக்கைவேடன் மனையினில்வந்துவைகி
யுளைந்தெழுதுன்பநீங்கி பூனடியவரோடுண்டு
விளைந்திடுவிதியின்கோட்பாற் சிறிதுநாட்செல்லவீந்தான். (௩௭)

வேறு.

அஞ்சனகிரித்தொகுதி யன்னதொருமெய்யர்
மஞ்சிடியெனக்குமுறும் வாய்மையர்கள்வள்வாய்ச்
சிஞ்சுகமெனத்தெனு சினத்தினர்வதைக்கு
நெஞ்சினர்கள்காலபடர் வந்தனர்நிறைந்தார். (௩௮)

எற்றுதியெனச்சில ரியம்புவர்கள்வாளாற்
செற்றுதிரெனச்சிலர் செயிற்பர்நெடுநாணிற்
பற்றுதிரெனச்சிலர் பகர்ந்திடுவர்வேலா
விற்துடல்கழிந்திட வெறிந்திடுமினென்பார். (௩௯)

மண்ணிலுயர்தேருருளின் வட்டமெனலாய
கண்ணுழலகால்வயவர் கைப்படுமவ்வேட
னெண்ணினைவுற்றழு திரங்கியிடுமெல்லை
விண்ணினொளிபொங்குமோர் விமானமொடுவந்தார். (௪௦)

வந்தகணநாதர்நெடு வாளரவுபற்று
மிர்துவெனநின்றதுயர் வேடனையெடுத்தே

மந்தரமெனத்தகைய மானமிசைவையா
வந்தரவிசும்பிடை யெழுந்தனரகன்றார். (சக)

வெங்கொலைசெய்வேடனை விமானமிசைவெயற்றி
யிங்கிவர்கள்சென்றபடி கண்டியமதூதா
மங்குலனமேனியர்கள் வாளெயிறுதினனா
பொங்கியசினத்தினர் புகுந்திவைபுடைத்தார். (சஉ)

வேறு.

பாவர்விடுத்ததூதுவாரீ ரியாங்கள் பற்றுமிவன்றன்னைக்
காவல்விடுத்துவிமானத்தி னேற்றிவானிற்கடி தகல்வீர்
மேவுமிவனைவின்மேவ விடுத்தற்கிசையேமிவ்வேடன்
பாவமிழைத்ததன்றியற னுண்டேலதுவும்பகர்ந்திடுவீர். (சங)

கற்பங்கழிக்குமவிரிஞ்சன்முத லெங்கோனானைகடப்பதன்றி
பொற்பொன்றியனந்திரன்முதலாம் புத்தெளெவரும்புரந்திடினு
மற்பந்தவமென்றியற்றானை விமானத்தேற்றியகறிரெனில்
வெற்பின்றலைகள்போலுமது சிாங்களுருள வீட்டுவமால். (சச)

என்னமொழியுமொழிகேட்டுக கண்கள்வெளுவினரத்தெழுந்து
பொன்னினுலகிற்புரந்தரனைப் போகவதயிற்சலபதியைத்
துன்னுமழகைக்கியக்கர்மன்னைச் சுகோடதினிலந்தகனை
மன்னியுறையவருள்புரிந்த மகேசன்பணிக்கவந்தேமால். (சரு)

எங்கள்பெருமானடி யார்தன் னடியார்நீவினெதிர்ந்தெம்பாற்
பொங்குசெருக்கிற்புயவீரம் புகலத்தருமோபொறியில்வீர்
சிங்கமுறுத்துவரும்போது சிறுபுன்முயலோசெருவேற்குங்
கங்கைமுடித்தானடியார்முன் காலபடரோவெதிர்வதுவே. (சசு)

காலகாலனவிரிஞ்சனெடு கரியோன நியாக்கண்ணுநிலோன்
சூலபாணிவிடுக்கவரு தூதர்க்கெதிரோநீரென்ன
வாலகாலமெனப்பொங்கி யவர்கைமுசலந்தனைப்பறித்துப்
பாலமார்புதலைசிதற முனிந்துபுடைத்துவின்படர்ந்தார். (சஎ)

இழந்தபடையர்செஞ்சோரி யிறைக்குந்தலையர்நடுநடுங்கி
யுழந்ததுயரானீர்வறிதா யுலர்ந்தநாவரொடுங்குமெய்யுர்
சுழன்றவிழியர்நினைதோறுந் துண்ணென்னெஞ்சரமுதரற்றிப
பழந்தம்பதியினிடையோடிப் பருதிமகன்முன்போய்கிழுந்தார்.()

சிவராத்திரி மகிமையுடைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௨௪-க்குத் திருவிருத்தம் எசுஅ.

இருபத்திரண்டாவது,

இயமன் சிவனிடத்துச்சென்ற அத்தியாயம்.

போழ்ந்தமெய்யர் போருமுயிர்ப்பினர்
வீழ்ந்துதானே வணங்குறும்வேலையி
லாழ்ந்தகேள்வி யறிஞர்நமன்றனைச்
சூழ்ந்திருந்த சபையினைச்சொல்லுவாம். (க)

உலகொறுத்திடுங் காலனுயர்மிருத்
தலகிலாநிலை யந்தகன்மூவருங்
கொலைகொள்வேவினர் கோரவுருவினர்
மலைகள்போல மருங்கினில்வைகவே. (உ)

பிணியின்முந்து பெருங்கயக்குட்டநோய்
தணிவருஞ்சுரந் தண்குளிர்வெப்பநீள்
கணிதமற்ற வறுமைகலியொடு
பணிவிடைத்தொழிற் பாங்கினினிற்கவே. (ங)

மறப்புச்சோம்பு வருத்தமழுகையாற்
சிறப்பிலாத பசிகினந்தீக்குண
மொறுத்ததாகங் குரோதமுலோபமோ
டிறுத்தகாமங்க ளேவவினிற்கவே. (ச)

விளங்குமோகம் வயிரம்விண்மீனெனத்
துளங்குசுத்த முனிக்கணந்தொல்லைநூ
லுளங்கொள்கித்திர குத்தலுமுண்மைநூ
லளந்தசெங்கோ லரசருஞ்சூழவே. (ரு)

இருந்தகூற்று வனெய்தியதூதரைப்
புரிந்துநோக்கிப் புகையெழக்கண்களி
லெரிந்தசிர்தைய னேழுலகத்தைபு
மருந்துவான்போ லுழன்றமுகத்தினுன். (க்)

கொண்டசீற்றமுந் தூதுவர்கோலமுங்
கண்டுபேரவை முற்றுங்கலங்கியே
பண்டையோவியம் போலப்பதைப்பற்று
விண்டபேருயிர்ப் பும்விடவஞ்சினர். (௭)

துயக்கமெய்திய தூதுவரஞ்சிரீ
ரியக்கராக்கத ரோவிமையோர்களோ

தியக்கமெய்த துமைச்செகுத்தாரெவர்
மயக்கமற்றிது போதில்வழங்குவீர்.

(அ)

யாவராயினு மெவ்வுலகத்தினும்
டோவராயினும் புக்கிடம்புக்கவர்
சாவதார்க்கிச் சினந்தணிப்பேனெனக்
காவலன்சொலத் தூதர்கழறினார்

(க)

வேறு.

என்னுரை செய்குவ மெந்தாய்
நின்னுரை யானையி னேர்ந்தே
பன்னிய பாதக வேட
னின்னுயிர் கொள்ள வெழுந்தே.

(க௦)

சென்றவ னாவி செகுத்தோம்
பின்றைய னாவி பிணித்தே
முன்றிரு முன்றினி லுய்ப்பா
மின்று வழக்கோ டெதிர்த்தோம்.

(க௧)

எட்டொ டிரண்டு திசைக்கும்
விட்டொரி சோதி விமானத்
தட்டினில் வந்திடு தக்கோர்
மட்டில ரெம்மை வளைத்தார்

(க௨)

ஈடுபடுத்தி யெதிர்த்தார்
வேடனை யும்விடு வித்தார்
மாடுறு மானம தேற்றி
யோடி வடாதிசை யற்றார்.

(க௩)

பின்பு தொடர்ந்து பெயர்ந்தோ
முன்பவ னைக மொழிந்தே
யன்பற வெங்கதை யாலே
யென்பற மோதி யெறிந்தார்.

(க௪)

ஆன்னவர் சொன்ன வழற்சொற்
றென்னவ நின்னுழை செப்பிற்
சொன்னவர் நாவு துணிந்தே
மின்னிய மண்ணிடை வீழும்.

(க௫)

௧௨௨ இயமன் சிவனிடத்துச்சென்ற அத்தியாயம்.

காரிடி யன்ன கதிர்ப்பா
 ரேர்பெறு மெம்மிறை வற்கே
 நீரடி யானடி யாரென்
 ரோர்மொழி யெம்மை யுரைத்தார். (௧௬)

என்ன நிரப்பி யிறுத்தா
 நன்னது கால னயிற்றான்
 சொன்னது சங்கரர் துதென்
 னன்னின வெஞ்சி னுணர்ந்தான் (௧௭)

மாதவ ரோடயல் வைத்துங்
 கோதமில் சித்திர குத்தா
 கேதம விளைத்து கிராதன்
 யாது தவத்த னியம்பாய். (௧௮)

என்றிது கூற்ற னியம்ப
 நன்றிது வென்ன நயந்தே
 தொன்று படைத்த தொடர்ச்சி
 நின்று கணக்கு நினைந்தான். (௧௯)

ஆகி விரிஞ்ச னமைத்த
 போது துடங்கிய புல்லன்
 சாத னுறுந்துணை தானும்
 பாதக மேபயில் வற்றான். (௨௦)

மண்ணிடை மானிட ரெல்லா
 நண்ணிய பாதக நாடி
 யெண்ணிய போதி விவன்றன்
 பண்ணிய தேமிகு பாவம் (௨௧)

கற்றுணர் வெய்து கணக்கி
 னிற்றென வோதி யிருப்பக்
 கொற்றவ னாகிய கூற்று
 மற்றிது செய்ய மதித்தான். (௨௨)

ஆக்கிய போக ளழித்தே
 போக்கியல் யாவர் புறப்பார்
 நீக்கிய வீசன்முன் னேர்ந்த
 தூக்கிய நங்குறை சொல்வோம். (௨௩)

முத்தினை சால முழுததன்
டித்துணை யுங்கொ டெழுந்தே
சித்திர குத்த செறிந்தே
மைக்ககு கண்டன்முன் வைப்போம் (உச)

எம்மொடு மெய்சூதி யென்னு
மைம்மலை போய்யி டத்தின்
மொமையி னேறி விரைந்தே
மொமலின் வெற்பிடை சென்றான் (உரு)

வேறு.

வெள்ளிமால்வனையின நகண் வெளிமுகட்டொ ளிகள்விம்முந்
தள்ளருமணியிற்செய்த தமனியக் கோயில்வாயி
லெள்ள ரும்வினையத்தெய்தி யெருரைவிட்டிற்ங்கிக்கால
னெள்ளியநந்திபாற் போய்த் தன்வாவுநா த்துநின்றான். (உக)

கூற்றுடன் வரவையன்னோன் கொன்றைவேணியனுக்கோதச்
சாற்றினோன்றன்னை யிங்குத் தருகெனவிறைவன்கூறக்
சாற்றினுங்குகிச்சென்றிங் கடைகெனக்காலனெய்திப்
போற்றினன்பணிந்தானந்தி நிறுனியபுலத்தினின்றான். (உ௪)

பங்கயத்துறையுமாதி விரிஞ்சனுப்பதின்மர்தாமுஞ்
சங்கொடுதிகிரியேந்திச் சலதியிற்றியில்கொள்வானு
மங்கையிந்திராணி கோல வனமுலைதிழைக்குங்கோவுஞ்
செங்கதிர்க்கிரணத்திண்டே ராற்றிசெல்வர்தாமும. (உ௫)

மருத்துவர் தாமுமுன்னீர் வருணனுமனகைமூதூர்ப்
பரித்திடுமியக்கர்கோவும் படர்சிகைக்கனலின்வேந்துஞ்
சரித்திடுமிணையையூரு நிருதியுஞ்சகண்டத்தை
விரித்திடுபணத்திலேற்கும் விரல்வலிபுரகர்வேந்தும். (உ௬)

கடகரிவதனங்கொண்ட நணங்களுக்கரசன்றானும்
படவரவதனைண்ணுங் கெகயப்பரியி னோனும்
வடவரையனுங்க மோது மாருதக்கடவுடானு
முடலைநெட்டலையேறு முழுப்படைவீரன்னும. (௩௦)

நாததன்முதலாய்ள்ள நஞ்சரமுனிவர்தாமும்
புறரினிலா தியான பரமமாமுனிவர் தாமும்

கஉச இயமன் சிவனிடத்துச் சென்ற அத்தியாயம்.

வாரிதியவையோரேழு மால்வரைக்குலங்களேழுஞ்
சீருடைக்கங்கையாதி தீர்த்தமாரதியோரேழும். (௩௧)

விஞ்சையரியக்கர்சித்தர் விறல்வலிகருடர் தாமும்
வஞ்சிதுண்ணுசப்புத்தெய்வ மகவிரும்பிறருஞ்சுற்றி
யஞ்சலிசெய்துபோற்று மவர்குறைவியுயிர்நன்
நஞ்சனிகண்டத்தண்ண மனன துமுகத்தைநோக்கி. (௩௨)

கடைக்கனூல்விவலோடுங் காலனுங்கலித்தநெஞ்சன்
விடைக்கொடியுயர்த்ததோன்றல் விரைமலர்ந்தாறின்வீழ்ந்து
படைதகலிநதழிக்குமாதிப பண்ணவன்சரிதநெஞ்சி
னடைத்தனனாவினார வெடுதெடுதகறைவதானான் (௩௩)

வேறு

தேவர்க்குந்தேவோ சிவனே மறைமுதலே
மூவர்க்குமுத்தொழிலுங் கற்பித்தமுன்னோனே
காவற்கடவுளே கண்மூனறுடையோனே
யாவற்குமாயா யிருவினையுமீவோனே. (௩௪)

வேண்டுமுள்ளததின் விருப்புவெறுப்பற்றேனே
நீண்டபிறவி நிறையிருளோமாற்றியிடக்
கூண்டகனற்கொழுநகே கோவாமணிமுந்லே
பாண்டுதனயனுக்குப் பாசுபதமீந்நோனே (௩௫)

காமற்கடிந்து கவுரிதனைத்தோய்வோனே
யீமத்திருந்து மெழிமறுமக்கமீவோனே
சேமித்தநஞ்சண்டு நேவரமுதிந்தோனே
சோமக்கலையணிந்து துள்ளின மானேற்றோனே (௩௬)

எப்புரமும்வாழவருட் கண்ணுலெழின்மதவே
எப்புரமும்நீற வழல்கொழுததுமபெம்மானே
முப்புரமுந்தீய முறுவலித்தமுன்னவனே
துப்புரவுந்துய்ப்பவனு மாகிநின்றதொல்லோனே. (௩௭)

ஆக்கவிதியாயு மளிககநெடுமாலாயு
நீக்கவானாயு நிறைந்துநின்றகாரணனே
பாக்கியநிற்காணும் பழந்தவத்தினேன்பகரும்
வாக்கியவிண்ணப்பமொன்று சொல்கின்றேன்வானவனே. ()

பம்புபுவனம்படைக்க விதியைப்பணித்தாய்
நம்பியவைபுரக்க நாரணனைக்கற்பித்தாய்
யம்பொனிலகத் தமரேசனையும்வைத்தாய்
வெம்புவிசம்புலவ வெய்யோனையும்விடுத்தாய். (௩௯)

சீதவுத்தி வருணன்றிரத்தளித்தாய்
யூதைக்குறிசி லுலவும்படிபணித்தாய்
கோ திலளகை குபேரனுக்குமுன்பணித்தாய்
பாதகரைத்தெண்டிக்க நாபேனையும்பணித்தாய். (௪௦)

தேவரசுரர் திரிபுவனத்துள்ளோர்கள்
யாவருநீபணித்த வாறேயினிதமர்ந்தார்
வாவுதினாக்கடலு மண்ணோமும்விண்ணோமும்
காவலவநீபணித்த கற்பனையினின்றனவே. (௪௧)

அவ்வண்ணமேபணித்த வையனீயென்னளவு
மெவ்வண்ணமென்று மியல்பென்றுமெண்ணாது
செவ்வண்ணநீயே சிதைத்தாலதைந்திருத்து
மெய்வண்ணம்யாதே விளம்பிடநீ வேண்டுமால். (௪௨)

நீயுண்மைநீக்கிற் றருமநெறிதவங்கள்
போயவைகளுக்குன் றும் புணரிககாகடக்குங்
காயுங்கனலுநெடுங் காலுமூலகனைத்து
மாயும்படிகிமிடப் போதளவின்வந்திடுமே. (௪௩)

ஆனதனாலாக்கினோய் நீயேயடுக்கழிக்கி
னீனமுறுதீநரகங் காத்தலினிவேண்டேன்
வானவனேநீயளித்த வன்படமுமுத்திரையு
முனமிலா த்தண்டுமிவை யென்றேயொருங்குவைத்தான். ()

காலனுரைத்துக் கதைமுத்திரைப்படங்கண்
னாலமிசைவைத்திடலு நம்பனதுகண்டு
கோலமுறுவற் குலைசிலாநின்றெறியச்
சாலகினக்குவந்த தாழ்வேதெனவுரைத்தான். (௪௫)

தொன்றுபடுவினையாற் றோன்றியநாளின்றளவுங்
கொன்றுயிரகடின்று கொலைக்கருமமேற்கொண்ட
புன்றொழில்செய்வேடன் பொறியற்றபாதகன்றா
னன்றிபுரிதவங்க ளென்செய்தானாயகனே. (௪௬)

கஉக இயமன் சிவனிடத்துச்சென்ற அத்தியாயம்.

செல்லும்பரிவேள்வி செய்துமுடித்தானோ
வல்லும்பகலு மருந்தானஞ்செய்தானோ
புல்லுமகரரவிப் போதுபுனன்முழ்கினோ
நல்லவிமானத்தேறி நின்னுலகநண்ணுதற்கே. (சஎ)

மற்றனிவனால் வரதனேநீள்கணங்கள்
சிற்படியேனேவற் சிலர்கடமைமுனிந்து
பற்றியறமோ திப் பரிசுழியச்செய்தகதை
சற்றலின் பூன்னின் மடியேனுரைப்பதற்கே. (சஅ)

ஈட்டுபெரும்பாவியரு மிவ்வுலகமெய்துவதோ
நாட்டுபெரும்பாதகரி னுன்யாரைத்தண்டித்து
வாட்டுநரகில் வருத்துலெனென்றுரைப்பப்
கேட்டபுராரி மறலிக்கிதுகொளர்த்தும். (சக)

வெட்டுருளுன்று விலங்கடுவான்வேட்டம்போங்
காடதனின்மேவிச் சிவநிசியிற்கங்குலெல்லா
மாடுதழைவில்வத் தருச்சித்துணர்வகன்று
நாடித்துயினிங்கி நம்மருகைவகினான். (ரு)

கூறுமியற்சித்திர குத்தனுந்தாமறியான்
பாறுபடி வைவேலோய் நீயும்பகுத்தறியாய்
கோறல்புரியுங் கொலைவேடனுமறியா
னுமலர்த்தொடையாய் நாமேயறிந்திருந்தோம். (ருக)

என்னப்பரமன் கனிவாய்மலர்ந்தியம்ப
முன்னர்க்குருகிக் கணக்கன்மொழியலுற்ற
னுண்ணைச்சிவநிசியை யோர்ந்தறிவாகிலன்றோ
முன்னர்னிழித்திருந்து பூசையிவன்முற்றியதே. (ருஉ)

ஊன்கள்கிடையாத படியாலுணர்வொழிந்தான்
மான்பிணைகள்பார்த்து வருதுயிலைக்கினான்
நேன்ருணர்சேர்வில்வச் செறிந்ததழையெல்லாங்
கூன்சிலையினுவாவி நடுக்குமெனக்கொய்தெறிந்தான். (ரு)

இத்துணையெயன்றி யிறைவனையிச்சுவரன்
பித்தனையவ்விதம் பெற்றியெண்ணிச்செய்ததுண்டோ
வித்தகணையென்கணங்கிற் காணென்னின்பவென்று
சித்திரகுத்தன் மெறித்தனையகெப்பனுமே. (சரு)

ஒதியவாறெல்லா முளவோணர்வின்மை
யாதலினுலன்றோ கணநாதனாயினான்
மூதுணர்வினாலுணர்ந்து செய்தானேஸ்முத்தனாய்
பேதமறயாடா யுறைவனெனப்பேசினான். (௫௫)

நல்லவிரதங்க ணடோறுமீட்டுகினும்
வல்லமுதுவேள்வி வரம்பிலாசெய்திடினு
மெல்லையறுதானங்க ளென்னாருமீந்திடினு
மொல்லைக்கதிரல்குஞ் சிவநிசிக்கொ ண்றெவ்வாடுத (௫௬)

ஆதலாலிந்த விரதத்தளவறியா
தோதினாயுன்மனத்தி லுற்றபரிவொழிந்து
தீதறவேமுத்தினாயர் தாங்கிச்செ முநகர்க்கு
போதியெனவோதினான் புத்தேன்தொழுதழலான் (௫௭)

அன்னமொழிகேட்ட மறவியகமகிழ்ந்து
கன்னியொருபாகத் திடைவைத்தகண்ணுதலே
சொன்னபிழைபொறுத்தி யென்னுதொழுதெழுந்து
பொன்னமருந்தோளானுந் தன்பதியிற்போயடைந்தான். (௫௮)

வணங்குசிலைக்கை வயவேடன்றூன்மகிழ்ந்து
கணங்களுக்குநாதனாய்க் காத்திறைமைபூண்டுமிகு
மணங்கொண்மலர்மானத்தி வானரம்பைமாரோ
டிணங்கியரன்வெள்விமலைச சாரலினிதிருந்தான். (௫௯)

அங்குநெடுங்கால மொப்பிலாப்போகமெல்லார்
தங்கியினிதருந்திக் கற்பகத்தின்றன்னிழற்கீழ்ச்
சிங்கவணையின்மற்றோர் தெய்வேந்திரனென்ன
பொங்குபசும்பொன்னுலகிற் பேர்கமினி காய்துகர்ந்தான். (௬௦)

அத்தலையெங்கு யமராபண்கேட்பக
கொத்துமுடியரவிற் கோமான்னயில்புரியும்
வித்தகவைகுந்த வியனுலகிற்போகமெல்லார்
துய்த்துமலர்விரிஞ்சன் சோதியுலகடைந்தான் (௬௧)

ஆதிவிரிஞ்ச னவையினெடுநாள்வைகி
மாதிரங்கன்காவலர்தம் வைப்பினெடுநாட்கழித்துத்
தாதவிழுங்கண்ணியரன் றன்னருளா லெவ்வலகுந்
தீதறவேயெய்திச் செழும்போகந்துய்த்திருந்தான். (௬௨)

௧௨௮ சிவராத்திரி விரதமுறையுரைத்த அத்தியாயம்.

எண்ணமறவேட னியற்றியிடுந்தன்மையினுள்
மண்ணுலகில்வேந்தனே யிப்பதங்கண்மன்னினுள்
புண்ணியவிந்நோன்பைப் புலப்படவேதானியற்றுந்
திண்ணிபர்கள் செல்கதியைச் செப்புந்தகமையதோ. (௬௩)

என்றுவசிட்ட னியல்வேந்தனுக்குரைத்த
தொன்றுபடுகாதை யிஃதென்றுசூதமுனி
துன்றுசடிலஞ் சுவரமுமுச்சூழ்ந்திருந்த
குன்றணையமாதவத்து மாதவற்குக்கூறினான். (௬௪)

இயமன் சிவனிடத்திற்சென்ற அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௨௨-க்குத் திருவிருத்தம் ௮௬௨.

இருபத்துமூன்றாவது,

சிவராத்திரி விரதமுறையுரைத்த அத்தியாயம்.

வானுறையுந்தவமுனிவ னெடுத்துரைத்த
வகைகேட்டு மகிழ்ச்சிபொங்கப்
பானுகுலத்திகல்வேந்த னன்றிதுநன்
றெனப்பகர்ந்து பழையவேத
ஞானமுனியேயுரைத்த திவ்விரதங்
கேட்டதனா னலங்கூர்சிந்தை
யுனமறப்பெரிதுவந்தே னுணராத
வேடனுக்கீ துற்றதானால். (௧)

பத்தியுடன்விதிமுறையா லியற்றினோ
ருறுபதத்தைப் பகரவற்றோ
வுத்தமனையவ்வித மியற்றியிடு
நெறிமுறையை யுரைத்தியென்ன
வத்தகையசிவநிசியின் வழிபாட்டின்
முறையுனக்கின் றறைவனென்று
முத்தனையதாமுறுவ லருந்ததியின்
மணக்கேள்வன் மொழிவதானான். (௨)

முன்னர்திரியோதசியி னொருபோதுண்
டரிவையர்பான் முயக்கமின்றிப்
பின்னரநாட்சுர்த்தசியில் வைகறையிற்
கடனனைத்தும் பிறழாதோம்பி

யன்னியமாமிழிசூலத்தோர் பாதகரை

யணுகாது பார்த்திடாது

பன்னியுரைபகராது நண்பகலிற்

நிஞநதியிற் படர்ந்துமாதோ.

(௩)

இயம்பியநல்விதிவழியே புனலாடித்

தூயவெண்டு சிரண்டுசுற்றி

வயங்கியநல்லுச்சியினிற் கடன்கழித்துத்

தற்பணத்தின் வகையுமுற்றிப்

பயம்பொழியுங்கோமயத்தாற் பண்ணவனா

லயமெழுகி விதானம்பண்ணி

நயந்துதிருநீறணிந்து கண்ணுதல்பூ

சனைக்குரிய நயந்துபாடி.

(௪)

ஐவகையின்னமுதாலு மறைந்திடுமா

னைந்தாலு மாட்டிப்பின்னர்

திவ்வியவாகமத்தியல்பும் வைதிகத்திற்

பேரியல்புந் திறம்பாவண்ணங்

கைவருந்தவரைத்தநனுஞ் சந்தனத்தின்

குழம்பணிந்து கருத்தொன்றாகிச்

சைவதபோதனன்றெடுத்த முத்தளமாங்

கூவிளத்தின் றழைகள்சாத்தி.

(௫)

சதுவனையுக்கிரனே வீமனே

சங்கரனே சிவனேசான்றாய்ப்

பெறுகதியினலமருளு மீசுரனே

சதாசிவனே யென்றுபேச

மறுவறுபூதாதிபதி யேயென்னு

மந்திரமோ டொட்டுமோதிக்

குறைவறவே தூபாதி நிவேத்தியங்க

ளனைத்தினையுங் குறித்துச்செய்தே.

(௬)

ஈரொட்டுவகையாய வுபசார

மத்தனையு மியல்பினுற்றி

வாரொட்டுங்களபமுலை மங்கையொடு

மினிதிருந்த வரதன் றன்னை

நாரிட்டமலர்புனைந்து நானியற்றும்

பூசனையை நயப்பாயென்று.

கக0 சிவராத்திரி விரதமுறையுணர்த்த அத்தியாயம்.

சீரிட்டமலரடியின் வீழ்ந்திறைஞ்சி
யிப்பரிசே செய்யும்பூசை.

(௭)

கங்குல்வரும்யாமமொரு நான்கினுக்கு
மிப்படியே கடவுள்பூசை
பங்கமறவேயியற்றி யிறுதிதொரு
மருக்கியங்கள் பரிவானல்கித்
திங்கள்வனைந்தோன்சரிதை பாராட்டித்
துயினீங்கித் தினைப்போதேனுஞ்
சங்கரன் றன் சந்நிதியை நீங்காம
லினிதிருந்து தவத்தனாகி.

(௮)

மற்றைநாள்வைகறையிற் புனலாடிச்
கடன்கழித்து வரதன்பூசை
குற்றமறவேயியற்றிக் குரவனையு
முவப்பித்துக் குறித்ததான
முற்றபொருளால்வழங்கி மறையோர்க்குப்
பாலடிசி லுண்ணவூட்டிப்
பிறையவரனுமதியாற் புனிதமாம்
பாரணத்தைப் பெரிதுசெய்ய.

(௯)

வேறு.

இத்தகையபூசையினை யியற்றாமருந்தவத்தினோர்
சத்தியமாயிரவிபதம் பிளந்துதடையறவெய்திப்
பத்தியினான்முனிவோர்க்கும் கிடையாதபரமசிவ
முத்தியினைமனமாயை யொருவிப்போய்முற்றுவரால்

(க0)

ஆரேனுஞ்சிவநிசியை வழுவாமலியற்றமவர்
பாரேழும்புகழ்முத்தி படர்வதன்றியிவர்கிளையிற்
றாராடுதிரடோளாய் மூவேழுதலைமுறையாய்
வேரோடுவினையகலச் சிவகத்தியைமேவுவார்.

(க௧)

வேதமுதன்மந்திரத்தி னருச்சிக்கவிரகில்லார்
நாதன்முதலைந்தெழுத்தை நவையறவேயுச்சரித்துத்
தீதறவேவழிபாடு செய்திடினுமிகல்வேந்தே
யாதிமறையவன்புரியும் பூசனையாயரன்கொள்வான்.

(க2)

நலம்புரியும்வேள்விகளா யிரஞ்செய்துநயந்திடினும்
பலம்பெறுநற்றூனங்க ளொருகோடிபண்ணுகினும்

நிலம்புகழைந்தழுநுப்ப னெடுந்தவங்கண்முயன்றூறு
முலம்பொருதிண்டிறற்றோளாய் சிவநிசிக்கொன்றெவ்வாதே. (1)

சிவநிசியுமட்டமியுந் திருவேகாதசியென்னும்
பவமறுநல்விதங்கண் மாகமதிப்புனல்படிவா
ரவமறவேயியற்றுமிடத் தடுக்குமதுநிற்கவினித்
தவமுடையோர்மாகமதி யாடுங்காற்சாற்றுவகேள். (கச)

அண்டபகிரண்டமுத லனைத்திணையும்புரப்பவனே
துண்டமதிமுடியோனே சிவனைநிறெழுமுடியேன்
மண்டலமெண்மாகமதி மருவிநீராடுகின்றேன்
பண்டைவினைத்தொடர் பறுத்துப் பவக்கடல்நிட்டேற்றுதியால்.

மகரவிதனிற்புனலின் மருவிநீராடுகின்றே
னகரமுதலெழுத்தாயவச்சுதாகோவிந்தா
சிகரவடவனாதிரித்துத் தேவருக்காயமுதனித்தாய்
பகரவரிதாயபெரும் பலப்பேறுந்தருவாயே. (கசு)

கந்தமலர்ச்சுருளழகக் கவுரிதருங்கற்பகமே
தொந்திவயிற்றைந்துகரத் தூயோய்நினைத்தொழுதே
னிந்தவியன்மாகமதிப் புனலாடுமெனியேற்குச்
சிந்தையினில்விழைவனைத் துஞ்சேர்ந்திடநீயருள்வாயே. (கசு)

செக்கர்நிறத்திவாகரனே செங்கதிராயிரத்தோனே
மக்களுறுதுயர்களையும் வானவனேநிறெழுது
மிக்கதிருமாகமதி வியன்புனலிற்படிகின்றே
னிக்கணமேதுயர்களைத் திட்டெனையெளிதிற்புரப்பாயே. (கஅ)

பேரின்பமருள்வாழ்வே மகமாயைப்பெண்ணமுதே
பாரின்பம்பயந்தளிக்கும் பரபரைநின்பதம்போற்றிச்
சீரொன்றுமாகமதிச் செழும்புனல்யான்படிகின்றேன்
ரூரொன்றுங்குழலாளே தமியேனைப்புரப்பாயே. (கக)

என்றிவற்றை யெடுத்தோதியியன்மாகநீராடி
நன்றியுடனருக்கியமு நவையறவேதான்கொடுத்துக்
குன்றவில்லிதனைப்போற்றிக் குலமறையோர்க்கினிதளித்துத்
துன்னுநநாஸினே விரதத்தின்னெழுநின்முடிப்பார். (உ0)

க.க.உ சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

வே. வ. று.

மண்ணும்வானு மகிழ்ந்தினிதேத்திட
வெண்ணிலாவின் ப மிம்பரிற் றுய்த்துமேற்
றண்ணிலாவணிச் சங்கரனன்பினுற்
புண்ணியத்தனிமுத்தி பொருந்துவார். (உக)

என் னுமாகமதி யினியல்பெலாம்
வென்றிவேற்கைத் திலீபன் வியந்திட
மன்றன்மலை வசிட்டன்வழங்கிய
தொன் னுமாக்கதை சூதனங்கோதினான் (உஉ)

வாழிமாதவர் வாழிசுருதிநூல்
வாழிநீள்சைவம் வாழிபுராணங்கள்
வாழிவையகம் வாழிமழைமுகில்
வாழிமாகநீராடிடு மாந்தரே. (உங)

இப்புராணமி யைந்துடன்கேட்பவர்
தப்பிலாதுபடிப் பவர்தாமெல்லா
முப்புராரி முதல்வனருளினுற்
செப்பலாதசிவபதஞ் சேர்வரால். (உசு)

எதுவேண்டுமினித் தவமாந்தரே
யோதுநூலி னொருகவியாயினுங்
காதலோடு பிழையறக்கற்றிடிற்
போதினன்முகன் பொன்னுலகெய்தலாம். (உரு)

சிவராத்திரி விசுழையுணத்த அத்தியாயமுற்றிற்று,

ஆ அத்தியாயம் ௨௩-க்குத் திருவிருத்தம் அ.அ.எ.

இருபத்துநான்காவது,

சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

மன்னவர்மகுடஞ்ஞா மணிபடச்சிவந்தபொற்றாட்
பொன்னவீர்மார்பன்செங்கோற் புரவலன் திலீபன் மீட்டுஞ்
சென்னியிலுயர்த்தகைபன் சிந்தையிலுவகையோடும்
வன்னியிற்புனிதஞான வசிட்டனைவணங்கிச்சொன்னான். (க)

விரிகடல்கலக்கிப்பெற்ற வியன்சுவையமுதம்விண்ணோர்
பருகுநன் னாவுக்கல்லாற் பயன்கொடாதுன துவாக்கா

மரியதெள்ளமுதங்கேட்போர்க் கருஞ்செவிக்கினிமைகூர்ந்து
மருவியவினைகணீக்கி மாசில்வீடளிக்குமன்னே. (௨)

ஆதலாலடியனேனுக் கருளொடுமாகமென்மை
யோதுவாயினனுங்கேட்கு முவகையிற்களித்ததுள்ள
ம்தவர்க்குரீசெயென்ன மன்னவன்விழைவையோர்ந்து
போதுறைகிழவன்றந்த புராதனமுனிவன் சொன்னான் (௩)

நன்றுநன்றிறைவகேட்டி நவையறுகாதமுன்னுட்
பொன்றிகழ்சையமென்னும் பொருப்பினிலரியாய்த்தோன்றி
நின்றமாதவத்துத்தெத்தாந் திரேயனேநேர்ந்துபோற்றி
வென்றிகொட்டக்கைக்கார்த்த வீரியன்வினாவினே. (௪)

அளப்பருந்தருமீதி யடங்கலுமுணரசசொன்ன
யுளத்துயர்மாகதிங்கட் பலமெமக்குரைத்தியென்னத்
துளக்கறுகமலத்தண்ணல் சுருதிநாரதற்குச்சொன்ன
கிளப்பருங்காதைதன்னைக் கிளத்துவன்கேட்டியென்ன. (௫)

திருந்தியதவத்துத்தெத்தாத் திரேயனாயிரங்கையாற்குப்
பொருந்தமுன்னுரைத்தவாறே யுனக்குநான்புகல்வென்னச்
சரிந்துதிவினைகெட்டோடத் தருமங்கடழையக்கற்பி
னருந்ததிகணவன்வேந்த நைங்கொளத்தெரிக்கலுற்றான். (௬)

இன்னதோர்காலந்தன்னி வின்னதோரிடத்தினெல்லைச்
சொன்னதோர்விரதத்துள்ள விதியினிற்சோர்வொன்றின்றி
நன்னெறிமாகந்தன்னி னனும்புனலாமொறு
முன்னையிவ்விரதம்பூண்டார் பெற்றதுமுழுதுஞ்சொல்வாம். (௭)

பாரதவருடந்தன்னிற் பண்புறுமனிதராகிப்
பேருறுமாகந்தன்னிற் பிறங்குரீராடல்செய்யார்
சீரறுபிறப்பென்னுஞ் சீமலமருந்திவாழு
மூருறைபன்றிசெந்நா யுறுபிறப்பொக்குமன்னே. (௮)

எப்பொருளரிசைந்தானேனு மாகநீரினிதாடானேல்
வெப்பறுகிரணவெய்யோன் விளங்கலாப்பகலேபோன்று
மொப்பறுகலைவெண்டிங்க னுதித்தெழாவிருவுபோன்றுந்
தப்பறத்தேசுமங்கித் தளையினல்குரவிற்றழுவான். (௯)

ஆரணவிதியினின்றே யருமகஞ்செய்தானேனுங்
சாரணந்தெரிந்துகாலம் விரதத்திற்கழித்தானேனும்

கங்கு சுந்தோபசுத்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

பூரணமதியான்மாகப் புனிதநீராடினோன்போல்
நாரணன்விடைப்பாகன்ற னல்லருள்சேர்ந்திடானே. (க௦)

அச்சுதனன்புவேண்டி லருவினைதொலைக்கவேண்டில்
வச்சிரத்தடக்கைவேந்தன் வானுலகாளவேண்டில்
ரிச்சயஞானமுத்தி நிமிடத்திலெய்தவேண்டி.
லெச்சுமூல்பிறிமாந்தர் மாகநீரினிதிறேரய்வார். (க௧)

நாடொறுமினிதுபோற்றி வளர்த்தநல்லுடம்புதன்னை
நீடெரிநரகந்தன்னி லிடுவதுநீர்மைத்தாமோ
பிடுசான்மகரஞ்செல்ல வெய்பவன்பெயர்ந்தகாலை
யோடுநீர்நதியின்மூழ்கி யும்பர்வீடுறாமன்மனனே. (க௨)

என்புநீள் காலாய்ப்புண்ணீ ரிறைச்சியேசுவராய்மீது
வன்புறத்தோலின்மேய்ந்து நரம்பினில்வாய்ப்பக்காட்டி
யொன்பதுவாயல்காட்டி மலங்களாலுண்ணிறைந்த
புன்புலால்விட்டடைமாகப் புனலிடார்புனிதராகார். (க௩)

பொருவருமாகந்தன்னிற் புனிதநீராடல்செய்யார்
குறாபுனலிடையிறேன்றுங் குமிழியேபோன்றுமிந்தத்
தரையினிற்கருவின்றோற்றந் தங்கிடாமுட்டைபோன்றும்
நரரெனத்தோன்றிவாழார் நாள்செலமாள்வரன்றே. (க௪)

கடலினிற்பெரியவாய கருப்பவாரிதியின்மூழ்கி
மடமையிற்பிறந்துமாயு மானிடர்க்கிதுபோலுண்டோ
புடவியின்மாகமாதம் பொருந்தியபுலரிப்போது
தொடுபுனலிடையிறேய்ந்தார ரம்பையர்முலையிறேய்வார். (க௫)

மாயனுக்கடிமைசெய்யான் மறையவர்தம்மைப்போற்றான்
நீயபாத்திரத்திலீவான் நெளிலிலாஞானம்பெற்றான்
வாயினில்வெகுறிக்காரன் வைதிகநிலையினில்லா
னாயவர்போலமாக மாடிலானரகிணுழ்வான். (க௬)

குருவிலான்விஞ்சைபோன்றுங் குணமிலான்செல்வம்போன்று
மருவியதெளிலிலாதான் மாசுறுஞானம்போன்று
நிருபரைப்பிழைத்தார்போன்று நிதியிலானிளமைபோன்றும்
பொருவறுமாகமாடான் புகழொடுக்கெடுவன்மனனே. (க௭)

பொன்கொடுகன்னிநல்கும் பொறியிலாப்புல்லர்ப்போன்று
நன்பகல்மாதர்தம்பா னலனுறக்கலப்பான்போன்று

மன்பினிலதிதிவாட வயினிதுய்த்திடுவான்போன்று
மின்புதுமாகமாடா நெழுமையினரகின்வீழ்வான். (௧௨)

பொய்க்கரியுரைப்பார்போன்றும் புறமனைநயப்பார்போன்று
மெய்க்கழிநறவமாந்தி வினையிலாதிழைப்பார்போன்றுங்
கைக்கொள்ற்பாலநீதங் கடிந்தவைபுரிவார்போன்றுந்
துய்க்குநற்புனலின்மாகந் தோய்த்திடார்நிரையந்தோய்வார். ()

அந்தணர்தம்மைக்கொன்றோ ரரும்பொருள்களவிற்கொண்டோர்
நிந்தனைமதுவையுண்டோர் குரவரநேரினையைச்சேர்ந்தோர்
பந்தமுற்றிவரைக்கடிப் பயில்வுற்றோனுமிந்த
வைந்துபாதகருமாக மாடினன்முத்தராவார். (௨௦)

மகத்தினுல்விதந்தன்னுல் வருந்தியதவங்கடம்மாற்
செகத்தினில்நீங்காப்பஞ்ச பாதகத்திரள்கடம்மைப்
பகற்கதிர்மகரஞ்சேர்ந்த பருவத்திற்படிவாராயி
னகற்றுதுமயாமேயென்னு வரும்புனலிரைக்குமன்றே. (௨௧)

வையகந்தன்னில்வாழு மனிதரைநோக்கிப்பாவம்
வெய்யவன்மகரஞ்சேர்ந்த மாகநீர்விழைவினாடி
லையகோயிவரைநீங்கி யடைகுதுமார்மாட்டென்னக்
கைதவப்பாவமெல்லாங் கண்கலுழந்திரங்குமன்றே. (௨௨)

வாக்கினுன்மொழிந்தபாவ மனத்தினுனினைந்தபாவ
மாக்கையாலீட்பொவ மறிவினாவிழைத்தபாவ
நோக்கினுற்குறித்தபாவ துன்னுணர்வின்றித்தானே
யாக்கியபாவமெல்லா மாகநீரகற்றுமன்றே. (௨௩)

பண்டுறுபிறவிதன்னிற் பற்றியபாவசேட
மொண்டொடிமனையாளுற்றார் புதல்வராலுற்றபாவங்
தண்டலிப்பாவமெல்லாந் தபன்னமுன்னிருளேபோல
மண்டுதீம்புனலின்மாக மதியிற்சென்றடமாயும். (௨௪)

பிறப்பெனுஞ்சேறுபூசிப் பெரிதுழன்மாந்தரெல்லா
மறத்தினிலுயர்ந்தமாகத் தரும்புனல்விரும்பிழும்கித்
திறப்படக்கழுவினல்லாற் தீர்ந்திடாதென்றுபண்டை
மறைப்பொருளுரைக்குமென்றான் மற்றினியுரைப்பதென்னே. ()

இன்னணவியல்பினுய மாகநீரினிதினாடிப்
பொன்னகர்முதலாயுள்ள புலனபோகங்குகியத்துப

௧௩௬ சுந்தோபசுந்தர் வதைபுண்ட அத்தியாயம்.

பன்னருஞ்சிறப்பிற்றாய பருதிதன்பதத்தைமேவு
மின்னனொருத்தியான்முன் நிகழ்ந்தமைவிளம்பக்கேண்மோ.

பிருகுனின்வழியின்வந்த பெயரியலந்தனளை
நிருசுகனென்போன்பன்னி யெழிறருவயிறுவாய்ப்ப
வரிமதர்நெடுங்கட்பேதை யரிச்சிகைகணவற்கொல்லு
முடையனுகொடியதீய வோரையிலுதித்தாண்மன்னே. (௨௭)

சேயிழைவளர்ந்தையாண்டு சென்றிடுபருவந்தன்னிற்
காயழல்வேட்கும்வேதக் கவின்மரபநனில்வந்தோன்
மாயிருஞாலமேத்து மாலியவானென்றேதூந்
தூயவன்வேட்டன்னோள தொலைந்தன்னிதியின்கோட்பால். ()

கலநிழந்தனையபேதைக் கைம்மையுற்றொழுநாளிற்
குலமறையவணற்றாயுந் தந்தையுங்கூடமார்க
வல்லவருமுன் னத்தோடு மருந்துயருளப்பாண்முன்னர்ப்
புலனுறவுருக்குமவீணை நாரதமுனிவன்புக்கான். (௨௯)

புக்கமாமுனிவந்தண்டு பொருக்கெனவினாஞ்சிப்போற்றிக்
கக்குவெந்துயரினோடுங் காரிகைநிற்பனோக்கி
மக்கடம்மின்னல்தீர்க்கு மாதவன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
மிக்கநன்முகமன்கூறி யவட்கினுவிளம்பினானே. (௩௦)

பண்டைமுற்பவத்திலீசன் பார்பதிதன்னைப்போற்றி
யண்டரும்வியப்பவெய்யோன் றனுவினிலடைந்தகாலேக்
கொண்டமுற்பிறையிலாதி யாதிரைகுழுமுநாளிற்
றொண்டுசெய்தையாறாண்டு துடங்கினோன்பியற்றிநின்றாய் (௩௧)

அன்றியும்விருச்சிகத்தி லாதவனடைந்தபோது
துன்றுமுற்பக்கத்தேகா தசியினிற்றுடங்கிமற்றை
வென்றிசேர்தனுவினமுன்னை யரிதினமேவுகா அஞ்
சென்றுநீராடிற்றெய்வ மாகமாய்ச்செப்புவாரோ. (௩௨)

செப்பியவெய்யோன்சாபஞ் சேர்ந்திகாலைமுந்து
மொப்பனுமிதினத்திற் துடங்கியொண்மாகத்துற்ற
சுப்பிரவரிதினத்தி னளவுநீர்தோய்ந்துசென்றாற்
றப்பனுமிருடிமாக மெனப்பெயர்ச்சாற்றுவாரோ. (௩௩)

மகரஞாயிற்றின்முந்தி வருமெகாதசிடொடங்கி
நிகரனுக்குமபத்தேகா தசிமட்டுநீரின்முழுகிற்

பகரரும்பிதிர்க்கண்மாக மென்பரிப்பரிசின்மூன்றும்
புகலும்பிரயாகைகோதா விரிகங்கைபுனலிற்றேயந்தாய். (௩௪)

காமியமிவையளாகுங் காருவாவாதியாகத்
தோமறுமையாறாய தினமுற்றநீரிற்றேயந்து
தாமெதிரமர்வாசைக்கே கூட்டனித்தியமாய்ச்சாற்றும்
நாமவேல்விழியாயிந்த நல்விதமுநீசெய்தாய். (௩௫)

இத்திரமியற்றிநின்ற தருமத்தினியைந்தபேறு
மைத்தவார்குமுலாய்நின்பான் மன்னியதவமேற்றேன்று
முத்தமப்பிறப்பிலின்ப மூட்டுமிவ்வுடல்வீழ்காறு
மெய்த்தவமியற்றிநெஞ்சின் மெலிவறுத்திருத்தியென்றான். ()

ஆங்கதுகேட்டதைய லறைகுவாளருந்தவத்தோய்
தீங்குறுகையெய்தத் தீமையாதிழைத்தேனென்ன
வீங்கியதுயரங்கூர்ந்து வினவினன்னிவலோடுந்
தூங்கிசைமகதிவினை நாரதன்சொல்வதானான். (௩௬)

வேறு.

முற்பவத்தினின் மொய்குமுன்மாதூநீ
நற்பிறப்பினி னுன்மறையாளானு
யுற்பவித்தனை வாரிதனென்றுரை
பொற்புடைத்திரு நாமம்புனைந்தரோ. (௩௭)

வேதநான்கும் விளங்குகலைகளு
மோதிநீதி நெறியினொழுகியே
போதுநாளுனைக் கண்டோர்பொதுமகள்
காதுவேற்றடங் கண்ணிற்சிறைசெய்தாள். (௩௮)

அந்தமாதி னருநலந்துய்த்துநின்
சிந்தைகாம வசத்திற்செயலறக்
கந்தவார்குமுற் கற்புடைப்பன்னிபால்
வந்தசிந்தையின் வேட்கையைமாற்றினாய். (௪௦)

உள்ளசெம்பொ னனைத்துமுதவிடும்
வள்ளியோறிற் கணிகைவயத்தளித்
தள்ளற்சேற்றி லமுந்திடுமாமைபோற்
கள்ளக்காமக் கடலிடைமூழ்குங்கால். (௪௧)

கூட்டுமுன்னையித் தீவினைக்கோட்பினால்
வாட்டிடுங்கய நோயின்மடிந்துளாய்

காஷ்ட சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

மோட்டுமோதி முதல்வன்முனிந்திட
நாட்டுமுவேழ் நரகினுந்தினுய். (சஉ)

நரகசேட நவிவுறுநீர்மையாற்
றரையில்வந்து தனிரியலாயினை
நிரைவளைக்கை மனைவியைநீத்தலால்
விரகில்பேதையிற் கைமையைமேவினாய். (சங)

விதனமிக்கு மனைவிலெதும்பிடப்
பொதுமடந்தையர்ப் புல்லியதீமையோர்
கதியிற்பெண்பிறப் பேழ்முறைகைமையாய்
மதிதளர்ந்து வருந்துவரென்பவே. (சச)

மண்ணிலேழ்பிறப் புற்றுவருந்தனின்
புண்ணியத்திற் றொலைந்ததுபோய்தா
னண்ணுமேலைப் பிறப்பினவையற
விண்ணில்வெய்யவன் மெய்ப்பதமேவுவாய். (சரு)

என்றுதேற்றி முனிவரனேகலுங்
கன்றுசுந்தை யிகழ்ந்துகளிப்பொடு
நன்றுநன்றென நான்மறையாட்டியு
மொன்றுமாதவஞ் செய்யவொருப்பட்டாள். (சசு)

ஆசில்லிந்த வகன்வரைச்சாரலிற்
காசிலாத கபிலைநருமதை
வீசுமத்திம தேயத்தின்மேவிய
மாசிலாவருட் கண்டகிவைப்பிலே. (சஎ)

எய்திமாதவ மேற்கொண்டியல்புடன்
வெய்யதீய விடையம்வினையற
நொய்திற்காம முதலறநூறியே
கைதவப்பவக் கட்டறநோற்றிட்டாள். (சஅ)

ஆரணத்தி னகம்புறமாய்நின்ற
காரணத்தினைக் கஞ்சமடுவிலோர்
வாரணத்துயர் மாற்றியவள்ளலைப்
பூரணத்துளத் தெண்ணிப்பொருந்தியே. (சக)

மாகமாறுபத் தாடிமனத்திடைச்
சோகமோகந் துறந்திடுந் தூயவ

ளோகையோடு முடலையொருவிப்போய்ப்
பாகசாதனன் பைம்பொற்பதியுற்றான்

(௫௦)

நாறுநாண்மலர்க் கற்பகநாட்டிடை
யூறுமின்ப மொருகற்பந்துய்த்தபி
னேறதேறு மிறைவணிருந்துவாழ்
மாறிலாக்கயி லாயமருவினான்

(௫௧)

அப்பிறங்க விடத்துமருந்தவத்
தொப்பிலாளொரு கற்பமுறைந்தபின்
கப்புறும்பட நாகணைக்கண்வளர்
மைப்பிறங்கல்லை குந்தமருவினான்

(௫௨)

அந்தநாட்டொரு கற்பமமர்ந்தபின்
கந்தநாண்மலர்க் காவலன்றன்பதி
சந்தவார்முலை நாலுசதுர்யுகம்
விந்தைபோல விழைவுடன்வைகினான்.

(௫௩)

பின்னுமந்தப பிரமன்படைப்பினாற்
பொன்னனாள் குடர் மாலைபுனைந்திடு
மன்னையுந்தியி னன்றியயோனியிற்
கன்னலாறுசொற் காரிகையாயினான்.

(௫௪)

தேவர்தானவர் சித்தரீயக்கர்மற்
றேவரெனு மிவள்கண்வலைப்பட்டுப்
போவரோவெனும் பொற்பொடுபூண்முலைக்
கோவைவாய்க்கனி நின்றனள் கொம்பினே

(௫௫)

அம்புயானசத் தண்ணலருளொடும்
வம்புலாமுலை மாதிரைநோக்கியே
யும்பர்மாதரி லோவியமேயுனைச்
செம்பொனாடர் திலோத்தமையென்பவே

(௫௬)

சோதிவார்கழற் சுந்தோபசுந்தரென்
றோதுகண்டக ரோர்வயிற்றுற்றுளோர்
மாதாநான்முன் னளித்தவரத்தினாற்
றீதுமேற்கொடு நன்மைதிறம்பினான்.

(௫௭)

வானநாடர் மறுகமுனிவர
ரீனமெய்த விருளறுவேத நான்

கசு0 சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

ஞானசீலர் நடுங்கவுலகெனுந்
தானமுன்றுந் தருக்கில்வருந்தினார். (௫௮)

நறையிலிற்று நறுமலர்க்கற்பகத்
திறையிருக்கை யிழந்துகரந்துளா
னறையதேதினி யந்தகனாதியர்
துறைபரித்த தொழில்களுங்கைவிட்டார். (௫௯)

யாவராலு முனையிலிருவருஞ்
சாவுதீர்த வரத்தினர்தம்மைநின்
மேவுநல்வனப் பென்னும்வினையத்தா
லாவிடிண்டில கின்னலகற்றுவாய். (௬0)

அனையபாதகர் தம்முன்னரிவைபோய்
வினையமுன்னி விழைவுறுசூட்சியான்
முனையிலாவி முடித்திவண்மீள் தியென்
றினையவோதி யெழுகென்றியம்பினான். (௬௧)

மங்கைகேட்டலும் வல்வினாந்தொய்யெனச்
செங்கைகூப்பித் திருந்திழையாடழீஇப்
பொங்குவானிடை மின்னெனப்போயினான்
கொங்கைதாங்கிக் குழையுதுசுப்பினான். (௬௨)

பண்டைமாக மதியிற்படுபுனல்
வண்டுசேர்குழ லாடவவாவினைக்
கொண்டுவெண்மணற் கூலத்திற்றங்கினு
ளண்டர்போற்று நருமதையாற்றினே. (௬௩)

அன்னமன்ன நடையினளாழ்புன
றன்னின்முழுகித் தடங்ககாபேறியே
மின்னுபூம்பட்டிடுத்திவிளங்கிய
பொன்னனாளுக்குழ லீரம்புலர்த்தினான். (௬௪)

வேறு.

புதுத்தளிபிலிற்றிய புயலின்கற்றைமேல்
விதுக்கொளுஞ்செழுங்கதிர் தவழுமேன்மைபோற்
கதுப்பினினுறவனக் களிவண்டார்த்திட
மனாக்கமழ்மல்லிவை மாலைசூட்டினான். (௬௫)

வேளிணையாட்கொள விளங்கித்தோன்றிய
கோளிளமதிதுதற்றிலதங் கோட்டியே
வாளுரைகழித்தெனவயங்குகண்களி
னீள்வரியஞ்சன நெடிதுதீட்டினுள்.

(௬௬)

புண்டரீகத்தயற் புகுந்துபொன்னிற
வண்டுகளிரண்டலம் வருவதென்னவே.
விண்டலப்பரிதியில் விளங்குமாமணிக்
குண்டலங்காதிடை குலவத்தூக்கினுள்.

(௬௭)

வான்றுடருக்குலம் வளைந்துசுற்றுறத்
தோன்றிளங்கமு கெனத்துலங்கவிப்பிவா
யீன்றவெண்கதிர்மணிக் கோவையின்னொளி
கான்றிடக்கழுத்திடை கவினப்பூட்டினுள்.

(௬௮)

சந்தனத்தேய்வையுந் தயங்குநானமுஞ்
சந்தரச்சுண்ணமுந் துணர்த்ததாமமு
மந்தரக்கிரியென வளருங்கொங்கைமே
விந்திரவில்லென விலங்கச்சாத்தினுள்.

(௬௯)

பன்மணிகுயிற்றிய பசும்பொன்மேகலை
யின்னணிக்காஞ்சியோ டிடையெரித்திடத்
துன்னியபஃறலைச் சடிகைப்பார்தள்போன்
மன்னியகடிதட மருங்குவீக்கினுள்.

(௭௦)

ஆடமைத்தோளிணைக் கங்கதங்கள்போற்
சூடகமுன்கையிற்றுலங் த்தாங்கினுண்
மாடகமுறுக்கிய மணிவிரற்கண்மேற்
றேடருவமணியாழி சேர்த்தினுள்.

(௭௧)

குழந்தைவெண்கதிர்மதிக்குருத்தின்வாலொளி
வழங்கியகொழுஞ்சிறை மடவனக்குழா
முழங்கியகுரலென முத்தின்சில்லரி
தழங்கியநூபுரந் தாளிற்சேர்த்தினுள்

(௭௨)

இலங்கிழையிணையன தாங்கியின்றளிர்க்
குலங்கெழுபிண்டியங் குளிர்ப்பொதும்பரின்
விலங்கிலிலுமிழ்தரு மின்னும்போலின
நலங்கனிபுணர்முலை மாதுநண்ணினுள்.

(௭௩)

௧௪௨ சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

வேறு.

பிள்ளைவரிவண்டுமூல் பிண்டிநிழலெய்தி
கிள்ளையொடுபூவைகுயில் கேளெனமனத்தி
னுள்ளியருகெய்தநற ஆறுகனிவாயாள்
தெள்ளமுதெனத்தகைய தெள்விழிபயின்றாள் (௭௪)

தீந்தொடைநரம்பணிகொள் செங்கைகொடுதெவந்
தேந்துமணியாழ்கனியு மேழிசைமிழற்றிப்
பூந்துணரிளங்கொடி பொருந்துறையுமெல்லைக்
காந்துமுகசோபையெழில் காட்டுவதுகண்டார். (௭௫)

வேறு.

வந்தோர்பொதும்பரின் மறைந்துமணநாறுஞ்
செந்தாமரைத்திருவ னாடிருவுருக்கண்
டந்தோவிவட்குநிக ராருலகிலென்னச்
சுந்தோபசுந்தர்விடு தூதர்வினாவுற்றார். (௭௬)

வினாவினொடுசென்றவுணர் வேந்தர்தமையாளு
மரசரடிதாழ்ந்ததி சயத்தினொடுநிற்ப
வரவெனுனாமின்களென வந்துறவணங்கி
யுரைசெய்பொருளுள்ள துணர் வீரெனவுரைத்தார். (௭௭)

தேனுலவுதாமரை யிருந்ததிருவேயோ
வானவர்குலந்தழைய வந்தமயிலேயோ
கானவர்வணங்கவரு தையலிவளேயோ
கானவிசைவிஞ்சைபயில் காமர்குயிலேயோ. (௭௮)

யாரொனவுணர்ந்திட வெமக்கரியளம்மா
காரின்வளர்மின்னனைய காமறுவனப்பாள்
பாரிலெவரின்னவனே யொப்பவர்பசும்பொன்
னூரினும்விரிஞ்சனுல கத்துநிகருண்டோ. (௭௯)

நருமதையெனப்புகலு நன்னதிமருங்கின்
மருமுகையுடைத்துமக ரந்தமணநாறும்
விரிபொழிலிடத்திலொரு மெல்லியல்பசும்பொன்
னுருவளர்மணிக்கொடியி னுற்றுறைதல்கண்டோம். (௮௦)

வேறு.

இந்துக்கதிர்வந்துதிக்கவழ கிழக்குமுடிவின் குலமெனவு
முந்தித்திணைபாய்கங்கைவர வொளிபோமுலகினதியெனவுஞ் .

சந்தப்புளகவனமுலையா டார்வேந்தருக்கின்றெய்திலுங்க
ளந்தப்புரத்துமடமாத ரடங்கவடிவின்வீழழிவார். (அக)

பெண்ணுக்கரசைமணிவிளக்கைப் பேசுந் துவர்வாயிளங்கிளியைக்
கண்ணுக்கமையாவொளியிருக்குங் கதிர்மாமணியைக்கனிமயிலை
யுண்ணத்தெகிட்டாவாரமுதை யுயிரோவியத்தைக்கண்டாரேல்
வண்ணக்கமலத்தயனாதி வாளுரெவருமாலுழப்பார். (அஉ)

பொங்குந்தமரத்திளையாழிப் புடவியனைத்தும்பொதுநீக்கித்
திங்கட்கவிகைதனிநிழற்றுஞ் செல்வக்கிழமைபரசாட்சி [ட
மங்கைப்பருவத்திளங்கொடியை வளர்பொன்னாகத்திடங்கொண்
கொங்கைத்துணையின்முகமழுந்தக் கூட்டுமின்பந்தரவற்றோ. ()

சசியையமார்க்கிறைபெற்றான் றுதார்கமலத்திருமகளைப்
பசியநெடியமால்பெற்றான் பாமா தினைநான்முகன்பெற்று
னிசையுமிமையத்திளங்கொடியை யிமையாமுககணிறைபெற்று
னெசியுமருங்குலிவளையுநீர் பெற்றீரென்பதயர்புகழே. (அச)

என்றுதூதரிவைகூறக் கேளாமுன்னமிகல்வேந்தர்
கன்றுகாமக்கனலுள்ளங்கவற்றக் கலங்கிநிறையழிந்து
வென்றிப்புயத்துநுந்துநெரியல் சருகாயுதிர்ந்துவெய்துயிர்த்துத்
துன்றுமகளிர் பண்ணையொடுந் தூய்நீராடல்துறந்திட்டார் (அரு)

பார்த்தபார்த்தவிடந்தோறும் பராரையசோகினறுநிழலு
மார்த்தநெடுவாரிடைப்பசிய வடிக்கொண்டெழுந்தவனமுலையிற்
சேர்த்தமணிவீனையுமமுதுந்தேனுங்கனியுந்தென்வினியு
நீர்த்தமேகக்குழற்காடு நகைவெண்ணிலவுநீங்காவே. (அசு)

ஆன்றபுடவித்திசையனைத்து மந்தமாதினுருவெளியே
தோன்றத்தோன்றநிலையழிந்து தொடுத்தமாரன்கணைக்கிலக்காய்
மூன்றுபுலனத்தணங்கனையார் முயங்குகலநிலமுனிந்து
நான்மருமையாடனிலைகு மசோகவனத்தைநாடுவார். (அஎ)

அமரிலடையார்நிணமருந்திக் குருதிமாந்திமணியார்த்துத்
திமிரவடிவமறலியடற்செங்கைக் கதைபோன்றமரரென
தமரவுத்திகலக்குநெடுந் தண்டமேந்தியிருவோருங்
குமரிப்பிணவுடெழுந்த கொடுஞ்சீயத்தினெதிர்சென்றார். ()

வண்மெலரிற்றாதருந்தமாவின் றுந் தண்டளிர்கோதிக்
கொண்டறவழும்பணைதோறுங் குயிலின்றொகுதிமுறைகவ

கசச சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

[னக்
விண்டதுவர்வாய்ப்பசுங்கிள்ளைக் குதலைமீளற் றுமிடைகாவிற்
பிண்டிநிழலின்வீணைபயின் நிருந்தபெடைமானருகணைந்தார். ()

தள்ளற்கரியவினைதுரப்பச் சம்பராரிகணைதுரப்ப
வுள்ளத்துணர்வையுண்டமது ஆக்கந்தூரப்பச்செயலழிந்து [னக்
தொள்ளைகாருத்தான்மலரெனப்போய்ச் சுடரில்வீழும்பதங்கமெ
கள்ளக்கருங்கட்டிலோத்தமையைக் கண்டார்புவனகண்டகரோ. ()

சோர்ந்தார்திகைத்தார்வெய்துயிர்த்தார் துளங்கித்துளங்கித்துயர்
கூர்ந்தார்மெலிந்தாரிறையழிந்தார் கூடும்பரிசெப்பரிசெ[க்காதல்
நேர்ந்தார்பார்க்குந்தொறுமுருகி நின்றார்குன்றெடுநீர்மை [ன்ன
தீர்ந்தாரொருவர்க்கொருவர்முந்திச்சென்றாறினையைத்திறம்பாதார்

முந்துகாதலிருவரினு முன்னோன்பின்னோன்முகநோக்கி
விந்தைபோலுமிவளெனக்கே விளங்குமுரிமையிவளைநீ
சின்தையாலுந்தீண்டற்க வென்னத்தம்பிசினத்தெழுந்து
சந்தமுலையாளெனக்குரிய ணின்க்கேவிரும்பத்தகாதென்றான். ()

என்னாமுன்னமிருவோரு மிகலிப்பெருவஞ்சினங்கூறித்
தின்னுவெயிறுவிடநகைத்துத் திருகுஞ்சேற்றத்தாடெனழுந்து
மன்னாமுங்கிலிரண்டுரிஞ்ச வளர்தீயென்னக்கதம்பெருகப் [ந்தார்.
பொன்னார்மணிப்பூண்கதைவாங்கிப் புகுந்தாரெதிர்த்தார்போர்புரி

வேறு.

மலைகளிடிந்தன திசைகளிருண்டன மகுடவனந்தனெடுந்
தலையுமசைந்தன வுடுநிராசுந்தின தவழ்மதவெண்டிசைமா
நிலைகள் குலைந்தன வுலகமலைந்தன நிறையுநெடுங்கடலு
மலையநடுங்கின கதிருமொடுங்கின வமரருமஞ்சினரால். (கசச)

கொண்டறனித்தனி நின் றுருமுக்குரல் கொண்டமலைந்தனபோற்
றண்டொடுதண்டு மிடைந்தெதிர்தாக்கு தழற்பொறிசிந்திடலால்
விண்டலமண்டல மெண்டிசைமுந்தை விரிஞ்சனகர்க்கணெலா
மண்டொளிமுற்ற விரிந்தெழுசெக்கர் மலிந்ததிமைப்பளவே. ()

நின்றதிசைக்கரி யெட்டிலிரண்டு நெருக்கிமலைந்தெனவுங்
கன்றுசினத்தொடு சீயமிரண்டு கனன்றமர்செய்தெனவுங்
குன்றெடுகுன்று கறுத்தெதிர்வந்து கொடுஞ்சமர்செய்தெனவும்
வென்றிநெடுங்கதை கொண்டிருவோரும்வெகுண்டமர்செய்தனரால்

அத்திரமெய்து மமார்க்கணனந்த மமர்த்தொழில்விஞ்சையெலாந்
தத்தமின்முந்து தருக்கொடுசெய்து சலத்திநொழிந்திலராய்ச்

சித்தமழிந்து நெடுங்கதைகொண்டு சிரங்கடகர்ந்திடலான்
மத்தர்மடிந்து நிலத்தின்விழுந்தனர் மால்வரைவீழ்வனபோல். ()

வேறு.

சுந்தோபசுந்தர் தொலைந்துவரைபோற்கிடப்ப
வந்தோவிதியோ யெனவவுணரெல்லோரும்
வந்தோலமிட்டு மறிகடல்போனின்றமுது
பைந்தோகைபோனின்ற பாவையைக்கண்டதுரைத்தார். (கூஅ)

வென்றியமரேசன் விடுபடையாறசாபத்தா
லென்றுமுலவா விகல்வேந்தரின்னுயிரைக்
கொன்றுபசிதணிப்பான் கூற்றுவந்தகோலமோ
கன்றுகழிகாலமொரு காரிகையாய்த்தோன்றிற்றே. (கூக)

மன்னரொருவயிற்றின் வந்துதித்தோர்வாழ்நாளைக்
கன்னலிரண்டிற் களப்படுத்தக்கட்டழகி
மின்னின்மறையாது மெல்லியலேபோனின்ற
ளின்னமுமாராவி முடிப்பாளிருந்தனளே. (கூ00)

தேவர்மறைமுனிவர் செய்தவத்தால்வந்தனளோ
பூவலையத்துள்ளோர் புணர்ப்பிணன்மேயினளோ
வேவர்விடவந்தா ளெவரிவளையீன்றெடுத்தார்
பாவையிவண்மாயம் பகுத்தறியற்பாலதோ. (கூ0க)

பார்வென்றவைவேற் படைவேந்தரைமுடித்து
மார்கொன்றாரென்ன வறியாள்போனிற்கின்றாள்
சூர்வென்றநாமவேற் றேன்நற்குமிப்பரிசு
போர்வென்றுவீரம் புனையமுடியாதே. (கூ0உ)

கண்ணுலையிர்கவருங் காலனிவளாமென்பார்
பண்ணுரும்விணையன் று பற்றியதுபாசமென்பார்
மண்ணுளிறைவரைப்போன் மற்றுள்ளோராவியையு
முண்ணுமுமைகல வோடுவோமென்றுரைப்பார். (கூ0ங்)

என்றவுணர்ச்சை யனைத்துமிரிந்தோடத்
துன்றுமலர்க்குழலாள் சோதிநகைமுத்திலங்க
வென்றுபகைமுடித்தே மென்றுவிசும்பிடைபோ
யன்றுபணித்த வயனுலகத்தெய்தினாள். (கூ0ச)

ஆதிவிரிஞ்ச னடித்தாமரையிறைஞ்சி
மாதுதிலோத்தமையும் வந்துமயில்போனிற்புச்

கசகச குண்டலவிசுண்டலர் காதையுரைத்த
அத்தியாயம்.

சீதமதிவதன நோக்கிச்செழுங்கமலப்
போதினுறைபுத்தேண் முகமன்புகன்றனனூல். (க௦௫)

ஏழுலகினுள்ளோர்க்கு மின்பமிகத்தழையப்
பாழிநெடுந்திண்டோ ளவுணர்பகைசெற்றதனூற்
சூழுமணித்தேரிரவி தொல்லுலகஞ்சென்றடைந்து
வாழிகடிநலந்துய்த் தென்றும்வயங்கினியே. (க௦௬)

இகல்வெகுளிகாமமிழி தொழில்கள்வெம்பாவம்
பகைகடிந்தநெஞ்சிற் பரர்க்குமுபகார
ரகமகிழ்ந்துகைமாற்றப் புரியுமேலோர்தான்
திகழொளியவெங்கதிரோன் பொன்னுலகஞ்சேர்வாரால். ()

இத்தகையநல்லுதவி யாற்றியிலங்குகதிர்
மொய்த்தபருதி முழுப்பதத்தில்வாழ்ந்திருப்ப
மைத்தகுழனீபெறுதன் மாகந்தனின்மேனூட்
டத்துதிரைவார்புனலிற் றேய்ந்ததவப்பயனே. (க௦௮)

நல்லுணர்வான்மாகமதி தன்னின றுநீராட
வல்லவருக்கெய்தாத வண்மையுளவோவென்ன
வல்லிமலர்ப்பூங்கமலத் தண்ணறெரிந்துரைத்தான்
எல்லொளியா ழுநற்பதத்தி லேந்திழையுமெய்தினான். (க௦௯)

சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௨௪-க்குத் திருவிருத்தம் கூகக.

இந்நபத்தைநீதாவது,

சுண்டலவிசுண்டலர் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

உலகுளதருமமியாவு முயர்ந்தமாதவத்தின்பேறு
மலகிலாவேதனருனே யருந்துலைத்தட்டில்லைக்கத்
தொலைவிலாமாகப்பேறே பாரமாய்த்தாங்கிறென்றான்
மலர்தலையுலகிலயாரோ மற்றதன்பெருமைசொல்வார். (க)

இப்பெருந்தருமந்தன்ன லியன்றதோர்காதைகேட்டி
செப்பியமுதலாகத்து நிடகதேயத்திலாங்க

னெப்ப றுவணிகர்தங்கள் குலத்தினிலுதித்துவாழ்வோன்
றப்ப றுவாய்மையேம குண்டலனென்னுந்தக்கோன். (௨)

நீதியினெறிவழாம னிதிக்குவையீட்டிநின்றோன்
சாதியின்றகைமைகுன்றத் தருமத்தைத்தழுவிநின்றோன்
வேதியர்க்களிக்குங்கையான் விருந்தினர்க்கூட்டியுண்போன்
மாதழல்வேள்வியாற்றித் தேவமைகிழ்ச்சியெய்வோன். (௩)

வேறு.

எண்டொகையகோடிபொன் னியற்கையினிலீட்டிக்
கொண்டொழுகுநாண்முதுமை கூடியதுகண்டே
யண்டர்முனிவோருமர ணத்தையகலார்மேற்
கண்டதறனெயென மனத்திடைகணித்தான் (௪)

ஆறிலொருகூறுநிதி யன்னதிலெடுத்தே
நீறொளிருமேனிநிம லக்கடவுளுக்கும்
பாறுபடிநெய்தொடு பச்சைமுகிலுக்கும்
வீறுபெறுமாலயம் விதித்திடவளித்தான் (௫)

மன்பதைகணீர்துகர வாவியகழ்வித்தா
னீன்பழனறாதுபொழி லெண்ணில்பலவைத்தா
னன்பலமலர்த்தொகுதி நந்தவனம்வைத்தா
னன்பில்வறியோர்துகர வட்டின்மனைவைத்தான். (௬)

பாதையினினீர்பருகு பந்தர்பலவைத்தான்
மாதவர்கள்வைகுபொது மண்டபமமைத்தான்
வேதியருவந்திட வெறுக்கைகளழித்தான்
றீதறநினைந்துதரு மங்கன்பலசெய்தான். (௭)

வண்டுலவுதார்வணிக னிப்பரிசுவாழ்நாட்
குண்டலவிகுண்டல ரெனுங்குமரர்தோன்றி
மண்டலமதிக்கமதி யாமெனவளர்ந்தே
கண்டவர்வியப்பமிகு கல்விககைகண்டார். (௮)

மைந்தரவரின்னனம் வளர்ந்தொழுகுநாளிற்
றந்தைதவமுற்றடவி சார்வதுநினைந்தே
யந்தமனைவாழ்வுநிதி யாவையுமடங்க
வந்தபுதல்வர்க்குதவி மற்றவனகன்றான். (௯)

அவ்வனமடைந்தவ னகந்தெளிவுதோன்றிப்
பவ்வமிசைகண்டியில்கொள் பச்சைநெடுமாலே

கசஅ குண்டலவிஞ்ஞண்டலர் காதையுரைத்த
அத்தியாயம்.

யெவ்வமறநெஞ்சினி லிருத்தியுடல்விட்டே
திவ்வியவிரத்திபெறு சின்மயமடைந்தான். (க0)

மற்றவன்னித்தருளு மக்களிருவோருஞ்
சுற்றியலிழைத்துலகி னன்னெறிதிறம்பிக்
குற்றமுறுதீயமது வுண்டுகுணநீங்கிப்
பெற்றபொருளான்மிகு பெருங்களியடைந்தார். (கக)

நல்விளமையாலுமறி வற்றநலவயாலும்
புல்லியமதங்கர்கள் புணர்த்தநெறியானு
முல்லைதவேள்பகழி முற்றுநலினாலு
மல்லல்கடிவாருரை கடிந்தறிவழிந்தார். (கஉ)

நானமுறுசந்தன நலம்பெறவணிந்தும்
பானுரையெனத்தகைய பட்டுடையசைத்து
மேனியொளிபொங்குசுலன் வேண்டுவனபூண்டும்
போனகவளங்குளிரி யாரொடுபொசித்தும். (கங)

கைதவமியற்றுகவ ருடலதுசெய்துந்
துய்யசிறைசெங்குருதி சூட்டுடையசேவல்
வெய்யசினமூண்டுபொர விட்டுமகிழ்வுற்று
நொய்யதொழில்வேட்டையில் வனம்டலதுழைந்தும். (கச)

கற்றறிவிலாதவர் கருத்திலுணர்வற்றோர்
நற்றவமருந்தரும நாளுமறியாதார்
குற்றமுறுகள்வரிழி யுங்குலமுதித்தோர்
சுற்றவவரோடினிய தோழமைபுணர்ந்தும். (கரு)

நாடகமடந்தையர்க ணன்னலமுவந்துங்
கோடகமுகைத்துமறு கூடுகுலவுற்று
மோடைமதமாவினோ ரோடினிதினூர்ந்தும்
பாடநெறியாழினர் புணர்ப்பொடுபயின்றும். (கசு)

பொற்பொதுமடந்தையர் புலைத்தலையொழிக்குங்
கற்புணையிற்றிவரு தூதர்களிகூர
நற்பொருளளித்து நடனத்தொழிலினோர்க்கு
வெற்பிணைநிகர்த்திடு வெறுக்கைகளளித்தும். (கசு)

குயிலுவர் தமக்குகிதி கோடிகளளித்து
மயர்வுலவுதூர்த்தர்க ளாகங்கொளவளித்து

மயறநுபொதுக்கணிகை மார்பெறவளித்து
மியலுறவருத்திய மதங்கர்கொளவீந்தும் (௧௮)

திருவினிகளிப்பரிசு தேடுபொருடன்னி
னொருபொருளுமற்றிட வொழித்தபடியல்லா
லரியாணிடத்துமறை யந்தணரிடத்துந்
தருமமெனவெண்ணியிறை தானுமுதவாரால். (௧௯)

ஆக்குபொருளியாவையு மவத்தினிலழித்துப்
பாக்கியமிலார்வறுமை யிற்பாடியுநாளிற்
றேக்கியவிருனனி சிதைந்தவழிகில்லா
வீக்குலமெனத்துணைவர் யாவருமகன்றார் (௨௦)

யாவருமகன்றொழிய வேட்டிகுலமைந்தா
பூவலயமீதுவறு மைத்துயர்பொருந்தி
மேவுபசிதீரும்வகை வேற்றுணவுமற்றுக்
காவலனகர்க்கணுழல் கள்வர்தொழில்பூண்டார். (௨௧)

சேமமுறுநற்கத வெடுத்தமனைசேரா
வேமமொடுநல்லணிகள் யாவையுமெடுத்தே
தாமுலவினாது தரபதியறிந்தே
போமினெனவுந்தக ரிப்புறமடைந்தார். (௨௨)

மன்னன்வெகுளிக்குவெரு வுற்றுவனமேவித்
தின்னவுணவின்றிவிடு திண்சிலைகுனித்துக்
கொன்னுணையவாளிபல விட்டிரலேகொன்றுந்
துன்னுமமைமான்முதல் விலங்குகடொலைத்தார். (௨௩)

அத்தசைவெதுப்பியவ ருண்டுறையும்னாண்
மத்தரிருவோர்களிலு முன்னவன்வரைக்கே
தத்துபுனியான்மடிய வன்றிளவல்தானும்
பைத்தலையராவினில் வனத்திலுயிர்பட்டான். (௨௪)

வேறு.

பட்டபாதகரை யந்தகன்சினவி யேவவந்தபடர் பற்றியே,
கட்டினாயிர விசும்பினாடுபல காவதங்கழிய வேகியே, திட்டியூடு
தழல் கக்கவைகுமொரு தென்றிசாபதிமுன் விடுதலுந், துட்டர்தங்
கள்செயல் யாதெனக்கடிது சித்திரகுத்தனொடு சொல்லினான். ()

அன்னபாதகர் திரத்தையங்கவன் விளம்பவந்தகனு மேவ
லாப், மன்னுகிங்கிரனா வம்மினென்றருகு வந்துநின்றவரு வோ

கரு0 குண்டலவிகுண்டலர் காதையுரைத்த
அந்தியாயம்.

ரினு, முன்னவன்றனை யனந்தகும்பியிடை மூழ்குவித்திடுதி ரன்றி
யிப், பின்னவன்றனை மமரர்பொன்னுலகில் விடுதிரென்றுபல பே
சினான். (உசு)

ஏவுதூதுவரி லொருவன்முன்னவனை யெற்றிவர்குவினை யிரு
கவே, பாவுபாசமத னிற்றனைந்துநிரை யத்தலத்திடை படர்ந்த
பின், மேவுபின்னவனை யொருவனின்சொல்லாடு மிளிர்விமானமி
டை கொண்டுபோய்த், தாவிவிண்ணினிடை போதும்வேலையின்
விகுண்டலனைய சாற்றுவான். (உ௭)

ஓர்வயிற்றினி லுதித்துளோம்நினைவி லொத்ததீவினை யியற்றி
னேம், பாரிடத்தரவி னாலும்வெம்புலியி னாலுமோர்பொழுது பட்
டுளோங், கோரவேடயம தூதர்கொண்டுவர வொக்கவந்துசபை
குறுகினேர், தீரயாமிருவர் ரெய்ததீமையினி லொத்ததேயலது
செய்திலேம். (உ௮)

ஓத்ததன்மையிரு வோரில்முன்னவனை யுருகுமும்பியிடையிடு
வதென், பத்திமானமிடை யென்னைவைத்தமார் பதியின்வாழ்வு
பெற விடுவதென், முத்துலாவுதட மாலைமார்பயம தூதரும்பரவு
முதல்வவென், சித்தமின்றுகவ லாதவண்ணமிது செப்புகென்ன
வவ னுரைசெய்தான். (உ௯)

வேறு.

ஈன்றோரென்றுஞ்சுற்றமென்று மினியதுணைவொன்றுமுண்டோ
வான்றகூட்டமவையெல்லா மரங்கிற்கூட்டமவைகண்டாய்
தான்றான்செய்தவப்பயன்க டானேபுகுந்துதனிதுய்க்குந்
தோன்றூநீங்களிருவீரும் புரிந்தபடியேதுய்க்கின்றீர். (௬0)

என்றுகூறவிகுண்டலன்கேட் டென்னையென்னையெனவியந்து
நன்றிபுரியுந்நருமகிலை நானோவொருநாளியற்றியில்லேன்
தொன்றுபடுமெவ்வினைப்பயனாற் சுரர்நாட்டின்பந்துயப்பதெனக்
குன்றவில்லாய்கூறுகெனத் தேவதூதன்கூறுவான். (௬௧)

அரிமித்திரனும்வேதியன்றன் னரியபுதல்வன்சுமித்திரனை
மருவித்தெண்ணீர்யமுனையின்கண் மாகமிரண்டுபுனலாடி
நிருமித்திடுமத்தவப்பயனாற் பாவநீங்கிகிரிகரில்லாத்
தருமொய்த்திடுதண்ணுநிழல்வா முமார்பதியிற்சார்கின்றாய். ()

தூயமாகப்புண்ணியத்தாற் றேவர்போகந்துய்க்கின்றாய்
தீயபாவமின்முன்னோன் செய்தவதனினாயத்திற்
காயுமிருப்புக்குடத்தடைத்துக் கருவியாலீர்த்துத்திட்டும்
வாயின்முசலந்தனைமடுத்தும் வருத்தத்துயரின்மாழ்குற்றான். ()

தேவதூதனிவ்வாறு செப்பத்தம்பிசெயலழிந்து
தூவிவிழிநீராறலைப்பத் துயரங்கூர்ந்துநடுநடுங்கிப்
பாவவினையாலென்முன்னோ னரகிலுழக்கும்படரொழியக்
காவல்புரிந்திங்கெமைப்புரக்கக் கருணையுதவென்றடிதொழுதான்.

நல்லதருமமிஃதென்றுஞ் செய்தார் துறக்கநன்னுவது
மல்லற்பாவமிஃதென்றும் புரிந்தார்நரகத்தெய்துவதும்
வல்லையறியேன்றனைத்தெருட்டி வருத்தநரகிலுழலுமுன்னோன்
செல்லறவிர்க்கும்வினையமுநீ செப்பென்றிறந்தார்க்கவனுரைத்தார்

எட்டிசுமரநன்குரைத்தா யியல்பாய்நயந்துகேட்டியெனில் [ன்.
விட்டமனத்தால்வாக்கினால் வினையாலீட்டுங்கருமத்தாற்
சிட்டர்தமக்குக்கொடுந்தீமை செய்யாதிருக்குந்திறத்தினோர்
கட்டநரகில்வீழாமற் கருணையத்தைக்கண்ணுறுவார். (௩௬)

எதிலாருக்கிடரிழைப்போ ரேழு கோடிமந்திரமும்
வேதநான்கும்பயின்றிடினும் வேள்விநூறுமுடித்தாலுங்
காதம்பலபோய்வினிதினாரீர்க் கங்கைப்புனலிற்கலந்தாலுங்
கோதமானவழனியாய்க் குழியில்வீழ்ந்துகுலைந்திவார். (௩௭)

எந்தநாளுந்தம்முயிர்போ லெல்லாவுயிர்க்குமிரங்கிடுவோர்
அந்தனார்க்கிடர்புரியா ராவின்சுலத்தையோம்பிடுவோர்
பந்தனீர்பாதையினமைப்போர்பன் னாள்விருந்தினெடுமயில்வோர்
சிந்துகுருதிவைதரணித் தீவாய்நரகஞ்செல்லாரே. (௩௮)

விவங்குபறவைசெகுத்தருந்தி மேனிவளர்க்குமறிவில்லோர்
கலங்கிரியைத்திடையழுந்திக் கற்பகாலந்தம்முடலை
மலங்கவறுத்திட்டிடவுண்டு வாயிற்புழுக்கான் றிடவலறிப்
பலங்களுதவாவதுமரமாய்ப் புழுவாய்ப்பாரிற்றோன் றுவரால். ()

பாரிலிவ்வாறவந்தோன்றிப் பின்னும்பாவசேடத்தாற்
தீர்வதில்லாப்பெருநோயாக் குருடாய்ச்செவிடாயெத்திறத்து
மூர்தலில்லாமுங்கையாய்ச் சிந்தாய்முடமாயுதுகூய்ச்
சீரொன்றில்லாநல்குரவா யிழியுங்குலத்திற்சென்று துயர்ப்பார்.

கருட குண்டலவிருண்டலர் காதையுரைத்த
அக்தியாயம்.

ஆதலாலேயிகபரத்தி லரும்போகத்தைவிரும்பிடுவோர்
பிதியுறுத்திமன்னுயிர்க்குப் பிடையொன்றும்புரியாரோ
லோதநீரிற்சென்றுவிழு முறுநீர்நதியின்குலமென்னத்
திதில்லாததருமமெல்லா மம்மாண்புடையோர்ச்சேர்ந்திடுமால்.

அஞ்சியடைந்தமக்கடமை யன்பாலஞ்சலெனவுரைப்போர்
மஞ்சதவழுமிமையமுதற் சேதுவீறும்வையகத்தில்
விஞ்சுகங்கைமுதலாய புனிதநீரில்வியந்தாடி
நெஞ்சுகளிக்கப்பலவேள்வி நிரப்பினோருமவர்தாமே. (சஉ)

வேறுதருமம்புரிந்தென்னு மேவுந்தன துவருணத்தின்
கூறுபிழையாவழியொழுகிக் குறித்தநாலாச்சிரமத்தின்
பேறுதவறுதியற்றியிடும் பெற்றியோர்மற்றிவர்தாமே
நாறுமலர்ப்பூந்தருநிழலி னமரர்மாதர்நலந்துய்ப்பார். (சகூ)

தேக்குபுதுநீர்வாவிதொட்டோர் செழும்பூந்தாவனங்கண்டோர்
வாக்கிலினியோரெவரிடத்து மகிழுங்கருணை முகமலர்வோ
ரார்க்குமிறைவன்முன்னகை வமர்நின்றுடற்றியுயிரிழந்தோர்
காக்கும்பருதிமண்டலமே வழியாப்க்ககனவீடடைவார். (சச)

பாலர்தம்மைமுதியோரைப் பாப்ப்பார்தம்மைப்பாற்பசுவைச்
சாலனோயால்வருந்தினதைத் தஞ்சம்பிறிதற்றடைந்தோரை
யேலும்வறுமைப்புலிதொடர விரங்கிநிலையற்றெய்தினரை
ஞாலத்தளியிற்புரந்திடுவார் நமனாருலகினண்ணோ. (சரு)

அரசுகிம்பமாலோரொன் றரும்புகூன்காய்ப்புளிப்பத்து
மருவில்வில்வம்விழாநெல்லி மும்மூன்றிளமாவோரைந்து
விரியுமடற்பூந்தெங்கைந்து வைத்துண்டாக்குமேலோர்கள்
நரகமென்னும்பேருமவர் நலங்கூர்செவியிற்கேளாரே. (சகூ)

வெம்பிப்பருதிவெயில்விரித்து வெதுப்பும்பாலைத்தனிரெறியிற்
பம்பிச்சுரும்பரிசைபாடப் பலபூக்களுவிப்பழங்கனிந்து [ஊ
கொம்பிற்பசுந்தேன்மழைபிலிற்றுங் குளிர்பூம்பொதும்பரிருபா
மிம்பர்நிழற்செய்திடவமைத்தா ரும்பர்தருநீழலிலிருப்பார். (]

ஆராமத்தின்மனையிடத்தி லரியகடவுளாலேயத்திற்
சீரார்பசும்பூந்துழாய்வைத்துத் தெண்ணீர்பெய்துவளர்க்குமவர்
பாரேழ்புகழ்ப்புகழ்ப்படைத்துப் பன்னாள் வாழ்ந்துபணிப்பாயல்
நாராயணன்பொன்னுலகத்து நழுவாதென்றும்வாழ்வாரால். (]

எந்தத்தலத்திற்பசுந்துளப மென்றுமினிதாயமர்ந்தோங்கு
மெந்தத்தலத்திற்பதுமவன மெந்தநாளுமெழில்கூரு
மெந்தத்தலத்திலைவணவத்தி னிசைந்தோரென் றுமினிதுறைவார்
அந்தத்தலத்திற்பரந்தாம னகலாதென்றுமிருந்திடுவான். (சக)

உணாத்நீதிவணவத்தி னோருமன்புமிகப்பெருகி
நிணாத்வருணுச்சிரமத்தி னெறியிற்பிழையாதினிதொழுகி [கும்
யருத்திவெறுப்போடிவைமாற்றி யடைந்தாரடைந்தாரணவோர்க்
பரித்தகருணைபுரிந்துதன்மம் பற்றற்றியற்றும்பான்மையரே. (கூ)

பச்சைத்துழபம்வைப்போர்கள் பலகாற்றெண்ணீர்வார்ப்போர்க்
ளிச்சையுடனேவலஞ்செய்வோ ரிதனிலுதிர்ந்தசருகையெடுத்
துச்சிமிசையேவைத்திடுவோ ருவப்போர்தேவருறுபுசை
நச்சித்தளிராவியற்றிடுவோர் நமனாலயத்தைநண்ணோ. (கூக)

நெடியோனோணம்விதிபாத நிறைந்தகதிரோன்புகர்செவ்வாய்
நொடியுமுவாக்கடுவாதசியே துவலுமாதர்சங்கிரமங்
கடியுமுச்சிப்பின்மலை கங்குற்பொழுதுவைகறையிற்
படியிற்றுளவமெடுப்போர்கள் பரமன்றலையிற்புடைப்போரே. (கூ)

பக்கமிரண்டிற்றனியெய்து மரிவாரத்திற்பங்கயத்தோன்
மிக்கதேவரொடுமெய்தி வேதவிதியாய்ப்பூசிக்கத்
தக்கதுளவந்தனைவைத்து வளர்ப்போரதனிற்றான்விழைவுற்
றுக்கவினையினளவுகற்ப மும்பருலகமடைவாரே. (கூக)

சொல்லத்தருவதினியுண்டோ துளவம்வைத்துவளர்த்தோம்பு
மில்லுக்கணையா ய்ப்புனிதவிட மீழ்மூலகத்தினுமில்லைக்
குல்லைப்பசியகொழுந்தனிகைக் கொண்டுமாலையருச்சித்தா
லெல்லிற்றிகழ்வைகுந்தமதிற் கருடனேறியினிதுசெல்வார். (கூச)

இணாக்குந்தினாரீர்க்கங்கைமுத லெல்லாநதியிற்றேய்வதினு
முணாக்குந்துரகமேதமுத லுலவாத்தருமஞ்செய்வதினு
நிணாக்குறும்பூந் துழாயிலையை நினைந்துசிரத்திற்பரிப்பாரோற்
குணாக்குந்தினாயாழியிற்றுயிலுங் கோமானுலகிற்குடியிருப்பார். (கூ)

மாயப்பிறவிக்கடல்விழ்ந்து மருகியுழலுமானிடருக்
கேயப்புகலுமுறுதியொன்றுண் டெளிதிற்றுளவச்சருகெடுத்துத்
தோயத்தோடுமுட்கொள்ளிற் றொல்லைப்பாவத்தொடர்பறுத்துத்
தாயிற்புவனமீன்றெடுத்த சதுரானனத்தோன்பதமடைவார். (கூ)

**கருசு குண்டலவிகுண்டலர் காதையுரைத்த
அத்தியாயம்.**

வெறியார் துளவமஞ்சரியால் வெயில்காறிகிரிநெடியோனை
மறியார்கரத்துச்சுடர்முக்கண் வாளைன் மன்னையருச்சிப்போ
ரறியாநின்றபேதமையா லன்னைகருப்பைமலக்குழியிற்
செறியான்வினைவல்விலங்குத்து முத்திப்பதமேசேருமால். (௫௭)

செய்தற்கெளிதாய்ப்பலன் பெரிதாய்த் செரிக்குந்தரும்புகலக்கேண்
மையிற்பொலிபுங்குத் திறையைப்பஞ்சாச்சரத் தின்மறைவிதியாற்
கையிற்புனிதமலர் தூவிச் சுருத்தால்வணங்கிவழிபடுவான்
வையத்துமலும்பிறவியெனும் வாரிகடக்கும்புண்பெற்றான். (௫௮)

ஆதியாயவாணலிங்கம் படிசும்பசும்பொன்னவீர்வெள்ளி
சோதிநவமாமணியிவற்றாற் றுலங்குமிலிங்கமண்ணுற்செய்
பேதவிலிங்கஞ்சயம்புலிங்கம் பெரியோர் தாபித்திடுமிலிங்கங்
கோதிலாதுவழிபடுவான் சிவலோகத்திற்குடிபுகுவான். (௫௯)

சொன்னவிலிங்கப்பேதத்து னொன்றுதன்னைச்சோராம
லுன்னிமூன் றுகாலத்தி னொருபோதேனுமுறுமலராற்
பன்னுசிவமந்திரங்கொண்டு பரமசிவனென்றருச்சித்தான்
றன்னைக்கணங்களடிபரவச் சிவசாரூபஞ்சாருமால். (௬௦)

வன்பிலேனுங்கைதவத்தை மருவியேனுமனங்குழையு
மன்பினேனும்வினோதத்தி னேனுமரும்பொன்பெறவேனு
மின்பவுலகிற்புகழேற வெண்ணியேனுஞ்சிவனடியைத்
துன்பமறவேபூசித்தார் பிரமாதியராற்றொழுகிருப்பார். (௬௧)

பரசுபாணிக்கடிமைபுகும் பாசுபதயோமென்றுங்
கரியமாயன்றனைப்பழிக்குங் கள்வர்தாமுங்கருங்கண்ணற்
குரியபாகவதர்பாமென் றுமையோர்பாகன்றனைப்பழிக்குந்
திருவிலாரும்வாய்புழுத்துத் தீவாய்நரகத்து றுவாரால். (௬௨)

செம்பொற்கிலைவெஞ்சிலையாளர் சிவசேடத்தையருந்தாமற்
பம்புபுனற்கூவலிலிடுவ தியல்பாம்பரமன்பொருடன்னி
னம்பியிக்காலனவுகொண்டோர் நரினாலயத்திலுறைவிரிஞ்ச
னும்பருலகந்தனில்வாழ்நா ளெல்லாசியைத்துழல்வாரோ. (௬௩)

புல்லின்மரத்திற்சுடுமண்ணிற் பொதியுந்தழையிற்பொருந்துகருங்
கல்லிற்பஞ்சலோகத்திற் சுதிர்மாமணியிற்காசினியில்
வல்லைதமக்கங்கியன்றவற்றால் வரதன்கோவிலவகுப்பித்தார்
செல்லலுத்துவினையொழித்துச் சிவசாலோகஞ்சேர்வாரோ. (௬௪)

எந்தத்தேவராலயங்க ளியன்றதவத்தாலியற்றிவித்தா
ரந்தத்தேவர்தம்பதத்தை யடைவார்மடங்களாவினங்கள்
வந்துற்றுறையுஞ்சாலைபொது மறையோர்க்கில்லிவைவகுத்தோ
ரிந்தவுலகிற்புகழுறைய விமையோருலகிற்றமுறைவார். (௬௫)

விழைவினாலேகடவுளர்க்கு வியலையங்களெடுப்பதினும்
பழையதிருக்கோயிலைச்சிறப்பாய்ப் பரிந்துண்டாக்கன்மிகுபயனூந்
தழையும்பூசையொழிந்திறந்த கோயிற்பிடுங்கித்தான்பிறிதாய்க்
குழையுமனத்தாலியற்றிடினுங் கும்பிரகங்குனித்திடுவார். (௬௬)

மாசிலாதமடத்தருமம் வைத்ததொழித்துப்பிறிதியற்ற
லீசர்கோவிறுறாபரித்த லிசைமாமறையோரியல்பறிந்து
கூசாததிகாரஞ்செலுத்தன்மேற்கொண்டொழுங்குணமுள்ளோர்
நீசொன்னக்கிலையோடு நிரையத்தென் றுமழுந்திடுவார். (௬௭)

திருந்துசீலமடபதியைத் தொட்டோருடுத்தசேலையோடு
பொருந்துபுனவின்மூழ்கியிடப் புனிதராவார்புகுந்தன்ன
மருந்தினுலோவம்மடத்தி லரியதவச்சாந்திராயனத்தைப்
பரிந்துசெய்தாலல்லாது பரமபுனிதராகாரோ. (௬௮)

பாவிபுனிதநிலையழிந்தோன் பரமனணியிற்றூனின்றோன்
யாவோனும்பசியின்மெலிந் தெய்தினுலோலவர்தம்மைத்
தேவொன்னப்பாவித்துச் சிறப்போடன்னமினிதளித்தார்
நாவுக்கனியவமுதருந்தித் துறக்கவீடுநண்ணுவார். (௬௯)

ஆனந்தகோடிதருமங்க ளரியதவங்கள்பெருவேள்வி
நினைந்துநாளுஞ்செய்தபல னிமிடப்பொழுதிவினிதளிக்கும்
புனைந்தமுன்னாலதிதியர்பாற் புரியுமன்னதானமென்றால்
வனைந்தவேணியரன்விரிஞ்சன் மாலென்றிவராற்றரவற்றோ. (௭௦)

நிலமால்வகைகளவற்றிலெல்லா நெடியமேருவரையென்னக்
குலமாந்திகளவற்றிலெல்லாங் கொழிக்குந்திளாசூழ்கங்கையெனப்
பொலனூர்விசும்பின்வானவர்க்குப் பொருவில்சூவிசபதியென்னப்
பலவாந்தானதருமத்து ளன்னதானம்பலனுடைத்தே, (௭௧)

துறக்கநீங்கியாங்கிழிந்த வேந்தன்சிங்கத்துவசனுடன்
சிறக்குந்தண்டதரணிவர்கள் புனியிற்சென்றுதினந்தோறு
நிறக்கவன்னதானமிட்டு மீண்டுந்துறக்கநிலைபெற்றார் [ரோன்.
முறக்கவேண்டாமெனவுரைத்தான் மனிதர்க்குக் கல்லாம்பொதுநின்

**கருசு குண்டலவிசுண்டலர் காதையுரைத்த
அத்தியாயம்.**

அன்னதானம்புரிவதுபோ லரியதருமமொன்றில்லை
யன்னதானஞ்செய்வதுபோ லரியதவமுமொன்றில்லை
யன்னதானங்கொடுப்பதுபோ லரியவிரதமொன்றில்லை
யன்னதானஞ்செய்வதுபோ லன்னதானுஞ்செய்பாளே (எ௩)

என்றுமபுலரிநீர்படிந்தோர் வெகுளிதீரந்தோரெவரிடத்து
நன்றியுரைப்போரமகிழ்ந்திருப்போர் நாவிலிரண்டுமொழியாதோர்
துன்றுமபொறையின்வைகிடுவோ ரிரச்சமுடையோர் தூய்மையினோ
சென்றசென்றவுலகுதொறுந் தேவாபோகந் துய்த்துறைவார் [ர

பொய்யுறகளவுமபொருந்திடுவோர் பொதுவிலிருந்தாரிப்போப்போர்
வெய்யகுரளைப்பாநதிடுவோர் மேலோர்தமநகுப்பழிபுரைப்போர்
வையமுரைக்கங்கதையனைத்தும வாளாப்பொய்யென்றிறந்தியோர்
கொய்யுங்கருவிதனைக்கொண்டு நாவைக்குறைச்சகுலைநழுவார் ()

அண்டகடாகவைப்பிடத்தி னளவிலபுனிதந் தியிலெல்லா
மண்டுபுன்றகங்கையினிகராய் வருசத்தவுள்தோமானிடவா
பண்டுபெருமபாதகமபுரிந்தா ரேனுமொருநாடபடிவரென்றி
றுண்டமதிவானவனுலகிற புகுந்துபெருமபோகங்ககிய்ப்பார் ()

ஒடுபுன்றகங்காநதியி னுவந்துதிருநீராடினரு
மாடவெழுந்தசென்றரு மன்றிச்செல்வேனென்றரும
பிடுபெறவேநினைந்தாரு மாடிவந்கபெரியோரை
நாடித்தொழுதுபுகழ்நகாரு நற்றயவயிறறினண்ணோ (எ௪)

விரிஞ்சலுலகத்திடைபிறந்து விளங்கமுளறுபகவியையும்
பரிந்துபுனிதஞ்செய்வல்ல பாசீர்திபுககாடியிடுந்
திருந்துமுளத்துமானிடாதந் தீயபிறவிவேருமறுத
தடுஞ்சின்மயவீடளிக்குமென்புகழ்வாராநாவுகத்திசயமே (எ௫)

நீலகண்டன்றிருமுடிமே னிலேவாடிசலியலைவிளங்கு
மோலநறுநீர்க்கங்கையுடன் வேறோநதியையொப்புணைக்குஞ்
சீலமில்லாப்பாதகர்தாஞ் சென்றசென்றநரகமெல்லாந்
தாலுமலமழுகிவிழ வாயிற்புழுககான்றிடத்தாழ்வார் (எ௬)

விளங்கும்பிராணயாமத்தை விதியிலெவோசெய்திடுவார்
துளங்கிமனத்தினமுக்ககற்றித் தொடர்நதபாவததுரிசற்றுக்
களங்கமில்லாமதியமபோற் சித்தியெட்டுகைசேர
வுளங்கொள்போதநிலையாய் முததிப்பதத்தையுறுவாரோ (எ௭)

பிரதாரத்தைவிரும்பாதார் பிறர் தம்பொருளைப்பரியாதார்
குரவர் தம்மையின்றோரைத் தேவரென்னக்குறித்திடுவோர்
விரவுகற்பினிலேநின்று கணவற்பேணுமெல்லியலார்
நியாயராசிகாணும லமரர்பதத்தினிலைபெறுவார். (அக)

சுருதிநீதிவேதார்தந் தூயமனுவேழுதலான
மிருதிபுராணந்தருமநிலை விளங்கச்சொல்லுஞ்சாஸ்திரங்க
ளரிதுலுரைப்போர்கேட்போர்க ளவற்றையுலகினி றுத்துவிப்போர்
பருதியென்னவுலகத்தை யவபோபரிக்கும்பான்மையரே. (அஉ)

மறந்தேனின்னுமொன் றுளது கேட்டினி நும்பிக்குலவணிக
சிறந்ததிருமாலடியார்பாற் செல்லாகொழிகவெனவெம்மோ
டறைந்துவிடுவன் கூற்றுவன்மற் றென்றலந்தப்பாகவத
ருறைந்தவிடமேதேவரெல்லா முறையுமிடமென் னுணர்வாயால். (அ)

பொல்லாநிறையக்கடனீந்த விதுபோல்வேறுபுணையுண்டோ
னில்லாத் தீமைசெய்தொழுகி யிறக்குங்கா லத்தசாமன ன்று
னல்லாதரவற் றுடன்மகவை நாராயணவென்றழைத்திடலா
லொல்லேவினையையொருவிழுத்தி யுற்றொனெ ன்பதுறுபொருளே. (அ)

மற்றோர் தருமமெண்ணுவரோ மாயன்றிருவாழ்மணிமாற்ப
ஊற்றதிருப்பேராயிரத்தி லொருபேரோனுமொருபொழுது
சற்றேயுரைக்கத்தவம்பெற்றோர் தழுவும்பாவவிலங்குத்துப்
பொற்றேரல்குலரம்பையரோ டமராபதியிற்போயுறைவார். (அரு)

உலகமெல்லாநிறைந்துறையு மொருவன்காட்டத்தொடுங்கழல்போ
லிலகுசாளக்கிராமத்தி லெக்காலமுமுற் றுறைந்திடுவ
னலகிலாதுகடையுமிடத் தரணியிடதோன்றவ்வழல்போ
னிலவுமனத்திற்பாவிக்க நெடுமாலாங்குவெளிப்படுமால். (அசு)

பொருவிலாவைகுந்தத்தும் பொற்றாமையாடன்னிடத்தும்
விரவியுளையுமதுபோலச் சாளக்கிராமவியன்சிலையி
லுரகசாகியுறைவனென்ப துணர்வா லுணர்ந் துமலர்பெய்வார்
துரகமேதமொருகோடி புரிந்தார்போகந் துய்த்திடுவார். (அசு)

கண்ணன் சாளக்கிராமத்தைக் கருதித்திருமஞ்சனமாட்டுந்
தண்ணென் புனலிலோர் துளியுஞ் சாத்தந்துளவிலோரிலையு
முண்ணும்பெரியதவமுடையோ ளுழிந்முறையைக்கடந்தன்னை
வண்ண முலைப்பாறனைவாயா லுண்ணொன் றுமறைசொல்லும். (அ)

கருது குண்டலவிசுண்டலர் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

மாயன்சாளக்கிராமநிலை வைகுமிடத்துக்கணித்தாகி
மேயவொருகாவதத்தளவு விலங்குபுழுப்புள்விளிந்தவெலார்
தூய்வைகுந்தஞ்சேருமென்றும் சோராத்தேதானருச்சிப்போர்
தீயரறியாமால்பதவி சேர்வாரென்னலதிகையமோ. (அக)

சாளக்கிராமமொன்றேனுந் தானமளிக்குந்தன்மையோர்
வாளக்கிரிசூழ்நிலமுழுது மறையோர்க்களித்தபலன்பெறுவர்
நாளக்கமலநறும்பூவா னொழைதனையருச்சிக்கில்
வேளைக்கடிந்தோன்சிவலிங்கங் கோடிபூசித்ததின்மேலாம். (க௦)

அரிகேசவனேகாதசியை யொருநாளியற்றுமவர்க்குமறை
பரவுதுரகமேதத்தைப் பன்னாளியற்றும்பலமுண்டார்
தளையின்மனிதராய்ப்பிறந்தோ ரொருநாளரிவாரஞ்சரிக்கில்
நிலையராசிடனைப்பாரார் நெடுமாலுலகினிறைந்திடுவார். (க௧)

தானமென்றுநதவமென்றுந் தவத்தால்சமாதித்தவம்பழுத்த
மோனமென்றுமொழிந்திடுவார் முத்திக்கிவற்றற்பயனுண்டோ
கானநறும்பூந்துழாயலங்கற் கண்ணனேகாதசியிலன்ன
பானமொழிந்தோர்முறையியற்றிப் பரமன்பதத்தைப்பெறலாமால்.

என்னுளளவேகாதசியை யியற்றிதிருநதார்மேதினியோ
ரன்னுளளவும்பெரும்பாவ மவர்பானிற்குமவ்விரத
முன்னுமுன்னம்பாவவினை பொழியும்பருதிக்கொதுங்கிருள்போற்
பன்னுளதனையியற்றியிட்டோர் நெடுமாலுருவிற்படிந்திடுவார். ()

ஆதலாலேதருமநிலை யனைத்துமுறைத்தோமச்சுதனைப்
போதிலுறையுந்திருமருவும் புருடோத்தமனைப்புண்ணியனை
யோதிவினையையறுத்துலக முய்யவேண்டுமெனத்தேவ
தூதனுரைத்தான்விசுண்டலன்கேட் டினையபின்னுஞ்சொல்லுவான்.

வேறு.

நன்றுநன்றுநீ சொல்லியதருமத்தி னலத்தா
லின் நுநான்மகிழ்ந் தின்பத்தின்வைகினை னெம்மு
னென்றலாததீ நரகத்திலுறாவகை மீட்பான்
நன்றுதாரினாய் சொல்லெனையமபடன் சொல்வான். (கரு)

முன்னையுள்ளதோர் பிறப்பினின்முற்றிய தரும
மன்னிநின்னுழை வைகியததனைநீ வழங்கி

லின்ன லுற்றநின் முன்னவனிராயம்விட் டெழுவு
னன்னதன்மையான் கிளர்த்துவன்கேட்டியென் றறைந்தான். ()

நினதுமுற்பிறப் பெட்டினினெடுவளங் குன்றப்
புனிதநன்மது வனத்தினிற் பொருவில்சா கலிய
னெனவுரைத்தபே ரிருடிநால்வேதத்தி னியல்பிற்
றனைநிகர்ப்பரி லாதவன்றோன்றினன் றவத்தால். (கௌ)

அந்தமாமுனிக் கிரேவதியெனுமணங் களுள்பால்
வந்தமைந்தரொன் பதின்மரும்வளருநா ளவரி
லைந்துமைந்தரில் லறத்தினையடைந்தனர் மற்றைப்
பிந்துமைந்தர்க ளால்வருந்துறவறம் பிடித்தார். (கௌ)

ஆசையற்றவர் துறவறத்தொழுகிய வன்னுண்
மாசிலாமச்ச நாட்டிலோர்மறையவ னாகப்
பூசுரற்குமே லாகவாழ்ந்தில்லறம் பூண்டு
போசனத்தின்மு னதிதிபார்த்திருந்தனை புறம்போய். (ககூ)

அவ்விடத்தினி லதிதியராகநல் லருளா
லெவ்வமற்றவந் நால்வருமெய்தின ரெய்தத்
தெவ்வடர்த்தபொற றிகிரியானெனக்கொடு சென்று
பவ்வமுற்றநல் லமுதினின்னடிசில்பண் டனித்தாய். (கௌ)

விடையவல்வினை வேரறவெறிந்திடு ஞானப்
படையினுர்தமக் கொருபகற்பரிந்துண வளித்த
வுடையநற்பல மதனைநீழுமுவது மளிக்கிற
றடையிலாதுபோய்த் துறக்கநாடடைவனுன் றமையன். (கௌ)

என்னவோதிய யமபடனின்னுரை கேளா
வன்னநற்றரு மத்தினையவன்பொருட் டளிப்பா
னுன்னிரோடு முதவினனுதவமற் றவனு
மின்னலாகிய நிராயந்தீர்த்திளவலோ டிற்றான். (கௌ)

அரம்பைமாதர்தம் வளைக்கையாற்கவரிநின் றசைப்பப்
பரம்புசெங்கதிர் விமானத்திற்பண்பொடு மருவிச்
சுரும்புலாவுபைந் தருத்துணர்வானவர் சொரிய
விரும்புமன்பினு விருவருந்துறக்கமெய் தினரால். (கௌ)

முகமலர்ந்துநன் முகமனோடினியவை மொழியா
வகமகிழ்ந்துமா மறவிதூதனைவிடுத் தனையோர்
புகலருந்தகைத் தாகியபொன்னுல கின்ப
முகமனந்தங்க ளுண்டனரெனமுனி யுரைத்தான். (கௌ)

துண்டலவிதுண்டலஃ காதையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௨௫-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௧௦௦.

இந்நபக்காவது,
காஞ்சனமாலே காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆயிரர்தடக்கைவேந்த னருந்தவமுனியைநோக்கி
மாயிருநிலத்திற்றீய வணிகரைத்துறக்கத்துய்த்த
மூயநன்மாகமென்ற யதனிடத்தாய்மையின்னுந்
தாயினுமினியாய்சொல்கென் றிரத்தலுந்தவத்தோன்சாற்றும்.

நீரதுதன்மைசொல்லிற் புனிதமாய்நிலமாகிப்
பாரினினிலைமைபெற்றுப் பள்ளத்திலோடிவெண்மை
யாரவேயுடைத்தாய்நொய்தாய் மன்னுயிர்க்கமுதமாகிச்
சீர்பெறத்தன்மையெய்தும் மென்மையாஞ்செய்கையாலே. (உ)

ஆகையாற்புனல்கள்யாவு மச்சுதன்வடிவமாகு
மாகமாதத்தினுங்கண் வானவரொளிகளெல்லாஞ்
சேகறுபுனலில்வந்து சேர்ந்திடுமதனின்மூழ்கி
நாகநாட்டின்பமொன்றாய் நண்ணுவர்வேந்தர்வேந்தே. (ங)

செங்கதிர்மகரராசி சேர்ந்தநற்காலந்தன்னிற்
பொங்குநீர்க்கங்கையாகும் குளம்படிப்புனலுமென்றற்
றிங்களவெண்கவிகைவேந்தே செப்பவேறுவமையுண்டோ
வங்கதினாட்பெற்ற ரமரர்நாடாளப்பெற்றார். (ச)

அணையதோர்மாகமாதத் தடைவுறுமாறைந்தாய
தினமெலாம்புனலிலாடத் திண்மையிலாதினேத்தோன்
வினையறவெழுநாண்மற்றை யைந்துநாள்விரிநீர்தோய்க
வினியவைமாட்டான்மூன்று நாட்படிந்திடினுநன்றே. (ரு)

முராரியைமூன்றுபோதும் வழிபடன்முறையிற்செய்தும்
விராவியதீபமிட்டும் வேண்டியசிறப்புச்செய்தும்
புராரியைவிதியினேற்றிப் பூசித்துப்பூசுரர்க்குத்
தராதலமுதலாயுள்ள தானங்களனைத்துஞ்செய்தும். (சு)

மாகநீரிவ்வாறுடி மற்றதனிறுதிதன்னி
லோகையான்மறையோர்க்கன்ன முறுபுனலுதவிச்சாந்தம்
பாகுபெள்ளிலைபூணூரம் பாதுகைகவிகையாடை
யீகைபொற்சிவிகையாதி யியன்றவையீதல்செய்தே. (ஊ)

உரியமாமறையோர்தம்மை யுவப்பித்துமாகந்தன்னி
லரியேகாதசியைக்கூட்டும் வண்ணமேயதனைக்கூட்டும்
பெரியர்தாமிகத்திலுள்ள போகங்கள்பெரிதுதாய்த்துத்
திருமருமார்பன்வையும் வைகுந்தஞ்சேர்வரன்றே. (அ)

உற்றிதற்காடுகின்ற வுயர்புனல்யுதென்றோதில்
வற்றியவென்னீர்குவற் குடப்புனல்வாழந்தம்மூர்
முற்றியபுறத்துவாவிக் குளநதிமுறையில்வேதஞ்
சொற்றதண்கடலின்னீர் துகளறுதூயகங்கை. (ஆ)

ஓதியபிரயாகைத்தெண்ணீ ரிவையிவையொன்றுக்கொன்று
மேதகுபலன்கணல்கும் பிரயாகையில்விரும்பியாடிப்
போதுவார்பேறுகஞ்சப் பொகுட்டினிற்புலனமீன்ற
வேகியன்றானுவால் விளம்பிடற்கரியதம்மா. (க)

இந்திரன்சசிமால்செய்யா ளீசனம்பிகைவிரிஞ்சன்
சந்தரவாணிதிக்கிற் சூழ்மற்றையெழுவரோடுஞ்
சந்திராதித்தர்விண்ணோர் தானவரியக்கர்சித்தர்
சிந்திரத்திலைக்கோலத் திருநதலரம்பைமாதர். (கக)

இணையவரமுதலாயுள்ளோ ரியாவருமுகங்கடோறும்
விணையறப்பிரயாகைதன்னில் விரும்பிராடல்செய்வா
ரணையவர்கலியுகத்தி லவ்வுருக்கரந்துவந்து
மனிதராய்மாகந்தன்னின் மறிபுனலாடுவாரே. (கஉ)

உலகினின்மனிதராடி யுகத்திடுபாவந்தன்னாற்
பலபலநதிகளெல்லாங் கருநிறம்படைத்தறீர
நிலவியபிரயாகையாடி நின்மலமாகுமென்று
லலகிலாப்பெருமையெம்மா லறைவதற்கெளியதன்றே. (கங)

வேறு.

பெருகுரீர்ப்பிர யாகையின்மூன்றுநாட்
சுருதிபோற்றிடு மாகத்திறோய்ந்துளோர்
புரவிமேதத்திற் கோடிபுரிந்தவர்க்
குரியநற்பலம் பெற்றிடலுண்மையே. (கசு)

மன்றலங்குழற் காஞ்சனமாலேதா
னன்றுமுத்தின மாடுநலன்கொடா
வென்றிவாளரக் கன்றுயர்மீட்டிட்
, நின்றகாதைகே ளென்றுநிகழ்த்தினான். (கரு)

௧௬௨ காஞ்சனமாலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

கேட்டவேந்தன் கிளர்ந்தவுவகையால்
வாட்டடங்கணூர் காஞ்சனமாலையா
ரீட்டுந்வினை யாதவ்வர்க்கன்யார்
கோட்டமில்லோ யுரையெனக்கூறினான். (௧௬)

காத்தவீரிய னன்னகழறலுந்,
தீர்த்தமாமுனி செப்புவன்யானெனும்
வார்த்தையென்னு மமுதினைமன்னர்கோன்
கூர்த்தநெஞ்சங் குழைந்திடக்கூறினான். (௧௭)

பண்டைநற்கதை தோறும்பகர்ந்துள
தண்டர்போற்று மருஞ்சிறப்பாவது
மண்டிவேள்விக ணூற்றின்வருபலங்
கொண்டகாதைகேட் டார்க்குங்கொடுப்பது. (௧௮)

வானுடுக்குலந் தன்னின்மதியெனக்
கானுலாவிய கற்பகநாடெனந்
தானமேவு மரம்பையர்தம்முளும்
பூநறுங்குழற் பொற்பின்விளங்குவாள். (௧௯)

பஞ்சின்மெல்லெனப் பாரிற்படிந்துசெங்
கஞ்சமென்னக் கவின்பெறுசீரடி
யஞ்சமென்னப் பெயர்தரவாமையின்
விஞ்சுவெள்வயி ரெறத்துவிளங்குமால். (௨௦)

கொம்பரன்னத் தொழுதிக்குரலென
வம்பொனாபுரத் தாணிமுத்தத்தரி
பம்புகோலப் பரட்டின்கொழுங்கவின்
செம்பொன்னுக்குத் தராசிற்கிறந்தவே. (௨௧)

அரத்தமென்பஞ் சணிமலர்த்தாளுகிர்
நிரைத்தமெல்லிதட் டாமரைநேரென
வுரைத்ததேதென வெள்ளியொளிவிடச்
சிரித்தமூரன் நிலாவிற்சிறந்தவே. (௨௨)

நாடினமென்மயி ரின்றிரம்பொழிந்
தாடன்மன்மத னம்புபெயர்வழு
மோடுநீரி லுகழுஞ்சினைவராற்
சேடுமென்னத் திரள்கணைக்கால்களே. (௨௩)

வெங்கயப்புழைக் கையினைவென்றல
ரைங்கனைச்செல்வ னந்தப்புரத்தின்வாய்த்
தங்குதோரண வாழையின்றண்டெனப்
பொங்குகோலக் குறங்குபொலியுமால். (௨௪)

ஆடுபாம்பி னகல்படவட்டமு
மோடுதேர்த்தட்டு மொத்துநவமணிப்
பாடலங்கு பசும்பொற்கலாபமேற்
சூடுமல்குல் துதிக்குந்தரத்தே. (௨௫)

மண்ணும்விண்ணு மலையுமலை யுமுண்
டண்ணல்கண்வள ராலந்தனிரென
வண்ணநீல மயிரொழுங்கோடெழி
னண்ணுசிறுதுத ரம்நலமிக்கதே. (௨௬)

கண்டுஈறிடக் காட்சிக்கரியது
பண்டைமால்வரை போலும்பனைமுலை
யண்டமீதுறு தென்னனுமானத்தா
லுண்டுகொல்லென் றுணருமருங்குலே. (௨௭)

மக்கண்மால்கொளு நெஞ்சம்வனப்பெனு
மிக்கமாகடல் வீழ்ந்துள்ளழுந்தியே
புக்கபோது புறம்பெழப்பொங்குநீர்
மொக்குளென்ன முகிழ்த்தமுலைகளே (௨௮)

கண்ணுடைப்பசுங் காம்பெனக்கண்கவர்
வண்ணநல்லெழில் வாய்ந்தமென்றோளினை
தண்ணென்காந்தட் சரோருகம்போலுமாற்
றெண்ணிலாவுகிர் மெல்விதற்செங்கையே (௨௯)

துற்றுபூவிரி சூழ்பசும்பூகம்வேள்
கொற்றவெள்வளை போன்றகொழுங்கழுத்
தெற்றுதெண்டிடை யாரத்திசைகல
னுற்றமூன்று வரையோடொளிருமால் (௩௦)

பைம்பொன்வள்ளை பதித்தனகாதினிற்
சம்பராரி விழைவிற்சமர்செயு
மம்புதீட்டு மணிமணிச்சாணைபோற்
செம்பொற்றோடு சிறந்துவிளங்குமால். (௩௧)

ககசு காஞ்சனமலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

தெண்டிபைப்பவ ளக்கொடிச்செவ்வியும்
விண்டகிஞ்சுக மென்மலர்ச்செம்மையுங்
கொண்டுவாசங் குலவுந்துவரிதழ்த்
தொண்டையங்கனி போலத்துலங்குமே. (௩௨)

குருந்தநாண்மல ரோகுளிர்முத்தமோ
முருந்தமோமுரு காரிளமுல்லையோ
விளிந்தவாண்மதி வெண்குருத்தோவெனத்
தெரிந்ததில்லைச் சிறுநகைத்தோற்றமே. (௩௩)

வேறு.

இருகடலிணைவிழி யெதிர்த்தொன்றென்றினைப்
பொருதிடுமெனப்பசும் பொன்னினாலய
னரிதிலியற்றிய வணையவொத்ததால்
மருவிநாசியின் வண்ணமென்பவே. (௩௪)

நஞ்சினுமமிழ்தினு மூழ்கிநாமவேல்
வெஞ்சரமியையென விளங்கிமென்மைசா
லஞ்சனவரியணிந் தனங்கனெண்ணிய
வஞ்சினமுடிப்பதன் மதர்த்தகண்களே. (௩௫)

கருகியநீலத்தைக் குழைத்துக்கைவலா
னிருகடைகுனிதர வெழுதியேற்றிய
வரிசிலையாமென வளைந்துதோற்றிய
பொருவருந்தகையவாம் புருவளோகையே. (௩௬)

சந்திரரேகைதன் சமிமழுங்கிப்போ
யந்தரந்திரிதர வழகுபெற்றுலாய்ச்
சிந்துரவரிநெடுந் திலதஞ்சேர்த்ததான்
மைந்தர்தம்முளங்கவர் நுதலின்மாட்சியே. (௩௭)

மையிருண்முகிலிடை வயங்குதாரகை
யெய்தியவாமென விடையெரித்திடக்
கெய்யிணர்விடுமலர் குழுமித்தென்றுழி
பெய்யிருளோதியார் பேசவல்லரே. (௩௮)

இத்தகையானவ ளிருந்துவாழ்வுறுஞ்
சித்திரக்கயிலையிற் றீர்ந்துசென்றுதா
னுத்தமமாம்பிர யாகையுற்றுநீ
ரத்திரவிழியினு ளாடிமீளுவாள். (௩௯)

விண்ணகம்வழிக்கொடு விரைந்துசேறலு
மண்ணகம்போற்றிடு மிமையமால்வரைக்
கண்ணகன்முழையினிற் கண்ணுற்றானரோ
பெண்ணமுதினையொரு பிரமராக்கதன். (சு௦)

மடந்தையாராநின் வரவெனெவ்விடத்
தடைந்திடவேகுவா யந்தரஞ்செல
மிடைந்தெத்தவத்தினுன் மிக்கநல்லெழில்
கடைந்தவேற்கண்ணியெத் தவத்திற்கைக்கொண்டாய். (சு௧)

கூந்தலிலீரமும் கொழித்தபானுரைப்
பூந்துகிலீரமும் புலர்த்திலாமையா
லேந்திளமுலையினு ளீர்த்ததண்டுளிப்
பாந்தளிர்கொடியவன் றலையிற்பட்டதே. (சு௨)

தண்டுளிபடுதலாற் றறுகட்சீற்றத்துப்
பண்டைவல்லரக்கனும் பான்மைநீங்கினே
னெண்டொடியென்மன முருகுமீதெலாம்
விண்டுநீயுரைத்தியென் றரக்கன்வேண்டினுன். (சு௩)

வேண்டலுங்கிளியென பிழற்றுவாள்கவின்
மாண்டருகாஞ்சன மாலையென்பெயர்
தீண்டருமணங்கியான் செழும்பிரயாகையிற்
பூண்டதோர்மாகநீர் பொருந்தியாடினேன். (சு௪)

வடவரைசிலையென வளைத்தவானவன்
கடல்விடமமுதென வருந்துங்கண்ணுதற்
படவரவரையீசைத் தாடும்பண்ணவன்
சுடரொளிமுச்சுடர் தோற்றுங்கண்ணினுன். (சு௫)

அயில்விழியரம்பைய ரமரர்போற்றிட
மயிலியலுமையொடு மணந்துவைகுறும்
வெயிலினங்கதிருகு வியன்பொதும்பர்குழ்
கயிலையங்கியினிற் போகின்றேன்கண்டாய். (சு௬)

நிலைபெறுபிரயாகையின் னீரதாதலாற்
கலையினீர்த்தண்டுளிக் காரரக்கநின்
றலையினிற்படவுள முருக்கித்தாங்கிய
புலையுடல்முழுதையும் புனிதமாக்கிறே. (சு௭)

ககக காஞ்சனமாலை காதையுணர்த்த அத்தியாயம்.

இந்தரீராடிய வினியபான்மையான்
முந்தியபிறப்பினின் முற்றுபாவந்தீர்த்
தந்தரத்தரம்பைய ரடைந்தவாறெல்லாம்
புந்தியுட்கொள்ளவே புகல்வன்கேட்டியால். (சஅ)

கழிந்தமுற்பவத்தினிற் கலிங்கதேயத்திற்
றழைந்தபேர்நிதியுடைத் தரணிகாவலன்
விழைந்திடுதிருநகர் வேசையாகியே
மொழிந்திடவருநல முற்றிவைகினேன். (சக)

இருநிலத்தியல்பினி லெழிவின்வண்மையிற்
றிருமகளிவளெனச் சிறக்கவைகினே
னரசிளங்குமரரு மமைச்சர்மைந்தரு
மருமலிமுன் றிவில் வந்துணங்குவார். (ரு௦)

இன்னணங்காமுக ரினையர்யாவரும்
பொன்னிதிமழைதினம் பொழிந்துபுல்லுவார்
கன்னவிறுளினூர் தம்மிற்காதியே
கொன்னெடும்படையினால் விளிவர்கோடிபேர். (ருக)

காமுகரெனும்பலுக்களிவண்டின்னலத்
தேமுறுகளிமதுத் தினமருந்தலாற்
பூமலரெனவெழிற் பொலிவுகுன் றிடத்
தாமரைமுகமலர் சவிமழுங்கினேன். (ருஉ)

என்னையேவிரும்பிய வினோரூர்யாவரும்
பின்னையான்விரும்பவும் பெயர்ந்தும்பார்த்திடா
துன்னிடாதொழியும்நா ளிளமையோய்ந்திடத்
துன்னியமூப்பினு லிரக்கந்தோன்றியே. (ருங)

ஏதியாம்புரிந்தன மிற்றைநாள்வரை
யாதுலர்வறியவர்க் கன்னமிட்டிலே
மாதவற்கியன்றவை வழங்கல்செய்திலே
நாதனையனுதின நயந்துபோற்றிலேம். (ருச)

தூயவைபுரிந்திலேம் பலருந்துஞ்சிட
மேயநல்வனப்பினால் வினையியற்றினே
மாயவைதீர்த்திடு மமைதியாதெனப்
போயினேன்புரோகித முனிவன்புக்கில்வாய். (ருரு)

பொருபடைமன்னவன் புரோகிதன்சரண்
சிரமுறவிதைஞ்சினேன் செய்தபாவத்தா
னரகிடைவிழாதுபொன் னுஞ்சேர்ந்திடக்
குரவனீயருளென விரங்கிக்கூறினேன். (௫௬)

கூறியவாச்சகங் குரவன்கேட்டலு
மாறியநெஞ்சினு னஞ்சலஞ்சனீ
வீறுயர்ப்பிரயாகையின் மேவியாடியே
யீறுடற்கிழைத்து வானுலகத்தெய்துவாய். (௫௭)

எல்லையிறவங்களால் யாககோடியா
லொல்லையிற்றீர்ந்திடா வுலப்பில்பாவங்கள்
வல்லேபோமாக நீர்மருவியாடினா
லெல்லொளிமுன்னிரு ளென்னவோடுமால் (௫௮)

அன்றியுங்கேட்கு நீயமரர்நாயகன்
கன்றியகாமத்தாற் கவுதமன்றனி
மன்றல்சேரகலிகை தன்னைமற்றவன்
குன்றல்செய்காவிடைக் கூடிவைகுங்கால. (௫௯)

மாமுனியெய்தினன் வடவைபோன்முனிர்
தாமிசுதல்ல வீதென்றறிந்திடாக்
காமுறுபுரந்தரன் காயமெங்கணுந்
தோமுறுயோனியாய்த் தோன்றுகென்னவே. (௬௦)

ஒருத்திதனல்குலை யுவந்தபாவத்தான்
மருத்துவனுடலெலாம் வாவன்மொய்த்தென
வருத்தியிலாயிரம் யோனியாதலுங்
கருத்தழிந்திந்திரன் கரந்துபோயினான். (௬௧)

பண்பலசெய்திடும் பாகசாதனன்
விண்புகுபெருவரம் வெற்பின்சாரவிற்
றண்புனலோடையிற் சலசமொட்டிடைப்
புண்படுமுளத்தினன் புகுந்துவைகினான். (௬௨)

காமனேகெடுத்தன னென்றுங்கங்குலிற்
சோமனேயின்னணந் துணிவித்தானெனும்
பூமினேயணையவள் புணர்ப்புத்தானென
நோமனேகந்துயர் நுவலற்பாலதோ. (௬௩)

கௌஅ காஞ்சனமாலேகாதையுரைத்த அத்தியாயம்.

பஞ்சபாணப்பகைப் பாவிவஞ்சத்தா
 னெஞ்சினையாவரே நிலைநிறுத்துவார்
 கஞ்சநான் முகனுளங் கலக்கியன்னவ
 னஞ்சினிலொருதலை யறுப்பித்தானரோ. (௬௪)

வருபினியாவையு மருந்திற்றீர்ந்திடு
 மரிவையர்காமனோ யதனிற்றீர்ந்திடா
 தொருகணப்பொழுதினி லூக்கம்போக்கியே
 நரகிடைப்பித்திடு மென் றுநாணினன். (௬௫)

இந்திரனில்வண மிருக்குங்காலையி
 லந்தரநாடெலா மரசிலாமையாற்
 சந்திரனிலாதவான் றன்மையொத்தலும்
 வந்திரைத்தீண்டின னனந்தம்வானுளோர் (௬௬)

சுண்டியவானவ ரியக்கர்கின்னர
 ராண்டகையரசனை நாடியல்லலுற்
 றாண்டுறந்தவரென வணங்கியொல்லைபோய்க்
 காண்டகுருவினைக்கண்டு கூறுவார். (௬௭)

ஐயநீகேட்டி வாளுநாடகன்
 றையலிந்திராணியைத் தணந்திங்கெம்மைநீத்
 தொய்யெனக்கரந்துளான் றேடியோய்ந்தனஞ்
 செய்வதேதினியென வணங்கிச்செப்பினார். (௬௮)

தேவர்களுரைத்தசொற் கேட்டுத்தேசிகன்
 காவலர்செல்வமாங் களிப்புக்கைமிகப்
 பாவமுநோக்கிடார் பழிக்குமஞ்சிடா
 ராவதுநினைக்கிலா ரறனுமோம்பலார். (௬௯)

புரந்தரன்காமத்தைப் பொருந்திப்புண்ணிய
 வரந்தருகவுதமன் பன்னிமானமா
 மரந்தைவெஞ் சாபத்தாலழகுமாசுறக்
 கரந்தனன்வாவியங் கமலத்துள்ளரோ. (௭௦)

அத்தலைசேருமென் றமரோடெழா
 வித்தகத்தேசிகன் விரைவினோடுபோய்த்
 தத்துநீர்வாவியின் கரையிற்சார்ந்துநின்
 றுத்தமவருதியென் றுரைசெய்தானரோ. (௭௧)

அழைத்திடுவாசக மமரர்கோன்செவிப்
புழைத்தலைப்புகுதலும் பொருமிவெய்துயிர்
திழைத்ததீவினையெநொந் திருந்தவாவிபுட்
டழைத்ததாமரையொரீக் கரையிற்சார்ந்தனன். (௭௨)

நாணியவுளத்தின னடுங்குமேனியன்
கோணியமுகத்தினன் குறைந்தநோக்கினன்
வாணியும்பாணியு மறந்தவாயினன்
பேணியகுரவனை யிறைஞ்சிப்பேசுவான. (௭௩)

பொன்னிகரகலிகை புருவச்சாபமு
மன்மதன்சாபமு மவுனிசாபமு
மென்னிறையறிவுட னெழில்கவர்ந்திட
மன்னியசுடலையின் மாலையாயினேன். (௭௪)

பேதைமற்றொருத்தியை விரும்பிப்பெய்வளைக்
கோதையர்குழாத்தையுங் கொளும்பொன்னாட்டையும்
போதலர்கறபகப் பொதும்பர்வாழ்வையு
மேதமுற்றிழந்திடு மென்னைக்காத்தியால். (௭௫)

எந்தையெயன்றவ விரந்துகூறலு
மந்தணன்கூறுவா னஞ்சலஞ்சனீ
சிந்துநீர்ப்பிரயாகை சென்றுமூழ்கினால்.
வந்ததீவினையெலாந் தீர்த்துமாயுமே. (௭௬)

பெரிதுமாதவமருள் பிரயாகையாடுவான்
வருதியெம்மோடென மகிழ்ந்துவாசவன்
குரவனோடெழுந்துபோயக் குளிர்முத்தேக்கர்பா
யினாபுனற்றிருந்தி யாடியேறினான். (௭௭)

அலைதவழ்பிரயாகை நீராடுதன்மையாற்
புலையுறுபாவம்போய்ப் புனிதனாகிய
நிலைதெரிஞ்ஞவவ னுடனிறைந்திடுங்
கலைபுனையோனிபோய்க் கண்களாகென்றான். (௭௮)

மந்திரிகூறிய கணத்தில்வாசவன்
சுந்தரமேனியிற் றோன்மயோனிபோய்க்
கந்தநாறியசெழுங் கஞ்சக்காடென
மைந்துடன் முழுதினு மலர்க்கணையவே. (௭௯)

கன0 காஞ்சனமாலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

துறைகெழுபிரயாகையின் றாய்மையீதென
மறைதெரிபுரோகிதன் கூறிமாதூரீ
யறைபுனற்றிருந்தி யதனிலாடினா
ளிறைவுறுபாவம்போ மெனநிகழ்த்தினான். (அ0)

கேட்டலுமுவகையுட் கெளுமயானவன்
றாட்டுணைதொழுதுபோய்த் தருமத்தன்றியே
யீட்டியபொருளெலா மிரவலர்க்கனித்
தோட்டியவினையினே னுருதியெண்ணினேன். (அக)

யாக்கையுமிளமையு மினியசெல்வமு
நீக்கமில்கிளைகளு நிமிடப்போதின்
மேக்குயர்மின்னென ஶீந்துபோமெனத்
தூக்கியவுளத்தினேன் றுறவுமேற்கொண்டேன். (அஉ)

ஒட்டியகிளைகளு முலப்பில்செல்வமுஞ்
சுட்டதுபோலநீத் தினியசோலையின்
மட்டவிழ்ப்பிரயாகையை மருவிமாகமொன்
றுட்டெளிவோடுநா னுவந்துமுழ்கினேன். (அங)

அங்கதின்மூன் றுநா ளாடுநற்பலத்
திங்குறுதீவினை யாவுநீக்கினேன்
றங்குமுவொன்பது தினத்தின் றன்மையாற்
பொங்கிளமுலையர மகளிர்போற்றவே. (அச)

சுருதியாழ்விஞ்சையர் தொழுதுபோற்றிட
வருசுவேதாவுக்கு வந்துதோன்றியே
யரிமதர்ச்செய்யகண் ணரம்பைமாதரிற்
பொருவரவழகுடைப் பூவையாயினேன். (அரு)

ஆரம்பையரிமையமால் வரையளித்ததீங்
கரும்பனமென்மொழி யுமைகருத்தினில்
விரும்புறுதோழியாய் மேவிவைகியே
பெரும்பகற்கயிலையில் வாழும்பே றுற்றேன். (அசு)

முன்புளவாசனை தோன்றிமுற்றலாற்
றுன்பறப்பிரயாகையின் மாகந்தோ றுமுற்
றின்புறவாடுவே னினையதென்றிரம்
வன்புறுமரக்கநின் வரவையோதென்றாள் (அஎ)

வேறு.

அணங்குநீர்மைய ளன்னதுகூறலும்
வணங்கினின்றந்த மாயவரக்கணு
மிணங்கியன்ன திசைக்குவனீங்கெனக்
குணங்குற்றவன் கொள்கையைக்கூறுவான்.

(அஅ)

சீசியன்ன துரைக்குந்திரத்ததோ
மாசிலாமுற் பிறப்பினின்மற்றியான்
காசிமாநகர் தன்னிற்கலைபயில்
பூசுரர்க்கொரு புத்தியினையினேன்.

(அக)

வேதமங்கம் விளங்கும்பலகலை
யோதினேனவற் றுண்மையறிந்திலேன்
மாதனம்பெறு வேட்கைமலிதலாற்
போதமற்றுநான் புன்மைவிழைத்துளேன்.

(க0)

புலையராதி பொருள்படைத்தோர்கையிற்
றலைமைகீழ்மை யெண்ணாதவர்தாந்தகு
நிலைமையற்ற நிதியொடுபாவமு
மலைவில்லாம லளித்திடவாங்கினேன்.

(கக)

எண்ணில்பாவ மிழைத்துளதன்றியே
புண்ணியஞ்சிறி தேனும்புரிந்திலே
னண்ணல்காசியி லாற்றியபாவந்தா
னுண்ணிதேனு மலையினுநோன்மைத்தே.

(கஉ)

கங்கைகுழ்தரு காசியின்மாய்ந்துளோர்
மங்கைபாகன் றிருவுருமன்னுவார்
பொங்குபாவ மிகுதியிற்புல்லியே
னங்குமாண்டு மழிபிறப்புற்றுளேன்.

(கங)

எருவையாகி யிருபிறப்புற்றுளேன்
மருவுசீற்ற மறப்புவினாகியே
வெருவுதோற்றத்து மூன்றுமேவினே
னரவத்தோற்ற மிருபிறப்பாகினேன்.

(கச)

கூகையாயொரு தோற்றத்துக்கூடினேன்
பாகவார்பிறைப் பற்கொடும்பன்றியாய்
மோகமுற்றிரு தோற்றத்துமுத்தினே
னாகப்பற்றின்மே லிப்பிறப்பாகினேன்.

(கரு)

கௌட காஞ்சனமாலை காதையுனாத்த அத்தியாயம்.

மறந்தபாவ மனந்தமருவியு
மிறந்ததத்தல மாதலினேந்திளாய்
பிறந்ததன்றிப் பெருநரகத்தில்வீழ்ந்
துறைந்திலேனுனைக் காணவுமுற்றுளேன். (கௌ)

இந்தவாறிரண் டாயிரமாண்டியான்
சந்தவாரிமை யத்தடஞ்சாரலில்
வந்துவைகி வருந்தியதன்றியே
சின்தையீற்றெளி வழ்றிலேன் றீமையேன். (கௌ)

மடந்தைநின்றிரு வாண்முகங்காண்டலு
முடைந்துபாவங்க ளோடக்களிப்புற்றே
னிடைந்தவென்னைப் புரத்தியென்றேத்தினுன்
கடைந்தவேற்கண்ணி யீதுகழறினாள். (கௌ)

துளபமாலைத் தொழுதுபிரயாகையி
லளவின்மாக மதியமர்ந்தாடினேற்
குளபலத்தினோர் மாகத்துறுபலன்
கொளவளிப்பனீ கோடியென்றோதியே. (கௌ)

துகிலினீரம் பிழிந்திடுதோயத்தோ
டகமுவப்ப வரக்கபெறுகென
விகலும்வேற்கண்ணி யீய்ந்தனளேற்றிட்டா
னிகரின்மாகப் பலத்தைநிருதனே (க00)

வேறு.

அங்கைநன்னீ ரவனங்கையுறமுன்
வெங்கணர்க்கனவ் வேடமொழித்துத்
திங்கண்முடித்த சிவன்முடியாத
வைங்கணவேளிவ னுமெனநின்றான். (க0க)

தேவருருக்கொடு நின்றருள்செம்ம
லேவனகண்ணியை யேத்திவணங்கிப்
பாவைநினைத்தொழு திப்பரிசுற்றே
னுவளசொல்லி யளித்தருளென்றான். (க0உ)

நன்னுதன்மாது நயந்ததுகேளா
மன்னினிலத்தில் வதிந்தவரெல்லாம்
பொன்னுலகுற்றிடு புந்தியுளாரே
விண்ணனசெய்வ ரெனப்புகல்கின்றான். (க0ங்)

நற்றருமங்க ணலம்பெறுநீதி
யுற்றவுயிர்க்கொலை தீர்ந்திடலோதிக்
கற்றுணர்மேல வனாக்கனிவித்தன்
மற்றுளகாம வசத்தினைமாற்றல். (௧௦௪)

ஏதிலர்தீமை யியம்புதறீர்த
லேதிலர்தார மிரும்பொருள்வெளவுங்
காதலொழித்திடல் கண்ணனையேத்தும்
போதமிகுத்திடன் மன்னுயிர்போற்றல். (௧௦௫)

உடம்பினையானென வுன்னுதல்போக்க
லிடம்படுமாசை சுருக்கிலிருக்க
லீடம்படுநன்மை யியற்றுதல்செய்தல்
வடம்படுமார்ப விடார்மதிநூலோர். (௧௦௬)

யானுரைசெய்தன வித்துணையுந்தான்
மானவனெஞ்சின் மதித்துணர்வுற்றுக்
கானமர்பூவிரி கற்பகநாட்டிற்
முனமமர்ந்துறை யென்றனடையல். (௧௦௭)

இன்னனவோதிய காலையினெல்லைத்
துன்னொளிமாமணி துற்றுவிமானம்
பொன்னகர்வானவர் கொண்டிபுகுந்தா
ரன்னவனைக்கொடு நா கமடைந்தார். (௧௦௮)

வார்முலைகாஞ்சன மாலையணங்குஞ்
சேருமரம்பைய ரோடுசிறந்து
கார்தவழுங்கயி லாயமடைந்தே
யாரியையேவ வியற்றியமர்ந்தாள். (௧௦௯)

காஞ்சனமலை காதையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௨௬-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௨௦௬.

இந்நூல் தோலாவது,

அக்கினிபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

இக்கதைமுன்னருச்சுனன்கேட்டு எமகிழமாமுனிவ னிசைத்த தாகுஞ், செக்கரொளிமணிமாலைத் தேர்வேந்தேமாகமதித்திரத்தை யோது, மக்கதைவேறென்றுளதின் றுனக்கியானறைந்திடுவ னத னைக்கேளென், றுக்கவினைமாதவத்து வகிட்டமுனிதிலீபனைப் பார் த்துணாக்கலுற்றான். (க)

துடங்கியபல்வேள்விகளாற் றுனத்தானுலவகையாஞ் சுருதித் தன்னு, லடங்கியுள்ளத்தைந்தடக்கி யைந்தழலிற்றவமியற்று மமைதி தன்னுல், விடங்குலவுகளனுதி விண்ணோரைப்பூசைசெய்யும் வினையந் தன்னு, லிடம்படுநல்லோகத்தான் மாகமதிதரும்பலத்தை யெய் தொணுதே. (உ)

முன்னையிதனானிகழ்ந்த தொருகதைகேள் கந்தருவர் முதல்வ னுன, பொன்னணியுங்களைகழற்காற் சுமுகனருள்புதல்விபிரமோகி யென்பா, என்னிசையாழ்விஞ்சையில் சீலனளித்திடுகசிலை யாழி னோர்க்குண், மன்னுசரவேதிதர வந்தருள்சுற் சுரையென்னு மட நல்லாளே. (ங)

சந்திரகாந்தன்புதல்வி சுதாரையெனுந்தளிரியலத் தகையோர் தம்மில், வந்தருளுஞ்சுப்பிரபன் மகளாயசுப்பிரவை யென்னவா முங், கந்திருவர்கன்னியர்க ளோரைவர்பருவத்தாற் கவினுற்பண் பாற், றந்திரியாழ்விஞ்சையினுற் றேழமையாலனைவருமோர் தன் மையாவார். (ச)

பங்கயமேற்றிருமகளைப் படைமதவேளிரதியென்னும் பாவை தன்னைச், செங்கயற்கட்டிலோத்தமையையரம்பையமேனகைத்தி ருவைச்சிவனுநீரார், கொங்கையினுற்கண்மலராற் செவ்வாயாற்கூந் தலாற் கோலவெற்பை, யங்கைவடிவேலைமல ராம்பலைநீர்முகிலை யழ கழிக்குநீரார். (ரு)

மடமயில்போ லைவருமொத் தழகேசன்மணிமாட மன்னுகோ யிற், புடையிலொருபால்வைகி யிளவேனிற்பருவத்துப்போதுகொ ய்தே, பெடையனம்போ னடைபெயர்ந்தே யச்சோதவாவியினிற் பெருநீராடிப், படுமணற்கூலத்தேறிப் பார்வதியைவழிபாடு பண்ண லுற்றார். (சு)

வெண்மணலிலுமையாடன் திருவுருவையினிதமைத்து விரை
ப்போதாலுந், தண்மைபெறுநீராலும் பாளிதகுங்குமநானஞ்சந்த
த்தாலு, முண்மதியில்விருப்பாலு முறுபூசை யியற்றியந்தவுமையா
ண்முன்னர்ப், பண்முறைதேரியல்பாடிப் பற்பலகானடம்புரிந்தார்
பாவைநல்லாட். (௮)

தெரிவையரத்திரம்புரியும் வேலைக்கண்ணச்சோதச்செழுநீராடப்
புரியுமுன்னூல்வேதநிதி தருபுதல்வனக்கனிப்பனபுகுதலோடும் [ப்
வரிநெடுங்கண்மடவியர்கண் மன்மதனோமுருகனோவந்தானென்ன
பரவசமுற்றவன்வடிவா மமுதத்தைவிழிநாவாற்பருகினாரே. (௮)

பெண்மணியையுமையவளை வழிபட்டபெருந்தவத்தின்பேறுதானே
கண்மணிகள் குளிர்ப்பேறக்காமனையாங்கா னும்வகைகாட்டிற்றென்பார்
மண்வலையத்திவன்றன்னை மருவாமலுயிர்வாழமாட்டோமென்பார்
வெண்மணிபோற்றிருநகையான் வேதியரிண்மணம்புணராலிடலையென்பார். (௯)

வேறு.

காளையிவனைக் கலக்கும்வினயமெண்ணி
வாளைப்பொருதடங்கண் மாதர்புடைவந்திடலும்
வேளைப்பொருவும் விடலைமுனிமெல்லியலார்
கோளைக்கருத்துணர்ந்து நெஞ்சொடிதுகூறினான். (௧௦)

இலங்காரமாலையிளமுலையாரின்ப
வலங்காரமைக்க ணயிலம்புதான்பாய
நிலங்காவல்பூண்ட படைநேமியானாதி
கலங்காதுநின்ற கருத்துடையார்யாரோ. (௧௧)

இந்தவுலகி லெவர்பொறுப்பார்காமனோ
யுந்துமதன்ம்பா லுடல்பாதி யாய்க்கருகி
வெந்துவிரகத்தீத் தலைக்கொண்டுமேல்வெடித்துச்
சின்னுகனலீசன் றிருநுதற்கண்ணென்பாரோ. (௧௨)

முன்னமொருத்திக்காய் முகநான்குதான்பெற்று
மன்னவளைக்கூடாம லாசைநோய்மீ தூறப்
பொன்னவிரும்புண்டரிகப் பூந்தண்மடலேந்தி
யின்னமும்பாலன்ன பிரங்காதிருந்தானே. (௧௩)

செல்வமழிக்குஞ் சிறப்பழிக்குஞ்சீரழிக்கு
மல்குமறிவழிக்கு மானநிறையழிக்குங்

௯௯ அக்கிலீபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

கல்வியழிக்குள் குலமழிக்கும்காமமெனப்
பல்வளையாராசை துறந்திடுவர்பற்றில்லோர். (௧௪)

ஆதலாற்காம மறத்தீதெனப்புகன்று
மாதரார்தன்பான் மருவிவளையாமுன்
றீதிலாயோகத் திரத்தான்முனிசுமரன்
போதுலாம்வாவி யிடைக்கரந்துபோயினான். (௧௫)

இரவினுழந்தா ரிருநிதியம்பெற்றுடனே
வினாவிவிழந்தாலென்ன மெல்லியலார்மாழ்க்க
கரவினகன்றொழிந்த காளைதனைக்காணும
வெரியின்மெழுகொத் துருகியிவ்வாறிசைத்தாரோ. (௧௬)

நண்பரீயெய்மை நயவா துண்ணுது
விண்படுமின்னென்ன வினாவினகன்றொழிந்தாய்
பெண்பிறப்பில்வந்தோர் விரும்பப்பெயர்ந்தொழிதன்
மண்பிறப்பினீதி யிழையோற்குமாட்சிமையோ. (௧௭)

அஞ்சவிடையத்தி லமர்ந்தபோகத்தமைதி
நெஞ்சதனில்லைத்து நெடிதுய்க்குமாறதுபோல்
விஞ்சையரிற்றோன்றி விரும்பினோன்னலத்தைக்
கஞ்சமலர்த்தாரினு யுண்டுகளியெய்தாயோ (௧௮)

மைக்கிளைத்தகண்ணுற்கு மைந்தற்குமண்ணுலகிற்
கைக்கிளையாகாதென்ப துன்னளவிற்கண்டோமே
யிக்கிளையலைவருமின் நெத்தவறுதானிழைத்தே
மெய்க்கிளேந்த துன்னை விரும்பவிரும்பாயோ. (௧௯)

மல்லார்புயத்தோய் வனப்பையடிமுடிமட்
டெல்லாம்பிழையா தினிதமைத்தும்யாமிரந்தும்
புல்லாயெனவும் புறக்கணித்துப்போகமனங்
கல்லாய்ப்படைத்தனனோ கற்றுணர்ந்தவேதாவே. (௨௦)

பொன்னங்கமலநறும் பொய்கைக்கரைமருங்கின்
மின்னும்புரிநூல் விளங்குமணிமார்பன்
றன்னந்தனியே தனியேநெனவருத
வின்னந்தனிகாண்ட லெத்தவத்தாலெய்திடுமோ. (௨௧)

வேளையேயன்னான் வனப்பைவிழிகுளிர
காளையாமிவ்விடத்து நண்ணியிடைக்காண்டோமோ

தோளையேழுற்றுருகத் தோய்வோமோவென்றுரைத்து
வாளையேய்கண்ணார் மறுகிமனந்தளர்ந்தார். (௨௨)

மாலையுமுன்ன மனையிடத்திற்சென்றிலமே
லாலமெனமுனிவ ரன்னைமாநென்றஞ்சி
வேலையனை விழிமடவார்வெய்துயிர்த்துச்
சோலையகன்வாவி யகன் றுமனை துன்னினரால். (௨௩)

அக்காலம்வெய்யோ னவிர்மண்டலஞ்சேப்பக்
கக்காவுமிழங் கதிர்க்கற்றையுள்ளடக்கித்
தக்கார்பிரிந்தவர்போற் றுமரைகள்பொற்பழியப்
புக்காங்குடபுலத்துப் புன்மாலையோங்கியதே. (௨௪)

அடைந்தமடநல்லா ரனைவோருந்தத்தந்
தடங்கணம்புபாயமதன் றன்கையம்புமேபாய
மிடைந்தமலர்ப்பாயலெல்லாம் வெந்துசருகாக
விடைந்துருகிவெய்துயிர்த்தங் கிவ்வாறிசைக்கின்றார். (௨௫)

கங்குலோன்மாரன் கழைகுணிக்கக்கால்குணிக்குந்
திங்கனோமன்றற் சிறியவினந்தென்றலோ
பொங்குநீர்த்தெண்கடலோ போனானைப்புல்லாமன்
மங்குலேயின் னுயினா மாய்ப்பான் றுடங்கியதே. (௨௬)

என்றினையபன்னி யிடைவார்மனங்குழைவார்
குன்றமுலையாரங் குளிர்சந்தனத்தேய்வை
நின்றுபொரிந்திடவே நெட்டுயிர்ப்பானீற்றுவா
நின்றையிரவோவிரிஞ்சர்க் கிட்டவிரவென்றுரைப்பார். (௨௭)

பூவையையும்பாரார் புரிநரம்பின்யாழ்தடவார்
பாவையும்பாரார் பசுங்கிளிக்கும்பாலுதவார்
கோவையிதழ்மெல்லியலார் கொற்றச்சிலைவேட
னவைவிடமாழ்து மிளமானெனக்குழைந்தார். (௨௮)

வாடைதவழு மணிச்சாளரமுகப்பி
னீடுமிளநிலவு நீங்காதரமியத்துக்
கூடியிளங்குயில்கள் கூவுமலர்க்காவினென்றால்
வீடுமீனிரகமுற்றார் மேவிடமேதென்றயர்வார். (௨௯)

பைந்தண்குவளைப் பசியமலர்ப்பாயலுநீர்
சிந்துங்குளிரியுடன் நெங்கதலிமென்குருத்து

கௌ அக்கினீபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

மிந்துசிலாதலமு மேய்ந்தகாமத்தழலால்
வெந்துகனல்போல வெதும்பத்தளர்ந்திடுவார். (௩௦)

பூசுநறுஞ்சாந்தம் புலராமற்றெண்பனிநீர்
வீசுதொறுங்கோலுமுக மென்றொளரிவாடிவார்
வாசமலர்வாடை வரும்வருந்தோறுந்தழைத்த
வாசையனன்முழ்க வழன்மெழுகுபோற்குழைவார். (௩௧)

கொட்டுஞ்செழுங்கலவைக் குங்குமமேனமுத்துவடஞ்
சுட்டதெனச்சிந்தித் துணைநெடுங்கண்முத்தணிவார்
விட்டதுயிரென்ன வெதும்பித்தளர்ந்திடுவார்
பட்டதுயரென்னுற் பகருந்தரமன்றால். (௩௨)

ஏழைமடமாத நிவ்வாறுருகுங்காற்
றுழிக்கொழுங்குவளை சற்றேபிணிநெகிழ்ப்பக்
கோழிக்குலமினாப்பக் கங்குல்குறைந்தகல
வாழித்திணாமுகட்டிற் றேன்றினுனாகவனே. (௩௩)

வேறு.

இருள்கிறிய கதிர்கீழ்திசை யெழுபோதினின்மடவார்
விரகானல மதுதீர்தர விரிநீர்படிபவர்போன்
மருவாமலர் விரிவாவியின் மகிழ்வோடவர்புகுதா
முருகார்புனன் முட்கானறை முகிழ்நாண்மலர்கொய்தார். (௩௪)

புளினத்திடை மருவிச்சிறு புதுவெண்மணலதன
லவிதுற்றிய குழலம்பிகை யணிபொன்னுருவமையா
நளினப்புது மலரானனி வழிபாடுநயந்தே
கனிமுற்றிய மயில்போலவர் கைகொட்டிநடித்தார். (௩௫)

வான்முட்டிய சிகரக்கிரி யிமவான்மடமயிலே
கூனற்பிறை யணிவேணிய நொருபால்வளர்கொடியே
வேணிற்கிறை மதவேனென வருவேதியன்விடலை
தானித்தலை நெருநற்படி யடையப்பணிதாயே. (௩௬)

மாதேயரு ஞாதியென்றவ ரடிவீழ்ந்தனர்வழுத்தும்
போதேமறை யினையோனறும் பொய்கைத்தலைபுகுந்து
தாதேமலர் செந்நீரிடை சந்தித்தொழில்புரியக்
காதேறிய வரிவேலன கண்ணுரதுகண்டார். (௩௭)

நன்றேயிது நன்றேமிக நமரோயுமையவளை
யின்றேபுரி பூசைப்பல னிவனைத்தரலென்னுக்

குன்றேயெனு முலையீரினிக் குழும்புடைவளைத்தே
யொன்றேமெனி லகல்வானென வுறவந்துவளைத்தார். (௩௮)

வேறு.

பற்றினர்வளைத்தனர் படுத்தினர்பிடித்தார்
சுற்றினர்வளைத்தனர் துணைக்கைமலர்தம்மான்
மற்றுணைவிடக்கடவ மல்லமருவாமன்
முற்றுலிம்கின்கள வுணர்ந்தெனமொழிந்தார். (௩௯)

மாமுனியதற்குநகை யாடிமடநல்லீர்
தீமுனமருங்கடி மணஞ்செய்திலனின்னாட்
காமுறுகலப்புநல னன்றுகடிசெய்வான்
றேமில்சூரவற்குநனி சொல்லியிவண்மீள்வேன். (௪௦)

அல்லதுகலந்திட லடாதெனமறுத்துச்
சொல்லியிடமூரலொடு தோகையர்கன்சொல்வார்
நல்லமணிபெற்றவர் நடுக்கடலுகுத்தே
யொல்லைநெடுநீர்முழுகி நாடியுழல்வாரோ. (௪௧)

என்புருகநற்றவ மியற்றியிடல்யாரு
மன்புருகுபோகமத ருந்தியிடவன்றோ
வின்பமுறயாமுனை பிரந்திடவுமந்தோ
வன்புபுரிவாயிதுவு மண்ணுலகிலுண்டோ. (௪௨)

தேவருமாக்கரு மியக்கரொடுதெய்வ
மூவருமீம்மாதர்நல முற்றினர்களன்றோ
யேவரினலத்தினை யிகழ்ந்தவரிழந்தார்
பாவவுருமுற்றிய பசுக்களைநிகர்ப்பார். (௪௩)

ஏடவிழ்மலர்க்குழலி னார்கலவியின்ப
மாடவர்மறுத்திட லடாதெனவுரைப்ப
வாடியமனத்தன்மறை நீதிபலவோதிக்
கூடுதல்செய்யேனென முனிந்துபலகூற. (௪௪)

இணங்குதல்செய்யானிவ னெனத்தெரிவைமாதர்
பிணங்கிவலிதிற்கொடு பிடித்துநிலன்வீழ்த்திக்
கணங்கொண்மயிலைந்தொரு கலாபமயிறன்னை
மணம்புணருமாறிதென வன்பினின்மணந்தார். (௪௫)

முலையினிலனைத்திடுவர் நீண்டுமுரிபுருவச்
சிலையிணையேமோந்திடுவர் வாயமுதுதேக்கி

கஅ0 அக்கினீபன் காதையுணத்த அத்தியாயம்.

நிலையழிவரங்கைகொடு நீவிகளிறுக்குங்
கலையினைநெகிழ்த்திடுவர் முறைமுறைகலப்பார். (சக)

இங்கிவர்களின்னண மனைந்தினிதினமேவித்
தங்கமியரத்தமுற ணித்தொழுகுபோழ்தின்
வெங்கனலெனத்தகைய வேதியன்வெகுண்டே
கொங்குடைமலர்க்குழவி னொராடிதுகூறும். (சஎ)

மேயவனாயின்பமுற மேவியிடல்லா
னையமொருசற்றுமற நின்றவெனைநீவிர்
பேயெனவுழைத்திவ ணடர்ந்துபிழைசெய்தி
ராயதிறனால்கை யாகெனவறைந்தான். (சஅ)

இப்பரிசுசாபமிட வெவ்வனையினுருன்
மெய்ப்படியுமாசையில் விழைந்தவெமைவாளா
செப்பரியசாபவுரை செப்பியதினீயு
மப்பரிசுபேயுருவ மாகெனநின்றார். (சக)

மாரியிசொபமிரு பாலுமருவாமுன்
றேறியமனத்தினினை வுஞ்செயலுநீங்கி
வேறுபடுபேயுருவ மேவியறுவோரும்
பாறுபடுகானிடை பரந்தனர்திரிந்தார். (ந0)

ஒடுவர்மறித்திடுவ ரோரொருவர்தம்மிற்
கூடுவர்பிடிப்பர்வறி தேகுழறிவாயாற்
பாடுவர்களிப்பரமு வார்பலவிதத்தா
லாடுவர்கிரிப்பருழல் வார்வனமடங்க. (நக)

மங்கையவைவேதியனை யீன்றவர்கண்மற்றோ
ரிங்கிவர்கள்பேயுருவ மெய்தியதுகேளா
வங்கைகொடுதம்வயி றலைத்தழுதுமாழ்சித்
தங்குதுயர்வாரியிடை தாழ்ந்தவசமுற்றார். (நஉ)

பற்றறுவனத்திடை பசாசுருவமேவி
மற்றிவர்கயெக்குமுண வென்பதுமறந்தே
யுற்றவர்வெறுக்கொள வுறுக்குவரவெருட்டிச்
சிற்பியல்விலங்குகொலை செய்தொழுகுநானின். (நக)

வேறு.

துன்றுமகரரவித் தோமறுபூசத்தினத்தி
னின்றபுனலாடி நியமங்கழித்திடுவான்

மன்றல்செறியச்சோத வாவிக்காமருங்கி
னென்றியடைந்தா னுரோமசனாமுத்தமனே. (௫௪)

பேதையராயைந்து பிசாசருவமேயினரு
மாதவத்தைநீத்த மறைமாணிப்பேயனுமாய்
மூதுணர்வாய்நின்ற முனியைச்செகுத்துண்பான்
கோதுபுரிமனத்தா ரோடிக்குறுகலுமே. (௫௫)

ஆய்ந்துமுனிசெய்த நெடுந்தவத்தின்புதத்தாற்
பாய்ந்தனுகமாட்டாமற் றூரத்திடைப்பயந்து
காய்ந்தவனன்முடுக்கக் காட்சிபோனிற்றலுமே
வீய்ந்தவினைமறையோன் வேதநிதிவந்துற்றான். (௫௬)

வந்தானுரோமசனை வாழ்த்தினுன்றொழுதா
னெந்தாயிவண்டைய வெத்தவஞ்செய்தேனென்றான்
சிந்தாகுலவிருளைத் தீர்க்குந்தினகரனே
நொந்தேன்பெந்துயரங் கேட்பாய்நுவல்கின்றேன். (௫௭)

தக்கதருமந் தவறாதவென்மகவை
யொக்கவுடன்வளைத்திவ் வொண்டொடியரோதவொண்ணு
மிக்கவிரகத்தா லணைந்தார்வெகுண்டிவனு
மக்கணத்திற்சாபமிட வன்னவருஞ்சாபமிட்டார். (௫௮)

சாபவசத்தாற் பசாசருவந்தாமருவிப்
பாவைமடமாதருமென் பாலனுமிக்கானடைந்தார்
கோபமறநோன்பியற்றுங் கோதிலாமாதவருட்
தீபமனையாயிதனைத் தீர்த்தருளவேனுமென்றான். (௫௯)

தெள்ளுமறைவேதநிதி செப்புமொழிகேட்டுருகி
வள்ளற்பெருந்தகைய மாசிலாமாமுனிவ
னுள்ளந்தனைத்தெருட்டி யுன்மகனும்ங்கையருங்
கொள்ளுமலகைக் குணந்தவிர்ப்பனஞ்சலென்றான். (௬௦)

யானின் றுரைக்கு மருந்தருமநற்காதை
தானின் றுகேட்குந் தரமிவர்க்குண்டாகவெனக்
கானின் றபேயர்தம்மைக் கண்ணற்கருணைசெய்து
மேனின் றரோமசனும் வேதநிதிக்கீதுரைத்தான். (௬௧)

எம்மையடைந்தா ரிடரொழியாதின்றகலேம்
வெம்மையுறுசாப வினையகலவிப்பேயர்

கஅஉ அக்கினீபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

தம்மைநெடுமாகீ ராட்டி கிப்பன் றப்பாதென்
 நிம்மைநலனுட்டுகதி மாகததியல்புரைத்தான் (கஅ)

முநதுபிறப்பேழு முயன்றுதனிமூட்டியிடு
 மைந்துபெரும்பாதகமு மலலாமலெதவதது
 நந்தியொழியாய்ப்பாவ நள்ளிருளுமொல்லைவிடு
 முநதுபுனலி லொருமாகந்தோய்ந்திடி லே (கஅ)

வேறு

மருவிமானத வாவிவா
 யசிதின்மாகம தாடினோ
 பெரிதுதாமுறு பேறுசீர
 விரியுளுனமும் வீடுமே (கஅ)

உமையைத்தான றர வோங்கிய
 விமையச்சார விருமபுன
 லமையத்தோய்வுறு மன்பினோ
 தமையெப்பாவமுஞ் சராவுறு (கஅ)

அண்டாபோற்றுமச சோரநீர
 பண்டைமாகம படிநதுனோ
 கொண்டலூர்தி குறிததுவாழ
 விண்டலத்திடை மேவுவா (கஅ)

சதுரமாகந தலைப்பட
 வெதிரிகானக மேனியே
 பதிருமென்புன லாடுவா
 ருகரகும்பியு றாகளே. (கஅ)

பிருகுபாண பிறங்குநா
 ணருமதைத்தலை நண்ணியே
 முருகுசோபுனன் மூழ்கினா
 மருவுவார்சிவன் வாழ்பதம (கஅ)

போதுசேர்யமு னைபுன
 லாதிமாகம தாடினா
 தீதிலாத செழுஞ்சுடாச
 சோதிவாழ்ப்பதி துன்னுவா. (கஅ)

சங்குலாஞ்சர சோதியிற்
 பொங்குநீர்படி புண்ணியோரா

பங்கயாசனன் வாழ்பதத்
தங்கணையமர் வார்களே (௭௦)

சானவிபு நறன்னிடை
யானமாகம தாடுவார
தேனூலாவு செழுந்துழாய்
வானவன்பதி வைகுவார. (௭௧)

வேறு

சரையுதண்டகை கேசினிசந்திர பாகை
வனாகிழித்துவீழ் கெளந்தமிதருதுங்க பத்திரா
யிரைபுனற்பொன்னி சிந்துவோடியல்தெரி வைகை
பொருரையிங்கிவை யாடுவார்வைகுநதம் புகுவார். (௭௨)

நீலகண்டம்புட் கரநேபாளம்பிற் பாதங்
கோலமாங்குருக் கேத்திரந்தேவகூடத்தோ
டேலுமற்புத மோங்கரமாகள மியன்ற
ஞாலமெண்ணும கேச்சுரநைமிசா ரணியம் (௭௩)

இன்னும்புண்ணிய தலம்பலவிவற்றினின் மாகந்
தன்னிற்றெண்புன லாடுவார்கடவுட்சா ரூபந்
துன்னுவாரிவற் றதிகமாய்ச்சொலும்பிர யானை
மன்னியாடுவார் வயங்குசாயுட்சிய மடைவார். (௭௪)

மாயிரும்புவி யிடத்தினிற்றுரகமாம் வேளீவி
யாயதாதியார் தருமங்களைவற்றினு மதிகந்
தூயநற்பிர யாகையின்மாகநீர் தேய்த
னையமாயிதி நிகழ்வதோர்கதைநிகழ்த் துவமால். (௭௫)

அந்தளைகே ளவந்திராடாள்பவ னழகார்
மந்தரப்புயன் வீரசேனப்பெயர் மன்னன்
சிந்துநீர்ப்புன னருமதையகன்கரை சேர்ந்து
பந்தநீக்குறும் வேள்விகள்பற்பல செய்தான். (௭௬)

உலகமேத்திடு மிராயசூயத்தினி லொன்று
மிலகுநீதிசேர் துரகமேதத்திலீ ரெட்டு
மலகிலாப்பெருந் தானங்களரியன வெவையு
மலைவிலாதுசெய் தளித்தனன்மாசிலாக் குணத்தோன். (௭௭)

தலம்புகழ்ந்திடு மவன்றிருநாட்டினிற் சார்ந்தோ
னலம்பிடித்துழு துழல்பவன்றினென் றறைவோ

௧௮௪ அக்கினீபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

னிலம்பொறுத்திடப் பாவஞ்செய்மறையவ னெறியைக்
குலம்பொறுத்திடா திகழ்ந்திடவேகினன் கொடியோன். (௭௮)

கிளைகடிந்திடப் போனவன்கிலேசமுற் நிரங்கி
யுளையுழப்பின னகலிடமெங்கணு முழன்று
வளையுமாக்கையன் மாசிமாகத்தினின் மருவித்
துளையுநற்பிர யாகையினாலுநாட் டோய்ந்தான். (௭௯)

அன்னநாளினி லருமகமாற்றிய வரசு
மின்னபாவங்க ளியற்றியவேதிய னிவனும்
பின்னரோர்பக லெல்லையில்விழிந்துபோய்ப் பிறங்கும்
பொன்னினாட்டினிற் புரந்தானவையிடைப் புகுந்தார். (௮௦)

புகுந்துமற்றவ ரிருவரும்பொருவறு விமானந்
திகந்தமுட்டிட மணங்கமழ்திவ்விய சாந்த
மிகுந்தநற்கலன் றுகின்முதற்போகம்வே நின்றிப்
பகுந்துதுய்த்தல்யான் கண்டனன்வாசவன் பதியில். (௮௧)

அனையதாம்பிர யாகையின்மாகமா டினர்கள்
புளையுதான்மணி மார்பவிப்புவிபிடைப் பிறவார்
முனையில்வென்றட ஷிராயசூயம்பல முடித்தா
னையராயினும் பிறப்பர்களிரும்புவி யிடத்தே. (௮௨)

நன்றிமாகநீர் நலம்பெறவாடின ரோடு
நின்றவேள்விக ணிரப்பினர்நிகரென லாகா
ரன்றிமாகநீர்ப் பலத்தினுலகைதீர் கதையீ
தொன்றுகேளென வுரோமசன்பின்னரு முறைப்பான். (௮௩)

வேறு.

பேசியவளம்பெறு பிலக்கமலைநின் றும்
வீசியசரச்சொதியின் மேல்ககாயின்வைகு
மாசொருவுதேவதுதி யென்னுமறைவல்ல
பூசுரனல்வைணவ மெனுநிலைமைபூண்டோன். (௮௪)

இந்தமறையந்தண னிருந்தவமியற்றி
மைந்தனோர்சுமத்திரனை வாழ்வுடனளித்தே
சின்தைவிடயங்களில் விடாதுநிலைசேமித்
தைந்தழலினின்றுதவ மன்!புறவியற்றா. (௮௫)

நீரினிடையுழங்கெடு நாளதுகழித்துஞ்
சாருலவையுண்டர வெனத்தவமிழைத்து

நாரணையுள்ளுற விருத்திநவைநீங்கிப்
பாரினிடையாயிர மெனும்பருவநின்றான். (அசு)

உற்றிவனெடும்பக லுறுந்தவமியற்ற
முற்றுதலொழிந்தொரு முழைத்தலைபுகுந்தே
கொற்றவயவேங்கைபொடு கூடவுறைவானேல்
மற்றிவனருந்தவ மதித்துணரவற்றே. (அஎ)

இத்தகையனின்னண மமர்ந்தொழுகுமேல்வை
மெய்த்தகதிரேழிலுற மேவருதினத்திற்
பத்தியுடனல்விரத முற்றதுபரிந்தே
யுத்தமன்வழுத்தியிசை யோதியிடுபொழ்தின். (அஅ)

சங்கினெடுசக்கர நெடுங்கதைநல்சார்ங்க
மங்கையொருநான்கினு மெடுத்தழகெரிப்பப்
பொங்குவரிவன்சிறைய புட்டிடரிலைறித்
திங்களைனவெண்கவிகை சேணினிழல்செய்ய. (அக)

வாசவனமாலிகைபொன் மார்பிடையங்கக்
காசின்மணிதுற்றிய கனங்குழைவில்விச
விசுமணிமாமவுலி வெண்கதிர்கொழிப்ப
வோசைநெடுவாருதி யுறங்குபொருளுற்றான். (கஊ)

ஒல்லெநெடுமாயனுற லுந்தவமுளந்தோன்
வல்லையிலெழுந்தனன் வணங்கினன்வழுத்தி
யெல்லைய றுமின்பநிலை யெய்திமகிழ்வோங்கிச்
சொல்லமுடியாதுருகு தூயமுனிநின்றான். (கக)

மாயவனருட்கண்மலர் வுற்றினிதுநோக்கித்
தூயவவிருப்பொடு துதித்திடுதிரத்தா
லேயமகிழ்வுற்றன மியைந்தவரம்வேண்டென்
றாயிரமறைப்பெயரி னுணறையலோடும். (கஉ)

நீதிமறையந்தண னிகழ்த்திடுவனய்யா
வாதிமறையோன்முதல வவ்வமாரெல்லா
மோதவரிதாயநின துண்மையையுணர்ந்துன்
பாதமலரைப்பரவு பத்தியமையாதோ. (கங)

முன்பெறுபெருந்தவ முயன்றொழுகினேனோ
வன்புறுமனக்கொடிய வஞ்சகன்முன்னெய்தி

கஅசு அக்கினீபன் காதையுணாத்த அத்தியாயம்.

யன்பினில்வரந்தருவ மென்னுமருள்போதா
தென்பெறுவதையவுனை யேத்துமடியேனே (கஅச)

அச்சுதவுனைத்தொழு தடைந்தவடியார்க்கு
வச்சிரன்வி ரிஞ்சனீவர் வாழ்வுமொருவாழ்வோ
நச்சிலனவற்றினல னம்பனின தருளே
யிச்சையதுவேயமையு மென் றுரையிருத்தான். (கஅரு)

உரைத்ததையுவந்துவண முருமொருவள்ளல்
விரைத்துள பமாலேமுகில் வேதியனைநோக்கித்
தரைத்தலையெடுத்தெமை வழத்தியதுதன்னாற்
பரித்திடுவைபற்றியெம தன்பதுபழுத்தே. (கஅசு)

பண்பினிலெனைப்பர விடும்பனுவறன்னை
நண்பினிலுரைத்தவெவ ரேனுநவைநீங்கி
யொண்புனியிடத்தினினை வுற்றபொருண்மேவி
வின்பெறுவார்மடிய ருக்குளவர்மேலோர். (கஅஎ)

உரந்தருதவத்துமறை யோயெனவுரைத்துக்
கரந்தனன்விசும்பினிடை காரெழிலிவண்ண
னிரந்தரநல்வேதியனு நெமியனையேத்தி
யரந்தைகெடநோற்றுநெடு நாளவணிநுந்தான். (கஅஅ)

இன்னணமுரோமசு நெடுத்தினிதியம்ப
நன்னிலமைவேதரிதி நாரணனைநாக்கிப்
பன்னியவனேத்தியிடு பாடலெதுவென்னுச்
சொன்னவுடனம்முனிவ னப்பனுவல்சொல்வான். (கஅக)

ஏத்தியிடுபாடலை யிராப்பொழுதுதன் னிற்
சீர்த்திவனிதைக்குரிய சீர்த்திமுனிகற்றே
பார்த்தெனையழைத்தது பயிற்றவுமுணர்ந்தேன்
தோத்திரமிதற்குரிகர் சொல்வதெதுமாதோ. (கஅஓ)

வேறு.

வாசுதேவனை மலர்மகள்கொழுநனை மண்முழுதுண்டானை
நேசமுயறிய வடியருக்கெனியனை நெடுநிலமளந்தானைப்
பேசுகின்றதும் பேசவேபடுவதும் பேச்சுமாய்கின்றானை
யோசைமாக்கடன்முகட்டினி லுறங்கியவொருவனைத்தொழுவாமே.

கஞ்சநான்மலர் விதியொடுவேதமுங் காண்பதற்கரியானைப்
பஞ்சபூதமாய் மன்னுயிர்ப்பகுதியாய்ப் பறந்தவற்றுறைந்தானை

விஞ்சையாய்மற்றை விஞ்சையுமாகியே மேருவாயணுவாகி
யஞ்சுவெம்படை யங்கையிற்றாங்கிய வமலனைத்தொழுவாமே. ()

ஆதியாய்நதி வாயவற்றந்தமா யடிமுடியற்றானைப்
பேதிபாசின் றசமையங்கடொ ஹின்று பெரும்பதமளிப்பாளைச்
சோதியாய்மன விகற்பமற்றாளுத் துரியத்திற்றொழுவானை
யோதியாவருமறியொணுநிற்குணத்தொருவனைத்தொழுவாமே. ()

பொன்னினாய்பணிமுடிக்கடகாதியின் பொன்னெனப்படுமாபோற்
பின்னமாகியே காட்டுபல்லுயிரெலாம் பெயர்த்துந்தானாவானைப்
பன்னுவாக்கொடு மனத்தினுக்கதிதனாய்ப் பற்றறுபற்றுள்ளார்
நன்னிலைக்குவே றற்றொளியாகிய நம்பனைத்தொழுவாமே. (௧௦௪)

முத்தரென்றுநா னென்றுவேறற்றொரு முழுமுதலானனைப்
பித்தரென்றுநா னென்றுவேறற்றொரு பேரருளானனைத்
தத்துவங்களிற் புலப்படாக்கடவுளாய்த் தத்துவமானனைச்
சித்தர்சித்தத்துச் சின்மயமாகிய தேவனைத்தொழுவாமே. (௧௦௫)

ஆனைமூலமே மூலமேயென்றெடுத் தழைத்திடவருவானை
வானிலைந்தரு மடவரல்வேண்டிட மண்ணிடைநடுவானைத்
தானெனும்பொருண் மறந்துணர்வொடுங்கினுற் ருனவனானனை
வானெனும்பதங் கடந்தருவுருவமாமாயனைத்தொழுவாமே. (௧௦௬)

பற்றுலவினை யாளர்தங்கருமத்துப் பலன்களையளிப்பாளை
மற்றயோகியர் தம்முழைப்பாவக மருவியவுருவானை
யற்றஞானியர்க் கெங்கணுமகம்புற மாகிவேறற்றானைத்
துற்றுரீரொளியிருசுடர்க்கண்ணனைக் கண்ணனைத்தொழுவாமே.

கங்கைநீர்கொடு சதுமுகவிரிஞ்சனாற் கழுவிபதாளானைப்
பொங்குமுக்குணத் தரியமுத்தொழில்களுந் தனித்தனிபுரிவானை
யெங்கும்வே றுவேறியாவுளரெனத்தொழு மியல்பினர்க்களியாம
லங்குவே றுவே றரும்பொருளாயரு ளனகனைத்தொழுவாமே.

வைதுளோர்கட்கும்வாழ்த்தினர்தங்கட்கும்வன்பினில்மறவெம்போர்
செய்துளோர்கட்குமன்புசெய்தோர்கட்குஞ் செழுந்தணர்மலர்மாரி
பெய்துளோர்கட்கும்வெருப்பறவிருப்பினுற் பெறுகதியளிப்பானை
யெய்துமாதவர்பிறனியின்பகைஞனை யிறைவனைத்தொழுவாமே.

வே று.

என்றுமாமுனிபுகழ்த் தனனிதவன்பாட

னன்றிதென்னவே நயந்துடன்படிப்பவர்கேட்போர்

கஅஅ சித்திரசேனன் காதையுணத்த அத்தியாயம்.

சென்றுபுன்மையாம் பிறவியிற்சேர்ந்திடார்சேர்வர்
குன்றீள்குடைக் கவித்தவன்குறாகழற்றுணையே. (கக0)

அக்கீனீபன் காதையுணத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

அஃ அத்தியாயம் ௨௭-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௩௧௯.

இருபத்தெட்டாவது,

சித்திரசேனன் காதையுணத்த அத்தியாயம்.

மீட்டுமரோமசன் விளம்புவான்வேதியரேறே
நாட்டிற்றென்றிசை நரபதிரளிர்மதிமரபிற்
கோட்டமின்றியே யுதித்தவன்குலகிரிப்பிடரிற்
நீட்டுசெங்கயற் கொடியினுன்சித்திரசேனன் (க)

நால்வகைப்படு கடற்பெருந்தாணைக்குநாதன்
கோலொழுக்கினின் மனுவெறிநடாத்தியசூரிசில்
வேலெனத்தகு விழிச்சியர்மதன் வேலென்னு
மால்படைத்திடப் புயவரைபடைத்திடும்வனப்போன். (உ)

அறிவிலீகையிற் பொறையினினிகரிலாவரசன்
நெறியில்வைதிக நிலைமையினிலைபெறுமனத்தோன்
மறையிலாக்கிய வேள்விகள்வரம்பிலமுடித்தோ
னிறைவர்மூவரு மொருமையென்றபேதத்திலிசைந்தோன். (ங)

பொங்குதேரல்குற் புணர்முலையரம்பையர்போலு
மங்கைமாதர்நூ ருயிரர்வனமுலைமருவிக்
கொங்குலாவிய சோலையில்வாவியிற்சூறுதப்
பங்கயப்பெரு வனத்திடைப்பருதியி ம்பொலிவோன். (ச)

முன்னையூழ்வினை துறத்தலான்முயங்குதீநட்பான்
மன்னர்மன்னவன் வைதிகநிலையினைமற்றது
பின்னல்வேணியான் பாசண்டப்பிதற்றினர்பூசு
மன்னுவென்பொடி மெய்யினர்வாழ்மனையடைந்தான். (ரு)

ஆயதீய்மையி லரசனைப்புருத்துவானெடுத்த
மாயவேடத்தர் வைதிகச்சைவம்போன்மருவிக்
தூயுவானதட் கஞ்சகம்போர்த்தசெஞ்சுமல்கட்
காயும்வெம்புலிக் கைதவவேடத்தைக்கவந்தான். (ஊ)

பூச்சுவேறென்றும் புந்தியினீதியைப்புணர்க்கும்
பேச்சுவேறென்று மாயவர்மன்னவர்பிரானே
தீச்செயந்தணர் வேதத்தைத்திறம்புசித்தாந்த
நாச்சுகம்பெறுங் கூறிடக்கேளெனவின்ருன். (எ)

விண்மெண்பதென் வேதங்கென்பதென்வேதப்
பண்டையந்தண ரென்பதென்வேள்வியென்பதுவென்
முண்டவெண்பிறை வேணியான்சமையத்தைத்தொடுத்தக்
கண்டவைதிக மிகழ்ந்திடன்முத்தியாங்கண்டாய். (அ)

பஞ்சபாதகஞ்செய்திடல் பண்பலசெய்த
லஞ்சலாதுகொ ளரியகாபாலியரடியை
நெஞ்சினுற்றொழு திடுவையேனிமிடத்திற்பாவ
நஞ்சராமுன்னிற் றேரைபோனடுங்கியோடிடுமே. (க)

இந்தநற்சமை யத்தினிலடைந்தவரியல்பு
விந்தைநாயகன் சினகரம்வேதியரில்லந்
சிந்திமண்ணற மாய்த்திடலதுசெயாதொழியில்
வெந்ததீநரகத்தினில் வீழ்குவர்வினாந்தே. (க0)

என்றுபுன்மதக் கபாலியரியம்பிடக்கேட்டு
வென்றிவேந்தனும் வினைவழியொ முகியமனத்த
னன்றுநன்றெனப் புகழ்ந்தினுமனக்கொடுநயந்து
நின்றவைதிக நிலையினையறத்தொடுநீத்தான். (கக)

வல்லைமீணதென் கோயிலத்தாணியைமருவிச்
சொல்லினேவல்செய் புழையரைத்துண்ணெனக்கூவி
யொல்லைநாடெலாம் வைதிகமொழிகவென்றோதிக்
கல்லென்மாமுரசறைகுதிர் களிற்றின்மேலென்றான். (கஉ)

ஆன்றதன்னுழைக் கபாலியாமதத்தினையடைந்தார்க்
கேன்றறற்கலன் வெறுக்கைகனிவுளிதேர்யானை
நான்றதொங்கல்வெண் கவிகைபொற்சிவிகைகணல்கி
யூன்றிநானிலத் தனீதியைநீதிபோயொழிப்ப. (கங)

தருமகண்டக ராகியபுன்மதஞ்சார்ந்தோ
ரிருநிலத்துவா பூச்சுதன்கோயில்கனிடித்துக்
கரியமாறிரு மேனியைக்கடலிடைக்கவிழ்த்தே
புரியநன்னிலைவைணவர்க் கலக்கணங்குறுத்தார். (கச)

ககூ சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

வேந்துதண்டிக்கச்சிலர்சிலர் வேறுநாட்டைந்தா
ரோய்ந்தநெஞ்சினர் சிலர்சிலரம்மதத்துற்றார்
காய்ந்தநெஞ்சினர் சிலர்சிலராவியைக்கழித்தார்
பாந்தளிற்று யில்பரனடியார்பட்டதொன்றோ. (ககூ)

ஆதிவேதமு நீதியுந்தருமமுமகன்று
திதுமேற்கொடி யாவருந்தீமையேபுரிந்தார்
காதுவேன்மன்னியல்பு காசினிக்கியல்பென்ன
வோதுகின்றதைக் காட்டுவான்போன்றதவ்வுலகம். (ககூ)

அறநெறித்தலை யகன்றிடப்பாரிடமகன்ற
மறநெறித்தலைவளர்தலான மன்னுயிர்மடியக்
கறைமுகிற்குலர் துளியறக்கரந்தனகரப்ப
வுறைபசும்புலு முதலறக்கருகினவொடுங்கி. (ககூ)

விளைவுதீர்ந்திட வுணவறப்பசியினுல்வெதும்பி
யுளையுமானில மனிதகாக்கரத்தினாலொறுத்துக்
களைகணுகிய மன்னவன்வருத்தலிற்சுலங்கித்
தளைகளோடுழ னரகினராமெனத்தளர்ந்தார். (ககூ)

ஆயகாலையிலறநெறி யருக்கன்வந்துதிப்பத்
தியபாவமாம்வல்லிருள் வளைந்ததுதீரத்
தூயநல்வினைதுறந்தவ னொருயிர்துறந்து
போயினுனடுமறவிதன் னுலயம்புகுந்தான். (ககூ)

வேறு.

அந்தரநெறியினி லழன்றநெஞ்சினர்
சிந்துறுபொறிக்கன றெரிக்குங்கண்ணினர்
வெந்திறப்படையினர் வெருவுந்தோற்றத்தர்
வந்தனர்வளைந்தனர் மறவினாதரே. (ககூ)

உருப்பமோடெதிர்தன ருதிரஞ்சிந்திடத்
தருக்கினர்புடைத்தனர் தலையிலார்த்தனர்
வெருக்கொளமுசலத்தால் வெருண்டுமோதினர்
நெருப்பெழுமுகியார் நெறிக்கொண்டேகுவார். (ககூ)

காருருக்கியன்றன துண்டக்கங்கமெய்ச்
சோரிகளொழுகிடத் தொடர்ந்துகோத்திட
வாற்றுணைவாட்களா லரிந்திட்டேகியே
சூரியன்காதல னவையிற்றுன்னினார். (ககூ)

கண்டனனடுவனுங் கனன்றிப்பாவியைத்
தண்டலினரகிடைத் தானுய்ப்பீரென
மண்டு வெஞ்சினத்தொடு மறலிதூதுவர்
கொண்டுபோய்நரகினிற் குளிப்பித்தாரரோ. (௨௩)

வேறு.

கோரமானரௌரவங் கொடியதீயரௌரவ
மாரழற்கள்வீசியோ டமுன்றகாலஞ்,த்திரம்
பேருறும்பியானகம் பிறங்குதத்தகும்பம்வெஞ்
சோரியுண்டிசங்கடஞ் சுவானவுண்டிமுதலவாய் (௨௪)

எண்ணுதீயநரககோடி யாவினும்புகுத்தவே
நண்ணுபாவமலமகன்று நரகசேடமயிலுவான்
வண்ணமாமலைப்புறத்து முழையினென்றுமருவிவாழ்
கண்ணமுற்கொளித்தசீற்றக் கழுதின்றோற்றமேவியே (௨௫)

ஓமீளமுருகு முறுத்துவெய்யதமுலுயிர்த்
தாடுநின்றுபாடுமீட் டமுங்கியல்லலுற்றுமுட்
காடுதோறும்வெம்மடசி கனற்றவெந்துதிரிதரும்
வாடுமேனிநாவறந்து வாய்புலர்ந்துமாழ்கியே. (௨௬)

ஆரெனைப்புரப்பரென்ன வழுதினைத்திரங்கிம்
பாரிலென்வயிற்றெழுந்த பசியையாரொழிப்பரென்
றோருமிப்பிறப்புமென் றொடுங்குமென்றுதுயருறுங்
கார்நிறப்பசாசுமுன்று கதறுகின்றநாளினே. (௨௭)

அம்மலைப்புறத்திலான்ற வாச்ரமத்தடைந்துவாழ்
செம்மையானமுனிவனெஞ்ச மருவுதேவதுதிசெலா
வெம்மையானகரியுநெட்டை விகடகோரவுருவொடே
சும்மையிட்டிடைத்தமுங்கு பேயைநோக்கிச்சொல்லுவான். (௨௮)

வேறு.

ஏதுபுரிந்தோ யேதுநினைந்தோ யிப்போழ்தின்
மதுயருற்றே நீயமுதந்தோ மறுகின்றாய்
தீதையொழிப்பே நீதுயர்விட்டே செப்பென்னப்
பாதகவேடப் பேயமுதுள்ள படிசொல்லும். (௨௯)

நன்மைபயக்குங் காலமணித்தா நல்னாலே
புன்மையுழந்தே னின்னையெதிர்க்கும் பொறிபெற்றேன்

ககஉ சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

றொன்மையினுவா றுரணனுமர் துதியாத
தன்மையிலிந்தப் பாவவசத்திற் றளர்கின்றேன். (௩௦)

மாயிருஞாலத் தென்றுநடக்கு மறைநீதித்
தேயவனீதிப் புன்மைநிறுத்தித் திருமாறன்
னாயிரநாமத் தோர்பெயரோனு மறையாத
பேயறிவாவிப் பேயுருவானேன் பிழைசெய்தேன். (௩௧)

மாமறைநூலோர் பாகவதற்குள் வரமிக்கோ
யேழுபாவப் பேயுருவானே னினியுய்யத்
தாமரையன்ன கண்ணருள்சற்றே தாவென்னக்
கோமுனிதானு மஞ்சலையென்னு விதுகூறும். (௩௨)

தங்கியபாவத் திந்தனமாய்க்குந் தழுவென்னப்
பொங்குதரங்கச சேர்பிரயாகைப் புனறன்னிற்
செவ்சதிர்கும்பஞ் சேர்வுறுகாலேச சென்றடித்
கங்குனிறத்துப் பேயுருமாயுங் கண்டாயே. (௩௩)

பாவவிலங்கு வெட்டுகுடாரிப் படர்மாயை
யோவறுதோற்றப் பார்தளொறுக்கு முவணப்புண்
மேவருபோகந் தந்தருள்விண்ணு மறைதாருத்
தேவர்வழுத்துந் தண்பிரயாகைத் தெண்ணீரே. (௩௪)

வேறு.

அந்திப்பெருமையா றளவிட்டோ துவார்
முன்னொருகேரளப் பசாசுமுற்றியே
நன்னதித்திவலையா னலம்பெற்றுய்ந்தமை
சொன்னதோர்காதைகே னென்றுசொல்லினான். (௩௫)

சேரமான்மனுநெறி யரசுசெய்திடுங்
கேரளநாட்டின்வாழ் மறையின்கேள்வியன்
சோர்விலாவசுவெனச் சொல்லும்பேரினான்
பார்புகழ்நீதியிற் பண்பின்வைகுநாள். (௩௬)

அந்தமாமறையவ னரும்பொன்யாவையுந்
தந்தைதன்தாயத்தார் வலிதிற்றுகொள
விர்தமாநிலமெலார் திரிந்திளைத்தபின்
விர்தமால்வரையினிற் சென்றுவிர்திட்டான். (௩௭)

அப்பெருவரையினி லாவிதீர்ந்தவர்
துப்புறுமலகையாய்த் துயரின்மூழ்குவார்
தப்பறுமறிஞனு மன்னதன்மையர்
லொப்பறுபேயுரு வெர்ல்லைமேவினான். (௩௮)

கருநிறவலகையாய்க் காட்டுள்யாவார்க்கும்
பருவரலுறுத்தியே பசியினான்மெலிந்
தருவனாவிந்தியத் தடவிநீணெறி
வெருவரலுற்றழு தடைந்துவெம்பினான். (௩௯)

மாண்டகுதவங்களை வளருந்தானத்தைக்
காண்டகுவேள்வியைக் கடவுட்பூசையைச்
சேண்டருவிரதத்தைச் செய்துளொற்கலால்
வேண்டியபோகங்கண் மேவற்பாலதோ. (௪௦)

நிலைபிழைத்தொழுகினர் நியமமற்றவர்
கொலைபுரிந்துண்டவர் குரவர்க்காய்ந்துளோர்
கலைபுணையல்குலார் கற்புமாற்றினோ
ருலைவுறுபெருந்துய ருழந்துமாழ்குவார் (௪௧)

உற்றிடுதருமத்தை யுணர்ந்துசெய்திடார்
மற்றதன்பலன்பெற மகிழ்ந்துநிற்பரார்
றெற்றெனப்பாவமே செய்வர்செய்தபின்
குற்றமாமதன்பயன் குறுகவஞ்சுவார். (௪௨)

செய்திடுபாவத்தாற் செறிந்ததிவினை
வைதிகத்தருமத்தா லன்றிமாற்றாறு
தெய்தியகேரள வலகையீடழிந்
துய்திறமின்றியே யுழலுங்காலேயே. (௪௩)

நாவினினுரண னாமமேத்துவான
றேவுதெண்கங்கைநீர் செறித்தகுண்டிகைக்
காவினனசைத்திடு காவிச்சேலைய
னேவெனவவ்விடை யெய்தினுனரோ. (௪௪)

யடைந்தவேதியன்றனை யலகைகண்ணுநீ
மிடைந்தெதிர் தடுத்தன் வெய்யவேடத்தை
யுடைந்துநெஞ்சுட்கிட வெர்ல்லைகாட்டியே
குடங்கைகொண்டமைத்தஞ்ச னென் றுகூறிற்றே. (௪௫)

ககசஃ சித்திரசேனன் காதையுணர்த்த மூத்தியாயம் .

உத்தமவேதிய வுதகமீந்தெனக்
கித்தலையிரளித் திடுதியென்றனுஞ்
சுத்தமாமறையவன் றோனுமென்புமாய்ப்
பித்தர்போனின்றனை யாராபேசென்றான் (சக)

கேட்டலுமலகைமுற் பிறப்பிற்கேரள
நாட்டினின்மறையவ னுன்முன்றீமையே
யீட்டியதவறினா லெடுத்ததிவ்வுருக்
கோட்டமில்லுணத்தினா யென்றுகூறியே. (சஎ)

இரந்தவர்க்கன்னமிட் டினிதுதுய்த்திலேன்
விருந்தினர்வாடிட வேற்றிடம்புகுந்
தருந்தினன்பசியபுல் லாவுக்கிட்டிலேன்
புரிந்திலேன்கடவுளர் பூசையென்பதே (சஅ)

தாகமுற்றடைநதுளோர் தமக்குத்தீம்புன
லோகையோடளித்திலே னுண்ணுநீர்ப்பந்த
லேகும்வெம்பாலையி வினிதமைத்திலேன்
பாகொடுவெள்ளிலை பகவற்கிட்டிலேன். (சக)

இறந்தவர்கடன்கழித் தெள்ளொட்டிலேன்
முறந்தவர்க்கரியசெந் தூசளித்திலே
னறந்தொபொதுமட மமைத்திலேன்மறை
சிறந்துளோர்க்கிடுகுடைச் செருப்புல்கிலேன் (ந௦)

வெள்ளநீர்நண்பகல் விரும்பியாடிவே
னொள்ளொரியதனிடையோமஞ்செய்திலேன்
புள்ளுறைபழமரப் பொங்கர்வைத்திலே
னுள்ளொந்தடைந்தவர்க் குவகைசெய்திலேன். (நக)

கார்த்திகைத்திங்களிற் கடவுளாலையத்
தேத்தருநெய்வினக் கனந்தமிட்டிலேன்
கூத்தனைமணிநிறக் கொண்டல்வண்ணனை
நாத்தழும்பேறிட நயந்துபோற்றிலேன். (நஉ)

முத்தினத்தரிதின விரதமுற்றிலேன்
பத்தியாற்சிவநிசி பண்பிற்செய்திலே
னுத்தமமாகநீ ருவந்துமூழ்கிலே
னத்தவக்குறையினா லலகையாபினேன் (நங)

உம்மையிற்றருமங்க ளொன் றுஞ்செய்திலா
ரிம்மையினற்பல னெய்திவாழ்வரோ
வம்முறைக்குணவற வழங்கிவாடிய
வெம்மைநீகண்டுண ரேதுவாகவே.

(௧௮)

மதியினின்முயற்சியால் வாழ்வுண்டாகுமோ
மதியினின்மடியினால் வறுமையெய்துமோ
விதிவழிப்பண்டுசெய் வினையின்பேறல்லா
லதிகமோரணுவும்வர் தடைவதில்லையே

(௧௯)

இட்டுணுத்தீமையால் யாதுண்டாயினுந்
தொட்டுணு புணவென் றேரணுந் துய்த்திலென்
கட்டழற்கதிர்வந்துங் கூகைக்கண்ணிருள்
விட்டிலதெவரினி விதியைவெல்லுவார்.

(௨௦)

ஆயினுநினக்கிந்த வடவிவாழ்வுறு
பேயினம்பாறிட மிக்கபிதியாற்
றேயுநல்வழியெலாஞ் சேமமாகெனத்
தூயநன்முகமனோ டிணையசொல்லுமால்.

(௨௧)

பண்டொருகாலையான் படர்ந்ததேயத்தில்
விண்டலம்போழ்ந்துயர் வெற்பினின் றுவீழ்
தண்டுளித்தாசரை யாற்றின்றாள் துறைக்
கண்டயர்வுயிர்த்தனன் கரையின்வைகுங்கால்.

(௨௨)

வேறு.

மணங்கமழ்மலர்குழ் வனத்திடையிருந்து வரம்பில்பற்பறவை
தற்குழ, விணங்கியபெடையோ டெழில்கொள்வண்டான மிருந்தி
யகன்கரையெய்திப், பிணங்குசைவலத்தைத் தாளினுனீக்கிப் பெரு
ம்புனற் பெடையொடுமருந்திக், கணங்கொள்வெம்புளினத் திடை
மணந்தயர்வாய்க் கண்டியில்கொண்டிடுங்கூலை.

(௨௩)

தண்பணைச்சாரற்ப் பழுமரத்திருந்தோர் தாவுவானரங்கடிதிழ்
ந்து, கண்படைகொள்ளும் பறவையைப்பிடிப்பான் கருதியங்கவற்
றயலெய்தும், பண்புணர்ந்தெழுந்து வெறியயலகன்ற பறவைவான
ரமுகம்பார்த்துத், திண்புனியிடத்திற் பிழைசெய்யாவெம்மைச்செழு
ப்பவென்னடுத்ததென்றியம்பும்.

(௨௪)

சுருதி சித்திரசேனன் காழைபுனாத்த அத்தியாயம்.

வாங்குநீருலகின் மன்னருந்தவறு வருத்தியேவதைத்தொழில்
புரிவார், யாங்களோர்தவறு மிழைத்திலமெம்மாட் டுத்தவறிழைத்
தவாறென்னோ, வாங்கதுகிடக்க நினதுமுற்பிறப்பை யறிந்துளே
னுனாக்குவனென்னோ, வோங்குவானரங்கேட் டுறியையா லுணர்த்தி
யென்னவண்டான மீதுரைக்கும். (சுக)

முற்பிறப்பதனி லரசனீயாகி முறையிகழ்ந்தனீதியேயியற்றிக்,
கற்பனைகடந்து சிலபகலிருந்து கழிந்தனைகழிந்ததற்பின்னர், வெற்
புனதிரடோள் யமபடர்விடுப்ப வெய்யதீநரகெலாமமுந்திப், பிற்
பிறப்பதனி லளவிலாக்கொடிய புன்மையாம் பிறப்பெலாம் பிறந்
தாய் (சுக)

மீட்டுநீயிர்த வானரமான வினையமுமன்னவனாகி, நாட்டினில
னீதி நடத்துநாண்மற்றோர் நான்மறை யந்தணன்கதலித், தோட்ட
முட்புகுநது வன்பினிற்பலன்கள் பறித்துநீதுய்த்திநி பலத்தாற்,
காட்டியதிதுநின் றோற்றமென்றோற்றங் கழறுவன்கேட்டியென்றி
சைக்கும். (சுக)

புண்ணியமிலாரீ யரசசெய்காலேப புரோகிதனாகியான் வந்
தேன், வண்ணவான்பருதி யரவுதிண்டியநாண் மறையவர்க்கிருதி
வழங்கென், றெண்ணு திதியமென் வயினளித்தாயவற்றிலோரெள்
ளாவேனு, மண்ணிஹையநத நருமதைக்கரையின் மறையவர்க்களி
த்திலேன் கவர்ந்தேன் (சுக)

மறையவர்க்களித்த பொருளைவஞ்சித்த மடமையான் மதியி
லாநினைப்போன், முறைமுறைநரகின் முப்பதாயிரமாண்டின்னொடு
மூழ்கியபின்னர்ச், சிறையுடைப்பறவை யாகியவினையஞ் செப்பு
வளப்பிறப்புதனின், னிறைவளைக்கரத்தா ளென்னுடன்பிறந்தாளி
ல்லையீழ்காரத்தியான் புகுந்தேன். (சுக)

தவளவெண்மதிபோல் விளங்கியதகட்டுத் தாலமேயுதலியக
ஞ்ச. முவளகத்தொடுக்கிக்கரந்துகொண்டேகி யொருவனோடெனீர்
ந்துகுதாடித், துவளவேதோற்றுப் பொருளெலாமிழந்த தொடர்
பினுலவினையினுற்கண்டாய், பவளவாய்க்குறுந்தாட் சேவல்லண்டா
ன மாயினேனென்றுபின்பகரும். (சுக)

அன்புறுதுணைவி யாகிமுன்வதிந்தா ளயலகந்தொறுந்தணிபுகு
ந்தாங், கென்பரிசுவனாங் கஞ்சமேகவந்த வியல்பினுலின்றுமிப்பி
றப்பிற், புன்புறத்துவற் பேடையையடைந்தான் புகுந்ததிப்பரிசி

னிமேலும், நன்பயனளிக்குங் காமரூபிப்பேர் நாட்டினில்யாங்களு
நீயும் (௭௭)

அன்னத்தின்பெடையு மன்னமுமாகி யத்தலை யவதரித்திடு
வோம், பின்னுமோர்பிறப்பி லானகுலமாகப்பிறந்துபின்மனிதராய்
ப்பிறப்பிப்பா, மின்னிலையார்க்குங்கடப்பதற்கரிதென் றெழில்கொள்
வண்டானமன்றியம்ப, நன்னதிக்ககையிற் கேட்டனனந்த நாண்மு
தலொருவரை நலியேன் (௭௮)

கங்கையம்புனனீ யின்றெனக்களித்தாற் கருநிறப்பசாசுரு
நீங்கு, மங்கதன்பெருமை முன்னரேயுணர்ந்தே னன்னதுகேட்டி
யோர்நாட்டிற், பங்கயமாற்பன்பாரியாத்திரன்றன் பாலகனன்மறை
பயின்றோன், பொங்கமுல்வெள்விக் குரியனல்லாத பூசுரன்மனை
வேட்பித்தான் (௭௯)

அந்தவெம்பாவப் பலத்தினுலந்தவந்தண னந்தமுற்றிடலும்,
னிந்தமால்வரையி லலகையாய்ப்பிறந்து மேவியெட்டாண்டென்
னோடுறைந்து, சிந்தையிற்றுயரா லுமலுநாண்முன்னைப் பலத்தினிற்
சிறுவனற்றதை, கொந்தழற்குடலைப் பட்டவேளென்பைக் குளிர்
புனற்கங்கையிலிட்டான். (௮௦)

பகிரதிபுனலி லென்பிடலோம் ம புகுலைப்பசாசுருநீங்கித்,
துகிர்புனாக்கனிவா யரம்பையர்குமுத் துலங்குபொனவிமானமேற்
கொண்டு. பகரருஞ்சோதி விண்ணவனாகிப் பசந்துணர்கற்பகநாட்
டிற், புகுவதுகண்டேனாதலாலிந்தப் புனிதநீர் நின்வயின் வேட்
டேன் (௮௧)

அலகையினுருவங் கொண்டியான்விந்தத் காண்டுமுவாயிரஞ்
சரித்தே, னுலகினிலுலவை யுண்டில்வருநதி யுழன்றிநிந்தமியனைப்
புரத்த, லிலகியதவத்தோயுதிகமாந்தரும் மென்பதையுணர்ந்துகா
விறக்கிச், சிலகரகத்திற் கங்கைநீருதவித் தீமையின் நகற்றென
லோடும். * (௮௨)

வேதியன்தனைக கேட்டுநற்றரும விதியெலாம்வே றுவேறியும்
பித், தாதையுந்தாயும் பிருகுகச்சத்திற் றங்கினரவர்தம்மையாட்
டச், சீதவான்கங்கைநீர்கொடுபோந்து சென்னெறி வேட்டநின்ற
னக்கிப், போதுதானடித்த நருமமோவென்னுப்புந்தியிற்றெழிவுற
வுணர்ந்தேன் (௮௩)

ககூஅ சித்திரசேனன் காதையுனாத்த அத்தியாயம்.

வேட்டவாதுலருக் கீதனன்றென்னுத் ததீசிமுன்விளம்பியவா
ய்மை, கேட்டதுதன்னைநினைந்துளந்தெளிந்தேனாதலாற்கடல்கிழித்
தொழுகு, மோட்டுநீர்க்கங்கைப்புனல்பெறுகென்ன வளித்தனன்
முறையினில்வாங்கிக், காட்டுறைகழுதுபருகியுந்தோய்ந்துங் கழித்
ததுபழித்ததீயுருவே. (எஃ)

தீவினையலகை யு ருவொழித்தமரர் திருவுருப்பெற்றமைநோக்
கிப், பூவுறையயனுமெறிதிரைக்கங்கைப் புனலையுமுணர்ந்திடமா
ட்டா, லாவதுகருதியாதிவானவனு மலர்சடைப்புனைந்தனனென்று,
லேவரேயெனினுமதனிலோர்துளியைப் பருகிடிவிருமையுந் தொலை
ப்பார். (எஃ)

காவடியதனிற்கொணர்ந்ததெண்புனலைக்காதலானுகர்ந்துதோ
ய்ந்ததனாற் பாவமாரலகையுருவொழித்தமரர் படிவமாய்ப்பெற்ற
னனென்றும். போவதுபுரிநதுகங்கைமாரதயிற் புனிதநீராடியதவ
த்தோர், மேவருமுத்திபெறுவரெனலுரைத்தல் வியப்புளாயென்
மெய்யாமால். (எஃ)

எனவுனாத்துன்ன லுய்ந்தனனென்னு விருபிறப்பாளனையேத்
திப், புனைமலர்ப்பசுந்தார் விண்ணவனாகிப் பொலிவுறுகேரள மறை
யோ, எனிமலரகத்து நறைமழைபிவிற்று நலந்திகழ்கற்பகநாட்டிற்,
றினகாடுளையின் மணிகுயின் றிமைக்குஞ் செழும்பொன்மானத்
தொடுசேர்ந்தான் (எஃ)

மற்றவன்றேவ னாகியபின்னர் மறையவன்மறித்தும்வான் கங்
கை, யுற்றுநீராடி யரும்புனன்மொண்ட கரகங்களுறியுறு காவிற்,
பற்றினனேற்றித் தோளினிற்சுமந்து பதியிடைப்புருந்துதாய் தந்
தை, சுற்றியகிளைஞ ராடுவானுதவித் தொல்வினையுத்தினிதிருந்
தான் (எஃ)

வேறு.

என்றுதேவத்துதி யியம்பக்கேட்டலு
நன்றெனவவனடி வணங்கிநல்லினை
யொன்றிடாக்கைதவ வலகையோகையான்
முன்பிரயாகையின் மாகழம்கிறன்றல். (எஃ)

ஆடியகணத்தினி லமலனாய்மலர்
சூடியதுளபமா னுமஞ்சொல்லியே

மாடுயர்நவமணி மானமூர்ந்துபோய்த்
தேடருந்துறக்கத்துச் சேர்ந்ததென்பவே. (அ௮௦)

ஆதலால்வேதிய வலகையாமைந்து
மாதராரோடுநின் மைந்தன்றன்னையுஞ்
சீதநீர்ப்ரயாகையிற் றிளைத்துத்தோய்விக்கப்
போதுவோமெனவவர்க் கொண்டுபோயினான். (அ௮௧)

விண்ணிடைவிசைகொடு செல்லும்வேலையிற்
கண்ணினிற்பாயாகையைக் கண்டுகைதொழாத்
தண்ணளியுரோமசன் றன்னொடெய்திய
புண்ணியவேதியர்க் கிவைபுகன்றிட்டான். (அ௮௨)

கமலமாமலருறை கடவுள்வேதிய
னமலமாம்வேள்வியை யமைத்ததிவ்விட
முமையொடுமுக்கண னுறைந்ததிவ்விடம்
விமலமா முகில்விழி துயின் றதிவ்விடம். (அ௮௩)

வானவர்யாவரு மவுனமாகியே
கானுறைமுனிவருங் கடவுண்மூவரு
மீனமில்பேறெல்லா முற்றதிவ்விட
நானொருநாவினா னவிலற்பாலதோ. (அ௮௪)

பேசியவந்நதிப் பெற்றியிற்றெனத்
தேசிகரோமசன் செப்பியொல்லையே
வீசநீர்நதியினி லிறங்கிமேவிய
மாசிலார்தம்மொடு மாகமாடினார். (அ௮௫)

வாங்குநீர்நதியினின் மாகமாடலுந்
தீங்குறுபேயுருத் தீர்ந்துமைந்தனும்
வீங்கிள முலையைந் து மின்னனூர்களுந்
தாங்கினர்பண்டையிற் றமதுசெவ்வியே. (அ௮௬)

கணங்குழையைவருங் கலக்கமைந்தனாக்
கணங்கியவதுவைபு மினிதியற்றியே
தணந்தனனூரோம சனவருமீண்டுதம்
மணங்கொளுமந்கர் வந்துவைகினார். (அ௮௭)

இன்னணமாகநீ ரியல்புமீர்ப்புன
னன்னதிப்ரயாகையி னலமுமாமென

௨௦௦ சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

மன்னவன்றிலீபனுண் மகிழ்ந்துகேட்டிடப்
பன்னினன்வசிட்டனென் னுரைக்கும்பண்ணவன். (௮௮)

என்றுதானைமிசா ரணியத்தெல்லவா
யொ-ஈறியமாதவ முவந்துசெய்திட
நின்றமாமுனிவரர்க் கியம்பிநீங்கினான்
துன்றியபலகலை யுணர்ந்தகுதனே (௮௯)

ஆற்றுநீராடிய வன்பற்கின்புறச்
சாற்றியபுராண நூற் சாற்றுந்தன்மையிற்
காற்றொடுகமுல்தன கவிசைபாதுகை
மேற்றொடுந்துகிறந்து வினைகணிசகுவார். (௯௦)

இக்கதைபடித்தவ ரினிதுவந்திடச்
செக்கர்வான்மணிக்குலன் பசும்பொன்செய்யது
சொக்கவான்குலநில முவந்துநல்கினோர்
சக்கரபாணிதன் னுலகஞ்சார்வரால். (௯௧)

மாகநீர்வளத்தினை வழுத்தும்பாடலு
ளோகையோடொருகவி யேனுமோதுவார்
போகமாமியாவையும் புவிபிற்புயத்தின்
னாகநாட்டின்பமு நயந்துதுய்ப்பரே (௯௨)

வாழிநான்மறை நெறிவாழியந்தணர்
வாழிநீணிலத்தினின் மாகமாடினோர்
வாழியிக்கதையினை வல்லமேலவர்
வாழிமாலடியவர் வாழிவைவமே. (௯௩)

சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாய றுநீற்றீறு.

ஆ அத்தியாயம் ௨௮-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௯௧௨.

மாகபுராண முற்றிற்று.

